

Giới thiệu Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn

Truyện Ái Cật Nhục Địch Đô Thị Cật Hóa của tác giả Ái Cật Nhục Địch Đô Thị Cật Hóa là một truyện ngôn tình xuyên sách, nữ phụ văn, hiện đại, siêu sủng, ngọt.

An Linh là tác giả đã ký hợp đồng với Tấn Giang, lối viết văn có ba ưu điểm nổi bật:

1. Nam chủ giàu có, đẹp trai, nữ chủ trong sách, nghèo khó, nữ phụ giàu sang, độc ác, xinh đẹp
2. nữ phụ tính kế 419 với nam chủ, lấy cơ đó kết hôn với nam chủ
3. nữ chủ hoa lệ trở về, đánh bại nữ phụ

Lúc An Linh phát hiện mình xuyên qua thành nữ phụ An Noãn trong tiểu thuyết của chính mình, lúc đó tình tiết là lúc nữ chủ rời đi, cô thành công ôm mỹ nhân về, An Linh nhất thời cảm thấy không tốt. Hiện tại trước mặt mình chỉ có hai con đường, một là kiên trì độc ác tới cùng, lúc cần thiết thì giết nam chủ, hai là nhanh chóng tiến hành "ôm đùi" nam chủ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

An Linh là một sinh viên năm nhất đại học, ngoài ra cô còn có một thân phận khác, chính là tác giả chuyên viết tiểu thuyết "cầu huyết" trên mạng.

Cô viết từ tiểu thuyết 18+ đến Tiểu Tương, lại từ Tiểu Tương viết đến Tấn Giang, cuối cùng cô chọn ở lại viết cho Tấn Giang. Nguyên nhân là do đang viết dở bộ tiểu thuyết cầu huyết đầy phong cách Đài Loan "tổng tài bá đạo chỉ yêu mình tôi" đã được Tấn Giang ký hợp đồng. Không chỉ như thế mà cô còn được lên fengjin more tiểu thuyết đô thị, bình luận cũng tăng từ hai con số lên 3 con số, cô cảm thấy sau khi thay đổi nhiều trang mạng khác nhau thì cuối cùng cô cũng tìm được Bá Nhạc của đời mình – Tấn Giang.

"tổng tài bá đạo chỉ yêu mình tôi" là câu chuyện chủ yếu nói về yêu hận tình thù của nam chủ, nữ chủ và nữ phụ, nội dung có thể nói là rất rất cầu huyết.

An Linh cho rằng cầu huyết chẳng có gì là không đúng cả, bây giờ cứ mở một trang mạng ra, có bộ tiểu thuyết nào mà nam nữ chủ không phải trải qua tình tiết cầu huyết chứ?

Câu chuyện đại khái kể về nam chủ nữ chủ sau khi yêu nhau, vị hôn thê của nam chủ không không cam tâm bị nam chủ vứt bỏ chạy theo một người con gái khác nên đã trở nên tiểu cực, sinh lòng oán hận với nữ chủ cho rằng do sự xuất hiện của nữ chủ nên nam chủ mới vứt bỏ nàng. Thế là ngày đêm tính kế làm thế nào để cho nữ chủ biến mất, cuối cùng trong một tai nạn xe cộ đã đạt được mục đích.

...nhưng nữ chủ rõ ràng đã tắt thở, lại được nam thứ, cũng chính là đối thủ không đội trời chung của nam chủ - thiếu gia của Tô thị- tập đoàn nổi tiếng chuyên về y khoa khắp trong và ngoài nước dùng ngày ba đêm cứu sống. Tuy nữ chủ được cứu sống nhưng sau khi xảy ra chuyện, cũng đã để lại di chứng, tất cả những chuyện trước kia đều đã không còn nhớ rõ nữa. còn bị nam phụ tiêm nhiễm rằng, nam nữ chính có mối thâm thù không đội trời chung, nữ chủ nghe xong đã thề rằng muốn nam chủ phải trả món nợ máu này, sau đó nam nữ chính đã tạo ra một cuộc tình vừa yêu vừa hận.

Đương nhiên chỉ bằng một chút kịch tính như vậy chưa thể thể hiện được tính cầu huyết trong đó, nên lúc nữ chủ và nam chủ sắp hóa giải được hiểu lầm, An Linh đã cho thêm vào một chút chuyển biến- nam chủ mất trí nhớ.

Hai người trải qua một loại các tình tiết ngược luyến tình thâm thì câu chuyện mới dần dần đến hồi kết.

Vì để cho câu chuyện không tẻ nhạt, phần quan trọng nhất không thể không viết:

Nữ phụ nhất định phải tìm chết!

Nhất định phải não tàn

Nhất định phải tổn thương đến phát điên

Cứ nhắc tới nữ phụ là lại thấy gì mà học vị cao nằm trong các trường đại học 3 toàn quốc, ôn nhu dịu dàng lại không nhỏ mọn, cao quý mà không cao ngạo, yếu ớt nhưng không kiêu căng.

Nhưng mà

Chỉ cần gặp nữ chủ lại trở nên não tàn, luôn tự tìm đường chết, tất cả ưu điểm đều biến thành lớp vỏ nguy trang, kĩ thuật có thể đạt tới trình độ Oscar,

nhưng mỗi lần đều bị nữ chủ vô cùng nhẹ nhàng lật tẩy, sau đó nữ phụ sẽ vĩnh viễn không tỉnh ngộ. sau đó vẫn tiếp tục làm hòn đá ngáng chân trên con đường mà nam nữ chủ đang yêu đương thắm thiết, cuối cùng tự tìm đường chết, trở thành vật hy sinh cho đoạn kết của tình yêu hai người họ.

An Linh đặt biệt an bài cho nữ phụ một dung mạo tuyệt thế, nụ cười khuyên quốc khuyên thành, vô cùng ưu tú, nhưng trước mặt nữ chủ lại chịu không nổi một đòn, cứ như vậy lại càng làm nổi bật nữ chủ.

Quan trọng nhất, các yếu tố như bất cóc, kê đơn, tai nạn giao thông, cưỡng, hiếp là không thể thiếu được, thế chết cũng phải cầu huyết để cùng.

Theo thường ngày, hôm nay An Linh viết xong một vạn chữ, liền xem lại một lần xem có câu nào từ ngữ không thông, khi nhìn tới đoạn nữ chủ chụp bàn tay của nữ phụ, tự nhiên cảm thấy hưng phấn, hận không thể xuyên vào, xông tới trước mặt nữ chủ nói” buông nữ phụ ra, để ta tới”

Xem hết chương, sau khi xác định không vấn đề gì, An Linh liền kích “đăng bài”, cảm thấy khát nước, cô muốn xuống giường lấy cốc nước, hôm nay là thứ bảy, mọi người đều ra ngoài qua đêm, chỉ có cô là ở lại phòng gõ chữ, bạn cùng phòng cô rất hẹp hòi, nghĩ đến việc tiền điện phải chia đều bốn người nên đã hung hăng cảnh cáo cô buổi tối chỉ có một người không được bật đèn. Vì thế, An Linh bấu môi, từ trên giường vừa sờ xoạng vừa leo xuống, nào biết trượt chân một cái thân thể đã ngã xuống.

XXX, đau thật

Vừa tỉnh lại, An Linh phát hiện chính mình đã xuyên không.

Lúc này, cô tay phải chống đầu, mặt đầy hồi hận và ảo não, bộ dáng giống như rất đau đầu.

An Linh cảm thấy mình thật xui xẻo, đến uống nước cũng bị mắc răng.

người mà cô xuyên vào chính là “phụ nhị đại” (thế hệ giàu có thứ hai ở Trung Quốc) hơn nữa còn là siêu cấp “phụ nhị đại”, độ giàu có đại khái tương đương với Vương Tư Thông. Nếu như ‘phụ nhị đại’ này không phải là An Noãn, An Linh có lẽ nằm mơ cũng sẽ cười vì mình có thể xuyên tới một phân thân nữ suất sắc như vậy, thật cảm tạ ông trời, cảm tạ nhân dân quần chúng, cảm tạ cha mẹ đã mất. ...

Nhưng là

Tiền đề là nhân vật xuyên qua không phải là An Noãn, nếu như đúng là như vậy, đó chính là đại bi kịch của đời người.

An Noãn là ai? An Noãn chính là nữ phụ luôn tự tìm đường chết trong tiểu thuyết mà cô vừa viết dở được một nửa kia. Nữ phụ để làm gì? Nữ phụ chính là người để bổ trợ làm nền cho nữ chủ, sau đó, lúc sắp kết thúc thì vinh quang hi sinh, còn bị tiếng xấu lưu lại vạn năm.

Thật bất hạnh, bây giờ cô chính là An Noãn

An Linh, không nói đúng ra bây giờ là An Noãn, cô biết, nữ phụ dù có gia thế tốt như thế nào, cũng không địch lại được với bàn tay vàng của nữ chủ, bởi vì tác giả là mẹ ruột nữ chủ và là mẹ kế của nữ phụ, nghĩ đến đây An Noãn thực sự muốn khóc, mẹ kế là nàng, nữ phụ cũng là nàng, Thượng đế! Ngài xác định ta chính là thiên sứ mà ngài dặt tay tới thế giới này sao?

Nghĩ đi nghĩ lại kết cục nguyên bản, sau khi kết hôn ba năm, đại hậu thuẫn An gia bỗng nhiên lại tuyên bố phá sản, bị nhà chồng vứt bỏ, trong tay không có một đồng phiếu bạc tới Nhật Bản, đến năm 2018 trở thành minh tinh phim cấp 3, đóng tổng cộng 30 bộ.

Lại không biết xấu hổ trở về nước có ý đồ quyến rũ nam chủ, lần nữa muốn sát hại nữ chủ, sau đó lại bị hủy dung, đến công việc cuối cùng cũng mất. Nguyên nữ phụ đã quá quen kiểu sinh hoạt của một thiên kim tiểu thư, tiêu tiền như nước, số tiền kiếm được lúc làm diễn viên cũng nhanh chóng tiêu hết, không có tiền sau này chỉ có thể ở nơi đầu đường xó chợ, một nữ phụ đáng thương như thế được nữ chủ như đức mẹ Maria hảo tâm cho vào trong nhà, làm giúp việc của họ, mỗi ngày nhìn nam chủ nữ chủ ân ái ái trước mặt, cuối cùng chịu không nổi đành tự sát chấm dứt tính mạng.

Mỗi một lần nhớ lại là tim nhỏ bé của An Noãn lại run lên một hồi.

Cô xuyên vào ai thì không xuyên, lại cứ nhất định phải xuyên vào nữ phụ ác độc, vẫn luôn tự mình tìm chỗ chết, ông trời đối với thật tốt, cô chỉ mới nói một câu “để ta tới”, liền đem cô tới thật, nhưng tới thì tới, tại sao lại muốn cô thành nữ phụ chứ?

Trên thế giới này đáng sợ nhất không phải người xấu mà là kẻ giả làm người tốt, nhìn thì như là thỏa mãn nguyện vọng của người ta, nhưng thực tế lại còn đau khổ hơn so với khi không cho thỏa mãn.

“A Noãn, vé của bá vương biệt cư, anh đã lấy giúp em rồi, là ghé víp, anh và đối phương hẹn nhau tại quảng trường Tâm Ý đối diện công ty Tàn Mộc, chút nữa em có cần anh đi cùng không?”

An Noãn bị An Dương gọi, thân thể theo bản năng run lên một cái, đầu óc bắt đầu cố gắng hồi tưởng những tình tiết liên quan.

Lúc này nữ chủ đã bị nguyên chủ đuổi ra khỏi nước, sau đó như ý nguyện gả cho Tàn Mộc, nhưng bởi vì Tàn Mộc không tự nguyện kết hôn với nàng, cho nên vẫn luôn không ở nhà.

Ông nội Tàn Mộc từ Mỹ trở về, vì muốn lấy lòng vị người ông có phân lượng rất lớn trong lòng Tàn Mộc mà nguyên chủ đã đặc biệt đi nghe ngóng sở thích, biết được ông mê kinh kịch, vừa hay, Lê Viên lần này diễn bộ kinh kịch, bá vương biệt cư, đến bá vương là một người nổi tiếng đã thoái ẩn tầm màn kinh kịch mấy chục năm trước, tin tức vừa tung ra, vé đã bán hết, ngay cả vé cò, hai vạn một tấm cũng không có mà bán, nói có tiền mà muốn có

một tấm vé cũng khó hoàn toàn không khoa trương, An Dương vất vả lắm mới có được hai tấm vé từ chỗ bạn bè, hẹn gặp bọn họ ở quảng trường Tâm Ý.

An Noãn đưa đôi mắt hồ ly sang nhìn soái ca bên cạnh, đây là anh ba của cô-An Dương, cô có ba anh trai, An Lôi, An Vũ, An Dương. An Lôi là người thừa kế An gia, là người lạnh lùng không dễ ở chung, năm ngoài vừa kết hôn, chị dâu là quản lý cấp cao công ty giải trí của An thị, thông minh khôn khéo, là trợ thủ đắc lực của An Lôi. Mà, An Vũ lại là một quân nhân, là người có chút khô khan, bình thường sở thích duy nhất chính là bình thường súng ống, về phần An Dương, cá tính dễ xúc động, ba người này được tiểu thiên sứ gọi là anh trai thời tiết của nữ phụ trong tiểu thuyết” tổng tài bá đạo chỉ yêu tôi”

Nam nhân An gia đều rất cưng chiều nữ nhân An gia, bởi vì An gia dương thịnh âm suy, cả đời này, duy chỉ có mỗi An Noãn là con gái, lại nhỏ nhất, vì thế cả nhà trên dưới đều coi cô là bảo bối trong tay, căn bản muốn gì có đó, nguyên chủ có trong tay một bài tốt, nếu như không tự tìm chỗ chết, căn bản không có khả năng rơi vào thảm cảnh như thế.

Nghĩ như vậy, An Noãn trong lòng lại sinh ra hi vọng, có phải sẽ có cơ hội xoay chuyển? nếu như cô đã thành nữ phụ, vậy cô sẽ không để mình biến thành tấm bi kịch giống như An Noãn trong sách kia. Cô là tác giả, biết hết các tình tiết bên trong, có lẽ sẽ thay đổi được cũng nên.

An Noãn phân tích, sau này không muốn bị đem làm vật hi sinh, thì phải đảm bảo An gia không lật đổ, mà trong sách, sở dĩ An gia bị lật đổ, nguyên nhân phần lớn do Tần Mộc, vì hận thù nguyên chủ nên muốn tiêu diệt hết tất cả thế lực liên quan ở phía sau cô, Tần Mộc chẳng những không giúp gì, lại còn ngầm giúp kẻ địch công kích An gia.

An Noãn cho rằng chỉ cần bảo vệ An gia thì sẽ không bị Tần Mộc làm hại, kết cục sẽ không còn giống như trước nữa.

Đương nhiên, chuyện ly hôn với Tần Mộc cũng đừng nghĩ nữa, nếu như cô ta có thể làm giống như các nữ chủ trong tiểu thuyết, đứng trước mặt Tần Mộc nói gì mà anh đã vô tình.....thì cô có biết thành quý cũng phải lôi cô ta vào bệnh viện xem cô ta có bị ngốc không? Cô là thiên kim của An gia, kết hôn cùng Tần Mộc mang lại rất nhiều lợi ích.

Nếu như đột nhiên ly hôn, ngày mai cổ phiếu An thị và Tần thị nhất định sẽ biến động, vì vậy nên bất luận là An gia hay Tần gia đều sẽ không đồng ý ly hôn.

Như vậy, muốn bảo vệ An gia, lại không thể cắt đứt quan hệ với Tần Mộc, thì chỉ có một con đường duy nhất, cô nhất định phải “ôm đui” ngọn núi vàng rực rỡ -Tần Mộc kia, phải cố gắng lấy lòng, tìm hiểu xem hắn thích cái gì, tất cả đều thuận theo ý hắn. Đến lúc đó, nữ chủ quay về, có nói cho hắn biết tất cả chuyện trước kia cô đã hãm hại cô ta như thế nào, thì dựa vào đoạn thời gian này cô tận tâm tận lực cũng sẽ đối với cô “hạ thủ lưu tình”, sau đó cũng sẽ không ghi hận An gia, An gia vẫn có thể tiếp tục hùng mạnh, An gia không đổ, cô vẫn có thể tiếp tục sống hạnh phúc vui vẻ.

Hahahahaha!

An Noãn trong lòng càng nghĩ càng thấy như vậy rất tốt, đôi mắt hồ ly có thần, lúc này sáng lên giống như ánh sao ngày hè, long lanh, lông mi dài rủ xuống như cánh bướm đang rung rinh, ánh mắt như thể biết nói, vô cùng đẹp. An Dương nhìn thấy liền ghen tỵ, em gái mình, chỉ cần nhắc tới Tần Mộc hai mắt liền sáng lên như sao, đẹp đẽ vô cùng, nhưng lại không bao giờ sáng lên vì hắn- người anh xưa nay luôn cưng chiều cô, thật đúng là không có lương tâm.

“nếu để không anh đi lấy đui em” An Dương chưa chút nói.

An Noãn liếc mắt nhìn khuôn mặt toát ra khí khái anh tuấn đẹp trai của An Dương, còn phát hiện ý ghen tuông của hắn, con người đảo một vòng, đột nhiên nâng mặt An Dương lên, xoa xoa, làn da thật không tệ chút nào.

Cười nói: “Ai nha, không cần, em tự mình đi, cảm ơn anh ba, anh ba đối với em thật tốt!”

An Dương đối với cô em gái này đúng là rất tốt, tốt đến mức cô muốn sao trên trời, An Dương cũng không do dự mà hái xuống cho cô, tuy rằng cô không phải nguyên chủ, nhưng có thể cảm nhận được tình thương yêu của An Dương đối với nguyên chủ, liền không kiềm chế được muốn nũng nịu với An Dương như ba mẹ cô.

“ vậy anh ba tốt đến như thế nào?” tuy rằng em gái nói như vậy hắn rất vui vẻ, nhưng vẫn còn muốn đòi hỏi thêm, bày ra bộ dáng cao ngạo.

An Noãn suy nghĩ một lúc nói: “còn tốt hơn tất cả các vé của “bá cơ liệt vương” gộp lại, còn nữa, có thể làm em gái của anh ba, là do phúc phận em tu mấy kiếp mới có được, tổ tiên nhất định là hút nhiều hương khói mới có thể cho em là em gái anh ba, anh ba, cả đời này anh không được vứt bỏ em, bằng không em biết sống như thế nào?”

An Dương đắc ý cười nói: “tốt lắm, tốt lắm, càng nói càng khoa trương, đi thôi, nhưng buổi tối nhớ về ăn cơm”

An Dương chỉ quan tâm sự nghiệp không để ý chuyện nhà, hơn nữa chuyện An Noãn và Tần Mộc kết hôn, Tần Mộc luôn có khó chịu với hắn, không thích đến An gia cũng là bình thường, cũng không miễn cưỡng, em gái hắn tốt như vậy sớm muộn gì ta cũng sẽ nhận ra, để em gái về nhà ăn cơm, chỉ sợ là nó lại phải lạng lẹ ăn một mình.

“vâng! Nhất định sẽ về” An Noãn đứng lên, làm một động tác như trong nhân đội.

Sau đó ra bước khỏi cửa, bắt đầu kháng chiến An Noãn, cố gắng lên.

Nhất định phải ôm đui.

Không ôm được , thì phải giết kim chủ, tự mình làm kim chủ.

An Noãn cảm thấy chủ ý này không tốt, ngấm ngầm cười rộ lên, mà Tần Mộc-người đang chuẩn bị đi gặp khách hàng, bỗng cảm thấy lạnh buốt sau lưng .

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

(do mới du lịch về nên có hơi trễ, thứ lỗi thứ lỗi nhé m.n)

Tần gia giàu có nhờ bất động sản, mà tòa nhà cao tầng tại trung tâm thành phố có tới hai phần ba là sản nghiệp Tần thị, đương nhiên cũng bao gồm cả nơi An Noãn đang ở tại quảng trường Tâm Ý. Còn tòa nhà này hiện nay được đánh giá là khách sạn hàng đầu đang được Tiền thị sử dụng, Tần Mộc là người có đầu óc buôn bán, quan hệ bạn bè cũng mang lại rất nhiều mối làm ăn, Tiền thị cũng là một mối quan hệ rất tốt trong số đó.

Lúc ấy Tần thị chỉ có một yêu cầu: đó chính là nhượng lại 10% cổ phần ẩm thực tại tầng một và tầng hai cho Tần Mộc.

Vừa cho Tần thị mặt mũi lại vừa để cho Tần thị dựa vào Tiền thị, không mất chút sức lực nào đã xâm nhập vào ngành công nghiệp thực phẩm.

An Noãn ngồi gần cửa sổ trong quán cafe, hai chân bắt chéo, nghiêng nghiêng, hai tay chống má, đôi mắt hồ ly chuyển động, giống như là đang nghĩ ra chủ ý quỷ quái gì.

Người đang tiến đến chính là người thừa kế của doanh nghiệp Trần thị-Trần Mẫn Tân, theo như trong sách, hắn là một vai phụ tương đối quan trọng, trong tương lai hắn chính người đã cho An gia và An Noãn một đòn trí mạng, nhưng trước mắt không cần lo lắng, hắn không tạo được uy hiếp, ngược lại chính hắn lại có chút khó lo được cho bản thân.

Hắn bị gia tộc áp giải về nước, bắt đầu tiến hành tăng cường quan hệ hào môn, thuận tiện tính luôn chuyện chung thân đại sự của hắn, vì phòng ngừa hắn lại chạy mất tăm mất tích, trong nhà đã khóa tất các thẻ và tài sản đứng tên hắn, nói ra thì không ai tin, hắn đường đường là người thừa kế của Trần thị mà ngày cả vé máy bay cũng không mua nổi.

Mà nay hai tấm vé này như thể cá mắc câu, Trần Mẫn Tân đang nóng lòng muốn bán ra.

An Noãn có chút hưng phấn, lúc này điều cô muốn nhất không phải là lấy lòng ông nội Tần mà là đáng về sứt đầu mẻ trán của Trần Mẫn Tân, được rồi, mềm nắn rắn buông, ai kêu hắn dám khi dễ “thiên sứ” mà Thượng đế đã nắm tay đưa tới nhân gian chứ?

An Noãn quệt quệt miệng, chống má, nghiêng đầu 45 độ , nhìn lên không trung.

An Noãn nhớ, nguyên chủ khi đó đã mua hết vé, cũng thành công giúp đỡ Trần Mẫn Tân trốn thoát Trần gia, chẳng qua lúc đó, hai người vì hai tấm vé này mà không vui về gì với nhau, Trần Mẫn Tân vì vậy cũng không nhận sự giúp đỡ của cô, ngược lại hắn xuất ngoại liên liên kết với nữ chủ Bạch Lộ, đối phó với nguyên chủ.

Trần Mẫn Tân và nguyên chủ xưa nay không hợp, khi người khác cho rằng đây là chuyện đơn giản, nhưng thực tế lại không đơn giản vậy, Trần Mẫn Tân một mực cho rằng nguyên chủ là một cô gái xấu tính, đặc biệt là khi biết Tần Mộc là do cô cướp từ trong tay của người khác, lại càng chán ghét cực điểm đối với nguyên chủ.

Khi Bạch Lộ về nước trả thù, Trần Mẫn Tân không nghi ngờ gì đứng về phe đối địch với nguyên chủ, giúp Bạch Lộ đối phó với nguyên chủ, làm cho cô trở thành chuyện cười của cả giới Thượng lưu.

Sau này khi An gia đổ, trên thực tế nguyên chủ có thể dựa vào những người trước kia của An gia, lấy thân phận của một ca sĩ mà từng bước đi lên.

Nhưng Trần Mẫn Tân vừa nghe nguyên chủ muốn vào giới giải trí liền gây khó dễ, đem con đường ca sĩ của nguyên chủ biến cô thành diễn viên cấp 3.

Đang nghĩ tới đây thì Trần Mẫn Tân đã đến, An Noãn nhếch khóe miệng, lộ ra đôi má lúm đồng tiền, vươn tay ra vẫy vẫy Trần Mẫn Tân.

Lúc viết, cô không hề có cảm giác gì, tuy chỉ là một vai phụ trong “ Tổng tài bá đạo chi yêu tôi”, ngược lại Trần Mẫn Tân, nàng càng chú ý, miêu tả cũng kĩ càng hơn, cũng làm cho hắn được không biết bao nhiêu thiếu nữ yêu thích.

Cứ nghĩ đến đây, cô toàn thân lại cảm thấy có chút không ổn, nhìn gương mặt đang tiến lại gần, không khổng chế được hành vi háo hức muốn đùa dai, muốn trút giận lên Trần Mẫn Tân, muốn an ủi cho những thảm cảnh có thể xảy ra trong tương lai của chính mình, tuy rằng trong lòng có chút hổ thẹn.

Nhưng khi nhìn thấy khuôn mặt không có chút kiên nhẫn của Trần Mẫn Tân, một chút hổ thẹn trong lòng bỗng dung chẳng còn, An Noãn oán thầm “cái

tên chết tiệt kia, xem ta chinh chết người”

Lấy thị giác của Thượng đế, có thể nhìn thấy hóa thân ác ma của nữ tử hung ác, một sinh vật đơn bào đang mài dao soàn soạt.

Đương nhiên trên mặt An Noãn sẽ không biểu hiện ra, cô chính là loại trước khi muốn làm chuyện xấu xa, sẽ cười dịu dàng hơn, âm thanh sẽ càng dễ nghe càng êm tai hơn bình thường.

“Nếu tôi không nhìn kỹ, chắc sẽ không nhận ra anh, anh đã trưởng thành không ít” An Noãn chân thành nhìn Trần Mãn Tân khen ngợi.

Thân thể này của An Noãn, tương đối tốt, đặc biệt là ánh mắt, đôi mắt hồ ly rất đẹp, khi không cười, ánh mắt mang chút mê hoặc, khi cười lại mang chút thuần khiết trong sáng. Một đôi con ngươi như lấp lánh như hồ nước, khuôn mặt xinh đẹp tươi cười làm người khác không nở ra tay, huống chi An Noãn vừa mở miệng, đã khen Trần Mãn Tân trưởng thành, đúng là đã khen đúng chỗ của hắn.

Có câu” thiếu cái gì thì muốn cái đó”, Trần Mãn Tân trên người thiếu khi chất thành thực trưởng thành, vậy nên hắn ra sức để cho bản thân mình trông giống một người đàn ông trưởng thành hơn, một tên con trai 20 tuổi, khuôn mặt trẻ măng, lại để râu, mặc âu phục, thực có chút chẳng ra làm sao cả.

Nhưng cho dù có trang điểm như vậy, thì trong sách cũng không có người nào nói hắn rất đàn ông, đương nhiên cái này đã được sắp đặt trước, cuối cùng thì công lao cũng thuộc về cô, đó là vì để thỏa mãn tính xấu mà cố tình viết như vậy, nhưng vừa hay lúc này lại có chỗ để dùng.

Quả nhiên, Trần Mãn Tân nghe xong, khoe miệng nhếch lên, chán ghét đối với An Noãn cũng tan đi mất phân nửa, hiện tại nhìn cô, tựa hồ như cũng không có đáng ghét như trong tưởng tượng của hắn.

Ai mà chả thích nghe những lời tán dương, huống chi là một tên “phụ nhị đại” đã quen nghe những lời xu nịnh, một câu này đúng là giải trúng chỗ ngứa, có thể thành công thay đổi ấn tượng của hắn đối với người, lúc cần phải “vỗ mông ngựa” ít nhất thì điều này An Noãn cũng hiểu được.

Trần Mãn Tân coi thường khinh bỉ An Noãn đã lâu cho nên nhất thời chưa thể lập tức thay đổi thái độ nói chuyện, bữ môi, ngữ khí không thay đổi, trong lỗ mũi còn phát ra tiếng hừ nói” hừ! cô đúng là không thay đổi, vẫn là bộ dáng khiến người ta chán ghét”.

An Noãn trong lòng một trận khinh bỉ, trợn trắng mắt, bất luận là cô trả lời như thế nào, đối phương cũng sẽ đáp trả cô giống hệt như những gì cô viết, chán ghét thì sao, có lẽ còn càng ghét hơn nữa.

Nghĩ tới đây, những tâm tình buồn bực khi xuyên qua cũng đã tan đi không ít.

Cô giương môi khẽ cười, hoàn toàn không so đo cho Trần Mãn Tân rót một ly Đại Mạch Trà, tùy ý nói “nếu biết là anh, tôi đã trực tiếp tới nhà anh rồi, đồ cho anh phải tới đây một chuyến, anh ra nước ngoài bảy tám năm liền, chúng tôi ai cũng nhớ anh”

Vừa nghe, đã thấy cả người Trần Mãn Tân hơi sững lại ngồi xuống đối diện An Noãn, hást đầu, lỗ mũi héch lên, rõ ràng đã cho thấy tâm tình rất tốt, lại chung ra điệ bộ đáng đánh: “hừ! tôi đây không phải đã trở lại sao? Muốn gặp tôi? Trực tiếp tới nhà tôi không phải là được sao?”

Đắc ý, hừ! đắc ý đi, An Noãn nhìn Trần Mãn Tân trước mắt, quả thật không thể hình dung ra Trần Mãn Tân đen tối sau này như trong sách, Trần Mãn Tân hiện nay chỉ như một động vật đơn bào, cô nín cười nói : “sau này sẽ tới”.

Vòng vo một lúc, An Noãn mới bắt đầu vào việc chính “ Mãn Tân, nói thực, hôm nay tôi tới là để mua lại hai tấm vé kinh kịch, hai vạn, so với thường ngày quả thực cũng không phải là lớn gì, nhưng gần đây.... Tháng trước tôi có mua ít cổ phiếu công tưởng rằng rất được, nào ngờ nói rót là rót hết, nháy mắt đã mất gần trăm triệu, biết là nói đến tiền bạc sẽ làm tổn hại tới tình cảm nhưng quả thật trong tay tôi cũng đang kẹt tiền, anh có thể giảm giá một chút không?”

An Noãn đan đan ngón tay trở lại, khó sở nhìn Trần Mãn Tân

Cha mẹ An Linh qua đời từ lúc cô học trung học, chỉ để lại chút tiền, số tiền kia còn để học cô hết đại học, tuy rằng cô cũng chưa kịp học xong, nhưng cũng quen tiết kiệm, còn luyện được bản lĩnh mặc cả, kỳ thật mặc cả rất đơn giản, chỉ cần nắm vững tâm lý và tính cách đối phương là đã thành công rồi.

Khi An Noãn giờ một ngón tay, Trần Mãn Tân tưởng là một vạn, suy nghĩ cũng không bao nhiêu liền khoát tay: “ nói gì mà tiền, giá cả tùy cô, khoảng khoảng là được rồi.”

“ vậy được, 100 tệ/vé nha” An Noãn gật gật đầu, má lúm đồng tiền như hoa, rút hai tờ 100 tệ từ trong chiếc ví LV ra đưa cho Trần Mãn Tân.

“200? Cô bị điên rồi sao” Trần Mãn Tân hoài nghi liệu có phải bản thân đã nghe nhầm không? Có chút thất thanh mở miệng hỏi, hận không thể cự tuyệt luôn giá mà An Noãn đưa ra, hai vạn một vé vẫn còn rất nhiều người muốn mua, không nhất định phải bán cho cô, chỉ tiếc, An Noãn đã chặn hết đường, nói gì mà tiền bạc làm tổn thương tình cảm, cô là con gái có thể tùy tiện một chút, nhưng hắn là đàn ông, còn có sĩ diện, hơn nữa hắn là người đến chết cũng phải giữ sĩ diện, sao có thể cự tuyệt đây?

Nhưng là...

Nhưng là...

Nội tâm Trần Mãn Tân bạo phát, cmn....

200? Ngay cả vé máy bay siêu tiết kiệm cũng không mua nổi, còn có thể ra nước ngoài sao? Tới thành phố khác còn thiếu ấy.

“Cô không biết 200 tệ là khái niệm gì đúng không? Cô là người có mấy trăm tỷ, 200 tệ mà cô cũng nói ra được, quá vô sỉ, một tấm vé, ít nhất cũng phải giá bốn con số”

“Cmn...., ta mua 125 tệ một tấm, 2 tấm là 250 tệ, cmn... người tốt xấu gì cũng phải đưa 250 tệ”. Trần Mẫn Tân siết chặt chiếc IP trong tay, hận không thể bóp nát ra.

Nhưng cuối cùng Trần Mẫn Tân cũng không bóp nát chiếc Ip, An Noãn đã làm tốt công tác tư tưởng, đương nhiên còn vì một lý do nữa chính là, Trần Mẫn Tân bị kịch phát hiện ra, hần hiện nay đến IP 6 cũng không mua nổi, nếu bóp nát rồi, thì chỉ có thể bán thật đi mà mua lại.

An Noãn vừa thấy biểu tình biến ảo khó đoán trên khuôn mặt của Trần Mẫn Tân, tâm tình liền càng vui vẻ, đây chính là điều mà cô mong muốn.

Một thân ảnh quen thuộc từ trên lầu đng tới gần, đối diện với Trần Mẫn Tân, An Noãn cũng biết không nên quá nữa, liền tìm cho hần một bậc thang để bước xuống”

”Được rồi, anh đừng kích động, tôi chỉ là nói đùa mà thôi, nhưng tôi không có tiền là thật sự, nếu không thì, Mẫn Tân, anh chờ tôi, tôi đi mượn anh Hướng hai vạn.”

Nhưng lỗi tại lại đang cố gắng nghe cuộc đối thoại trên lầu, “Tần tổng, nếu như hợp đồng đã thảo luận xong, vậy thì bàn tiếp chuyện tối nay đi.” Nói xong, nữ minh tinh đi giày cao gót đứng đối diện Tần Mộc, đá đá nhẹ chân về phía Tần Mộc, về mặt đây ám chỉ nhìn Tần Mộc.

Mà Tần Mộc đối diện lại không chút động đậy.

Chỉ bày ra cái biểu tình công thức hóa nói: “ Xin lỗi, Lý tiểu thư, tôi còn có việc, có chuyện gì, cô nói với trợ lý của tôi là được rồi.” Tần Mộc không hề giấu diếm ánh mắt mang theo sự chán ghét.

An Noãn bỏ tấm vé vào trong túi , trong lòng một trận kích động.

An Noãn nhớ trong sách, nữ phụ vừa nhìn thấy cảnh này, đều sắp hóa điên, đầu óc nóng lên, sau đó hung hăng đánh cho Lý Mộc Vân một cái bạt tai, đương nhiên chính bạt tai này đã làm cho Tần Mộc mất hết thể diện, hơn nữa, Lý Mộc Vân cũng là một minh tinh không dễ bị bắt nạt, huống chi e kíp của cô ta cũng rất mạnh, đã ép nguyên chủ phải mở cuộc họp báo để xin lỗi cô ta, sau đó, danh tiếng của nguyên chủ cũng bắt đầu xấu dần.

Đến lúc “ôm đù” rồi, An Noãn nhìn thấy “ cái đuôi vàng lấp lánh” kia, trong mắt không che giấu được hưng phấn, cô biết Tần Mộc luôn luôn không thích phụ nữ quá kiêu diễm, trong tiểu thuyết An Noãn đã thiết lập sở thích của Tần Mộc là nữ tính, nhìn thì nhu mì dịu dàng, nhưng lại rất kiên cường mạnh mẽ.

Giống như Lý Mộc Vân, dù có đầu thai hơn mười mấy lần, cũng không phải sở thích của Tần Mộc.

Theo tầm mắt An Noãn, Trần Mẫn Tân cũng nhìn thấy Tần Mộc.

Tầm mắt dời trở về trên người An Noãn, trong mắt lóe lên vẻ hơi khinh thường.

Trần Mẫn Tân biết An Noãn từ nhỏ đã thích Tần Mộc , chỉ tiếc Tần Mộc không cảm giác gì đối với An Noãn, đàn ông mà, nếu như có cảm giác đối với ai đó, cho dù chỉ là một chút, cũng sẽ không dễ cho người đó chờ đợi hần mười mấy năm mà lại không có hồi đáp nào, nếu như một chút phản ứng cũng không có, vậy thì hần thật sự là không yêu người.

Về phần An Noãn cùng Tần Mộc kết hôn như thế nào, Trần Mẫn Tân càng khinh thường , hôn nhân trong giới thượng lưu, đúng là cmn, cuộc hôn nhân đầy lợi ích và kế hoạch, hôn nhân gì chứ , cô gái ngốc này, còn tưởng rằng Tần Mộc thật sự yêu thích cô sao, thật đúng là đồ ngốc.

Đang lúc Trần Mẫn Tân rơi vào trầm tư, An Noãn quay người lại nói với hần: “ Mẫn Tân, ên kia hình như là anh Tần, chúng ta đi xem đi, nếu như có thể, tôi sẽ tìm hần mượn tiền cho anh, tôi biết là hiện tại anh đang cần tiền.”

An Noãn có chút sợ hãi nhìn Tần Mộc, ánh mắt có chút đầu tranh, tuy rằng rất nhanh, nhưng Trần Mẫn Tân không phải người ngốc, liếc mắt là có thể nhìn ra.

Hần không ngờ, hần vẫn luôn chán ghét cô gái này, nhưng lúc này bản thân mình, lại có chút xúc động trong lòng.

Trong khoảng thời gian Trần Mẫn Tân về nước, cũng nghe nói cuộc sống vợ chồng của Tần Mộc và An Noãn không tốt, hiện tại xem ra, hình như còn kém hơn so với tưởng tượng, trước kia, An Noãn tuy rằng thích Tần Mộc, nhưng cũng không giống như hiện tại, nhất định là do Tần Mộc thực sự không thích An Noãn cho nên mới làm cho An Noãn lo sợ thất thố như vậy. An Noãn gặp phải Tần Mộc, là chắc chắn không hạnh phúc.

Khóe miệng giật giật, âm thanh rất nhẹ : “Nếu như không được thì thôi, coi như bỏ đi”

Vừa nói xong liền hối hận , An Noãn cô gái hần bình thường chán ghét nhất, làm sao hần có thể thương hại và cảm thông với loại con gái đầy tâm cơ này.

Đang suy nghĩ làm như thế nào để thu hồi lại lời vừa nói, lại nghe An Noãn cười ngây thơ, đưa ra ngón tay cái, nói: “Làm sao có thể như vậy, anh yên tâm, tôi lấy tiền giúp anh.”

Con người chính là như thế, người đánh hấn một bạt tai lại đưa thêm một viên kẹo, người ta sẽ chỉ biết cảm ơn người, mà không ghi hận người.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

An Noãn chân đi giày cao gót bước lên lầu, mỗi bước mỗi bước, đều nhìn không được thấy căng thẳng lên, lén lút đánh giá cách ăn mặc của mình hôm nay, chiếc váy trắng liền thân bó sát người hiệu miumiu, áo khóa dài giới hạn burberry, cùng với đôi giày cao gót phong cách âu cổ, đây chính là phong cách mà Tần Mộc thích, không có chỗ nào không ổn. Nhưng khi An Noãn chọn chiếc váy này, vẫn căn cứ theo sở thích trước kia của mình, chọn cỡ nhỏ hơn một size so với bình thường, đôi mắt liếc trái liếc phải tấm kính trước mặt thấy dáng người chữ S trước lối sau cong, càng nhìn càng đắc ý, bỏ qua kết cục bi thảm của nữ phụ, những cái khác cô đều xếp top 1, top 2, thân hình đồng hồ cát nha.

Tần Mộc ngồi đối diện An Noãn, An Noãn dần dần đã có thể nhìn thấy đầu Tần Mộc, An Noãn khi viết về Tần Mộc, đã cùng các từ ngữ đẹp đẽ nhất để miêu tả hình dáng, gia thế, khuôn mặt của Tần Mộc, nhưng thực tế và tưởng tượng luôn không giống nhau, hấn cứ ngồi ngẩn ngẩn như vậy, nhưng không cần nhìn mặt, hấn ta cũng làm bạn không thể bỏ qua tồn tại của hấn, còn nếu nhìn rồi, lại càng khó phải nói, bạn chỉ có thể... ờ... “nổ tung”.

Chỉ là... Cô đã tạo nên Tần Mộc, bây giờ Tần Mộc lại “hủy” cô, loại tâm tình này cmn phức tạp quá.

An Noãn cố gắng thuyết phục chính mình, phải quên câu sau đi, chỉ cần nhớ câu đầu thôi, như thế, cô có thể an tâm đi “ôm đừ” hấn. Sau đó com áo không lo, may mắn còn có thể về nhà, An Noãn thuộc phái lạc quan, suy nghĩ một lúc, liền chỉ nhớ mỗi câu đầu.

“Tần đại ca” An Noãn đi tới lầu hai, còn chưa tới gần, đã lên tiếng gọi Tần Mộc, sau đó nhảy nhót tới bên Tần Mộc

Tần Mộc thấy người đang tới gần là cô vợ nhỏ của mình, từ trước vẫn luôn đối xử với cô như em gái, nếu như không phải bị An Dương tính kế, cô đại khái sẽ mãi chỉ là em gái hấn mà thôi, nhưng nếu như đã là vợ mình, hấn sẽ để cô đứng ở vị trí của một người vợ, sẽ thử bắt đầu cuộc sống bên cô.

Khó mới có được một lần cô sẽ tới đây, Tần Mộc đứng lên.

An Noãn tới gần nhìn Tần Mộc, phát hiện Tần Mộc đẹp trai hơn bất kì ai mà cô đã từng thấy qua, hiện tại An Noãn thích nhất Kim Soo Hyun cùng Lee Min Ho, nhưng bây giờ thấy Tần Mộc, cô thể, nếu Kim Soo Hyun và Lee Min Ho có xuất hiện trước mặt, cô cũng sẽ không nhìn, thực sự Tần Mộc còn đẹp trai hơn bọn họ nhiều.

Quan trọng là vị soái ca này, là chồng của cô, chính là chồng cô đó, là người thân mật nhất của cô trên thế giới này đó. Có một người chồng vừa biết kiếm tiền lại vừa đẹp trai, có nằm mơ, cô cũng sẽ cười hì hì.

Dưới lầu, Trần Mẫn Tân nhìn lên bóng dáng An Noãn và Tần Mộc, không nhìn thấy biểu tình trên khuôn mặt hai người, nhưng căn cứ phán đoán của hấn, An Noãn nhất định đang “mặt nóng dán lên mông lạnh”, haizzz, An Noãn đáng thương.

Lại nhìn Lý Mục Vân, Lý Mục Vân mà An Noãn xây dựng, đúng tiêu chuẩn là một “Lục Trà biểu” (cô gái giả thanh thuần, trong sáng), hấn thể dạt vàng lên người để làm cho Tần Mộc chú ý, lia cho muốn giải thích với người khác rằng đó không phải là dạt vàng mà là hào quang tự bản thân của cô ta phát ra.

Lý Mục Vân không biết An Noãn là ai, khi còn nhỏ An Noãn từng bị bắt cóc, suýt chút nữa còn bị giết, nên lúc đó còn phải điều trị tâm lý một thời gian dài, vì vậy An gia càng thêm bảo hộ nghiêm ngặt An Noãn, trên mạng có rất ít hình ảnh của An Noãn, nếu như không mở hộp báo, gương mặt này của An Noãn sẽ không bại lộ trước truyền thông.

Nhìn con mồi của mình bị người khác cướp đi, là ai thì cũng không thể vui vẻ được, Lý Mục Vân rất không thích An Noãn đứng trước mặt này, cụp cụp mắt bắt đầu tính kế, lại ưu nhã đứng lên, tự giới thiệu bản thân ngăn chặn hai người “xin chào! Vị tiểu như này..... Tôi là Lý Mục Vân”

Lý Mục Vân bây giờ là một minh tinh, luôn dựa vào việc tạo scandal với Tần Mộc để leo lên vị trí minh tinh quốc tế, An Noãn bị tình yêu làm điên đảo, không ngờ Tần Mộc căn bản không hề đáp lại, liền mạng đối phó với Lý Mục Vân, còn Bạch Lộ bên đứng bên này đứng nhìn hai người bên kia đang đầu nhau người sống ta chết.

“Xin chào.”

An Noãn không thể không nhìn ra Lý Mục Vân đang bày kế, trong lòng cười châm chọc, liền vút Lý Mục Vân sang một bên, chuyện xấu cô không nên dính vào.

Cô ghét nhất loại người dựa vào cô, sau đó leo lên người cả người cô, loại này cứ để lại cho Bạch Lộ tự xử lý đi.

An Noãn da mặt dày tiền lại gần ôm lấy cánh tay Tần Mộc, cmn xxx, so với đùi còn nhỏ hơn một chút, cô thực muốn trực tiếp ôm lấy đùi anh.

Tần Mộc nhìn An Noãn đang dựa vào người mình, chùng mắt một lúc lâu, cho tới khi thấy mắt Lý Mộc Vân phát ra ánh sáng, lúc đó, cũng hiểu ra An Noãn đang giúp mình giải vây, khóe miệng hơi nhếch lên, lộ ra chút má lúm đồng tiền không sâu, cúi đầu, ngửi thấy mùi capuchino trong miệng An Noãn, không nặng không nhẹ hỏi: “Uống café?”

Lấy chỉ số thông minh của Tần Mộc, hoàn toàn sẽ không để cho người khác phát giác ra đây chỉ là diễn kịch.

Chẳng qua phải diễn trước mặt một diễn viên nửa vời, cảm giác cũng không tốt cho lắm.

Chỉ thấy đầu óc An Noãn nghĩ trái nghĩ phải, từng là tác giả hàng đầu của Tần Giang, bệnh nghề nghiệp lại bắt đầu phát tác, nàng muốn khoe khoang chút tài năng, tự thêm một câu rất bình thường như cơm bữa, thực tế là cố ý che giấu: “Ừm, vừa mới uống một ly café ở tầng một, nãy nhân lúc anh không có nhà, em tới phòng triển lãm nội thất đối diện xem qua một chiếc ghế, ghế ở thư phòng ngồi không thoải mái lắm.

An Noãn báo cáo lại hành trình, bày ra nhình bộ dáng đang chờ đợi được khen ngợi, cô đã thành công biến giả thành thật rồi, nhưng nghĩ kỹ lại, hình như có gì đó chưa đúng.

Rốt cuộc cũng là người từng trải, liền hiểu được lời mình nói còn thiếu sót, lập tức thức thần bổ sung “ngồi lâu, hông đau, hơn nữa eo mỗi lưng thì đau nhức”.

Càng bôi càng đen.

Cảm giác hai luồng khí đang quang quắn trên người mình, An Noãn yếu ớt ngẩng đầu, quả nhiên thấy Tần Mộc đang xoa xoa huyết thái dương, An Noãn rụt cổ lại, le lưỡi, xong rồi, lại nhìn sang Lý Mộc Vân, ánh mắt từ thăm dò đã biến thành kinh ngạc lẫn ghen tị, rõ ràng là đã nghĩ lệch lạc rồi.

Cô chỉ đơn thuần cảm thấy ghế khuyến mại mua một tặng một trong thư phòng không đủ mềm, nằm mà toàn thân đều đau nhức.

Chỉ tiếc có ai tin đâu, ngay cả mặt cũng không dám nhìn, đồ mặt thay cho An Noãn.

Tần Mộc đột nhiên có chút hối hận vì đã phối hợp diễn trò với An Noãn, hẳn không cần thiết làm như vậy, chỉ cần trực tiếp gọi cho trợ lý thì mọi việc đều đã được giải quyết rồi.

Hơn nữa hẳn đường đường là một người đàn ông hoàn toàn khỏe mạnh, nhắc tới đề tài này, cũng sẽ không tự chủ nghĩ tới những hình ảnh nào đó, sắc mặt đen lại.

Lại nghe thấy An Noãn nói tiếp: “ghế em đặt, anh có muốn tự mình thử cảm nhận một chút không? Em cũng không rõ lắm”. An Noãn vô sỉ phải sạch.

Nhìn thấy Tần Mộc châm biếm nhìn An Noãn, An Noãn đáp lại bằng dáng mắt đáng thương, ý đồ trong mắt kia quá rõ ràng, ‘anh mau giải thích đi’.

Tần Mộc rất hào tâm sờ sờ đầu An Noãn, nói: “Anh biết, cho nên lần này nhất định phải chọn một chiếc rộng hơn.”

Rộng, việc quái gì phải rộng, cũng không phải để hai người nằm.

Lý Mộc Vân xem ra hai người toàn là liếc mắt đưa tình, nhìn thật chướng mắt.

Lý Mộc Vân cứng người nói: “xin chào! Tôi là Lý Mộc Vân, bạn gái của Tần Mộc, rất hân hạnh được biết em”. Lý Mộc Vân lần nữa giới thiệu mình, lần này còn đặc biệt thêm một câu, khi nói tôi là ‘bạn gái của Tần Mộc’ cố ý nói mơ hồ để người khác nghe vào hiểu thành ‘người yêu’, nói xong, Lý Mộc Vân lại càng đưa ánh mắt đầy ân tình nhìn Tần Mộc, cố ý để cho An Noãn hiểu lầm, tốt nhất là làm cho An Noãn mất đi lý trí.

An Noãn vừa nghe đã thấy mất hứng, vốn đã không vui, lại còn muốn trêu chọc vào cô, liền bước lên phía trước Tần Mộc, bày tỏ ý không muốn cho Lý Mộc Vân nhìn Tần Mộc, bĩu môi, hừ một cái, ra oai nói: “không cho nhìn, anh ấy là chồng tôi, cô này giờ đã nhìn mấy lần rồi đó”.

Cô không làm được như các nữ chủ trong truyện trùng sinh, đầu tiên châm chọc đối phương sau đó nhân lúc đối phương trở tay không kịp lại tiên thủ hạ vi cường, cho một bạt tai, cảnh cáo, sau đó mới nói chuyện.

Thật phiền toái, viết tiểu thuyết thì có thể, nhưng tự mình làm, thì xin lỗi, cô không làm được.

Cứ nói thẳng ra không phải là xong sao?

Mấy người con gái đi xung quang nghe tiếng An Noãn liền quay đầu lại, gật gật đầu, nói nhỏ: “thảo nào, quả thật rất đẹp trai.”

Lý Mộc Vân không ngờ An Noãn thẳng thừng như vậy, khuôn mặt thoát đỏ lên, nhất thời không biết nói gì, cô là diễn viên, mười lần thì có chín lần làm “tiểu tam”, căn bản không để ý đối phương có vợ hay chưa, đối mặt với tình huống vợ cả tìm tới nói cũng là chuyện thường xảy ra, nhưng mà, tình cảnh không phải như vậy, cmm... cô đang thị uy mà, là thị uy đó, không phải chọc cười, không cho nhìn? Là ý gì chứ?

Bé con, tỷ tỷ cho bé ăn kẹo, mau mau đứng sang một bên đi có được hay không?

Đừng đùa nữa.

Người đang lý ra phải đi lên cho ta một bàn tai, như vậy mới khí thế của vợ cả, sau đó ta phụ trách làm người đag thương, người phụ trách làm kẻ độc ác.

Tần Mộc cảm giác huyết Thái Dương giạt càng lúc càng mạnh !

”Tần đại ca, con mèo nhà chú hàng xóm cạnh nhà sinh mấy chú mèo con, nhưng mà chú ấy lại muốn vứt đi, chúng ta nuôi một con giúp chú ấy được không!”

An Noãn bừa bãi nói chuyện, trên mặt tràn ngập ý tứ rằng: tôi muốn cô lập cô.

Lý Mộc Vân cảm giác khoe miệng mình nhất định giạt rất lợi hại.

Diễn “tiểu tam”, lập đồ chính thất, đầy bụng tâm cơ , nhưng là bây giờ lại cảm thấy không có chút sức lực nào.

Nếu cứ tiếp tục, sẽ chỉ biết cảm thấy đẳng cấp chính mình rốt không phải một -hai điểm.

Lý Mộc Vân cảm thấy mình phải điều chỉnh một chút, sau đó mới lại tới khiêu chiến An Noãn.

Cô bây giờ cần trở về nghĩ cách, tìm một cái cớ nói: “Tần tổng, buổi tối tôi còn có hẹn, đi trước .”

”tạm biệt ! !”

An Noãn vẫy vẫy tay theo hướng bóng dáng của Lý Mộc.

Mà bộ dáng Lý Mộc Vân, nhìn thế nào cũng giống như là đang chạy trốn chết.

”Còn đùa?”

“Em thật sự không thích mà.” An Noãn đứng bên cạnh Tần Mộc, thật thà nói.

Nam chủ mà mình cực nhọc sáng tạo ra lại bị Lý Mộc Vân quyến rũ, sao có thể được chứ, tốt xấu gì ít nhất cũng phải là nữ chủ hội tụ đầy đủ các điều kiện chứ?

”Hơn nữa em đã giúp anh giải quyết đồng phiền toái đó mà”. An Noãn nhỏ giọng thăm thì.

Tần Mộc cảm thấy hoàn toàn không nên tiếp tục đề tài này, liền đổi qua việc khác, “Nếu đã tới, chút nữa chúng ta đi cùng ăn một bữa” .

”Bây giờ trở về nhà sao, đợi chút, Tần đại ca, em nợ tiền người ta.” An Noãn có chút ủy khuất nói.

Nàng không có quên vẫn còn Trần Mãn Tân đang ở dưới lầu xem kịch vui, nói xong, An Noãn không biết để tay ở đâu, hai tay đan vào nhau, bộ dáng như đứa trẻ con lúng túng, lúc này khuôn mặt quay về hướng tầng một, nên Trần Mãn Tân thấy được khuôn mặt cô.

Khoản tiền này nhất định phải trả, bằng không tới lúc đó, truyền ra ngoài, sẽ bị người nói rằng An gia mấy vạn cũng không có, bị người ta chê cười, nói là đồ keo kiệt hay sao.

Tần Mộc rút một tấm thẻ vàng và một sấp tiền khoảng một vạn tệ ra đưa cho An Noãn nói: “ nếu như không đủ thì dùng thẻ rút đi, mặt mã chính là mặt mã cửa nhà”

”Không cần, em có mang theo tiền.” Để cho Tần Mộc trả tiền, xấu hổ .

”Vậy anh đợi em ở tầng hầm để xe.”

”Chúng ta đi tới khu biệt thự Lục thành đúng không?” khu biệt thự Lục thành là nơi An gia ở.

Nàng đáp ứng An Dương, tối hôm nay sẽ tới ăn cơm .

”Anh có hộp đồng để ở chung cư, nếu như em không ngại đợi anh hai tiếng, thì chúng ta sẽ đi Lục thành.”

“Nếu anh bận thì không cần đi em gọi cho anh ba.” Chuyện của Tần Mộc quan trọng nhất.

Chỉ chớp lát, điện thoại đã thông, “anh ba , là em, Tiểu Noãn, buổi tối em không về ăn cơm nữa , em và Tần đại ca về nhà ăn.”

Bên đầu kia nói: “Trọng sắc khinh anh, em đúng là đồ không có lương tâm, khi còn bé anh giúp em làm bao nhiêu bài tập, báo đáp anh như vậy sao...”

An Noãn vội vàng ngắt lời, “Anh ba tốt nhất , em yêu anh ba nhất trên thế giới này , anh ba, anh ba, alo, nghe thấy không, alo alo, anh ba tín hiệu không tốt, em nghe không được , tut tut tut, xin lỗi, số máy quý khách hiện.”

Nghe tới âm thanh tut tut tut An Dương tâm tình buồn bực đến cực điểm

”Tam thiếu gia, bữa tối cần thêm vài món ăn.” Vừa nãy tam thiếu gia đắn đo làm thêm mấy món, người hầu tới hỏi có cần thêm nữa hay không.

An Dương quát lên : “Thêm cái gì mà thêm, có mỗi mình ta ăn , thêm nữa làm gì.”

Người hầu thăm nghĩ: “ tam thiếu gia thật đáng sợ!

An Noãn ngất máy, mới ý thức được lúc nãy trừ nàng ra, vẫn còn có Tần Mộc ở đây, vốn là muốn xây dựng hình tượng tốt đẹp, vậy mà.. Tần Mộc nhất định là đã cho rằng cô là đồ dối trá, huhuhu, tất cả lại anh ba.

Mà An Noãn lại không biết rằng, Tần Mộc và An Dương vì chuyện kia, vẫn còn có khó chịu với nhau, không biết vì cái gì, thấy An Noãn trêu chọc An Dương như vậy, tâm tình hẳn ngược lại, lại cảm thấy đặc biệt tốt.

An Noãn sờ da mặt có chút khô nóng của mình, mơ hồ nói ra một câu “em đi một lát rồi về.” Chạy đi tìm Trần Mãn Tân, diễn nhiều như vậy không thể bỏ phí được.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Xuống lầu, An Noãn tới ngân hàng rút năm vạn, lấy thừa ra hơn một vạn, An Noãn cho tiền vào phong bì vàng, cẩn thận cho vào chiếc túi sách trị giá mấy chục vạn của mình, cô sợ có nhìn thấy năm vạn sẽ nảy sinh ý đồ bất cóc, cướp bóc ngay trước ngân hàng, đến lúc đó lại cho cô một dao, thật oan uổng.

Trên thực tế, sau khi ra khỏi ngân hàng, An Noãn lấy tốc độ nhanh nhất quay lại quán cafe, tiếng giày cao gót nện trên nền nhà vang lên rất lớn.

Khi đưa tiền cho Trần Mãn Tân, đoán được hắn sẽ từ chối, hắn có một khuyết điểm trí mạng là sĩ diện mà bây giờ cô lại uất ức lắm mới lấy được tiền cho hắn, Trần Mãn Tân cảm mới là lạ.

An Noãn biết dùng cách này đưa tiền cho hắn, so ra còn khiến hắn khó chịu hơn là giết hắn, chắc chắn không thành công.

Thấy phản ứng của Trần Mãn Tân đúng như trong dự đoán, An Noãn cảm thấy Trần Mãn Tân rất đáng yêu, còn đáng yêu hơn cả con cún Tây Thi mà ba mẹ đưa cho cô lúc nhỏ, thật vất vả mới bày ra vẻ mặt nghiêm túc, thiếu chút nữa là hồng rồi.

Trong truyện khi Bạch Lộ đối phó An gia, cũng tìm ra đúng nhược điểm của Trần Mãn Tân, liều mạng đả kích hắn, cho nên mối quan hệ giữa hắn với nguyên chủ càng kém đi, nhưng quan hệ của hắn với An Dương cũng coi như tạm được, Bạch Lộ lại tạo tin đồn, nói xấu Trần Mãn Tân trên danh nghĩa của An Dương, làm cho Trần Mãn Tân quay lại đối phó với An gia, cắt đứt mọi tình cảm, chống đối An gia.

An Noãn bĩu môi, cô cũng không hy vọng, bản thân mình bỏ tiền ra lại khiến Trần Mãn Tân và Bạch Lộ liên kết với nhau, vậy đúng là vứt tiền qua cửa sổ, cô sẽ không để việc như vậy xảy ra.

Cho nên, dù như thế nào cô cũng phải ngăn cản Trần Mãn Tân ra nước ngoài.

Sau này hắn có ra nước ngoài hay không, cô không quan tâm, dù sao trong khoảng thời gian này hắn cũng không thể đi, cũng lỡ cơ hội liên kết cùng Bạch Lộ, vậy là đủ rồi.

Tiền nhất định phải đưa cho Trần Mãn Tân, hiện nay cô đã là “phụ nữ đại”, không giống kiếp trước không nỡ mua một chiếc Iphone, bây giờ mỗi ngày có mua một chiếc Iphone cũng không thể phá sản được.

Khó mới có được thân phận giàu có, nhất định phải cảm nhận cái cảm giác của người có tiền, cho nên , An Noãn giữ đúng tinh thần như vậy, hào sảng đem tiền nhét vào trong ngực Trần Mãn Tân.

Đương nhiên cũng là vì muốn làm rõ quan hệ với An Noãn, cô không hi vọng sau này Trần Mãn Tân vì cô khiến hắn không thể ra nước ngoài mà mang hận cô.

Có những chuyện, giấu trong lòng, giữ tới khi lên men, mới lấy ra, mùi vị đều sẽ bị biến chất.

“Tôi nói với Tần đại ca, anh gần đây có việc, cũng không dư giả, anh ấy đưa thêm cho anh một vạn, nói là tiền đại ca mời tiểu đệ một bữa cơm, ngoài ra, Tần đại ca nói, nếu như là chuyện gia đình, thì nhất định đừng có tùy hứng, nên thương lượng, giải thích với người nhà, sau này cố gắng trầm tĩnh chút.” Lời An Noãn nói rất ‘áo diệu’, nghe ra thì không thấy có gì không đúng.

Nhưng nghĩ kĩ thì:

Không dư giả?, sau đó bỏ thí cho hần?

Mời tiêu đề ... Tiền com, tùy hứng, chẳng phải đang ám chỉ hần không trưởng thành? Trẻ con sao?

Nghe xong An Noãn giải thích, mặt Trần Mẫn Tân càng khó coi, đừng tưởng rằng không biết ý của Tần Mộc, bây giờ hần một chút cũng không hề muốn nhận ‘ý tốt’ của đối phương.

Tâm tình Trần Mẫn Tân lúc này, giống như có hàng ngàn hàng vạn con kiến đang bò.

Nhìn phong bao chường mắt trên bàn, tâm trạng hần vô cùng kém, quay người rời đi, đầu cũng không ngoảnh lại, nhưng đi không được vài bước, liền quay trở lại, cầm lấy chiếc phong bì, tới quán bar gần đó, hần quyết định, phải dùng số tiền này, mua rượu uống.

Có tiền, tùy hứng.

An noãn lại có tâm trạng ngược lại với Trần Mẫn Tân, đôi mắt hồ ly đầy ý cười, quay người bước đi không nhanh không chậm, bắt giắc ngân nga lên ca khúc thịnh hành gần đây.

Với tâm tình cực tốt An Noãn ngồi vào vị trí cạnh bên tài xế, không chút giấu diếm nào ngắm nhìn khuôn mặt Tần Mộc, so với Trần Mẫn Tân, An Noãn cảm thấy Tần Mộc đẹp trai hơn rất nhiều.

Tần Mộc khởi động xe, chiếc xe ra ngoài gara, ánh mặt trời đầu hạ chiếu lên mặt kính chắn gió, nháy mắt trong xe trở nên nóng bức, An Noãn muốn giúp Tần Mộc mở điều hòa, chỉ tiếc chiếc xe quá cao cấp, cô không biết sử dụng, đưa tay ra ấn loạn một hồi, nhiệt độ còn tăng cao hơn, An Noãn đành xấu hổ nhìn Tần Mộc, cười cười tỏ vẻ không phải cô cố ý.

Tần Mộc cời tây trang, An Noãn ân cần tiếp nhận, Tần Mộc lại kéo kéo cà vạt, mở một cúc ngực, lộ ra một mảng da thịt, kêu gọi chết mắt, An Noãn nhìn mà chảy nước miếng, chồng cô quá gọi cảm, làm vợ, cô quá hạnh phúc.

“Tần đại ca, bữa tối để em làm”. An Noãn nghĩ, quyết định, trước mặt Tần Mộc mình ngoài một chút thiên phú về viết văn ra, cô không thể để chồng mình cảm thấy cô vô dụng được.

Tần Mộc và An Noãn thường ngày không ăn cơm ở chung cư, nên cũng không thuê giúp việc, trong tiểu thuyết, là cô cố ý xây dựng không khí lạnh lẽo trong khu chung cư này, làm cho nữ chủ càng thuận lợi thay thế vị trí của An Noãn, nhưng hiện nay cô không thích, ngày mai, cô phải thuê một giúp việc, không, hai người, cô còn muốn đem tất cả mọi thứ trong phòng trang trí này thành kiểu tình nhân, không phải tình nhân không được, đến đồ lót cũng thành đồ lót tình nhân.

Nhưng bữa ăn tối hôm nay, chỉ có thể do cô và Tần Mộc tự giải quyết.

An Noãn cảm thấy để cho Tần Mộc Nấu cơm đúng là “giết gà lại dùng dao mổ trâu”, cho nên rất có trách nhiệm đảm đương nhiệm vụ này.

“Em nấu?” Tần Mộc kinh ngạc nhìn An Noãn tự hồ như đã hạ quyết tâm rất lớn.

Trong ấn tượng anh, An Noãn là người mười ngón không dính bụi bần.

Trong quá khứ, nhiều nhất cũng chỉ là tới nhà hàng mua mấy món hần thích.

Đương nhiên, dựa vào gia thế của An Noãn, quả thật cũng không cần làm mấy thứ đó, mà hần cũng không cần vợ mình nấu cơm giặt giũ, những việc này người khác cũng có thể làm thay, điều hần cần chính là nửa kia biết nghe lời, là cô gái làm cho hần cảm thấy chung sống thỏa mái dễ chịu là được rồi.

Vốn tưởng rằng hần sẽ cùng An Noãn tới một nhà hàng gần khu chung cư ăn một bữa như mọi khi, nhưng nếu đã như vậy, liền ăn ở nhà đi.

An Noãn nhìn về không tin được trên mặt Tần Mộc, liền không biết tự lượng sức khoát lác:

“Vâng, em nấu, cà chua xào trứng, khoai tây xào sơi, hành tây xào tương, chỉ có món anh không nghĩ ra được, không có món nào em không nấu được?”

Mà cô sớm quên rằng trong cuộc sống 20 năm kiếp trước, cô mới chỉ vào bếp hai lần, lần đầu tiên, cô cắt khoai sọ nhưng lại cắt trúng tay trái mình, để lại một vết sẹo trắng, lần thứ hai, An Noãn đổi sang tay phải, vì thế lần này ngón tay phải bị cắt trúng, mỗi bên một sẹo tương xứng, đến khi ba mẹ An Noãn qua đời, cô vẫn chưa biết nấu cơm, mỗi lần từ trường về, đều tới nhà bà hàng xóm ăn cơm.

“Sẽ không đến mức buổi tối phải tới bệnh viện chứ?” Tần Mộc hỏi rất nghiêm túc.

Đối diện với gương mặt không thể đẹp trai hơn nữa, đầu óc An Noãn căn bản không hề thông qua suy nghĩ của các tế bào, tự cổ có Đường Thái Tông vì muốn có nụ cười của mỹ nhân mà ngàn dặm đưa vài tươi, nay có cô vì nụ cười mỹ nam mà tự mình xuống bếp.

Cô đưa hay tay lên tai, lắc đầu nói: “em thề sẽ không nữa”

Tần Mộc lắc lắc đầu, có chút bất đắc dĩ, rõ ràng là tạo dáng đáng yêu khi “tự sướng” lại còn nói gì mà thề thốt?

Nhưng thấy cô cười vui vẻ như vậy, liền gật gật đầu nói: “Ừm, vậy thì em làm đi.”

Nhưng Tàn Mộc cũng không ôm hy vọng gì với tay nghề của An Noãn, lúc đi siêu thị, An Noãn đi phía trước chọn đồ, Tàn Mộc đi phía sau, kkkhi anh cầm cá và xương sườn trở lại, chiếc xe đẩy đã bị An Noãn chất đầy, bên trong có ba trái dưa lưới, hai túi táo, một trái dưa hấu, còn có sáu trái dưa, gần như đã đầy cả xe rồi, các góc trống nhỏ còn lại để một củ hành tây, cà chua, hai củ khoai tây cùng với khoai sọ.

Tàn Mộc co rút khóe miệng, sờ sờ mũi, quả nhiên là vậy.

Bỏ cá và xương sườn trong tay vào xe đẩy, lại yên lặng bỏ bớt một ít hoa quả ra, để lấy chút không gian, sau đó lấy thêm ít rau dưa.

Đến nhà, Tàn Mộc vào thư phòng, An Noãn vào phòng bếp, chia ra hành động.

Trong thư phòng, nếu Tàn Mộc chạm đái thư thái.

Thì trong phòng bếp, An Noãn lại băn khoăn không biết làm như thế nào.

Cô cầm dao, cắt cũng không đúng, mà không cắt cũng không đúng, cô cũng chưa suy nghĩ xem nên cắt như thế nào?

Hành tây nên cắt trái hay cắt phải? Thái ngang hay thái dọc?

Cô bị kích phát hiện ra rằng, cô lại động lòng trắc ẩn với rau dưa, không thể nào ra tay được.

Tàn Mộc gọi xong một cuộc điện thoại quốc tế, từ thư phòng đi ra, liền thấy bóng dáng bận đến rồi tỉnh rồi mù, hân mơn hồ cảm thấy An Noãn hôm nay và An Noãn trước đây có chút không giống, đương nhiên cũng có khả năng là hân chưa bao giờ chú ý tới An Noãn, cho nên không biết An Noãn thật ra là một cô gái như thế nào, nhưng cảm giác này dường như cũng không có quá nhiều phản cảm.

Trong bếp, An Noãn vừa khóc, vừa thái hành tây.

Cmn, cay quá, mắt không nhìn thấy hành tây rồi.

Căn bản không biết thái chỗ nào, thôi, cắt bừa vậy.

”Nha.”

Trong bếp, một tiếng tiếng thét truyền đến, Tàn Mộc khẽ cau mày, đôi chân dài miên man bước nhanh tới.

Bước vào bếp liền thấy, An Noãn che ngón tay, đang nghiến răng nghiến lợi.

”Làm sao vậy? Cắt vào tay?” Tàn Mộc tiến gần, đưa tay cầm lấy tay An Noãn, vừa nhìn, quả nhiên, trên ngón tay, cùng với móng tay đều để lại vết máu.

Cô thật thảm, mỗi lần động vào dao đều cắt vào tay, xuyên qua vào thân thể này vẫn còn cắt vào tay.

Ô ô ô, đau quá, An Noãn nước mắt rùng rùng nhìn ngón tay mình.

Mắt ngứa quá, nhin không được đưa tay lên dụi dụi mắt, sau đó nước mắt trào ra càng thêm dữ dội.

Tàn Mộc lấy tới hòm thuốc từ trong tủ ra, kéo An Noãn đến đối diện mình, lấy cồn ra, khử trùng cho An Noãn.

Dựa sát vào Tàn Mộc, mặt An Noãn thoát cá đỏ lên bừng bừng, nước mắt chảy đầm đìa, mông bắt đầu ngo ngoay, quay trái quay phải.

”Đừng nhúc nhích!”

Tàn Mộc không thấy được miệng vết thương, trừng mắt nhìn An Noãn liếc, buông ra một câu.

An Noãn hít hít mũi, có chút an phận lại.

Giờ phút này bụng cô bắt đầu lại vang lên tiếng “ọt...ọt...ọt...”

An Noãn sờ sờ bụng của mình, lần nữa hít hít mũi, “bữa tối làm thế nào đây?” có chút tội thân dùng cánh tay không bị thương chỉ chỉ vào phòng bếp nói.

”Để anh làm đi.” Giúp An Noãn băng bó xong xuôi, Tàn Mộc vào bếp.

Nửa giờ sau, trên bàn ăn xuất hiện khoai tây xắt sợi, trứng xào cà chua, hành tây xào tương, hương thơm ngào ngạt, An Noãn ăn liền hai chén, Tàn Mộc bỗng nhiên phát hiện, vợ mình- An Noãn chỉ thích hợp làm cái thùng cơm.

Buổi tối, Tàn Mộc làm việc, An Noãn nhàm chán, ra phòng khách xem tivi hơn tiếng đồng hồ, xem các bộ phim truyền hình trên các kênh lớn để lấy linh cảm, xem được một lúc, An Noãn mở máy tính ra, tìm một số trạng mạng văn học lớn, xem có thể tìm được một trang mạng nào có thể kí hợp đồng

tiếp tục viết tiểu thuyết không.

An noãn cũng không hy vọng có tìm thấy trang Tấn Giang thứ hai ở đây, nào ngờ ở thế giới này cũng có Tấn Giang, kích động một lúc, “Bá Nhạc” của cô đúng là không hề rời bỏ cô, cô muốn tiếp tục hoàn thành giấc mộng đang dở của mình, viễn cảnh giống như có một tiểu thiên sứ đang bay lại gần cô.

An Noãn click mở trang web, đăng ký một tài khoản trên đó.

Sau khi đăng kí hoàn tất, An Noãn ấn vào bảng xếp hạng hot nhất của Tấn Giang, cô viết về mảng ngôn tình đô thị, cho nên chỉ nhìn bảng xếp hạng của ngôn tình đô thị, từ trên xuống dưới, An Noãn phát hiện, văn phong Tấn Giang ở thế giới này, mới dừng lại ở mười năm, việc này đối với An Noãn tuyệt đối là một chuyện tốt, còn nhiều đề tài để cô có thể tự do phát huy, hơn nữa có thể tùy ý viết các loại câu huyết khác nhau.

Dựa vào ký ức và thông tin trên bảng xếp hạng, sau khi sắp xếp một chút tư liệu, An Noãn lười biếng vờn vai, nhìn đồng hồ, chuẩn bị tắm rửa đi ngủ.

Lấy một chiếc váy ngủ bằng tơ tằm gọi cảm từ trong tủ ra, đừng hiểu lầm, trong tủ chỉ có váy ngủ tơ tằm, vì An Noãn dưới ngòi bút của cô, là người chỉ thích ăn mặc khêu gợi, một là vì cô đang người quá hoàn hảo, hai là vì muốn quyến rũ Tần Mộc, cho nên nguyên cả tủ toàn là đồ lót, điều khác biệt duy nhất giữa các váy ngủ chính là màu sắc: xanh, đỏ, tím, vàng..

An Noãn nhìn không được, ngắm dáng người khêu gợi của mình trong gương, ngực phẳng bây giờ đã thành 34d, cảm giác này..., đúng là không cách nào hình dung, An Noãn lựa một chiếc lại cầm một chiếc khác lên, hoàn toàn đã đem phòng ngủ thành phòng thay đồ, đứng trước gương không ngừng đắc ý.

An Noãn chụp không biết bao nhiêu kiểu, lúc nghe thấy tiếng cửa mở, nhất thời hưng phấn, hoàn toàn quên mất mình đang là nữ phụ, học động tác kinh điển của các diễn viên nổi tiếng trên các poster, xoay người cười nói: “gọi cảm không?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Khi nhìn tới gương mặt điển trai đang tra xét của Tần Mộc, nụ cười An Noãn cứng đờ lại, đột nhiên nhớ ra đây không phải phòng ngủ kiếp trước, đối diện cũng không phải mấy cô bạn cùng phòng, cô bây giờ là vợ Tần Mộc, nhưng chuyện này không quan trọng, quan trọng nhất là cô vẫn đang duy trì tạo dáng không chuyên nghiệp, mặc đồ lót khêu gợi hỏi Tần Mộc có gọi cảm không?

An Noãn nhất thời cảm thấy sét đánh ngang tai, cực kì mất mặt, “A” một tiếng, sau đó lấy tốc độ tia chớp nhảy lên giường, trốn vào ổ chăn.

Mất mặt quá! Thật mất mặt quá! An Noãn dụi dụi khuôn mặt vào lớp chăn lông, chỉ mong chùi sạch khuôn mặt đang xuất hiện trong đầu.

Tại sao lại bước vào lúc này? Bị xem sạch trơn rồi, hơn nữa cũng không phải hình ảnh đẹp để gì cho cam.

Cô vừa rồi phản ứng rất nhanh, sau đó liền trốn vào ổ chăn, cho nên hình ảnh vừa rồi, chắc hẳn anh không nhìn thấy gì, đúng không? Đúng không?

Nhưng có khả năng đó sao?

Tần Mộc không hề bỏ sót một điểm nào, trên khuôn mặt điển trai hiện lên hai mảng hồng, hần bình thường rất ít tiếp xúc với phụ nữ, trước An Noãn, người tiếp xúc nhiều nhất cũng chỉ có Bạch Lộ, hần rất hài lòng với năng lực làm việc của Bạch Lộ, rất nhiều việc đều giao cho Bạch Lộ làm, nên thường ngày cũng hay tiếp xúc với cô ta.

An Noãn và Bạch Lộ không ưa nhau hần chút biết chút ít, bởi vì quan hệ công việc mà hần có chút thiên vị Bạch Lộ, trong công ty cũng bắt đầu nổi lên vài tin đồn, hần cũng biết đôi chút, lại cảm thấy nhàm chán vô cùng, nên cũng không có phản ứng gì.

Sau này trên danh nghĩa trở thành chồng của An Noãn, nhưng thực tế hai người vô cùng thuần khiết, có duy nhất một lần xảy ra trong tình huống mơ hồ hồ, xong việc, cái gì cũng quên sạch.

Hần vừa rồi chỉ là muốn vào phòng lấy tây trang và áo tắm, căn bản không ngờ sẽ thấy khung cảnh muốn phun máu như vậy, nha đầu kia thì hay rồi, trực tiếp trốn vào ổ chăn không chịu ra, đem hần quăng một bên, hần cũng không thể mặt dày vô sỉ mà nói “rất gọi cảm” được, như vậy quá vô sỉ, hần cũng không thể học cô chằm chằm lên được, hần cũng không phải An Noãn, làm đàn ông đúng là cmm khổ, Tần Mộc đành ra về bình tĩnh, nắm chặt tay lại xấu hổ ho khan nói: “khụ khụ! Đèn trong phòng tắt vẫn sáng, anh tưởng em đang ở đó”.

An Noãn gì cũng không muốn nghe, cái gì cũng nghe không lọt, cô chỉ muốn hỏi Tần Mộc: mới vừa rồi anh có nhìn thấy không? có nhìn thấy không?

Tần Mộc nhìn con sâu đang cuốn kén trên giường không chút động đậy, đoán chừng cô sẽ không bỏ dậy nói: “Em muốn tắm trước không? Nếu không, anh tắm trước đây.”

Trên giường con sâu lông vịn vẹo một chút, từ từ lộ ra cái đầu bù xù, gật gật đầu, lại lắc đầu.

Tần Mộc lúc này đã khôi phục trạng thái ban đầu, dưới chân vừa đi động, không cẩn thận dẫm lên đôi dép lê trước mặt, ngăn người một lúc, hần nhớ tới cặp chân non mềm của An Noãn lúc này, khom lưng nhặt đôi dép để dưới giường An Noãn, “ vậy anh tắm rửa trước”

Đi đi, đi đi

An Noãn trốn trong ổ chăn, nhìn qua lớp thảm lông thấy thân ảnh cao ngất của Tần Mộc vào phòng để quần áo, sau đó trở lại phòng ngủ, trong tay thêm một chiếc áo choàng tắm.

“Tiểu Noãn, mai anh phải đi công tác”. Đi tới cửa tần Mộc đột nhiên quay người lại nói với An Noãn, Tần Mộc trước kia sống một mình, không có thói quen báo cáo với người khác, nhưng hần thấy nhiều nhân viên ở công ty khi có việc gì, đều báo cáo lại cho vợ mình, cho nên hần cảm thấy hần là cũng nên nói với An Noãn một tiếng, phải đối xử với An Noãn như một người vợ.

Hần từng nói muốn thử cùng An Noãn chung sống.

Đi công tác? An Noãn trong lớp chăn chớp chớp mắt, xuyên thấu qua thảm lông nhìn tới thân ảnh ở cửa, trong đầu chợt lóe hai dấu chấm hỏi lớn.

Trong sách không có viết một đoạn này a.

An Noãn mang theo hoang mang cố gắng hồi tưởng lại nội dung câu chuyện đoạn này, nguyên chủ nổi tranh chấp với Lý Mộc Vân ở tiệm bánh ngọt, nháo cho rất lớn, bị người qua đường chụp được, tung lên mạng, Tần Mộc dùng các công việc quan trọng, vội vàng thu thập cục diện rồi rầm cho cô.

Mà lần này cô đã làm thay đổi tình tiết, không có làm nên sự việc đó, cho nên công việc Tần Mộc vẫn bình thường, vẫn đi công tác .

Cô mới ở chung nửa ngày với Tần Mộc, liền phải chia tay, cô rất luyến tiếc hần!

Hơn nữa cô đã lên kế hoạch cho ngày mai ngày kia rồi..

Anh đi rồi, kế hoạch của cô phải làm thế sao?

Thôi xong, An Noãn ý thức được ông trời lại lần nữa muốn chơi cô.

Cô thực sự muốn đi cùng Tần đại ca, nhưng mà, ông nội Tần gia đã trở lại, cô còn bận chưa có thời gian đến thăm nữa.

Những thủ đoạn trên thương trường của Tần Mộc đều do ông nội Tần cầm tay chỉ bảo, ông có vị trí rất quan trọng trong lòng Tần Mộc, một câu của ông, bằng mười câu của người khác, An Noãn cảm thấy trước kia, nếu ông nội Tần có thể nói giúp cô nửa câu, có lẽ số phận nữ phụ sẽ tốt hơn một chút.

Nhưng rất bất hạnh, không hề có.

Ông nội Tần càng thích Bạch Lộ, ông cảm thấy tính tình Bạch Lộ rất hợp ý ông, An Noãn chu môi, hợp ý cái gì? Người ta là biết tâm tư ông, chiếu theo tâm tư ông mà làm, dĩ nhiên là hợp ý ông, nhưng An Noãn cũng không trông cậy ông nội thích mình, cô là người rất dễ dàng thỏa mãn, nếu không uy hiếp đến chuyện của cô, thì cô cũng sẽ không cường cầu.

Đối với ông, cô chỉ hy vọng ông không tỏ ra bất mãn với cô trước mặt Tần Mộc, như vậy cô đã hài lòng rồi.

An Noãn vừa xấu hổ lại bị cho tin tức xấu này đánh bay.

Cô chui ra từ ổ chăn lông, lại nhìn Tần Mộc một cái, cô sợ Tần Mộc sẽ quên mất cô.

Chỉ thấy người trên giường, đầu tiên lộ ra đôi lông mày tinh tế, sau đó là đôi mắt hồ ly lấp lánh, lúc này đang chớp chớp mắt với Tần Mộc, đôi đồng tử đen tủa sáng, đặc biệt nhìn như một chú chó nhỏ đáng yêu đang nhìn Tần Mộc, thanh âm dịu dàng hỏi Tần Mộc: “Lúc nào thì về?”.

“Nhanh thôi, ba ngày”. Chỉ là thời gian ngồi máy bay cũng mất một ngày rồi, nhưng nhìn thấy biểu tình lưu luyến không rời của người trên giường, Tần Mộc không nói ra nguyên nhân, và cũng không muốn nói cho cô biết.

“Lâu vậy? Tần đại ca, em cũng muốn đi cùng, nhưng ông nội đã trở về, em muốn thay anh chăm sóc ông nội.” An Noãn nằm trên giường, nắm chặt tay nghiêm túc nói, ra sức kiềm chế mong muốn đi cùng với Tần Mộc.

Tần Mộc nghe lời cô nói, trong lòng dâng lên vài phần ấm áp, bỗng nhiên cảm thấy cô hiểu chuyện lên không ít, lộ ra vẻ mặt tươi cười gật đầu nói: “ ừm, ngoan, trở về sẽ mang lê bên đó cho em”. Tần Mộc giống như dỗ một đứa trẻ, sau đó quay người vào phòng tắm.

An Noãn nghe thấy anh sẽ mang lê về cho cô, đôi mắt liền sáng lên, nghe thấy không?, nghe thấy không? Tần Mộc mang lê về cho cô, rất mong chờ lê mà Tần Mộc mang về, chồng cô đối với cô thật tốt, làm vợ không thể để cho chồng thất vọng được.

An Noãn xung phong nhận việc thu thập quần áo giúp Tần Mộc, nói xong câu đó, chính cô cũng bị chính mình làm cảm động .

Cô tuyệt đối có tiềm chất làm hiền thê lương mẫu.

Nhanh chóng từ giường đứng lên, An Noãn đi đôi dép mà Tần Mộc nhặt lại cho cô, chạy vào phòng để quần áo, ngồi xỏ xuống một lúc, An Noãn lộ ra vẻ giảo hoạt đối với quần áo trong tủ, chạy về phòng ngủ, lật dở album tìm mấy tấm ảnh đẹp nhất, đặc biệt chọn lấy mấy tấm khêu gợi nhất, để vào các góc ngách trong vali của Tần Mộc, như vậy, anh có thể lúc nào cũng thấy cô, cô muốn để cho Tần Mộc có cảm giác là người có gia đình.

Nhưng mà khuôn mặt này cũng không phải của cô, thôi kệ đi, dù sao chỉ cần anh nhớ tới cô là được rồi.

Tần Mộc làm việc rất muộn, An Noãn lo Tần Mộc công tác nhất định sẽ có nhậu nhẹt xã giao, nên đã chuẩn bị mật ong buoir cho Tần Mộc, ngày mai sẽ làm bữa sáng cho Tần Mộc.

Buổi tối, An Noãn mơ thấy Tần Mộc phát hiện cô đặt mấy tấm ảnh khêu gợi vào vali của anh, thấy mấy tấm ảnh khêu gợi đó, liền đốt sạch, sau đó ra ngoài ngoài tình, cô ở bên cạnh nhưng Tần Mộc lại không nghe thấy cô, cũng không nhìn thấy cô, sau đó An Noãn tức giận tỉnh dậy, tỉnh dậy là chuyện thứ nhất, sau đó sẽ mang mấy tấm ảnh kia bỏ ra, nhưng An Noãn lại bị kịch phát hiện... Tần Mộc đã đi công tác.

Nhìn thời gian, đã là buổi trưa, cô ngủ quên, bữa sáng không làm, người cũng không đuổi kịp.

An Noãn cảm thấy cô hiện giờ rất rất nhớ Tần Mộc, nhanh chóng gọi một cuộc điện thoại, đối phương đã tắt máy, An Noãn đoán là đang ở trên máy bay, An Noãn hiện tại hận là không có bản lĩnh như Bạch Lộ, quay người liền có thể bay tới bên cạnh Tần Mộc, An Noãn nằm ì trên giường mười phút thì điện thoại của An Dương gọi tới.

Hỏi cô đã chuẩn bị lễ vật gì cho ông nội Tần gia.

An Noãn nghĩ nghĩ, hiện tại sẽ đi chuẩn bị.

Ông nội Tần gia hơn nửa đời người chinh chiến trên thương trường, nhất định sẽ có giấc mộng của một tướng quân, cưỡi ngựa giết địch tứ phương, thế nào, nên tặng cho ông một con ngựa mới thể hiện được thành ý của cô.

Cho nên buổi chiều, An Noãn liền tới trường ngựa chọn ngựa, còn kêu cả An Dương tới.

An Dương nghe xong khuôn mặt đầy vẻ ghét bỏ.

Đột nhiên An Noãn chỉ một con trong đó nói: “Anh! Nhìn xem, con này tặng cho ông nội thế nào?” Đùi to, bụng lớn, cô rất thích, có thể mang về làm súng vật, lại có thể làm tọa kỵ.

An Dương nhìn theo hướng An Noãn chỉ, lắc đầu ghét bỏ, “Quá mập.”

Cái bụng kia, sắp rớt xuống đất rồi, còn cặp đùi kia, giống như chân giò hun khói “kim hoa hỏa thoái” vậy, mập tới tận đầu, sao có thể chạy chứ, đánh chết hán cũng không tin.

An Dương đặc biệt không ý tốt gì bước vào chuồng ngựa, vỗ vỗ cái mông ngựa to kia, như muốn chứng minh suy đoán của hán, bàn tay vừa hạ xuống, xem, cứ như búp bê bóng bay vậy, hơn nửa hán lại vỗ xuống lần nữa, con ngựa ngẩng lên kêu một tiếng, vỗ lần nữa, lại kêu ngao kêu một tiếng, quá hoàn mỹ, An Noãn cảm thấy không phải nó thì không được, còn gửi video cho Tần Mộc, nói cho anh biết, cô đang mua ngựa cho ông nội.

An Dương vỗ đến ngệnh, hán cảm thấy con ngựa này chơi rất vui, càng vỗ càng mạnh, càng vỗ càng nhanh, càng nhìn càng thấy nó giống đại ca, kết quả vui quá hóa buồn.

“ba” một tiếng, mông ngựa bị vỗ, trên mông hiện lên mấy chỗ lún, sau đó lại như quả bóng xì hơi, xẹp lợ trên đất.

Lúc này tay An Dương còn đang lơ trên không trung.

An Noãn vui sướng trả tiền xong, còn được ông chủ khen có mắt nhìn, nhìn trúng con ngựa độc nhất vô nhị trong chuồng, vui vui về về quay trở lại, kết quả thấy chỉ có da ngựa, An Noãn sống chết không chịu tin tưởng dưới đất chính là vừa con ngựa vừa nãy kia, con ngựa giống y như thật, thật đến khóe miệng đến nước miếng cũng có, tại sao lại có thể là giả.

“Ngựa của em đâu, ngựa của em, anh ba, anh đền cho em”

An Dương cuối cùng cũng không thể đền cho An Noãn, bởi vì cả chuồng ngựa chỉ có một con như vậy.

An Noãn cảm thấy tay không đi vô cùng băn khoăn, cho nên đành tới khách sạn 5 sao mà ông nội thích nhất mua một hộp bánh bao chiên, khách sạn này có từ thời dân quốc, nổi tiếng nhất là bánh bao chiên, 188 đồng 6 cái, An Noãn cảm thấy tạm được.

Trên đường tới, An Noãn bị tắc đường mất một tiếng đồng hồ, đói bụng không chịu được, nhìn túi bánh bao chiên, phát trong đó có hai chiếc bị vỡ, An Noãn cả thấy không nên để ông nội ăn hai chiếc bị vỡ đó, dứt khoát lấy ra ăn, ăn hai cái thấy không tệ, nhìn không được, lại ăn một cái, nhìn trong túi chỉ còn ba cái, An Noãn cảm thấy có chút xấu hổ.

Vừa hay đối diện tiệm sách bên cạnh có một nhà bánh bao chiên.

An Noãn nghĩ ông nội Tần gia cũng sẽ không ăn bao nhiêu, liền chỉ mua ba cái bù lại cho đủ số.

Đương nhiên, cô cũng đánh dấu lại cái khách sạn năm sao cao cấp có bánh bao chiên vừa nãy.

Lại mua mấy quyển sách kinh kịch, cô cũng không quá hiểu kinh kịch, nên toàn dựa vào kinh nghiệm hay chọn sách trước kia, chuyên chọn những quyển có ghi “tinh phẩm”, “chọn lọc” để mua.

Khi An Noãn tới, trời đã tối, ông nội cô hai người con trai, hai người con gái, con trai cả là vận động viên bóng bàn, hàng năm thi đấu trên toàn quốc rất ít khi nhìn thấy ở nhà, con trai thứ cũng chính là cha Tần Mộc, sinh ra Tần Mộc và Tần San San, đi du lịch khắp nơi nên cũng ít khi về nhà, về phần hai cô con gái, một người lấy chồng nước ngoài, một người mở công ty quản lý, cũng là bạn và cũng là đối thủ cạnh tranh của đại tẩu An Noãn, Tần gia thường ngày trừ ông nội ra, thì chỉ có hai người giúp việc, tới đây, có cảm giác vô cùng lạnh lẽo.

An Noãn nhìn ông nội Tần ngồi trong phòng khách, đột nhiên cảm thấy có chút đáng thương.

Cô nở một nụ cười sáng lạn, lộ ra hai má lúm đồng tiền đi tới “ông nội, cháu tới thăm ông.”

Đặt gói quà lên bàn, lại cố ý để hai tấm vé vip lên mặt bàn.

Kết quả, ông đến nhìn cũng không thèm nhìn, tiếp tục xem kinh kịch mà ông thích.

An Noãn ngoan ngoãn ngồi xuống bên cạnh ông nội, không quá nhiều ông đang xem kinh kịch, bản lĩnh xem mặt đoán ý cô vẫn có chút ít.

Thoáng nhìn thấy ông mới ăn mấy hạt dưa, trên bàn đã để một đồng vỏ dưa, An Noãn lấy một nắm, bắt đầu nghiêm túc cắn hạt dưa.

Khi còn bé, ông ngoại cô mỗi lần ăn ít hạt dưa liền không ăn nữa, An Noãn khi đó còn nhỏ, cảm thấy kì quái, liền hỏi ông, mới biết được, ông da già răng lợi yếu, cắn hạt dưa dễ bị mắc kẽ răng, dùng móng lại hay bị gãy, nên chỉ có thể không ăn nhiều.

Đợi đến lúc ông nội Tần mở miệng nói, An Noãn đã lột được một đồng hạt dưa.

“Tiểu Mộc đi công tác rồi?”

Thật ra ông vẫn đang đánh giá An Noãn, phát hiện cô im hơi lặng tiếng ngồi bên cạnh, trên mặt không có nửa điểm mất kiên nhẫn, trong lòng liền sinh ra một chút hảo cảm.

“Vâng, anh ấy phải đi công tác ba ngày.”

An Noãn đem hạt dưa đã tách vỏ để lên bàn, không lâu sau, ông liền nhặt hạt dưa An Noãn tách sẵn lên chậm rãi ăn, An Noãn cười.

Tần Mộc xuống sân bay, cùng khách dùng bữa xong, đến khách sạn Tần Mộc vừa lấy đồ ra thay, vừa mở điện thoại di động lên, mới nhìn tới điện thoại đã thấy có mấy cuộc gọi lỡ, còn có một wechat, mở ra nhìn, một video, xem xong, Tần Mộc liền không nhìn được cười, cô cợt nhả của hắn, có đôi khi làm người ta thực đau đầu, có đôi khi lại làm người ta cảm thấy buồn cười.

Tần Mộc quyết định gọi lại, một bên vừa lấy quần áo từ trong vali ra, mấy tấm ảnh rút ra ngoài, điện thoại vừa thông, lại nghe thấy âm thanh nhẹ nhàng quen thuộc vang lên: “Alo”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6

Tần Mộc nhặt tấm ảnh trên mặt đất lên, bức ảnh này còn nhiều hàm xúc hơn so với người thật lúc buổi sáng, da thịt trắng nõn mịn màng, Tần Mộc dường như có thể tưởng tượng đến xúc cảm mềm mại của người thật, đem tấm ảnh cất đi, để vào ngăn sâu nhất của vali.

“Tần đại ca?” đầu kia vẫn chậm chậm không nghe được âm thanh nào đáp lại, giọng nói dịu dàng lại vang lên lần nữa.

“Còn chưa ngủ?”

“Hi hi, đang đợi điện thoại của anh, Tần đại ca, anh vừa mới đến khách sạn sao?” An Noãn tắm rửa xong, mặc áo ngủ tơ tằm, nằm trên chiếc giường mà Tần Mộc vẫn hay ngủ, lăn qua lăn lại.

“Ừm!”

“Tần đại ca, anh...” Nhìn thấy bức ảnh chưa?

”Ừm?”

”Ăn cơm chưa?” Nhìn thấy bức ảnh chưa?

”Ừm, ăn rồi.”

”Thời tiết bên đó có tốt không?” Nhìn thấy bức ảnh chưa?

”Trời nắng!”

”Mặc bao nhiêu quần áo?” “Phòng to không?” “Uống rượu rồi sao?” “Chung quanh có mấy quán club?”

An Noãn ngay cả cô dọn vệ sinh trông như thế nào cũng hỏi, nhưng lại không hỏi tới trọng điểm, gần hai giờ điện thoại, Tần Mộc đại khái cũng hiểu ý của An Noãn, hẳn nói ‘muộn rồi’, để cho cô đi ngủ, hẳn cũng buồn ngủ, lảng tránh vấn đề An Noãn muốn hỏi, như vậy An Noãn mới an tâm đập máy, cô cảm thấy Tần Mộc khẳng định là biết cô muốn hỏi cái gì, nhưng lạ cô tình không nói, đồ xấu xa.

Bầu trời buồn bực đi ngủ.

Nói là ba ngày, mà An Noãn ở lại Tần gia suốt cả một tuần, ngoại trừ việc bắt buộc phải ra ngoài xã giao, cô đều ở Tần gia, cô mặc dù mới 20 tuổi, nhưng đã là sinh viên năm 4, bậc tiểu học ở thành phố A chỉ có 5 năm (tiểu học ở TQ là 6 năm), cô lại đi học sớm một năm, cho nên cũng sắp tốt nghiệp rồi.

Nhưng dù vậy, An Noãn cũng không cảm thấy quá nhàm chán, bởi vì đối với người lạc quan biết tự tìm thú vui cho mình như An Noãn mà nói, nếu vui về không tìm tới cô, thì cô tự tìm tới nó, dường như đều không hết việc để làm.

Tám giờ sáng, rời giường là viết văn, cô bắt đầu viết tiểu thuyết cho Tần Giang, vẫn là chủ đề tổng tài, cô luôn luôn chung thủy với thể loại này, lần này cô vẫn ngược nữ phụ, nhưng trong khi ngược cũng cầu phúc cho nữ phụ, sau đó lại cho thêm các tình tiết cầu huyết, thêm vào các tình tiết oái oăm.

Một chương đã xong, ấn nút gửi đi.

An Noãn xem qua một chút số liệu, trong một tuần, đã viết được ba chương, cũng coi như là tạm được, chương đầu có 200 lượt người xem, tổng lượt xem đến nay là 365 lượt, tải về 13 lượt, để lại lời nhắn 5 lần, hiện tại chỉ thiếu mỗi việc biên tập tìm tới nữa là có thể chính thức ký hợp đồng.

An Noãn vươn vai vặn eo một cái, lại kiểm tra weibo, tiện thể tìm linh cảm viết văn, sau đó xuống lầu xem ông nội tập Thái Cực quyền, ông nội mỗi ngày đều tập Thái cực, còn An Noãn phụ trách xem, An Noãn gần như dùng con mắt sung bái nhìn ông nội Tần tập Thái Cực quyền, ông cảm thấy vô cùng tự hào, càng đánh càng lâu, mấy lần nhìn không được muốn hỏi cô có muốn học không?

“Buổi tối Tần Mộc có về không?” cố nén việc hỏi cô có hứng thú học đánh Thái Cực hay không, ông vừa đánh vừa hỏi về Tần Mộc.

Tối nay, Tần gia mở yến tiệc tẩy trần cho Tần lão gia, các nhân vật nổi tiếng ở thành phố A đều được mời tới.

An Noãn gật đầu như trống bỏi, cười nói: “có, có, anh ấy nói bay chuyến chiều, buổi tối là tới nơi.” Mỗi tối An Noãn đều báo cáo lại tình hình một ngày của mình cho Tần Mộc, giống như nộp bài tập vậy, vô cùng nghiêm túc, mục tiêu của cô bây giờ là để cho mỗi phương diện trong cuộc sống sinh hoạt của Tần Mộc đều có cô, ngủ cũng có cô, ăn nước, ăn cơm cũng có cô.

Trong điện thoại, An Noãn nói rất nhiều, Tần Mộc phụ trách nghe, ngẫu nhiên, Tần Mộc cũng nói một số việc cho cô biết, một tuần cố gắng, An Noãn cảm thấy Tần Mộc cũng không xa cách với cô nữa, cảm giác thật tuyệt, thật nhớ Tần Mộc, một ngày không gặp như xa cách ba thu, tiễn biệt nhất định thăng tâm hoan.

Mà Tần Mộc đang tiếp khách, nhìn thấy một bóng người đi qua rất giống Bạch Lộ, hình ảnh đầu tiên hiện ra là An Noãn, anh nhớ rõ An Noãn rất không thích Bạch Lộ.

”Hắt xì, hắt xì.” ở sân bay, An Noãn hắt hơi mấy cái.

Một cái là mắng, hai cái là nhớ, ba cái là cảm cúm, có người đang nhớ cô, nhất định là Tần Mộc.

“Pha cho thiếu phu nhân một ly rễ bân lam (cây thuốc thuộc giống cải)”. Tần lão gia phân phó người giúp việc.

An Noãn vừa nghe, cảm động vô cùng, cả tuần nay cô bầu bạn với ông quả không uống, vội vàng khoát tay: “không cần, ông nội, thể chất của cháu rất tốt, sẽ không dễ cảm cúm đâu.”

Tần lão gia lắc đầu, “Tô thị năm nay mang tới 20 hộp rễ bân lam, nếu không dùng sẽ hết hạn.”

An Noãn vừa nghe, liền dơ lại, vẻ mặt đầy bi thương nhìn Tần lão gia, suýt chút thì lệ rơi đầy mặt, tự mình đa tình, ai chẳng biết xưa nay Tô thị và Tần thị là đối thủ không đội trời chung, ông nội người xấu.

Buổi chiều, một đội chuyên tổ chức yến tiệc đã tới Tần gia để chuẩn bị, trang hoàng trong ngoài Tần gia, An Noãn phát hiện, việc bố trí tổ chức tiệc,

không cần cô động tay tới, tự nhiên sẽ có công ty giúp cô bố trí đầu vào đấy, đây là việc Tần gia thường xuyên làm, nên không cần phải nói, trên hồ sơ của công ty có ghi lại, ngay đến thiệp khách mời cũng sẽ đưa đến tận tay cho đối phương.

Cô cần bản cái gì cũng không cần làm.

Nếu như nhất định phải làm cái gì đó, thì cô chỉ cần phụ trách xinh đẹp như hoa là được rồi.

Khuôn mặt An Noãn rất dễ hợp thẩm mỹ của người khác, dung mạo như vậy làm cho người khác rất dễ gần, nhưng cũng có một chút không ổn, đó chính là không tạo được cảm giác trấn động, làm một phu nhân của Tần gia, An Noãn bắt buộc phải cho người khác thấy khí chất cao quý, sang trọng của mình.

Stylist lần này chính là stylist riêng của An Noãn, cho nên rất hiểu sty như thế nào hợp với cô, một bộ lễ phục dạ hội màu đen, một đôi giày mũi nhọn màu hồng phấn.

An Noãn cảm thấy những ngày tháng trôi qua thật...cmn...thỏa mái, nhìn mình trong gương so với bình thường như hai người khác nhau, cô nghĩ ngờ mình vừa đi phẫu thuật thẩm mỹ về, chứ không phải chỉ vừa trang điểm đơn giản.

Giờ tay 45 độ, An Noãn chụp một kiểu, sau đó gửi cho Tần Mộc, tiện thể còn gửi luôn vào webchat, cho anh cả, anh cả nói với cô, anh và chị dâu đang trên đường tới, sau đó gửi cho anh ba, gửi đi không bao lâu, anh ba cũng gửi tự chụp hình gửi lại cho cô, An Noãn nhìn thấy mấy chân dài đằng sau anh, liền biết anh đang ở đâu, lần trước vô hồng ngựa của cô, cô liền gửi tám ảnh này cho bố mẹ bạn bè của anh, cô cũng là vì muốn tốt cho anh ba.

Sáu giờ chạng vạng tối, bắt đầu có người nối đuôi nhau liên tục vào.

An Noãn lúc đầu theo Tần lão gia gặp một số người bạn, lúc giới thiệu, cô không hề nhớ tiền đề câu chuyện là gì, lúc nào cũng chọc cho đám người cười haha vui vẻ, Tần lão gia khó có một lần cảm thấy rất có mặt mũi, cô cháu dâu này vẫn có chút ưu điểm. Một đề tài mà nói hơn nửa giờ, An Noãn cảm thấy buồn chán, lúc này vô cùng nhớ Tần Mộc, ánh mắt luôn nhìn về phía cửa, hy vọng anh ngay lập tức xuất hiện.

Sau đó An Lôi và chị dâu Lâm Na xuất hiện, An Noãn mới hoàn toàn thoát thân.

“Anh cả, chị dâu, hai người thật tốt, đã tới giải cứu em trong lúc nước sôi lửa bỏng.” Đến góc, An Noãn ôm quyền tỏ vẻ cảm tạ An Lôi và Lâm Na.

Lâm Na – chị dâu An Noãn là nữ cường nhân chân chính, 32 tuổi, vẫn chưa muốn có con, luôn luôn bận công việc, ngay đến kết hôn cũng vội vàng kết hôn năm ngoái, đối với cô gái nhỏ duy nhất trong là An Noãn cũng nuông chiều vô cùng.

Lâm Na lắc đầu, mắt phượng xinh đẹp liếc An Noãn một cái: “đều đã kết hôn rồi, sao mãi vẫn không trưởng thành vậy? bộ dạng này của em không thể để người khác thấy, nếu không, sẽ bị người khác chê cười.”

“Biết rồi, đây còn không phải do chị dâu sao” An Noãn tựa đầu vào vai Lâm Na, chớp chớp mắt với cô, làm Lâm Na bất đắc dĩ.

“Ngón tay em làm sao vậy?” An Lôi chú ý đến ngón tay dán urgo của An Noãn, cau mày hỏi.

“Hai ngày trước không cẩn thận cắt phải, sắp khô rồi, anh, em không quấy rầy hai người nữa, ở đây hơi bức bối, em ra ban công hóng gió chút sẽ vào.” An Noãn thoáng nhìn thấy bóng dáng Trần Mẫn Tân trên ban công, đột nhiên nhớ tới hai ngày trước có 50 vạn chuyển vào tài khoản, cô lấy hai ly rượu đỏ từ văn viên phục vụ đi tới ban công.

An Lôi và Lâm Na thấy thế, liếc mắt nhìn nhau, lắc đầu, xoáy người đi tiếp khách.

Trần Mẫn Tân thấy An Noãn đang tới gần, hôm nay cô ăn mặc trang điểm chu đáo, kiểu tóc chia 3-7, có phần thả xõa như dòng nước, nhìn như tùy ý, một chiếc váy dài lệch vai đơn giản màu đen, trên mặt trang điểm nhẹ nhàng, đặc biệt là đôi mắt, dưới ánh đèn yếu ớt trên gương mặt ấy, đôi mắt ấy có chút quá mê hoặc, ánh mắt đó đột nhiên hướng về phía hắn, vừa nhìn thấy trái tim Trần Mẫn Tân liền thót lên một cái, bước chân cũng bắt giắc di chuyển tới.

“Đã nhận được tiền chưa?” Trần Mẫn Tân chạm ly với An Noãn.

“Nhận được rồi, không hổ là Trần thiếu, ra tay hào phóng, bội phục” An Noãn đưa ngón tay trở ra với Trần Mẫn Tân, làm cho Trần Mẫn Tân thêm cao ngạo.

Trần Mẫn Tân đắc ý đến lỗ mũi cũng ngẩng lên nói: “hừ, làm tiểu đệ, thế nào cũng phải mời đại ca một bữa chứ.” Anh cho tôi 5 vạn, tôi trả anh 50 vạn, đủ lên mặt với anh.

An Noãn cảm thấy, mình đã tự tìm cho ông xã nhà mình một đối thủ, thấy hai người hiểu lầm càng ngày càng sâu, cô lại càng bó tay không biết làm thế nào.

“Tần Mộc không có ở đây?” Trần Mẫn Tân vừa nhìn qua khách khứa, không thấy Tần Mộc.

“Đi công tác, nhưng cũng sắp tới rồi, tôi ở ban công xem lúc nào anh ấy tới.”

“Cô mỗi lần ‘mặt nóng dán mong lạnh’ không cảm thấy mệt hả?” đối với Trần Mẫn Tân mà nói, Tần Mộc quá lạnh nhạt với con gái, thật không rõ An

Noãn làm sao mà chịu được, lại còn thích khối băng lạnh đó nữa.

An Noãn lại không cho là đúng: “anh biết không, khi anh dán vào mông lạnh đó, đôi phương cũng dễ dàng dán lại sao?” cho nên cô rất vui vẻ.

Nhấp một chút rượu, chất lỏng màu đỏ từ từ lan trong miệng, không biết vì cái gì, lại vô cùng hấp dẫn, Trần Mãn Tân cảm thấy mình phát điên rồi.

Cho nên nhất thời không phản ứng kịp, sau này nghĩ kĩ lại, mới hiểu được, đồ mặt chỉ vào An Noãn nói: “cô, không cần mặt mũi sao?”

An Noãn nhún nhún vai, buông tay nói: “tôi có mặt nha, cần thêm một mặt nữa làm gì”

”Hừ.”

Hai người lưng tựa ban công, mỗi người đều im lặng uống rượu, Trần Mãn Tân từ sau chuyện đó, đã không còn chán ghét đối với An Noãn .

“Cô quen Tô Thần hà?” Trần Mãn Tân nhìn vào trong buổi tiệc, thấy ánh mắt Tô thần liếc lại đây, liền nhíu mày.

Nói ra thì Tô thị và Tần thị luôn luôn đối đầu nhau, mà Tô Thần lại không muốn lui tới với Tần thị, hai năm trước, Tần thị cũng Tô thị cạnh tranh nhau một mảnh đất, sau này mảnh đất đó thuộc về Tần thị, lúc đó Tô Thần mới lên chức tổng giám đốc, chuyện này, làm cho chức vị tổng giám đốc của hần không chắc chắn lắm, từ sau đó, Tô thị và Tần thị càng đối đầu nhau gay gắt hơn.

“Hà?”

Theo ánh mắt đó, An Noãn quả nhiên thấy Tô Thần đang nhìn mình, Tô Thần thấy cô nhìn hần, liền giơ ly rượu lên, bày tỏ thiện ý hữu hảo.

Ngược lại An Noãn cảm thấy kinh ngạc vì Tô Thần xuất hiện lúc này, lúc này hần phải ở nước ngoài, trong truyện khi Bạch Lộ khôi phục kí ức, Tô Thần mới xuất hiện, nhưng lần này xuất hiện ở đây, nhất định là có mục đích, hơn nữa mục đích lần này, phần nửa là vì Tần Mộc.

Kẻ thù, muốn đầu tới khi người chết ta sống .

An Noãn hiểu rất rõ tính cách Tô Thần, người này ‘bắt lợi không làm’, tâm địa đen tối độc ác, đôi xử với người bên cạnh cũng vậy, huống chi người ngoài.

Chỉ là Tô Thần xuất hiện, phải chăng Bạch Lộ cũng đã trở lại?

Nghĩ đến đây, khóe miệng An Noãn khẽ nhếch lên, đôi mắt hồ ly cong lại : “ Không quen, nhưng mà đại khái chút nữa sẽ quen thôi.” Tô Thần sẽ không buông tha một cơ hội nào có thể lay động tần Mộc, hần sẽ tìm tới cô.

”Ba, ba, ba.” “ Ta làm gì còn cần một con chó như cô tới nói cho biết phải làm như thế nào sao?” hậu viện, Tô Thần đập một cước lên người cô bạn gái, hần xuống tay không lưu tình, mặt đầy hung bạo, liên tục đá hai cước, khiến cô gái kia bị ngất đi.

An Noãn quay người muốn đi, xui xẻo quá, chỉ là tới đây cho tỉnh rượu, lại nhìn thấy Tô Thần giáo huấn người khác, khổ nỗi Tô Thần không muốn buông tha cho cô.

“An tiểu thư, nghe danh đã lâu.” Vừa nghe An Noãn đã cảm thấy âm thanh này vô cùng ghê tởm.

“Ngại quá! Tôi tưởng rằng nơi này không có ai, liền tới đây chờ ông xã, vừa mới tới thôi tôi không thấy gì hết.” An Noãn nói rất nhanh, nói liền một hơi, cứ như đọc thuộc lòng một bài văn.

Tô Thần nhìn An Noãn có chút quyền rũ mê hoặc, tựa hồ như thú vị hơn nhiều so với tượng tượng của hần, đưa đôi mắt hứng thú quét qua An Noãn, sau đó không nhanh không chậm rút chiếc khăn tay từ trong ngực ra, lau tay, vẫn không nâng mắt lên nói: “ À, thấy cũng không vấn đề gì, người phụ nữ này, vì muốn ở cạnh tôi, mà hãm hại những chị em tốt của người phụ nữ bên cạnh tôi, cô nói xem có nên dạy bảo không?”

An Noãn không ngốc, biết là Tô Thần đang thử mình.

Trên thế giới này, chỉ có Tô Thần biết, Bạch Lộ bị người ta hại, bởi vì hần nhặt lại được một hơi thở của Bạch Lộ, sau đó tùy tiện tra ra, lập tức hần sẽ liên hệ tới mình, nhưng mà hần không có chứng cứ, hần hiện tại cũng chỉ thử, một khi bắt được đuôi của mình, như vậy mới là “ vạn kiếp bất phục”

Đại khái không then với lòng, An Noãn không hỏi hộp chút nào, chấp tay sau lưng, cúi đầu nhìn giày không để ý tới hần.

Tô Thần thấy thế, trong lòng nghĩ ‘không biết tốt xấu’, liền tức giận, nhưng cố gắng giữ nụ cười nói : “ Ngoan, chỉ cần cô tiêm ống thuốc này vào Tần Mộc, chuyện này tôi sẽ coi như không biết, bảo bối, cô nhất định sẽ không làm tôi thất vọng, đúng không?” Tô Thần đưa tay nắm cầm An Noãn, để cho cô nhìn thẳng vào hần, hần muốn khi nhìn vào mắt An Noãn, nhìn thấy nỗi sợ hãi trong đó.

“Được” Cầm bị bóp có chút đau, An Noãn cười sáng lạn, dịu dàng nhìn hần.

Nhấc gót giày nhọn nhỏ của mình cao lên, An Noãn hưng hăng đập lên ngón chân Tô Thần, Tô Thần đau đến buông An Noãn ra, ôm chân, cô nhìn cái mông đang xoay đi, nhấc chân, hướng thẳng vào ‘hoa cúc’ hần mà đập, lợi dụng tôi? Tôi đập chết hoa cúc của anh.

Sau đó, An Noãn nghe thấy tiếng kêu bí thảm vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

An Noãn giật mình một cái, cmm, vừa nghe tiếng hét đã biết rất rất đau.

Nhìn biểu hiện của Tô Thần, nhất định đã xem cô là kẻ thù, An Noãn ý thức được nhân từ với kẻ thù chính là tàn nhẫn với bản thân mình, cho nên cô rất tự nhiên rút gót giày của mình ra, chỉ thấy Tô Thần lại che miệng, hét lên thảm thiết lần nữa, đột nhiên hai mắt hấn đảo một vòng, Tô Thần ngã “oạch” một cái xuống nền đất bất động. An Noãn đoán chừng do đau quá mà hôn mê, bởi vì cô thấy khóe mắt Tô Thần có hai giọt nước mắt.

An noãn sờ hai bên, phát hiện mình không mang di động không thể chụp lại tình cảnh Tô Thần bây giờ, để sau này uy hiếp hắn, có chút tiếc nuối, cô chặc chặc vài tiếng, hai tay sờ cảm, đắm chiêu nhìn về phía Tô Thần.

Khi nhìn tới ống tiêm rơi trên mặt đất, hai mắt An Noãn liền sáng lên, các nghiên cứu dược phẩm của Tô thị luôn luôn là số 1 số 2 toàn quốc, như nghĩ ra điều gì, trong bóng tối, đôi mắt sáng lấp lánh kia, dường như những ánh sáng của châu ngọc hay sao mai cũng không sánh bằng.

Chỉ thấy An Noãn lục soát đồ trong túi Tô Thần.

Khi An Noãn đang lục túi quần Tô Thần, sờ thấy mấy bình thuốc, liền vui vẻ lên, cô cũng không khẳng định thứ mà cô muốn có ở trong đó không, nhưng thôi, cứ lấy đem đi nghiên cứu tất vậy, hy vọng vận may của cô không quá kém.

Bụi có đối diện vang lên tiếng “xoạt.. xoạt...xoạt...”, An Noãn ngẩng đầu, là người phụ nữ vừa bị Tô Thần đánh ngã, sau khi Tô Thần hôn mê thì tỉnh lại.

Thôi xong, chút thì quên còn có cô nàng này, An Noãn vội vàng làm bộ làm tịch kiểm tra vết thương của Tô Thần.

Cô khẳng định, nếu không đưa ra một lời giải thích, người phụ nữ này tuyệt đối sẽ không buông tha cô.

Quả nhiên, cô ta nhìn thấy Tô Thần hôn mê trên mặt đất, gian nan bò dậy, đẩy An Noãn ra, che trở Tô Thần như gà mái bảo vệ con, cảnh giác nhìn An Noãn nói: “Cô đã làm gì Tô thần?”

Kiểu tóc vốn tinh xảo bị Tô Thần đánh nên có chút hỗn loạn, tên đàn ông giàu có xấu xa, luôn luôn có một đám phụ nữ bám theo, trước khi Bạch Lộ xuất hiện, Tô Thần có rất nhiều đàn bà, những người này, hoặc là vì tiền, hoặc là vì khuôn mặt hắn, tự nguyện ở bên cạnh hắn.

An Noãn bỗng nhiên nhớ một chị họ ở kiếp trước, gả cho một tên “nhị phú đại”, kết hôn hai năm, tên kia bắt đầu trở nên vũ phu, nhưng dù hắn có đánh chị ấy như thế nào, chị ấy cũng không ly hôn, chị ấy nói, có tiền là tốt rồi.

Một người muốn đánh, một người muốn bị đánh, không cần phải khai thông cho người phụ nữ này, có nói cũng không thông.

An Noãn nhỏ giọng giải thích: “Cô hiểu lầm rồi, chỗ vị tiên sinh kia đang che lại bị côn trùng cắn, tôi lo nếu bây giờ không hút ra lúc tới bệnh viện sẽ không kịp, nên...” An Noãn chỉ vào chỗ đó có chút khó mở miệng nói ra.

« Cô nói thật ? » Cô ta đẩy thân thể Tô Thần, thấy hắn rên rỉ hai tiếng, lại không thấy phản ứng gì, toàn thân trên dưới cũng không thấy miếng vết thương, hẳn là chỗ đang che kia là chỗ bị bị cắn, chỉ là, chỗ đó....., mặt cô ta có chút khô nóng.

Đôi mắt hồ ly của An Noãn liếc nhìn Tô Thần nằm dưới đất, âm thanh vô cùng lo lắng vang lên: « ừm, sau khi cô hôn mê, anh ta rất lo lắng, nói là phải tìm người cứu cô, ai ngờ anh ta kêu lên hai tiếng, che miệng hôn mê bất tỉnh. ” Lời An Noãn có trăm ngàn sơ hở, nếu đổi là người khác, vừa nghe liền phát hiện ra, chứ đừng nói là tin lời An Noãn, nhưng phụ nữ khi yêu, chỉ số thông minh là số âm, biết Tô Thần vì mình mà suýt mất mạng, vô cùng cảm động, vội vàng cõng quần xem vết thương của hắn, dù sao cũng không phải chưa từng nhìn.

Một tay sờ miệng Tô Thần quay lại hỏi An Noãn, miếng vết thương đâu ?

Hình ảnh kia quá hoàn mỹ, An Noãn không dám nhìn thẳng, dùng mười đầu ngón tay che mặt, ý đồ ngăn trở tầm mắt.

Phối hợp nói với cô ta, ở vùng phía trong, làm cho cô ta càng sờ vào bên trong, An Noãn không biết nên phục cô ta to gan, hay là liều lĩnh vì tình yêu, vì cô có thể tưởng tượng được, nếu Tô Thần tỉnh lại biết được, nhất định sẽ giết cô ta.

Người phụ nữ không thấy vết thương, liền kéo quần hấn xuống, lộ ra toàn bộ cái miệng trắng bóng, An Noãn đột nhiên hét lớn: “AAA”

Che mặt xoay lưng lại kêu lên, lần này là thật sự che kín mắt .

Luôn miệng làm bầm : “Tôi cái gì cũng không thấy, không thấy.”

Người phụ kia có chút tức giận khi An Noãn kinh sợ như vậy, lại không chú ý có một đám người, dẫn đầu là Tần Mộc đang tiến lại gần.

Tiếng kêu ngoài hậu viện không ít khách khứa đều nghe thấy, Tần Mộc vội tới, theo sau là một đám người, đương nhiên mọi người đều thấy hết màn này, sau khi khiếp sợ, liền tỉnh táo lại, tiếng kêu này cũng không thảm thiết như tiếng trước, dường như giống như cái gì đó..., âm thanh có chút ‘vì diệu’.

Tối nay, cái mộng của Tô thiếu đã bị toàn bộ giới thượng lưu ở thành phố A nhìn thấy hết.

Nhưng kinh sợ nhất là, người thừa kế Tô gia, không ngờ lại có sở thích kì quái như vậy, hơn nữa lại còn to gan làm việc đó trong tiệc tẩy trần của Tần lão gia, hoàn toàn không coi Tần lão gia ra gì, xem ra Tô- Tần hai nhà thực không hợp nhau, đám người bọn họ phải suy nghĩ xem nên đứng về bên nào.

An Noãn nghe mọi người liên tục “khụ...khụ...” như bị cảm mạo.

Tô Thần bỗng mở hai mắt, chỉ thấy ‘khí hào công tâm’, hai mắt đảo đảo, lại hôn mê lần nữa.

Mà mặt Tần Mộc từ trắng mướt đã biến thành đen, tiến lên vài bước, kéo An Noãn qua, sợ cô nhìn thấy hình ảnh dơ bẩn đó.

Không thể để cô vợ nhỏ của hắn bị dạy dư được .

An Noãn cảm thấy mình đang chui vào vòng tay ấm áp quen thuộc, là vòng tay của Tần đại ca, hành động quá ‘man’, hơn nữa, cuối cùng anh cũng trở về, nhớ quá đi, cánh tay cũng ôm chặt hơn, An Noãn nằm trong ngực Tần Mộc, quang minh chính đại ăn đậu hũ của Tần Mộc.

Việc của Tô Thần, cô đã sớm quên ra sau đầu, cái cũng không so được với Tần đại ca.

”Tần đại ca, cuối cùng anh cũng về rồi.”

Nghe tiếng rầu rĩ nhẹ lại ngửa ngửa trong ngực, Tần Mộc gật đầu đáp : “ừm”.

An Lôi nhìn hai người Tần Mộc và An Noãn, hắn luôn không đồng ý hôn nhân của An Noãn và Tần Mộc, nhưng thấy Tần Mộc đứng ra bảo hộ An Noãn, cũng coi như là yên tâm một chút, chung quy cũng đã kết hôn, không thể bức An Noãn ly hôn được, quan hệ bọn họ tốt lên, hắn cũng thờ phào nhẹ nhõm hơn.

Người phụ nữ bên cạnh Tô Thần dường như cuối cùng cũng phản ứng lại, có thể cô ta đã bị lừa.

Vội vàng đứng dậy, dùng thân mình che trở cho Tô Thần.

“Đừng nhìn, không như mọi người tưởng tượng đâu, tránh ra , tránh ra.”

“Là cô, cô nói Tô Thần bị thương nên tôi mới làm như vậy, cô mau nói cho bọn họ biết sự thật, nếu không tôi sẽ cho cô biết tay.” Người phụ nữ đó hung hăng cảnh cáo An Noãn.

Lúc này An Noãn chui đầu ra khỏi ngực Tần Mộc, tức giận dậm chân, bộ dạng giận dữ xấu hổ tới cực điểm nói : “cô...cô tại sao lại nói như vậy, rõ ràng...rõ ràng là các người làm mấy chuyện đó... Tôi và có thù oán gì mà cô muốn vu hãm tôi?” Nói tới chuyện “đó đó”, sắc mặt An Noãn đỏ bừng lên, khó mở miệng nói, nhưng những người xung quanh đều hiểu ý cô.

An Noãn oan ức nhìn Tần Mộc, lại hơi giật giật ống tay áo Tần Mộc nói : “ Tần đại ca, em muốn về nhà.” Nói xong An Noãn nước mắt rùng rùng chui vào vòng tay ấm áp của Tần Mộc.

Người phụ kia thấy mọi người xung quanh đều không tin cô ta, rất tức giận, giương nanh vuốt xông lên chỗ An Noãn : “ Cô nói dối, rõ ràng lúc này cô không nói như vậy.”

An Lôi trực tiếp bước lên một bước, đẩy cô ta ra.

Tần Mộc cau mày trầm mặc nói “ Vị tiểu thư này, ở đây nhiều người như vậy, không có chứng cứ gì đừng có hãm hại người khác.” Tần mộc phát hiện người phụ này đã không biết xấu hổ lại còn thích hãm hại người khác.

“ Vừa nãy cô ta nói Tô Thần bị thương, tôi chỉ muốn xem Tô Thần bị thương ở đâu.” Lý do này là thật, nhưng nghe lại thấy rất gượng ép.

Mọi người rõ ràng đều không tin, Tần Mộc không mặn không nhạt châm chọc : “ Vậy sao ? nếu vậy xin hỏi cô xem lâu như vậy, hắn bị thương chỗ nào ?”

Mông Tô Thần bị mọi người nhìn hết rồi, nhưng lại không có người nào nhìn thấy vết thương của Tô Thần.

”Tôi không thấy, cho nên mới nói cô ta lừa tôi.”

”Tôi không biết vợ tôi lại lợi hại như thế, có thể đánh một người đàn ông tới hôn mê trên đất.”

”Lý do quá gượng ép, không thể tin được.”

”Ha ha, chắc không phải An Noãn lợi hại, mà là Tô Thần quá yếu.” Trần Mãn Tân cười to ý nói.

Những lời này đã thành công mang mọi người trở về vấn đề cũ.

Người phụ kia nói không được, mà không nói cũng không được, bởi vì dù có nói thế nào, đều biến thành Tô Thần quả thực có sở thích kì quái kia, liền trừng mắt nhìn An Noãn, tựa hồ như muốn nói cô chờ đó.

Tần Mộc ở lại xử lý, An Noãn được An Lôi và Lâm An kéo về phòng khách, “người phụ này đúng là quá không biết xấu hổ, xong việc lại muốn kéo An Noãn xuống nước, làm hỏng thanh danh của An Noãn, anh nhất định phải điều tra xem là thiên kim nhà ai, phải cảnh cáo một trận.” An gia bùng bùng khí thế, lại là người giới thượng lưu giàu có, nói những lời này, hoàn toàn có thể tin được.

“Theo anh thấy, loại người kết giao với dạng phụ nữ như thế này, Tô Thần cũng chẳng phải loại tốt đẹp gì, về sau tiệc tùng gì, có thể không mời Tô gia thì đừng mời, tránh rước phiền phức.” An Lôi tổng kết lại nói.

”Em cũng thấy như vậy.”

An Noãn ngoan ngoãn ngồi bên cạnh anh cả và chị dâu nghe hai người bọn họ bắt bình, bênh vực cô.

An Noãn biết bọn họ hiểu lầm, không chỉ họ, mà mọi người đều hiểu lầm, được rồi, hiểu lầm thì hiểu lầm, một hiểu lầm tuyệt vời như vậy, cô cũng không muốn giải thích.

Chẳng qua không cần mỗi người đi qua người cô đều sờ sờ đầu cô như xoa xoa đầu con cún như thế được không.

Cho đến khi, chỗ tóc để xõa kia bị sờ thành như mấy tuần chưa gội đầy dầu mỡ mới thôi.

An Noãn cố nhẫn nhịn tâm trạng muốn bộc phát, tới khi Tần Mộc đưa cô về nhà.

Vài ngày sau tin tức lan ra như mọc cánh, tên Tô Thần được giới chuyên thông đổi thành anh Tô nào đó, sau đó đăng một loạt bức hình.... trên trang chủ weibo.

Tô Thần tức giận lại hôn mê, trong hôn mê cũng thấy tức giận, tin tức trên mạng tuy đã được Tô thị đè xuống nhưng ai cũng biết, sau scandal lần này của Tô thị, đơn hàng vài triệu cũng bay mất.

Tô Thần lòng dạ hẹp hòi, đã hận thấu xương An Noãn, kế hoạch ban đầu là muốn thu mua Tần thị, vào lúc này, đột nhiên lại thay đổi chủ ý, quay ra đối đầu với An thị, muốn ngay lập tức An Noãn phải thân bại danh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Thời tiết thành phố A không phải là tùy hứng bình thường, chỉ một tuần ngắn ngủi mà có cả bốn mùa xuân hạ thu đông, hôm kia nắng nóng, hôm qua mưa lớn, hôm nay nháy mắt nhiệt độ lại hạ xuống thấp, bên ngoài gió thổi nhẹ nhẹ, bỗng dưng cảm thấy lạnh lạnh.

An Noãn giặt xong mấy bộ tây trang mà Tần Mộc dùng khi đi công tác, đã không còn việc gì để làm, hiếm khi cô nàng luôn lạc quan biết tìm niềm vui cho mình lại có lúc cảm thấy nhàn rỗi.

”Thực nhàm chán, thực nhàm chán, thực nhàm chán a!”

An Noãn ngửa mặt lên trời thở dài ba tiếng, sau đó đưa tay ôm đầu, lấy di động a lướt wechat, xem có trò chơi gì hay không.

An Noãn lướt, lại lướt, cô mở danh bạ bạn bè có 73 người, ngoài những người làm ăn ra, cũng chỉ có mấy người thường ngày hay tiếp xúc, cô còn nhớ hai ngày trước có người gửi cho cô một tin tức cực hot trong wechat, đó là scandal của giới hào môn, một tên họ Tô nào đó đã được đổi tên bị ‘lật úp’, cô cũng share tin đó đi, bây giờ lick vào, hóa ra địa chỉ đó đã bị xóa bỏ, An Noãn biết là do Tô Thần ngăn chặn, nhớ tới sự việc lần trước, An Noãn lại muốn bật cười, Tô Thần này, mặt mặt chỉ là chuyện nhỏ, không biết sau này có ảnh hưởng gì không?

Lướt tới video An Dương nhảy trong hộp đêm, đầu tóc hất qua hất lại, động tác dựng ngược người đẹp trai chết được, hộp đêm Vương tử quả nhiên danh bất hư truyền, đặc biệt là khi phối với khí chất cao sang, An Noãn nhìn mà thấy động tâm, trước kia khi học đại học, buổi tối rảnh rỗi, mấy bạn cùng phòng đều đi mấy tiếng đồng hồ.

Thật muốn để anh ba mang cô đi chơi cùng.

Ngồi nghĩ không bằng hành động, An Noãn vội vàng gửi tin nhắn qua wechat cho anh ba.

“Anh ba, anh ba, anh thật đẹp trai, làm em nhìn đến si mê (gửi một icon si tình + icon hôn mê)

Đối phương không trả lời, An Noãn lại không ngừng cố gắng.

”Anh ba anh nhảy giỏi quá, có thể dạy cho em không? (icon đáng thương) “

”em gái nhất định sẽ không làm mất mặt anh, chờ em học xong, chúng ta làm một đội, đặt tên là ‘truyền kỳ Miêu sát Phụng Hoàng’ hoặc ‘chiếc đĩa huỳnh đế’ (icon cố gắng) “

”Nói tiếng người!”

Đối phương lạnh lùng nói ba chữ, hoàn toàn không phải đáng về ông anh trai tốt bụng như thường ngày.

An Noãn bĩu môi, nói từng chữ: “Anh ba, tối nay mang em đi hộp đêm đi, anh ba, em hạnh phúc nhất là có một người anh như anh, anh nhất định sẽ không để em thất vọng đúng không?” (đôi mắt phát sáng hình ngôi sao)

“Em không phải đang bẻ bộn nhiều việc sao?” Lảng tránh nói

Nhưng An Noãn vẫn thành thật trả lời An Dương: “thời gian đi hộp đêm vẫn có mà.”

”Nếu không bận thì đến chỗ bà ngoại tìm chút việc mà làm, đừng có lười nhác.”An Dương sau khi nói mấy lời này, liền nhanh chóng chụp lại hội thoại gửi cho bà ngoại, đương nhiên ba câu đầu hấn đã xóa đi.

Có gì đó không đúng, tuyệt đối không đúng, An Noãn cảm thấy đây không giống lời của An Dương, nhất thời có cảm giác không lành.

Không lâu sau, Lai Tổ Bình - bà ngoại cô gọi điện tới, nói cô rảnh thì tới văn phòng của bà làm chút việc, làm quen nhiều người, đừng có trốn trong nhà.

An Noãn khẳng định là cho An Dương mách lẻo, lần trước cô chụp ảnh An Dương gửi cho ba mẹ, sau đó ba mẹ lại gửi cho bà ngoại, bà ngoại ra tối hậu thư, nếu như trong vòng một tháng, không mang về một cô bạn gái, thì tình cảnh Trần Mẫn Tân hôm nay cũng sẽ là ngày mai của hấn, An Dương tức tối mấy ngày không để ý đến An Noãn, không ngờ đến bây giờ mà vẫn còn nhớ, hấn là anh ba của mình sao, so đo tính toán như vậy, An Noãn hoài nghi, liệu có phải An Dương đã bị đánh tráo không?

Bà ngoại An Noãn là một phụ nữ, đã hơn 60 rồi mà vẫn xinh đẹp như hoa, lúc còn trẻ bà là một nhà thiết kế, sau này vì An thị muốn mở rộng phát triển nhiều lĩnh vực, nên bà ngoại liền mở văn phòng làm việc, chuyên về truyền hình, điện ảnh, thiết kế tạo hình, nhận thầu tất cả các tác phẩm của An thị, phụ nữ An gia đều là nữ cường nhân, bà ngoại, mẹ cô, chị dâu cũng vậy, bao gồm cả cô.

Có câu phụ nữ chinh phục đàn ông, chẳng khác nào chinh phục cả thế giới, là một người phụ nữ thông minh tài năng, An Noãn cảm thấy có khen ngợi cô như thế nào cũng không đủ, thôi rồi, không nên tự khen mình nữa, nếu không mức độ sùng bái chính bản thân mình sẽ vượt qua cả mức độ sùng bái Tần Mộc.

Lại nói tới việc bà ngoại luôn muốn cô tới chỗ bà làm, là để bổ sung thêm của hồi môn cho cô, nhưng An Noãn lại không muốn, cô đời này không thiếu tiền, chỉ cần không tự tìm đường chết, thì có tiêu xài mấy đời cũng không hết tiền, công việc của bà truyền lại cho cô, đoán chừng cũng sẽ phải thuê công ty quản lý, không bằng tự bồi dưỡng lấy một người có năng lực, để tiếp tục phát triển hơn nữa.

An Noãn nhớ rõ trong văn phòng bà có một người là Từ Kiều Kiều, cháu gái ngoại của em gái bà ngoại cô, cũng gọi Lai Tổ Bình là bà ngoại, hơn nữa còn thân hơn cả An Noãn, sau khi tốt nghiệp liền tới đây làm việc, cô ta rất sợ An Noãn đến đoạt đi văn phòng này, nhìn thấy An Noãn như thấy một quả pháo, động chút là nổ nhưng mà về mảng thiết kế cũng có chút thiên phú.

An Noãn còn biết cô ta rất thích Tần Mộc, nói tới đây, bọn cô trở thành một vòng tròn, có rất nhiều cô gái thầm thương trộm nhớ Tần Mộc, nhưng không có to gan như nữ phụ, dân dụng “tình một đêm”, gả cho Tần Mộc, Từ Kiều Kiều biết cô gả cho Tần Mộc, còn học theo phim truyền hình đi bar giải sầu.

Khi An Noãn cử hành hôn lễ, Từ Kiều Kiều còn vụng trộm giấu nhẫn cưới đi, ý đồ không cho Tần Mộc kết hôn với cô.

Nhưng trong sách, cô ta cũng chính là một quả pháo, Bạch Lộ, Từ Kiều Kiều, nguyên chủ tạo nên một chuỗi thức ăn, cá lớn nuốt cá bé, cá bé ăn lại ăn tôm tép, An Noãn cũng lười đầu với quả pháo này, cho nên vẫn quan sát, bà ngoại cô ta sức khỏe không tốt, cũng không sống được bao lâu nữa, cô cũng không muốn vì mấy chuyện này mà gây hại cho sức khỏe bà.

Khi An Noãn tới văn phòng, cô đặc biệt mua một chiếc bánh ngọt mà Tổ Bình thích ăn tới.

“Tiểu Noãn, nhìn cho kĩ, sau này ít nhiều có thể sẽ dùng tới.” Lai Tổ bình thường ngày tràn đầy tự tin, chỉ có khi đối với cháu gái mình tự tin này mới hạ xuống, bởi vì An gia đều là nữ cường nhân, bây giờ lại chỉ có mỗi cô, haizz, bà rất kì vọng vào cô, cũng muốn sau này cô có thể làm nên việc gì đó thì bà cũng coi như thỏa mãn rồi.

An Noãn vô cùng nhu thuận gật gật đầu, tỏ vẻ sẽ cố gắng học tập, lòng Lai Tổ Bình nhất thời trăm mối ngổn ngang.

”Tại sao cô lại ở đây?”

”Cô có thể đến, vì sao tôi không thể đến?.”

Lý Mục Vân cũng ở đây, An Noãn không cảm thấy kỳ quái, tên tuổi Lai Tổ Bình rất nổi tiếng, rất nhiều mình tinh muốn hẹn gặp bà.

Lý Mục Vân mặc trên người bộ đồng phục học sinh, 28 tuổi, diễn vai nữ sinh, cũng không hề tạo nên cảm giác phản cảm, An Noãn quang minh chính đại khen ngợi một phen.

Lý Mục Vân cũng không hề gây khó dễ, lười so đo, cao ngạo nhìn thoáng qua An Noãn, rồi lại đọc kịch bản.

“Ăn bánh ngọt không?” Lý Mục Vân quét mắt nhìn An Noãn, sau đó lại tiếp tục đọc kịch bản.

An Noãn thấy Lý Mục Vân nuốt nước miếng, rất tốt bụng cắt một miếng cho Lý Mục Vân, kết quả đối phương lại không cảm kích.

”Không ăn thì thôi, tôi ăn một mình.”

An Noãn xúc một miếng bỏ vào miệng, vừa gửi tin nhắn cho ba, vừa ăn bánh ngọt, anh hai An Noãn đã trở về, muốn An Noãn và Tần Mộc cùng về ăn cơm, cô lại cắt một miếng nữa, mà bên kia sắc mặt Lý Mục Vân đã đen lại.

An Noãn ăn xong hai miếng bánh, Lý Mục Vân rút cuộc cũng không nhìn được, “bụp” ném quyển kịch bản xuống bàn, “Tôi ra ngoài một chút.” Quay người rồi đi.

”Cô ta làm sao vậy?” An Noãn hỏi trợ lý của Lý Mục Vân.

”Cô là thật không biết à? chị Mục Vân, gần đây đang giảm béo, chỉ ăn rau xà lách và uống nước lọc..”

”Tôi thật không biết.” Khó trách cô ta không mắng cô, hóa ra là ‘có lòng mà lại không có sức’.

Ngồi một chỗ, An Noãn lại đổi chỗ ngồi, đi tới văn phòng chỗ Từ Kiều Kiều, Từ Kiều Kiều thấy An Noãn xuất hiện, câu đầu tiên chính là châm chọc:

“Ôi ôi, khí sắc không tệ, còn tưởng rằng cô cô độ phòng không, tự oán tự than, Tần Mộc nhất định không tới cùng cô đúng không?” Từ Kiều Kiều nhìn ra bên ngoài, không thấy Tần Mộc, vừa đắc ý lại vừa thất vọng.

“Anh ấy vốn dĩ là muốn đưa tôi đến đây, nhưng nghe nói cô cũng ở đây nên không tới nữa, cô cũng biết, anh ấy vẫn luôn canh cánh trong lòng chuyện trong hôn lễ.”

”Hừ, miệng lưỡi cô cũng nhanh thật, sớm thôi cô cũng có lúc phải khóc.”

”Ừm, so với trình độ của cô thì vẫn không bằng, phải tốt hơn một chút.” An Noãn lật đờ bản thiết kế của Từ Kiều Kiều, phản bác lại nói.

”Cô...”

”Muốn ăn bánh ngọt không? Tôi vừa mới mua một cái”

”Cám ơn, không cần.” Từ Kiều Kiều đoạt lại bản thiết kế, không cho An Noãn nhìn.

”Từ Kiều Kiều, tôi muốn nói chuyện với cô.”

“...”

”Cô có bạn trai chưa?”

“...”

”Từ Kiều Kiều, có muốn tôi giới thiệu cho cô không?”

“...”

”Đừng có treo cổ trên một thân cây, mà buông tha một mảnh rừng rậm”

Sau hai giờ, rốt cuộc An Noãn cũng không chịu được nữa, ngay cả Từ Kiều Kiều cũng không để ý đến cô, cô quả nhiên làm người khác chán ghét, thực nhàm chán, cô gọi điện cho Tần Mộc.

”Tần đại ca, anh đoán xem là ai?”

”Tiểu Noãn.”

“Đúng, chút nữa em tới công ty anh được không ? Anh muốn ăn gì ? Em mang tới. “ An Noãn lôi từ trong túi lọ nước hoa Tần Mộc đi công tác mang về cho cô ra, chui vào xe xịt xịt, thật thơm, lại soi gương, đi gặp Tần Mộc phải thật xinh đẹp.

”Gi cũng được.” Tần Mộc nhàn nhạt đáp.

“Dạ, vậy giống lần trước nhé, khoảng sáu giờ em tới.” An Noãn cố ý nói chậm hơn một giờ, cô chuẩn bị lên lút tới chỗ Tần Mộc, cho Tần Mộc một bất ngờ.

“ Tầng mấy?” Hơn bốn giờ chiều, người trong thang máy không nhiều, đi cùng An Noãn cũng chỉ có vài người thực tập, trong tay cầm mấy loại đồ uống, ăn tầng 29.

An Noãn nghĩ một lúc, đột nhiên nhớ ra, cô không biết Tần Mộc ở tầng nào, “ để tự tôi.”

Căn cứ vào cách viết văn của mình, bình thường, văn phòng tổng tài phải ở tầng cao nhất, bởi vì như vậy thể hiện rõ ràng địa vị cao nhất, ăn tầng 32, An Noãn không chắc chắn hỏi lại: “ Anh biết tổng tài ở tầng mấy không?”

“Chắc là 15, 16, hình như là tầng 7,8,9, nhưng cũng có khả năng là ở tầng 27,28, xin lỗi, tôi cũng mới tới được hai ngày.”

... Vậy anh vừa rồi nói nhiều như vậy làm gì?

An Noãn cũng không rõ ràng lắm, nhìn thấy mình đã ăn nhiều như vậy, từ tầng ba trở đi, tầng nào cũng ăn, tới từng tầng một, nhất định sẽ có một tầng đúng.

“Hôm nay cô tới nhận vị trí thư ký tổng tài sao ? “

”Hả? À! Đúng , đến nhận vị trí thư ký .” An Noãn không nói thật.

”Tôi tới nhận việc từ hôm kia, rất vui khi biết cô.”

”Tôi cũng vậy, a, hình như tới rồi , đi trước nhé .” cô vẫy tay bye bye với thực tập sinh đó.

Khi An Noãn tới tầng 9 nhìn thấy mấy người đều mặc tây trang, liếc mắt đã nhận ra Tần Mộc, bởi vì sau gáy của Tần Mộc nhìn rất đẹp trai, đẹp hơn nhiều so với người đàn ông khác.

Lúc thực tập sinh kia đóng cửa lại, mới phát hiện thang máy từ tầng 9 đến tầng 29 đều sáng đèn, mỗi tầng lại mở một lần, nhất thời cho rằng cô gái kia chơi hấn, trà sữa hấn mang cho chủ nhiệm và đồng nghiệp nhất định sẽ nguội mất, không biết kỳ thực tập này có qua không đây.

Thực tập sinh kia. Đúng là long nóng như ngồi trên đống lửa.

Công ty lớn, cạnh tranh quả nhiên khốc liệt, không chú ý một chút liền bị người khác chơi.

“Tần đại ca !” Ra khỏi thang máy, An Noãn nhảy nhót chạy tới.

“Vậy tổng tài, chúng tôi hôm khác lại bàn. “

Bởi vì An Noãn tới, mà câu chuyện của mấy người dừng lại, An Noãn cảm thấy có nhân viên như vậy vô cùng tốt, nên tăng lương.

Nhưng điều An Noãn không biết là sau khi cô bước vào, mấy người bọn họ bắt đầu lộ ra bộ dạng của kẻ ‘bất quáĩ’. (người hóng hớt buồn chuyện)

An Noãn theo Tần Mộc vào phòng làm việc, tìm sofa ngồi xuống, văn phòng của Tần Mộc rất đơn giản, cùng phong cách giống với ở nhà của Tần Mộc, chỉ có hai màu đen – trắng.

An Noãn cảm thấy nếu có cơ hội nhất định sẽ sửa sang căn phòng của Tần Mộc để nó có hơi thở ấm áp của một gia đình.

Cô lấy đồ ra, có thịt thái sợi xào tỏi, cá sốt cà, sườn kho, canh trứng, không biết Tần Mộc thích ăn gì nên cô căn cứ theo sở thích của mình mà mang đến.

“ Hôm nay lúc đi tới nhà hàng mua đồ, giám đốc ở đó có tặng thêm một chiếc đùi gà.” An Noãn vô cùng vui vẻ nói, tâm tình Tần Mộc cũng bị lây nhiễm, ít nhất khi nhìn khuôn mặt tươi cười kia, tâm trạng hấn cũng coi như tạm được.

”Đã chiền lại rồi , cho anh đó.”

”Mà không đúng, nhất định là do em thông minh lại đáng yêu, nên giám đốc đó mới cho em.” An Noãn héch lỏ mũi lên tận trời đắc ý nói.

Sau đó vươn đôi đùi, tách chiếc đùi gà ra, lớp da giòn bao quanh lớp thịt mềm, An Noãn tách mãi không được, Tần Mộc nhìn không nổi, cũng vươn đùi ra, giúp An Noãn giữ một bên.

“Một nửa cho anh, một nửa của em.” An Noãn là người có đôi khi đặc biệt nghiêm túc, nghiêm túc đến nỗi, khi muốn chia đồ ăn, sẽ phải chia thật công bằng, giống như nửa chiếc đùi gà này của mình, còn phải cắt thêm vài miếng, gấp vào bát Tàn Mộc mới thôi, để bày tỏ công bằng.

Tàn Mộc nhìn miếng thịt gà trong bát, khoe miệng hơi nhếch lên, cảm thấy bất lực không nói nên lời, yên lặng ăn thịt gà An Noãn gấp.

Sau bữa cơm, An Noãn cũng không định cứ như vậy mà về, cô ở lại nói chuyện phiếm với Tàn Mộc.

Ngoạ cổ ngồi bên cạnh Tàn Mộc, càng nhìn lại càng thấy đẹp trai, đôi mày kia, đôi mắt kia đều hoàn hảo, ông xã thật quá đẹp trai!

Nhìn Tàn Mộc quả thực có cảm giác hưởng thụ, An Noãn lại nhìn hai thư ký ngoài cửa, nói: “Tàn đại ca, em tới đây là thư ký cho anh được không?”

“Công ty tạm thời có thể không cần, Tàn thị quy định, thư ký tổng tài không tuyển thực tập sinh.” Tàn Mộc cũng không biết có điều này hay không, hắn chỉ biết nếu để An Noãn tới, đây là việc rất không đáng tin, còn không đáng tin hơn cả việc Phụng tỷ kết hôn.

Bị Tàn Mộc từ chối, nụ cười An Noãn có chút đông cứng lại, mặt nhăn lại như cái bánh bao, rõ ràng còn rất trẻ con.

An Noãn hừ hừ trong lòng, gạt người, rõ ràng Bạch Lộ cũng là thực tập sinh, vậy mà còn mở mắt nói dối, người xấu, người xấu.

An Noãn giận dữ đem đầu dựa vào cánh tay Tàn Mộc, Tàn Mộc đang phê duyệt giấy tờ, bị An Noãn tựa vào, chữ viết nguệch ngoạc, nhưng Tàn Mộc cũng không giận, chỉ đẩy đầu An Noãn ra, An Noãn lại tiếp tục dựa vào, Tàn Mộc lại đẩy ra, cho đến khi bút của Tàn Mộc không cần thận về lên mặt An Noãn một đường.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

“Đừng nhúc nhích!” Tàn Mộc lắc đầu, cầm khăn tay lau mặt cho An Noãn, trên mặt An Noãn không bôi nhiều lớp mỹ phẩm như những người phụ nữ khác, trên khuôn mặt mộc thuần khiết ngoài vết bút mới bị vạch lên, còn có một nốt đỏ, nhìn giống như vết muỗi cắn ở dưới đuôi mắt. Cả khuôn mặt đều toát lên vẻ ngây thơ, không giống như Tàn Mộc, 26 tuổi, mà nhìn như 30 tuổi, cũng không phải do hắn nhìn già dặn, mà khí chất toát ra trên người hắn, làm cho người khác cảm thấy một khí phách lão luyện, bất giác quên đi tuổi tác thật của hắn.

An Noãn chớp chớp lại chớp chớp lông mi, nhìn như đôi cách bướm rung rinh, Tàn Mộc cảm thấy nếu An Noãn có thể không nghi thần nghi quỷ như trước kia, hắn có lẽ có thể chung sống cả đời với cô vợ nhỏ này, dù sao, khoảng thời gian này dường như cũng rất thú vị.

Mà An Noãn còn đang tức giận Tàn Mộc đã vạch một đường đen xi từ miệng tới tận mang tai của cô, khuôn mặt cứ động đậy, không cho Tàn Mộc lau, bĩu môi, giống như có vô số điều muốn cáo trạng.

Sức lực An Noãn nhỏ, dù hai chân Tàn Mộc có hơi mở ra, để giữ trọng tâm cơ thể, cũng có thể nhanh chóng không chế được cả người An Noãn.

Âm thanh ôn thuận vang lên, không nóng không lạnh uy hiếp An Noãn: “Nếu còn động đậy nữa, anh sẽ vẽ thêm hai vết nước mũi, một vết nước miếng trên mặt em.” Tàn Mộc lấy tay vẽ vẽ, giống như muốn vẽ thật lên mặt cô, không ngờ ngón tay lướt qua da thịt non mềm như đậu hũ của An Noãn lại có cảm giác rung động đến lạ thường.

An Noãn đang bực bội, nên chỉ lo tức giận, trừng mắt giậm chân nhìn Tàn Mộc, tay chỉ lên mặt mình nói: “Anh sao lại như vậy, rõ ràng là anh có ý!” Đã không xin lỗi, còn uy hiếp cô, người xấu, người xấu, không để ý đến anh, đợi xuyên trở về, tuyệt đối không viết tình tiết về baby, tuyệt đối, hừ hừ hừ.

“Nếu em không lộn xộn, thì sẽ không bị vạch, em nghĩ xem, vừa nãy anh có đẩy em mấy lần.” Ít nhất cũng năm lần, đúng là yêu tình phiến toái, vẫn nói lý, còn nói hắn có ý? Buồn cười.

“Ai bảo anh không cho em đi làm.” Trốn tránh trách nhiệm, trốn tránh trách nhiệm, xuyên trở về sẽ xóa luôn nữ chính của anh, để anh sống cô đơn cả đời.

Tàn Mộc không lên tiếng, chỉ là cái tay đang lau trên mặt An Noãn, cố ý lau mạnh, đây mới là cố ý, mắng da bị chà sát mạnh đỏ lên, hình như hơi mạnh tay, trên khuôn mặt hắn hiện lên chút thẹn thùng, nhưng dù vậy, vẫn không thỏa hiệp với việc cô muốn đi làm.

Một bàn tay, đột nhiên bỏ vào trong tay hắn, cúi đầu nhìn, là An Noãn.

Cứng không được thì mềm.

An Noãn giờ trò ‘vô lại’

An Noãn mở miệng nói: “Anh để cho em đi làm đi, nha?” Nhân tiện chớp chớp mắt, làm nũng, An Noãn sử dụng hết các thủ đoạn có thể khi viết tiểu thuyết ra, nhưng không những không có hiệu quả còn làm mất Tần Mộc thêm một ‘vạch đen’, cô có một cảm giác khó hiểu.

”Không được!”

Nguyên nhân Tần Mộc không lay động rất đơn giản, An Noãn hoàn toàn không cần phải đi làm, thứ nhất cô không có kinh nghiệm, thứ hai cũng không thiếu tiền, thứ ba là: đã có hân.

Thấy An Noãn bủi môi, Tần Mộc than một tiếng, sờ đầu An Noãn, đôi mắt sẫm màu cúi xuống nhìn An Noãn: “không cho ương bướng, nếu nhàn chán thì đi cùng mấy người bạn thân trước kia ra ngoài chơi nhiều một chút,” Tuy rằng đều là bạn bè bình thường nhưng ít nhất cũng có thể giải buồn.

“Nhưng vẫn rất nhàm chán mà” Nhàm chán chính là như vậy, khi không có cảm giác, thì không thấy sự tồn tại của nó, đợi đến khi phát sự tồn tại của nó rồi, sẽ cảm thấy càng ngày càng nhàm chán.

“Tám giờ sáng thứ bảy này, ở trung tâm thành phố có một cuộc hội thảo của sinh viên về vấn đề quản lý doanh nghiệp, em tới đó thử xem.” An Noãn học quản lý doanh nghiệp, thành tích hình như cũng không tệ, Tần Mộc quan sát hành vi gần đây của An Noãn, luôn cảm thấy điều này không đáng tin lắm, thành tích của đại học A nhất định không ra làm sao.

“Tần đại ca, anh xem, em trang điểm như thế này đi làm hay là ...như thế này?” cô không thêm đề ý, chỉ nói điều mình muốn.

Tần Mộc nhất thời có chút bức mình.

Trang điểm cái gì!

Hắn vừa mới nói nhiều như vậy, thế nhưng, cô một câu cũng không nghe.

Quả thực có nói cũng không thông.

Thấy An Noãn cứ như đứa trẻ ở trong khu, hận không thể kéo quần cô xuống đánh cho một trận vào mông.

An Noãn vẫn đang đợi câu trả lời, nhưng Tần Mộc không muốn đáp lại cô, vùi đầu làm việc không để ý đến cô.

An Noãn đành từ bỏ, đổi một chủ đề khác, “Tần đại ca, anh thấy em có xinh đẹp không?”

“Cũng không tệ lắm” Nếu cho vào giới giải trí, cũng không có mấy người xinh đẹp như cô, khuôn mặt này, cũng được tính là ‘kính điểm’.

An Noãn gật gật đầu, miễn cưỡng đồng ý đáp án của Tần Mộc, đứng dậy, từ trên cao nhìn xuống nói: “Nếu như em xinh đẹp hơn nữa, anh có cảm thấy, anh có khả năng sẽ không còn vợ nữa hay không?”

”Sẽ không.”

”Tần Mộc, có thể anh không hiểu ý em, ý em là, em quá xinh đẹp, sẽ bị rất nhiều người theo đuổi.” Anh sẽ mất em đó.

Tần Mộc đứng dậy, ần ần đầu An Noãn, để An Noãn ngồi trở về vị trí cũ, nói từng câu từng chữ: “Cô út của An gia, em lấy đầu ra làm tự tin thế.” Tần Mộc thực muốn mở đầu An Noãn ra xem bên trong đựng cái gì, sao mà tinh quái như vậy, hơn nữa mất đi thì có thể tìm lại không phải là xong sao.

“Tự tin là biểu hiện của thực lực, cho nên, em cảm thấy anh hẳn là nên đồng ý yêu cầu của em, cho em ở bên cạnh anh để anh dễ dàng trông nom” An Noãn buông thông hai tay, liên tục lăm nhăm bên cạnh Tần Mộc, hết như con ruồi nặng, cô thuộc dạng, nếu có việc trong lòng, sẽ luôn lải nhải về nó, cho đến khi đối phương thỏa hiệp mới thôi.

Tần Mộc để bút xuống nói: “Vậy anh hỏi em, khi ông chủ và thư ký đi công tác, thư ký cần làm những việc gì?”

“Biết ạ, đặt vé máy bay, đặt phòng khách sạn, sau đó tìm hiểu rõ mục đích chuyến công tác, chuẩn bị tốt các tài liệu có liên quan, giữ liên hệ với khách hàng, tránh tình trạng luống cuống chân tay.”

Hình như nói vậy cũng coi như chính xác, Tần Mộc gật gật đầu, dáng vẻ giống như đang phỏng vấn, haizz

Trong lòng An Noãn có chút đắc ý, An Noãn cô cũng không ngốc, từ trước kia, những công việc như thế này cô đã từng làm qua, không chỉ là thư ký, cho dù anh có hỏi cô về “em gái âm giương” cô cũng có thể nói cho Tần Mộc nghe, cái gọi là “em gái âm giương”, chính là người phụ nữ trần truồng cùng đắp chung chăn với anh sau đó hai người nói chuyện phiếm đến khi trời sáng.

Kỳ thật, An Noãn muốn làm công việc này bởi vì căn thời gian thì Bạch Lộ sắp trở lại rồi.

Nói đến mức này, Tần Mộc không thể không thỏa hiệp, chủ yếu là vì, hắn đã phiền chết được.

Dặn dò thư ký trưởng sắp xếp những việc không khẩn cấp nhất cho An Noãn.

“Công việc thư ký nhàm chán, đến lúc đó, đừng có khóc lóc chạy đến oán hận anh.”

“Cam đoan sẽ không, tổng tài đại nhân.” An Noãn nhảy dựng lên, một mực kính lễ với Tần Mộc.

Ánh mắt Tần Mộc vừa đúng nhìn về phía bụng An Noãn, mặc dù đã ăn một chén com, bụng An Noãn vẫn bằng phẳng như trước, đáng người tương đối đẹp, nên có thì có, nên lớn thì lớn, sau đó rơi vào trầm tư.

An Noãn sau khi nhận được sự đồng ý của Tần Mộc, đã dùng thái độ tốt đẹp để hối lỗi với Tần Mộc, cô không phải được tiện nghi mà khoe mẽ, đối với sự việc liên quan tới sinh mệnh của cô, cô sẽ không làm đảo loạn lợi ích, cô thích phân biệt rõ ràng đúng sai, đúng là đúng mà sai là sai, cô vừa rồi quấy rầy đến công việc của Tần Mộc là sự thật, hơn nữa việc liên quan đến mạng sống đã giải quyết xong, những cái khác không quan trọng, chỉ xin lỗi thôi mà.

Tần Mộc nghe xong, cảm thấy An Noãn hiểu chuyện, hào phóng tha thứ cho cô, sau đó cô đề nghị đi thăm Tần lão gia, nói tới đây mới nhớ ra, hai ngày trước An Noãn có nói muốn mua mỹ phẩm Nhật, nhưng mỹ phẩm này không bán ở thị trường nước ngoài, mẹ Tần Mộc nói sẽ mang về cho cô, xem ra bố mẹ Tần Mộc cũng muốn trở về rồi.

Tần lão gia tính tình cô độc quái gở, con cái lại bận sự nghiệp, trong lòng nhất định thấy cô đơn, ông ngoại An Noãn khi sống cũng là một ông lão trầm mặc, khi còn bé, không có chủ đề gì để trò chuyện với ông, thường ai làm việc người đó cả ngày, bây giờ nghỉ lại, có lần nào, ông không dành thứ ngon cho cô, có lần nào khi về mà cô không túi lớn túi nhỏ mang về.

Nghĩ như vậy, An Noãn càng cảm thấy nên đi, chỉ là không ngờ tới vừa đúng lúc Tần lão gia dùng bữa.

Tần lão gia đang vì việc con dâu cả đòi chia tài sản mà tâm tình không tốt, cho nên không muốn ăn com.

“Ông nội! ngoan, ăn com đi, đói sẽ hại đến cơ thể, bác sĩ sẽ tới bắt ông.” An Noãn đáng vẻ “áo bông” nhỏ đáng yêu, gấp một miếng rau xanh bỏ vào bát Tần lão gia.

Trước nhà An Noãn có một tên ngốc, cũng không thích ăn com, mỗi lần ăn com bà nội hấn cũng hù dọa hấn như vậy, dọa xong, nhất định hấn sẽ ăn, thử trăm lần được cả trăm lần.

An Noãn cảm thấy hiện giờ Tần lão gia và tên ngốc kia cùng một loại giống nhau.

Quả nhiên cô vừa nói xong, Tần lão gia liền ăn com, ngay cả dáng vẻ cũng giống nhau, nhìn như đang chịu oan ức, An Noãn cười vô cùng đắc ý, hai má lúm đồng tiền hằn sâu, làm cho người khác vô cùng muốn nhéo.

Tần Mộc đang uống trà, dừng lại, cúi đầu nhìn lướt qua dáng vẻ oan ức muốn nói lại thôi của Tần lão gia, lại nhìn An Noãn, thờ dài một hơi.

Chưa ăn được vài miếng, điện thoại Tần lão gia lại vang lên, ông không nhận, cố ý ăn com, những rõ ràng, tốc độ ăn cũng chậm lại, sắc mặt cũng trầm xuống.

An Noãn rất biết nhìn sắc mặt, thấy ông không muốn nhận điện thoại, liền chủ động tắt đi, Tần Mộc và Tần lão gia đều nhìn cô mấy lần, lại thấy ông tiếp tục cúi đầu ăn com.

Điện thoại lại tới, An Noãn lại ấn tắt, lúc này Tần lão gia đến nhìn cũng không buồn nhìn nữa.

Đối phương lại như ,gọi đến phát nghiệm, An Noãn ấn dập hơn mười lần, mà vẫn ngoan cố không thôi, còn kiên trì tiếp tục gọi, đơn giản ấn tắt nguồn luôn, một bên tự lẩm nhẩm một mình: “bây giờ quảng cáo điện thoại gọi tới càng ngày càng điên khùng, mấy cuộc gọi tới đều hiện thị thành bác đầu cả?.”

Mặt Tần Mộc đen lại, thảo nào, người có thể tưởng ngựa già thành ngựa thật đem tới tặng ông nội, thì có ý nghĩ này cũng không có gì lạ.

Trên thực tế, ở một số phương diện An Noãn cũng không bẻ cong sự thật, cô nhìn người chính là, nếu đã xác nhận là người xấu thì sẽ đối đãi như người xấu, nếu là người tốt thì sẽ thỏa mái tiếp xúc.

Tần lão gia vừa nghe, liền vui vẻ, tâm tình đột nhiên tốt lên .

“Chờ thêm một thời gian nữa, cháu cũng chuyển qua đây đi, qua ở cùng ông nội.” đã đến lúc dạy nó tập Thái cực quyền rồi.

An Noãn liên tục nói tốt, tốt, nhưng qua một thời gian nữa ai dám nói tốt đây.

Tuổi tác lớn, người già ăn cái gì cũng không thấy ngon, nay, cháu dâu rất hợp ý ông, ông ăn com cũng ngon hơn, vui vẻ ăn liền hai chén com, không may lại bị đầy bụng, Tần lão gia ra sân tập Thái cực hai giờ đồng hồ, tập đến chân run, mà vẫn chưa tiêu hết.

Mà An Noãn và Tần Mộc phát hiện hai người họ bị ông nội vớt sang một bên, liền ở đó thêm một giờ rồi về.

Tần lão gia mệt mỏi trở về thì người đã không còn, con tức giận còn lớn hơn khi hai người chưa tới, bắt đầu phát hỏa, giậm chân, đùng đùng lên lầu lấy hành lý, yêu cầu tài xế lái xe suốt đêm tới thành phố B thảo luận kinh kịch với đại sư.

Tiệc tối nay, là tiệc của anh hai An Noãn, ngoài miệng nói là làm nhỏ thôi, nhưng những nhân vật nổi tiếng của thành phố A nên tới cũng tới hết, An Noãn đặc biệt khen ngợi anh hai một hồi, anh hai chọn miếng huyết ngọc ngàn năm trong đồng quả hôm nay tặng cho An Noãn, An Noãn lại càng khen ngợi

thêm, sau đó hài lòng ôm một đồng quả rồi đi.

Cùng ngồi chung bàn với Tần Mộc, đây là bàn toàn người nhà mình, trừ chỗ của ba mẹ An Noãn và chỗ của anh hai còn trống ra, còn lại là chị dâu An Noãn, anh ba, bà ngoại, Từ Kiều Kiều, bên cạnh An Noãn lần lượt là Tần Mộc và An Dương.

”Anh ba, ăn sườn cừu sao?” An Noãn tha thiết hỏi.

An Dương bĩu môi, không để ý đến cô, em gái gì chứ? Hắn biết rõ ràng, miếng sườn cừu kia là nguyên miếng, An Noãn lười biếng, không thích ăn thứ gì phiền toái, những thứ như tôm, cua, cá, ốc nó sẽ không tự ăn, vì rắc rối, nhưng nói vậy không có nghĩa là không ăn, nếu như mấy thứ đó gỡ hết rồi, nó sẽ ăn.

An Noãn nói thắm một câu ‘keo kiệt’ rồi quay sang nhìn Tần Mộc, tay Tần Mộc rất đẹp, trắng nõn, khớp xương rõ ràng, đặc biệt thon dài, mọi người đều nói tay của người chơi đàn dương cầm là đẹp nhất, nhưng An Noãn cảm thấy tay Tần Mộc còn đẹp hơn cả tay người chơi dương cầm, khi gỡ thịt của cũng không thấy một chút thô lỗ nào.

”Tần đại ca, cua của anh xem ra rất ngon đó.”

”Nếu em muốn thì cho em.”

”Cám ơn ông xã.” Tần Mộc một tay cầm cua, An Noãn trực tiếp cúi đầu, hút một cái, thịt cua vào miệng cô.

”Ăn rất ngon!” Tần Mộc thật sự là ông xã quốc dân.

An Noãn ngồi không được bao lâu, liền bị đám con gái lôi đi, đây là biến tướng của việc giao lưu gặp gỡ, chắc mọi người đều hiểu, An Noãn là em gái duy nhất, tự nhiên cũng không nhân rồi.

Ba người phụ nữ thành một vở kịch, hơn mười phụ nữ hợp lại thành cả một bộ phim truyền hình.

”Đừng rồi, tiểu Noãn, chuyện của Tô thiếu là thật sao?” Quên không nói, hôm nay Tô Thần cũng tới, lẻ loi một mình, cũng không mang theo bạn gái, không biết là có ý gì, mọi người đều đoán không ra hắn định làm việc gì, nhưng khi Tô Thần thấy An Noãn, hắn nở một nụ cười thâm sâu với cô.

“Haha, có lẽ do đồn đại quá, ngày đó trời tương đối tối, tôi cũng không nhìn rõ lắm, cũng có khả năng.” An Noãn tốt bụng thay hắn giải thích.

“Ha ha, tôi nói mà, cực phẩm như Tô thiếu sao lại có sở thích kia chứ, tôi nghĩ anh ta rất ‘dũng mãnh’.”

“Hắn chắc là hi vọng dùng cách này có thể đổi được tình yêu chân thành, các cô thấy hắn khổ tâm như vậy, đừng có ruồng bỏ hắn nha, nếu quả thật không thể xác định được, tôi có một cách có thể chứng minh hắn là một đàn ông chân chính.”

Thân hình An Noãn có chút quý mị, cả người tựa vào tủ quần áo, đôi môi đỏ mọng kết hợp với ly rượu đỏ thắm, có chút lười nhác nói.

Chỉ thấy cô liếc đôi mắt hồ ly nhìn về phía Tô Thần nói: “60% đàn ông đều cho rằng nơi quyến rũ nhất của phụ nữ là cặp đùi thon dài, đặc biệt là khi cả người từ trên xuống dưới chỉ có đi một đôi giày ‘cao gót’, chính là lúc gọi cảm nhất, tôi nghĩ các cô đều hiểu, đêm nay, chúc các cô may mắn.”

”Đáng ghét.”

”Cụng ly.”

An Noãn cười cười cụng ly với một đám con gái, ngồi chờ kết quả, cô cũng rất ‘bát quát’.

Thế là khi Tô Thần có ý đem hai người con gái vào phòng An Noãn định làm XXX, dự định muốn thị uy với An Noãn, thuận tiện thông báo cho các phương tiện truyền thông địa chúng biết hắn là một người đàn ông ‘bình thường- chân chính’, không ngờ khi ‘tiêu đệ đệ’ của hắn đang bùng bùng khi thể muốn tấn công thì đôi giày cao gót lạnh lẽo kia quần lay móng hắn, cái cảm giác này hắn vẫn còn nhớ rõ, tâm trạng hắn giống như ☹️☹️, sau đó

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Lại là cuối tuần, An Noãn và Tần Mộc ở chung cư của mình, buổi sáng cổ họng của An Noãn có hơi đau, đoán chừng là do hôm qua bị nhiễm lạnh, Tần Mộc đi vào thấy An Noãn yếu ớt nằm bẹp trên giường, không ngừng rên rỉ, rất ít khi thấy cô ốm, Tần Mộc không đành lòng cự tuyệt yêu cầu của An Noãn, theo yêu cầu của cô Tần Mộc nói tất cả cuộc sống của anh ở nước ngoài cho An Noãn.

An Noãn nghiêm túc hỏi, cũng rất nghiêm túc nghe, đây là thế giới thực, rất nhiều việc, tác giả như cô cũng không được rõ ràng, cô muốn hiểu Tần Mộc

hơn nhiều một chút, còn về tại sao, chắc không cần nói cũng biết.

An Noãn vừa nghe vừa bóc socola, cắt một miếng lại bóc tiếp đưa cho Tần Mộc.

Tần Mộc không nhận, hẳn không thích lắm mấy đồ ăn vặt vừa ngọt lại ngấy này, đặc biệt là socola, làm hắn nghĩ đến một chuyện không vui, trước kia khi hắn học tiểu học, hắn lớn lên trông khá giống con gái, người nước ngoài thấy khuôn mặt thanh tú của hắn, luôn tưởng nhầm hắn là con gái, trông một lần lễ valentine, hắn bị mọi người đẩy tới sân thể dục, được người ta tặng hoa và tỏ tình.

“Ha ha, nếu tên kia biết anh là nam, còn không nôn đến chết sao?” Vốn dĩ chuyện này đã rất buồn cười, nay lại là chuyện xấu của chồng mình, nghe vào càng thấy buồn cười hơn, An Noãn nằm lì trên giường, bà vai run run, nước mắt tràn ra.

“Không, trước khi hắn nôn chết anh tìm người đánh hắn nôn ra máu.” Ba Tần Mộc đã dạy Tần Mộc, phạm là chuyện không nhẫn nhịn nổi, thì cứ đánh là được, Tần gia sẽ chịu trách nhiệm.

“Hắn ta không những đáng thương, tỏ tình thất bại, còn bị người trong lòng gọi người tới đánh đến nôn ra máu, nhưng mà người đánh hắn là người hắn thương vậy là đánh yêu mạng yêu, cho nên hắn cố ý không động thủ sao?”

“Không, lúc đó anh đánh không lại hắn.”

“...” Hự , là cô suy nghĩ nhiều quá rồi.

Bữa trưa do Tần Mộc làm, hai bát lòng gà, đây là yêu cầu mãnh liệt của An Noãn, mặc dù thứ bên trong ruột gà rất ghê, nhưng ăn lại rất ngon.

Đại gia An Noãn ăn xong, dường như cổ họng đã tốt hơn nhiều

Bắt đầu lần la không ngừng với Tần Mộc

“Tần đại ca! thực ra em cũng có không ít phiền não, em xinh đẹp như vậy, nữ sinh nhìn em không thuận mắt, lúc nào cũng muốn gây chuyện, lúc có nam sinh đẹp trai như sao Hàn theo đuổi, có một nữ sinh khác kéo theo cả đám con gái tới chặn cửa phòng em để thị uy, có đôi khi cảm thấy đẹp cũng là một cái tội, rất phiền phức.” An Noãn nói thực, kiếp này, cô thực sự rất xinh đẹp, rất nhiều nam sinh theo đuổi, trong đó có một người rất được, suýt chút là thánh bạn trai bạn gái, nhưng vì đám con gái kia, lúc đó sợ quá, quay người liền rút nước mắt, đến bây giờ nói ra, lại trở thành một chuyện thú vị.

Tần Mộc không cho là như vậy, bởi vì hắn cho rằng An Noãn nói dối, lai lịch An gia như thế nào? Sao có thể để An Noãn bị khi dễ? quả thực là nói bừa mà, đã nói bấy bả còn biến tướng thành tự khen mình, cái gì mà bạn trai? Trong những năm tháng đó trong lòng cô trong mắt cô chỉ có hắn, lấy đâu ra bạn trai? Tần Mộc không biết tại sao khi nghe lại có chút không thỏa mái, thật sự nếu không phải cô ốm, Tần Mộc hận không thể đè cô ra hung hăng đánh vào mông cô.

Chớp mắt cuối tuần đã trôi qua, An Noãn nghênh đón ngày làm việc đầu tiên của mình.

Ngày đầu tiên đi làm, An Noãn trang điểm đứng đắn, xóa đi, làm lại, hơn một giờ vẫn chưa xong, Tần Mộc chờ có chút bức bối, gia hạn cho cô trong vòng năm phút phải xong, An Noãn hào sảng vẫy vẫy tay với Tần Mộc, để cho Tần Mộc không cần chờ cô, chút nữa cô sẽ tự lái xe tới công ty, kết quả Tần Mộc đi thật, làm cho An Noãn thờ phỉ thờ tức giận, cô chỉ mới tùy tiện nói vậy nào biết Tần Mộc thực sự sẽ đi chứ? Một chút cũng chẳng khách khí gì?

Xem như đã nhìn rõ, gả cho người đàn ông này không bằng nuôi cún, thiếu người yêu cũng không bằng nuôi cún.

Ngày đầu tiên, An Noãn là thực tập sinh duy nhất đến muộn, bị người của phòng nhân sự đưa đi làm thủ tục, cô lần đầu tiên trong đời diễn sơ yếu lý lịch, hoàn toàn coi nó như là kỳ thi đại học mà diễn, viết cực kì nghiêm túc, một chỗ trống cũng không tha, nhưng đến phần tình trạng hôn nhân, An Noãn hơi sững lại một chút, liền đánh dấu vào “chưa kết hôn”, vì cô thấy bên dưới ghi người chưa kết hôn có thể nghỉ một ngày vào 11 tháng 11 (lễ độc thân ở TQ).

Cơ bản trong công ty đa phần đàn ông độc thân, nên nhìn thấy mỹ nữ thực cứ như “chó thấy phở” (hic hic), cứ đứng nhìn mà không muốn đi, bên trong phòng đào tạo nhân viên mới có không ít các “sư huynh” ở các ban phòng tới tham dự, thành ra gian phòng chứa khoảng 200 người trở nên trật hẹp.

An Noãn hông biết tại sao, luôn cảm thấy mấy người đàn ông ấy luôn dán mắt lên luôn mặt cô, haha, không phải là tự sướng, nhưng mà khuôn mặt cô thực rất đẹp nha.

Tần Mộc đã dự đoán trước ,An Noãn đến thời khắc máu chốt sẽ gây ra chuyện mà, chờ các phòng ban báo cáo xong, nhân viên mới sẽ được đưa đi làm quen một vòng, bà xã hắn tới đây vô hình chung đã gia tăng thêm lượng công việc cho hắn, Tần Mộc xoa xoa cái mũi, thờ dài một hơi, tuổi chưa già mà thờ dài đã bằng ông nội hắn rồi.

“Mau xem, lần đào tạo nhân viên mới này, Tần tổng cũng xuất hiện?”

“Chẳng lẽ Tần tổng lại thích mấy thực tập sinh này?” thời điểm bát quái (buồn chuyện) bắt đầu.

“Không phải chứ, nghe nói Tần tổng đã có vợ, còn không an phận như vậy sao?”

“Trời ạ, vợ anh ta chắc đã cứu rồi toàn bộ hệ ngân hà, mới có thể gả cho một cực phẩm như Tần Mộc.”

“Không đúng nha, đàn ông vụng chộm đều đáng hận”

“Đàn ông vụng chộm là chuyện đã quá bình thường, Tô thiếu không phải đã nude, còn thích sờ thân thể phụ nữ sao, hơn nữa lại nghiện khúc đạo đầu, huống chi là một người đàn ông bình thường như Tần tổng.”

“Ngược lại, người đáng thương nhất lại chính là vợ hắn”

“Đúng thế, cô nói xem có đúng như vậy không! Thực tập sinh mới” Để tỏ lòng mình đoán chính xác, cô gái bên cạnh đụng đụng vào cánh tay An Noãn, chờ câu trả lời, An Noãn ngẩng đầu, lại chính là thực tập sinh lần trước gặp nhau trong thang máy.

“Cho nên vợ Tần Mộc mới vĩ đại làm sao, cô nói đi.” An Noãn lần nữa đem vấn đề chuyển về cho đối phương.

Ngày đầu đi làm của nhân viên chính là giới thiệu bản thân, cô nhìn phân nửa phòng họp có khoảng ba mươi mấy người, yên tâm rồi.

Thực tập sinh tới Tần thị đăng ký, giống như từng lô hàng, hoặc là không có, nếu có sẽ có cả lô, không khác buôn bán ngoài chợ rau là mấy, cứ bán từng ô một, hơn nữa đám thực tập sinh chưa được đào tạo này, tổng cộng hơn sáu mươi người, An Noãn cúi đầu nhìn, hoàn toàn không sợ sẽ bị điểm danh.

Người phòng nhân sự là Hoa kiều Mỹ, tiếng Trung không tốt lắm, tên ba chữ không gọi, chỉ gọi những người tên hai chữ, ‘An Noãn’ hai chữ đơn giản này rất dễ gây chú ý với người ta, rất bất hạnh cô là người đầu tiên bị điểm danh.

Hực..., chưa chuẩn bị kỹ mà.

”Tôi tên là An Noãn, năm nay 21 tuổi.”

Mọi người đều chưa kịp phản ứng, An Noãn đã nói xong, từ ánh mắt của mọi người An Noãn biết, nói một câu quá ngắn, vì thế lại đem tên mình ra nói lại một lần nữa.

”Tôi tên là An Noãn, An là chữ An bên trên có phần đầu của chữ “bảo” bên dưới là chữ “nữ”, Noãn tức là từ “ấm” trong mùa xuân ấm áp, tuổi mụ 21, thực tuổi 20, cảm ơn mọi người.”

“...”

Đi làm là một việc rất nhàm chán, ít nhất là An Noãn cảm thấy như vậy, người giao việc cho cô chính là thư kí trưởng, là một phụ nữ có chứng nhận Ps tại nước ngoài, không cần hoài nghi, mặc dù tập đoàn lớn như Tần thị, nhưng bên trong vẫn bị “đương thịnh âm suy”, cho nên một người có chứng nhận Ps lại tới đây cũng không phải chuyện lạ.

Ném mấy tập tài liệu giới thiệu và quy định cho An Noãn xong cũng không quan tâm cô nữa, An Noãn lén lút tới siêu thị mua một đồng hồ ăn vặt về ăn, mở wechat ra chơi.

Trần Mẫn Tân rung màn hình wechat An Noãn, gần đây hắn có một sở thích mới, đó là cosplay, các vai diễn tuyệt sắc, còn thích tham khảo cùng với An Noãn, hắn cảm thấy An Noãn là tri kỉ của hắn, đây đương nhiên là lời thật lòng, ngoài An Noãn ra, không tìm thấy người thứ hai có thể làm mấy việc nhàm chán ngốc nghếch cùng hắn, An Noãn giới thiệu cho Trần Mẫn Tân một người chuyên về phần mềm TiantianP, trong đó có một phần mềm tự trang điểm, hai người dùng phần mềm này cùng nhau sung sướng cả buổi sáng.

Buổi chiều An Noãn kết giao được với đồng nghiệp mới, chính là người ngồi cạnh An Noãn- Bàng Mộng, một cô gái nhát gan, cứ nhìn thấy đồ ăn vặt là thèm, cũng không giám mở miệng nói, vì vậy để giảm số lần nuốt nước miếng, cô cứ ngậm một ngụm lớn nước trong miệng, chờ tới khi không có ai thấy thì nhanh chóng nuốt xuống, nhìn rất đáng yêu. An Noãn lấy một túi khoai tây cho cô ta, nháy mắt, cùng cô ta buôn chuyện văn phòng, văn phòng tầng 9, không phải ai cũng để chung đụng, đấu tranh giữa phụ nữ chỗ nào cũng có, quần áo của thư kí trưởng và phiên dịch tiếng Đức luôn không giống nhau, ngày ngày so sắc đẹp, xem ai đẹp hơn ai.

Còn chủ nhiệm Vương Quang Cường chính là một người độc thân nên chửi ghét các nhân viên khoe khoang tình cảm, ai khoe khoang liền giết không tha, ngàn vạn lần đừng có khoe mẽ tình cảm.

An Noãn nên khen thì khen, mà nên giả vờ thì giả vờ, một ngày qua đi, đồng nghiệp mới cũng không bắt mắt với cô, buổi chiều còn mời cô đi uống café.

“Cô và Tần tổng thực sự là vợ chồng sao?” Tranh thủ lúc chủ nhiệm không có mặt, Bàng Mộng hỏi câu muốn hỏi nhất.

“Ừm, đúng vậy, có thời gian tới nhà tôi chơi.” An Noãn là bà xã Tần Mộc, người ở lầu 9 đều rõ ràng, bởi vì khi cô còn chưa là vợ Tần Mộc, đã thường xuyên tới văn phòng anh, mục đích là để đả kích Bạch Lộ.

Tuy rằng Bàng Mộng mới đến, nhưng lấy cái tính buôn chuyện không giấu được bí mật nào của phụ nữ mà nói, chuyện này đã lan truyền khắp văn phòng rồi, Bàng Mộng không có khả năng không biết, vì thế cô thẳng thắn thừa nhận, có bạn trai là tổng tài, là chuyện đáng tự hào, chung quy chuyện gì cũng có thể có đặc quyền, còn được hoan nghênh tới nhà tổng tài thăm quan sinh hoạt, những ôn nhu dịu dàng hằng ngày của hắn.

“Bọn tôi có thể đi cùng không?” Trong phòng nghỉ, không chỉ có hai người cô và Bàng Mộng, áp lực có chút lớn, nhưng để duy trì quan hệ, để đến khi nữ chủ trở về không có chỗ xuống tay, đây là một nhiệm vụ quan trọng của nữ phụ cô.

Cho nên, “Được thôi, hoan nghênh mọi người, đến lúc đó mời mọi người ném thử sinh tố của tôi nha.”

Công việc thư kí thật nhàm chán, buổi chiều An Noãn rảnh rỗi không có việc gì làm, muốn bon chuyện, muốn tán gẫu, An Noãn mang tâm tình nhàm chán chờ tới khi Từ Kiều Kiều đến, phục trang trong bộ phim mà Lý Mộc Vân tham gia do Tần Mộc đầu tư được bên văn phòng bà ngoại đảm nhiệm, các công việc liên quan đương nhiên giao cho Từ Kiều Kiều.

Từ Kiều Kiều kiểm có tới muốn gặp Tần Mộc, ngay cả trình tự quần áo trong phim đều đến hỏi Tần Mộc, không phải là không có việc gì cũng bới ra việc sao?

“Từ Kiều Kiều, có chuyện gì, cô nói với tôi đi, tốt nhất là gọi điện thoại, nếu cô dám không có việc gì tới tìm Tần Mộc, cô có tin hay không tôi sẽ gọi báo vệ tới hỏi cô ra ngoài?”

“Cô dám!”

“Tôi là bà xã của anh ấy, cô nói xem tôi có dám hay không?” An Noãn tà tà liếc mắt nhìn, nghiêng đầu chắn trước cửa văn phòng cười nói.

“Hừ! phụ nữ như cô chỉ biết ghen tuông, gây chuyện, tôi không muốn nói chuyện với cô, tôi đi tìm Tần Mộc, cô tránh ra.”

“Trừ phi cô bước qua xác tôi.” Cô cũng liều mạng ngăn chặn tình địch.

“.....” Từ Kiều Kiều trầm mặc, quả thật nói không lại sự hùng hồn và tự tin của An Noãn.

Từ Kiều Kiều và An Noãn đối đầu khoảng mười mấy phút, cuối cùng Từ Kiều Kiều thất bại, bỏ đi.

An Noãn đối đầu với Từ Kiều Kiều xong, nháy mắt liền trở lại thư thái. Cô nói chuyện với Từ Kiều Kiều vẫn là nên nói thẳng thắn trực tiếp, dù sao An Noãn cô cũng không thể nói chuyện giống với Chân Huyền được.

Đương nhiên cô cũng không giống nữ phụ không có chuyện gì lại cố tình gây sự, đồng cái liền ngáng chân, lúc nào nên làm gì cô rất rõ ràng, Tần Mộc không thích nguyên chủ vì nguyên chủ luôn quấy rầy công việc của hắn, làm trở ngại tiến độ công việc, hơn nữa còn ‘nghe thân nghe quý’ với chồng mình, làm mất hân với người khác, cô cảm thấy ngoài những nguyên nhân này, tất cả các việc khác đều dễ nói, giống như việc Từ Kiều Kiều Tần Mộc sẽ không để tâm, thậm chí ngay cả hỏi cũng sẽ không hỏi.

Đến ba giờ chiều, An Noãn nhìn không được, cầm túi gà rán vào phòng Tần Mộc, bên ngoài thấy An Noãn vào phòng tổng tài, tất cả đều nhắm mắt mở một mắt, An Noãn là bà xã tổng tài đã là bí mật công khai ở lầu 9.

An Noãn báo cáo công việc một ngày với Tần Mộc, việc tốt việc xấu cũng đều đổ cho Tần Mộc, đợi báo cáo xong cũng tới giờ tan tầm.

“Tần đại ca, tan tầm rồi, buổi tối nay muốn giải quyết như thế nào?” Cái miệng vẫn không ngừng nghỉ, cô đã tiêu diệt hết một túi gà rán.

“Ra bên ngoài ăn đi.”

“ok, vậy em đi thu dọn chút.”

Đến bây giờ vẫn chưa tìm được người giúp việc tại chung cư của Tần Mộc, An Noãn ngoài miệng nói Tần Mộc cứ đem việc đó cho cô, nhưng lại luôn luôn không có hành động thực tế gì, hai người cơ bản đều giải quyết bữa tối ở bên ngoài, nếu có thời gian thì Tần Mộc sẽ làm cơm, không biết An gia làm sao lại biết việc này, đề nghị bọn họ về An gia ăn, Tần lão gia biết thì biết, nhưng ông hai ngày nay vẫn còn sĩ diện ở lại thành phố B, cơ bản không muốn quan tâm bọn họ, còn điện thoại đặc biệt cảnh cáo An Noãn và Tần Mộc, nếu trong vòng một tháng không có thai, thì cũng đừng nghĩ tới việc mong ông sẽ quay về.”

Tần Mộc cảm thấy ông nội đang quá tự cho mình là trung tâm, sớm biết vậy cứ mặc kệ ông đi.

Nhưng tới An gia dùng cơm mãi, An Noãn cũng cảm thấy không tốt, dù gì cô cũng đã kết hôn.

“Tần đại ca! không bằng, lần sau tới chỗ ba mẹ, chúng ta đưa ba mẹ một phong bao nhé, hoặc là sau này mỗi tháng sẽ đưa ba mẹ một ít tiền.”

“Em là thư kí em quyết định đi

“Vậy mỗi tháng đưa tiền nha!” An Noãn quyết định, đột nhiên cảm thấy người phụ nữ tốt như mình, có thấp đèn lồng đi soi cũng không tìm thấy, cô ngửa đầu nhìn Tần Mộc, về mặt dương dương tự đắc.

“Được, việc này giao cho em xử lý.” Tần Mộc khoé miệng khê nhếch nhếch, lái xe đi, trả lời An Noãn một câu, An Noãn nhảy nhót, để cô làm, cô nhất định sẽ làm tốt việc này.

“Ừm, em sẽ làm tốt, Tần đại ca, ăn viên kẹo.”

Tần Mộc nhìn thấy An Noãn tha thiết như thế, khó có khi lại không từ chối, cúi đầu cắn viên kẹo, lại nghe An Noãn sợ hãi hét lên: “Tần đại ca, cẩn thận!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

Mất phải Tần lão gia từ chạng vạng hôm nay cứ nháy nháy liên hồi, ông luôn cảm thấy có chuyện gì đó xảy ra, đi đi lại lại mấy bước, ông quyết định... Trở về.

Chân trước vừa bước vào nhà, tới chân sau thì Tần Mộc đã điện thoại tới, Tần lão gia cảm thấy may mắn vì quyết định tối nay của mình.

Mà bên phía An gia, ai cũng lo lắng không yên chạy qua.

10 giờ tối, Tần lão gia và người An gia vội vàng tới chung cư của Tần Mộc, lúc này An Noãn đã ngủ, mấy người chỉ thấy trước trán An Noãn có cuốn băng ra, những chỗ khác đều bình thường, thì thở một hơi, trong cái rủi vẫn có cái may.

“Tần Mộc, bác sĩ nói như thế nào?”

Tần Mộc ngẩng đầu nhìn dáng vẻ lo lắng của An Dương, từ lúc An Dương bày tình một đêm hấn và An Noãn, quan hệ hai người dần lạnh nhạt, tuy hàng ngày đều dùng bữa tại An gia, nhưng cũng im lặng ăn cơm, câu này coi như đối thoại đầu tiên sau khi hấn kết hôn, nhưng Tần Mộc luôn ghét bị người khác lợi dụng, nên chuyển hướng tới người khác nói: “Đã không còn gì đáng ngại, ông nội, ba mẹ, An Lôi, An Vũ, An Dương, xin lỗi, là con không chăm sóc tốt cho An Noãn.”

An Dương làm sao lại không biết ngăn cách giữa hấn và Tần Mộc, âm thầm cười khổ, An Noãn bày Tần Mộc, điều này có đánh chết cũng không thể để Tần Mộc biết, bằng không, hôn nhân của An Noãn và Tần Mộc coi như xong, nếu cuộc hôn này kết thúc, với tính cách em gái hấn, con người nó cũng coi như xong rồi, cho nên có nói gì đi nữa chuyện này hấn cũng phải gánh.

“Lần sau sẽ không như vậy nữa.”

Tần Mộc nhớ lại hình ảnh khi xảy ra tai nạn giao thông, trong lòng vẫn có chút run sợ, hấn lái xe rất ít khi sơ sẩy, lần này coi như là tai nạn lớn nhất, xe bị chệch hướng, không kịp bẻ tay lái, trực tiếp đâm vào lan can bảo hộ, An Noãn lại không thắt dây an toàn, đầu lao đến kính chắn gió, lúc đó An Noãn thấy choáng đầu, hấn mang An Noãn tới bệnh viện băng bó vết thương, bây giờ An Noãn uống thuốc xong đã ngủ rồi.

Tần Mộc cảm thấy dù có phải là lỗi của An Noãn hay không, người sơ sót cũng là hấn, hấn phải nhận trách nhiệm này, thân hình 1m8 của Tần Mộc đứng trước ngày người, chờ mọi người xử lý.

“Người trước nay đều bình tĩnh cẩn trọng, sao lại để chuyện này xảy ra, may là không có gì đáng ngại, nếu An Noãn có làm sao, xem ta đánh gãy chân người.” Tần lão gia oán hận nói.

Một nửa là nói cho An gia nghe, một nửa là do Tần lão gia thực sự tức giận, vận nhất lúc này An Noãn mang thai, va chạm như vậy, không phải là mất cháu nội của ông sao, bậy bậy, nói cái gì đó, nào có điểm xấu như vậy.

“Được rồi ông thông gia, hai người bọn nó đều không sao là tốt, ngài cũng đừng trách Tần Mộc, nó cũng không muốn.” Mẹ An Noãn bước ra, nói thay Tần Mộc, nói đến mức này rồi, không nên thêm nữa, kết hôn là việc giữa hai nhà, còn rất nhiều chuyện phai suy xét nhiều mặt khác nhau.

“Là do Tiểu Mộc không cẩn thận, nếu mọi người tức giận, để ta đánh hấn cho mọi người xả giận.”

“Đừng đừng đừng, Tần Mộc cũng không phải cố ý, khuya như vậy rồi, chúng ta để cho vợ chồng chúng nghỉ ngơi đi, tin rằng Tần Mộc bận rộn lo lắng cả tối nay, cũng mệt mỏi rồi.” Lúc này ba An Noãn, cũng đứng ra ngăn lại gây của Tần lão gia.

Tần Mộc đứng một bên im lặng nghe mọi người xử lý.

Mấy người ngồi lại nửa tiếng, thấy An Noãn vẫn không tỉnh, liền đứng dậy ra về, chuẩn bị ngày mai lại tới thăm An Noãn.

An Noãn ngủ thẳng một giấc cho tới khi tự tỉnh lại, tinh thần vô cùng tốt, ngay cả vết thương trên đầu cũng không thấy đau nhiều lắm.

“A! Tần đại ca, anh ở nhà.” Tần Mộc bị Tần lão gia hạ lệnh, hôm nay ở nhà bồi An Noãn, không tới công ty.

“Mẹ hâm canh gà, anh hâm nóng lại, em lại đây ăn.”

”Ba mẹ đến rồi hả?” An Noãn nhìn thấy đồng thuốc bỏ lớn nhỏ trên tủ, miệng lẩm bầm.

Sau đó lại hỏi Tần Mộc: “Tần đại ca! có phải em làm cho anh bị mắng không?”

An Noãn không ngờ, theo tính cách Tần Mộc, chắc chắn sẽ không giải thích với người khác là do cô không thắt dây an toàn, cũng không nói trong lúc hấn lái xe, chính cô đứt cho hấn ăn kẹo.

Lúc bị đụng xe, cô bị va đập, Tần Mộc khẳng định bị mắng không ít, rõ ràng là cô sai, An Noãn có chút áy náy, cũng cảm động vì hành vi rất “men” của Tần Mộc, đôi mắt hồ ly, nước mắt lưng chòng nhìn Tần Mộc, hi vọng có thể dùng ánh mắt này cô vũ Tần Mộc, lần sau, có thể tiếp tục cứ như vậy.

Tần Mộc nghe những lời nói của An Noãn, trong lòng chộp thấy âm áp, những bất mãn với An Noãn về chuyện này cũng tan thành mây khói.

“Tần Mộc, em cam đoan lần sau ngồi xe, nhất định sẽ ngoan ngoãn.” Lại một lời thề nữa.

“Lần sau không được như thế nữa, cháo nấu rồi, lại đây.” Vợ có phen phức thì cũng vẫn là vợ, An Noãn tuy có hay phạm sai lầm nhưng lại chủ động nhận sai, biết sai có thể thay đổi đứa bé ngoan, không thể cứ như vậy là mặc kệ cô.

“Dạ, Tần đại ca, chút nữa chúng ta cùng xem phim được không?” An Noãn tiến lên dán người vào Tần Mộc, nở nụ cười thực âm áp hỏi Tần Mộc.

Không khí rất tốt, tốt đến nỗi Tần Mộc nhìn An Noãn cũng thấy rất xinh đẹp, người ta nói lãng mạn là một loại không khí, cho nên hiện tại rất lãng mạn, Tần Mộc lúc này phát hiện, cho dù mỗi chủ nhật hàng tuần ở nhà với cô cũng là một chuyện rất thú vị và lãng mạn.

“Có thể.” Tần Mộc quyết định theo trái tim mình.

Phim không nhiều, mấy bộ bên TV đều đã cũ cả, An Noãn vừa thấy ba chữ ‘Lương Triều Vĩ’ liền chuyển kênh, bởi vì mẹ cô kiếp trước thần tượng ‘Lương Triều Vĩ’, cô bị ảnh hưởng của mẹ, những bộ phim của LTV cô cũng xem mấy bộ, nhưng không phải bộ nào cũng xem, cô có tâm lý phản nghịch, thứ mọi người càng thích, cô lại càng ghét, con người cô chính là rắc rối như vậy.

Tần Mộc không thích điện ảnh, hấn chỉ quan tâm điện ảnh mang lại cho hấn bao nhiêu lợi ích, cho nên khi An Noãn chọn xong, hấn cũng không cảm thấy gì.

An Noãn xem một nửa liền hồi hận, tuy không thấy hết, nhưng những cảnh nóng’ đó, cô đã từng xem qua, còn từng cùng với mấy người cùng phòng nghiên cứu xem là thật hay giả, lại còn phóng to ra để nghiên cứu, cho nên., cô muốn tắt đi.

“Tần đại ca! bộ phim này chả hay gì cả, đừng xem nữa, nếu anh muốn biết đoạn sau như thế nào, để em nói cho anh biết.” An Noãn cảm thấy xem phim tình cảm, cảnh nóng với chồng trên danh nghĩa của mình là một việc rất ngượng ngùng.

“Có thể xem tiếp, anh cảm thấy cũng không tệ, hướng chỉ gần đây TV đang cắm chiếu cổ trang, cũng là lúc nên xem lại nền điện ảnh dân quốc, xem chút xem có thể tham khảo gì không.”

Tần Mộc xem rất nghiêm túc, nghiêm túc đến nỗi mỗi một cảnh sau đó đều xem không sót chi tiết nào.

“Em đã nói mà, cái đó... cái đó...., tại anh không cho người ta nói.”

“Anh cũng không nói gì em, em chột dạ cái gì. Lui xa như thế làm gì, anh cũng không có ăn thịt em, qua đây ngồi.”

“Em bị thương, em là bệnh nhân!” Tật xấu lẩm nhảm của An Noãn lại bắt đầu.

Tần Mộc cười cười, hôm hấn thực sự vô cùng động tâm với một An Noãn lẩm nhảm.

Em không qua đây, anh tự tới.

Buổi trưa, Tần Mộc cứ như vậy hôn lên môi An Noãn.

Đều là do cảnh nóng gây họa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Đây là nụ hôn đầu của An Noãn, đối với một Tần Mộc trong trạng thái tỉnh táo mà nói thì cũng vậy, nhưng với năng lực học tập siêu việt của Tần Mộc,

tuyệt đối sẽ không để người khác cảm thấy sự ngỡ ngàng của hân, nếu An Noãn không phải là tác giả, cô tuyệt đối tin rằng kỹ thuật hôn của Tần Mộc là do trải qua bao lần kinh nghiệm mà ra.

Tần Mộc dựa vào tay ghế kéo đầu An Noãn lại hôn sâu, đôi môi mỏng lạnh lẽo của hân dán lên cái miệng vừa mềm mềm lại ấm nóng, cô giống như viên thạch mới đông lại tùy ý hân biến hóa và đàn áp, An Noãn lúc bắt đầu kinh ngạc sau đó lại quên mất mình nên làm gì, đợi tới khi hôn đủ, Tần Mộc mới buông An Noãn ra.

An Noãn tựa người vào sofa sắc mặt có chút ửng hồng, Tần Mộc cũng vậy, trái tim cô đập thình thịch, cúi đầu lại nâng khuôn mặt nóng bừng lên, có chút ngượng ngùng, cuối cùng cũng yêu cô rồi sao? Ông xã thật mãnh liệt, thật vui quá, An Noãn ngẩng đầu trừng đôi mắt đen sâu thẳm lên nhìn Tần Mộc, Tần Mộc cảm thấy nếu cô còn dám tiếp tục nhìn hân như vậy nữa, hân sẽ hôn tiếp.

“Tần đại ca! có việc em quên chưa nói” Lúc này, An Noãn đột nhiên khổ sở nhìn Tần Mộc.

“Hửm?”

An Noãn sờ sờ đôi môi còn vương lại nhiệt độ không phải của mình nói:

“Em đột nhiên nhớ ra, lúc này em còn chưa đánh răng.” Nháy mắt không khí lạng lạng vừa rồi đã không còn.

Tần Mộc siết chặt nắm đấm, hành vi vừa rồi của hân nhất định là do quỷ ám.

An Noãn nhìn sắc mặt thay đổi khó đoán của Tần Mộc, cười lớn, cho tới giờ, cô thấy biểu hiện cứng đờ trên khuôn mặt Tần Mộc vô cùng dễ thương, nhưng cũng không nở lửa anh quá lâu, liền giao hoát cười nói: “hihi, em nói đùa đó, Tần đại ca, anh bây giờ có phải đã không tự chủ được mà yêu em không?” Được rồi, đây mới là câu mà cô muốn hỏi.

Yêu sao? Từ trước tới giờ hân luôn thích làm theo nội trái tim mình, nếu không thích việc gì phải để mình chịu thiệt, nhưng nếu nói là yêu, dường như còn hơi sớm.

Tần Mộc đột nhiên nghĩ lại trước kia, khi hân về nước, An Noãn luôn thích bám theo sau hân, trong suy nghĩ của hân cô là một người có nội tâm rất bá đạo, có một lần, hân và An Noãn đi thăm một bé trai mới sinh ở cạnh nhà, một đứa nhỏ rất đáng yêu, đám người tranh nhau ôm nó, lúc này chỉ có mình An Noãn không vui, mím môi lại, nhìn đứa nhỏ, nói nhỏ: “Giống hệt con heo, nhìn là ghét.” Vừa bá đạo lại không hiểu lý lẽ, hân không thích nhất điểm này của cô, cũng chưa từng có ý nghĩ sẽ kết hôn với cô.

Thậm chí kết hôn cùng An Noãn, hân cực kỳ không tự nguyện.

Nhưng cô bây giờ rất tốt, tốt đến mức hân có thể từ từ tiếp nhận mà không phải là thử tiếp nhận.

“Em cảm thấy thế nào? Noãn?” Nhìn khuôn mặt thoáng hồng lên của An Noãn, trên khuôn mặt còn có đôi mắt hơi sưng, hân xấu xa đen vằn đề ném lại cho cô, hân thù rất dai nha.

An Noãn vô cùng ‘tự sướng’, trực tiếp trả lời: “khẳng định là yêu, tuyệt đối là yêu, chắc chắn là yêu.”

An noãn ngoài miệng nói như vậy nhưng ánh mắt lại nhìn chằm chằm vào miệng Tần Mộc, xem khẩu hình của hân biết ngay đáp án.

Nhưng Tần Mộc lại không trả lời cô, ngoảnh đầu sang một bên ánh mắt dán vào tivi, Tần Mộc càng không chịu nói, An Noãn càng khó chịu, hận không thể áp sát hân vào tường tra khảo, gào thét lên hỏi hân rốt cuộc có phải là yêu hay không?

A,

A,

A.

Không cần như vậy được không, mau cho cô luôn một đao, cho dù không thích cũng còn hơn là không nói gì cả, làm cô khó chịu.

Từ khi qua qua tới bây giờ, đây là đêm đầu tiên cô mất ngủ.

Ngày hôm sau tỉnh lại, vết thương chỗ băng bó càng sưng hơn, xung quang mắt càng phù thũng hơn, lông mày An Noãn suốt cả hai ngày không có cát tia, đôi lông mày mọc lên lung tung như những ngọn cỏ, sau trận lửa, cánh rừng lại hồi sinh sau cơn mưa xuân, lông mày của cậu bé Shin bút chì xuất hiện, nhưng An Noãn lại không cảm thấy mình xấu xí, bởi vì cô biết mình chính là cậu bé Shin đẹp nhất, cho nên Tần Mộc sẽ không ghét bỏ cô.

An Noãn lấy một viên đá từ trong tủ lạnh, dùng viên đá chườm lên chỗ bị sưng, nửa giờ sau đã trông cô đã đỡ hơn nhiều.

An Noãn trở lại phòng ngủ viết văn, cô viết bộ này trên Tấn Giang, click mở trang xem qua phần cmt, rà soát lại các đoạn muốn cắt, An Noãn ngồi trước máy tính bắt đầu tổng kết lại các vấn đề của mình, cô cảm thấy nữ chủ của mình có vấn đề, chung quy nữ chủ vừa mềm yếu lại ngu ngốc, có thể sẽ không được hoan nghênh, An Noãn dùng cả buổi chiều để sửa, sửa đi sửa lại, nữ chủ biến thành nữ phụ, một người mới xuất hiện, càng giống nữ chủ hơn, lập tức bên dưới xuất hiện nhiều cmt, đương nhiên là đều tắt cả mắt cô.

An Noãn nháy mắt cảm thấy tức ngực, muốn bạo phát.

Cô sửa cả một buổi chiều, mấy người căn bản là không hiểu nỗi khổ của cô.

Trong con giận dữ An Noãn tới siêu thị mua một đồng đồ ăn vặt, chuẩn bị hóa bị thương thành ăn uống, thịt heo khô, thịt ướp, cơm chiên trứng, mỳ tôm, bánh quy, cô ra sức ăn, nhưng trong lúc ăn, cô cũng nhớ giữ lại cho Tần Mộc một phần, hơn nữa còn gọi điện nói cho Tần Mộc biết cô đã mua bao nhiêu thứ ở nhà chờ hắn về.

Từ lúc Tần Mộc hôn cô, An Noãn luôn lơ đãng nhớ lại, aaa, xong đời, cô thực sự đã yêu rồi.

An Noãn hưng hăng ăn xong một túi bánh quy, tắt trang web Tân Giang đi, không xem TV mà lại coi giá cả thị trường cổ phiếu, An Noãn thấy Tần Mộc luôn đầu tư và cổ phiếu, nguyên chủ cũng có chơi cổ phiếu, cho nên mỗi ngày cô đều coi vài lần, dù sao tạm thời cũng không có linh cảm để viết cái gì.

Cô biết gần đây mấy cổ phiếu của ở thành phố A đều ở mức xanh, đang tăng giá, nhưng chỉ có cổ phiếu của Tô thị liên tục hai ngày nay luôn được tung ra, là tâm điểm chú, rất dễ có thể nhìn ra, An Noãn rất nhanh nghĩ tới một việc, loại thuốc đặc hiệu chuyên dụng mà Tô thị mới nghiên cứu được chính phủ hỗ trợ, đã bắt đầu đi vào thử nghiệm, để đánh giá, quả nhiên là như vậy, chẳng trách. ...

Có tiền thì cùng nhau kiếm, An Noãn sẽ không vì quan hệ không tốt với Tô Thần mà không mua cổ phiếu cổ phiếu của Tô thị, ngược lại, cô mua liền 100 triệu, trong thời gian này cổ phiếu Tô thị có thể tăng gấp mấy lần, sao có thể bỏ qua, nhưng An Noãn cũng không dám vùng vằng quá nhiều tiền, hơn nữa 100 triệu đối với cô cũng đủ rồi.

An Noãn vừa nghĩ tới sắp có thể có 200 triệu, liền nhắn tin cho An Dương và Trần Mãn Tân có thời gian tới khách sạn lớn nhất ăn bữa cơm, cô mời.

Khi nói cho Trần Mãn Tân biết cô bị thương thì đã ngày thứ ba xảy ra tai nạn, hơn nữa còn là do An Dương nói, hiện tại quan hệ giữa Trần Mãn Tân và An Noãn đã không tệ, An Noãn không hề nói với bạn bè, lúc nói chuyện với hắn cũng không hề nhắc tới, điều này làm cho Trần Mãn Tân có chút buồn bã, bạn bè bị thương mà hắn lại nghe được tin từ một người khác chứ không phải từ cô.

Sau này biết được là do Tần Mộc lái xe dẫn đến việc An Noãn bị thương, liền nghĩ rằng là do An Noãn cố ý không nói ra, nhất thời liền tức giận: “Kỳ thật, tôi cảm thấy An Noãn và Tần Mộc không hợp. Người như An Noãn, nên tìm một người giống cô ấy, không trầm mặc, giống như... Giống như ai hắn lại không nói ra được.”

Trần Mãn Tân cầm chén rượu ngửa đầu lên uống, trên mặt vẫn còn giữ vẻ bất mãn với Tần Mộc, nhắn tin cho An Noãn xong, sau đó liền tiện tay quăng di động ở một bên, màn hình vẫn sáng, tấm hình trên màn hình đó lọt vào mắt An Dương, chính là bức ảnh An Noãn chỉnh sửa trang điểm theo phong cách “Vô Mị nương”.

An Dương có chút kinh ngạc, Trần Mãn Tân lập tức nhận ra ý của An Dương, vội vàng cầm di động lên giải thích: “Anh đừng có hiểu lầm, tôi không có chút hứng thú gì đối với nha đầu kia, tôi chỉ thích con gái dịu dàng trong sáng, cô em của anh quá xinh đẹp, còn về tấm ảnh này chỉ là thấy rất đẹp nên lưu lại thôi.”

Trần Mãn Tân không nói dối, hôm hắn nhận được bức ảnh An Noãn gửi tới, cảm thấy vô cùng đẹp, so với Phạm Băng Băng còn đẹp hơn, cho nên hắn liền lưu lại làm ảnh nền.

An Dương không nói gì, nhưng vẫn tương đối nghi ngờ, vì sao tên Mãn Tân này lại cảm thấy An Noãn xinh đẹp? không phải hắn vẫn luôn không thích nó sao?

Ở nhà nghỉ ngơi hai ngày, An Noãn lại sinh long hoạt hổ, tia lại lông mày, theo Tần Mộc đi làm.

An Noãn ngoan ngoãn thắt dây an toàn, sau đó bắt đầu ăn sáng ở trong xe.

“Dậy sớm hơn năm phút, em sẽ không phải ăn bữa sáng như vậy.”

“Không cần, như vậy quá đau khổ, em tình nguyện không ăn sáng.” An Noãn vừa sandwich, vừa vẫy tay với Tần Mộc không chịu đáp ứng.

Khi thấy tòa nhà Tần thị, bữa sáng cũng đã ăn xong, An Noãn thở dài một hơi, hôm nay lại là một ngày làm việc nhàn rỗi, như kí trương nhất định sẽ không sắp xếp cho cô làm việc gì cả.

An Noãn vừa tới công ty liền bị cô phiên dịch tiếng Đức chỉ vào mặt, ánh mắt đầy vẻ hóng chuyện nói: “An Noãn, cô mới đi phẫu thuật thẩm mỹ hả?”

Hai mí mắt An Noãn thâm xị, đôi lông mày mới sửa lại, có chút sưng, nhìn qua thật giống như vừa động dao kéo.

“Không có, đại khái là do lần này lúc sửa lông mày đã nhổ một chút, hơn nữa hai ngày trước có va chạm xe nên mới vậy.” Tuy rằng cô nói thật, nhưng mà dù sao, thì cũng giống như nữ chủ kiếp trước, bị ba mẹ, anh chị em ruột ruột hiểu lầm, có giả thích thế nào cũng không ai tin.

“Thôi đi, cô coi bọn tôi là đồ ngốc hả?”

Quả nhiên, toàn bộ đồng nghiệp của cô đều ngừng lại hai giây sau đó bày ra bộ dáng ‘có quỷ mới tin cô’.

An Noãn nhắm chặt mắt, không hề giải thích.

Lúc ăn cơm trưa, nữ nhân viên tầng 9 đều quay lại một chỗ cùng thảo luận vấn đề phẫu thuật thẩm mỹ, bữa trưa ở An thị có phòng ăn riêng, mỗi phòng ban một chỗ, nội thất trang trí sang trọng đẳng cấp, sau bữa ăn đều có hoa quả, món tráng miệng, trà bánh...không thiếu.

Cả phòng vì chuyện “phẫu thuật thẩm mỹ” của An Noãn mà bắt đầu tranh luận sôi nổi, chỉ ra các khuyết điểm trên người mình, “tôi muốn đi nâng ngực, cmn, lần trước gặp tên háo sắc trên xe bus, hấn ấn áo bra của tôi xuống sau đó nó liền không bật trở lại.”

“Tôi muốn đi nâng mũi, gọng kính không trụ được, cứ tụt xuống, khi bạn trai tôi gọi tôi là bé cóc, lần nào cũng không gạt gạt mũi tôi được.”

“Cùng đi đi, đến lúc đó còn có thể được chiết khấu.” Cùng là người lưu lạc nơi chân trời, lại cùng nhau ước hẹn đi thẩm mỹ.

“Chắc, các cô làm sao thẩm bằng tôi, mặt của tôi, hôm qua vừa tới cửa hàng độc quyền của Iphone, so ra diện tích vừa đúng 4 chiếc IP Plus, cmn chứ, tiền thưởng năm nay nhất định phải tiết kiệm để đi gọt xương.”

“Mấy cái này các cô có thể làm giả, còn cái đầu hói của tôi phải làm thế nào?” chủ nhiệm phòng chạm vào đầu hói của mình liền có chút đau thương, đây cũng chính là nguyên nhân không có bạn gái.

“Không lo, đã có dấu gọi Bá Vương của Thành Long, vừa rẻ vừa công hiệu, hiệu quả ‘duangduang’ (rất hiệu quả, là một từ lầy trong quảng cáo dầu gội của Thành Long).

“...” An Noãn yên lặng ăn cơm của mình, những điều này không liên quan đến cô, cô thật sự không hề cười trên sự đau khổ của người khác, chẳng qua cô chỉ vô cùng may mắn, khoác lên mình thân hình hoàn hảo của một phụ nữ, dung mạo xinh đẹp, mái tóc dài đen nhánh.

Buổi chiều Tàn Mộc có một cuộc họp quốc tế, cả ngày nay An Noãn đều không có tới quầy rầy hấn, chỉ ngồi ở trước bàn làm việc, nghiên cứu tiểu thuyết của mình, thực tâm không muốn vứt bỏ nó, nó như đứa con tinh thần của cô, cho dù có thế nào cô cũng không thể vứt bỏ nó.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Di di chuột máy tính trong tay, An Noãn chống tay trái lên, nghiêng nghiêng đầu, vò đầu bứt tóc suy nghĩ, tinh thoảng lại nhét miếng khoai tây chiên vào miệng.

Cô có chút bế tắc, suy nghĩ làm sao để cứu tiểu thuyết ‘tổng tài’ của cô, hàng mi dày, mỗi giây lại chớp chớp động, càng thêm quyền rũ phong tình, An Noãn cảm thấy không biết có nên thêm chút tình tiết cường thủ đoạt hào hay không? Cái này....., giống ánh trăng sáng xuyên qua tầng mây, đẹp thì đẹp nhưng rất khó viết.

Cô khiếp trước chính là một FA, kiếp này tuy người đã kết hôn, nhưng là một người chưa từng XXX đã kết hôn rồi, rất nhiều chuyện cô đều không có kinh nghiệm, tất cả chỉ có thể dựa vào tưởng tượng.

An Noãn có chút đau đầu, lên mạng đăng nhập tài khoản vào trang web về văn học mạng hot nhất Đài Loan, chuẩn bị click vào xem có cái nào có thể giúp mình lấy linh cảm không, kết quả vừa đọc mặt đỏ lên tim đập thình thịch, thường xuyên cảnh giác ngó trước ngó sau, hoặc thỉnh thoảng lại bật một trang word hoặc mở mail lên, vì sợ bị người khác bắt được, khi An Noãn xem mấy bộ văn học mạng đó, tay không ngừng dùng bút ghi lại mấy đoạn phân tích kia lại, đặc biệt là mấy đoạn đặc tả XXX, làm tư liệu cho bộ tiểu thuyết của cô.

Đối An Noãn mà nói, tưởng tượng là chính, trên web là chỉ là gia vị.

Tàn Mộc bước ra, vốn muốn hỏi xem An Noãn có muốn cùng hấn tham gia bữa tiệc giao lưu giữa các nhân vật nổi tiếng thành phố A hay không, hấn cũng không nhất thiết phải đi, nhưng theo tính An Noãn, Tàn Mộc cảm thấy cô nhất định muốn đi, là cô nàng không chịu ngồi yên một chỗ sẽ thích những việc như vậy.

Bản thân Tàn Mộc còn chưa phát hiện mình từ khi nào bắt đầu suy nghĩ thay cho An Noãn, nhưng khi nhìn thấy tờ giấy trắng mà An Noãn ghi chép lại, nháy mắt mặt liền đen lại.

Khi cái bóng đen xuất hiện bên phải, An Noãn vẫn không hề phát hiện, cho nên bị kịch xảy ra.

Chỉ thấy Tàn Mộc hít dâu một hơi, gõ gõ lên mặt bàn, đôi môi mỏng nói ra bốn chữ: “Theo anh vào phòng.”

An Noãn nhìn lên Tàn Mộc, theo bản năng mở bản word lên, giả vờ như chưa từng có chuyện gì xảy ra, gật gật đầu, lại lác lác đầu, nhìn cô cùng nghiêm túc.

Tần Mộc lại không giận mà cười, chăm chọc nhìn vào cái đầu cô, lạnh nhạt nói: “Bây giờ mới làm bộ làm tịch có phải là muộn rồi không? Em cũng không cần giấu nữa, đơn giản theo anh vào phòng nói cho anh biết sau khi xem xong cái này có cảm tưởng gì.”

Nếu trên thế giới này có thể làm lại lần nữa, cô nhất định sẽ tắt trang web trước khi Tần Mộc tới.

An Noãn chống tay ôm mặt, Tần Mộc đứng một bên, nhắm mắt lại, yên lặng suy nghĩ.

Tần Mộc nhìn An Noãn giờ trò làm nũng, hừ lạnh hai tiếng, không nhìn cả đám phụ nữ buôn chuyện trong văn phòng, trực tiếp lôi An Noãn dậy, giống như một người lớn túm một đứa nhỏ lôi vào phòng vậy.

“Tần tổng vừa rồi tức giận đúng không?” Là bạn cùng phòng với An Noãn, Bàng Mộng lo lắng nhìn theo bóng cô nói.

“Không thể nào, Tần tổng xưa nay không để lộ cảm xúc lên mặt, nếu có tức giận, cũng chính là yên lặng làm đông chết người ta.”

“Còn nhớ giám đốc vật tư lần trước không? Tần tổng đem người ta điều đến Tây bộ - nơi chó ăn đá gà ăn sỏi, nói hay thì là cho ông ta một không gian lớn hơn, kỳ thật chính là không cần ông ta, nghĩ cũng biết nơi nghèo như Tây bộ, đến chút xăng dầu cũng chẳng có ấy.”

“Vậy tức giận như thế kia có nghĩa là sao? Bàng Mộng nhỏ giọng hỏi.

“Có nghĩa là An Noãn tiêu đời rồi, bạo lực gia đình bắt đầu.”

Người trong văn phòng đều nói không sai, Tần Mộc là người lãnh khốc vô tình, tính tình trời sinh đã lãnh bạc, một khi có người chọc giận hắn, người kia chắc chắn sẽ không dễ chịu, nhưng trong đó một, hai điều ngoại lệ.

“Con gái trong giờ làm việc còn xem mấy thứ này, An Noãn, nhẫn nại của em đâu, ha?” Tần Mộc nhìn chằm chằm An Noãn nói.

An Noãn sống cùng Tần Mộc một thời gian dài như vậy, đương nhiên nghe ra chữ “hà” của Tần Mộc bên trong ẩn chứa con tức giận lớn, cô cúi đầu nhìn sàn nhà không lên tiếng, cô thật ra cảm thấy xem mấy cái này cũng không có sai, mấy thứ ai không xem qua chứ, chính Tần Mộc khẳng định cũng từng xem, đừng có nói với cô là chưa từng nha, ai mà tin được, nhưng lý lẽ hùng hồn này khi đứng trước gương mặt đẹp trai đang đen xì xì điều tra, cô vẫn có chút chột dạ, ở cái thời đại trọng sắc này, dung mạo quyết định tất cả, cho nên đúng cũng là sai, nhưng mà sai ở đâu thì cô không biết.

Tần Mộc rất tức giận với hành vi của An Noãn, cô là một thiên kim, trong văn phòng lại xem cái này, nếu truyền ra ngoài sẽ không hay, cô đơn thuần như vậy, sẽ không chịu nổi sự oanh tạc bên ngoài, cuối cùng người chịu khổ sẽ là cô, người ở tầng 9 không ít người biết thân phận của cô, làm sao lại không lo lắng có đôi khi, bảo vệ quá kỹ, cũng không phải là chuyện tốt.

“Xem ra là quá nhàn rồi, một giờ sau, có một cuộc họp, bây giờ em ở lại đây, làm một bản tài liệu có liên quan cho anh, chút nữa anh muốn dùng trong cuộc họp.”

“Tần Mộc gọi điện thoại nội bộ: “alo, tiểu Lý nội dung cuộc họp hôm nay không cần làm nữa.”

Tần Mộc quyết tâm để cho An Noãn tiếp nhận công việc chuẩn bị tư liệu.

Ngoài văn phòng tổng tài, thư ký trưởng nghe điện thoại xong, nói với mọi người An Noãn có khả năng gặp chuyện rồi.

“Em không biết excel.” Chỉ biết sơ sơ lúc học trung học, lúc học đại học thì xuyên qua đây, cô làm sao biết sử dụng chứ.

“Còn không học cho anh.” Bốn năm đại học cứ thế mà quên sao?

An Noãn chu chu môi, thật vất vả tìm được excel, mở ra.

“Thêm một bảng công việc làm như thế nào?”

“Thêm vào.” Đến cái này cũng không biết, haizz, hi vọng sau này lúc con còn ở trong bụng mẹ nó, phải lấy hết ưu điểm của hắn.

Trong đầu Tần Mộc bỗng nhiên nảy ra suy nghĩ này, nhưng còn chưa kịp tỉnh táo lại, liền bị lời nói của An Noãn cắt đứt.

“Thêm vào chỗ nào?”

“Phía dưới.” góc dưới bên trái excel.

“Phía dưới? Phía dưới không thêm được.” An Noãn nhìn excel, không biết phía dưới Tần Mộc nói là chỗ nào, thành thật nói.

Tần Mộc dùng bút ký tên trên tay lại hai giây, giây cuối cùng, không khí lắng đọng lại, cổ nín nhịn, buông bút trong tay xuống, hắn nhất định điên rồi, mới có thể nghĩ ra viễn cảnh không lành mạnh này.

“Chỗ này, click chuột phải, sau đó chọn ‘new’, xong rồi.”. Tần Mộc làm mẫu cho An Noãn.

“Đó là do anh nói không rõ, rõ ràng là bên dưới góc trái.” An Noãn bĩu môi, nói nhỏ, Tần Mộc chịu dạy cô chứng tỏ hần không quá tức giận, An Noãn được một tác lại muốn lần một thước.

Tần Mộc để chuột máy tính lại lên bàn, trở về vị trí của mình.

Hần như vậy làm cái gì?

Rõ ràng là cô làm bảng biểu, hần tới hỗ trợ làm gì?

Tần Mộc nghĩ như vậy liền mặc kệ An Noãn, lạnh lùng nói: “Tự mình làm đi!” Tần Mộc nhìn An Noãn cúi đầu nói.

“Được rồi, anh không chịu nói, người ta đành phải đi hỏi thứ ký trưởng phía dưới bên nào, thêm vào như thế nào.” Cô không biết nhưng khôn vận thì vẫn có.

”Tiếp tục làm đi, không hiểu chỗ nào hỏi anh.”

An Noãn không phải đồ ngốc, thường ngày thỉnh thoảng có lúc mở hồ, nhưng mà, năng lực học tập vẫn tương đối mạnh, hơn nữa, về nội dung thì cô biết, viết văn một thời gian dài như vậy, chút nội dung này không làm khó cô được, hơn nữa cô cũng không phải là bình hoa di động, ít nhất cô tương đối nắm cảm với con số, nhìn con số trong báo cáo phòng kế hoạch, không khỏi nghi hoặc nói: “Chỗ này, hình như số liệu không đúng lắm.”

Tần Mộc quay đầu nhìn số liệu chỗ An Noãn, quả thực là vậy, trong đó sản phẩm tồn thất nhiều nhất bị thiếu một số, thế nên cuối dùng dự toán không chính xác.

Không nhìn ra An Noãn còn có chút ưu điểm như vậy.

”Sửa lại một chút.”

”Vâng.”

An Noãn cách cách cách cách gõ bàn phím, di động ở phía sau đột nhiên vang lên, là tin nhắn WeChat Trần Mẫn Tân, Trần Mẫn Tân gần đây hay nhắn tin cho An Noãn, hần thường xuyên có thể lấy được vé xem kịch kịch hiếm cho An Noãn, An Noãn vô cùng thích, cho nên khi thấy tin nhắn của Trần Mẫn Tân, ánh mắt sáng lên, đang muốn lấy ra xem, trong tay lại đột nhiên có hai quả óc chó, hoá ra là Tần Mộc đưa cho, Tần Mộc thấy tin nhắn của Trần Mẫn Tân, đột nhiên cười cầm quả óc chó cho An Noãn.

Chỉ nghe An Noãn cười nói: “Cám ơn Tần đại ca.”

”Ừ, nhớ ăn nhiều một chút.”

”Vâng vâng vâng.”

”Quả óc chó có thể bỏ nào.”

”A!” An Noãn ăn xong hai hột mới phản ứng kịp, nói: “Hừ, hảo tâm không hảo báo.”

”Tu dưỡng!”

”Hừ hừ hừ.” Tần Mộc nói không cho phép ‘hừ,’ An Noãn cố tình ‘hừ hừ’ mấy tiếng, lác qua lác lại cái đầu ‘hừ hừ’, chính là được một tác lại muốn một thước.

Tần Mộc vốn muốn lấy quả óc chó cho An Noãn, lại không ngờ, đôi môi mềm như thạch kia chạm vào mặt hần lại đem tới tia rung động.

An Noãn cũng không ngờ lại như vậy, há miệng nhìn Tần Mộc.

“Cho nên ‘hừ hừ’ chính là ý này hả?” Hai giây sau Tần Mộc mới phải ứng lại nói.

“Không phải, em căn bản không cố ý.” An Noãn nói xong, thấy Tần Mộc phóng đại trước mặt.

Tần Mộc hôn xong môi An Noãn nói: “Lần sau không được xem nữa biết không?”

“Dạ.” An Noãn ngoan ngoãn đáp ứng, không cho xem thì không xem, không viết H cũng vẫn hay, nhất định như vậy.

Khi An Noãn ra, sắc mặt hồng như hoa đỗ quyên tháng 3, nhưng mọi người lại nhất trí cho rằng do bị mắng đến đỏ mặt.

An Noãn cho rằng Tần Mộc chỉ nói, không người khi họp lại cho cô tham gia thật, hơn nữa còn ngồi vào vị trí thư ký bên cạnh Tần Mộc.

“Trưởng phòng tiêu thụ, năm trước anh đưa đưa lên thành tích ở mức 29 tỉ, tôi nhớ rõ tổng kết cuối năm anh đã từng nói, ước chừng tiêu thụ năm nay sẽ

tăng 25% so với năm ngoái, vậy anh nói cho tôi biết tháng này đã hoàn thành bao nhiêu rồi, anh có thể hoàn thành mức tiêu thụ mà anh cam kết không?” Âm thanh lạnh lùng vang lên, làm cho mọi người ngay cả hít thở cũng không thông.

Đối mặt với một dáng vẻ lạnh lùng tàn nhẫn như thế của Tần Mộc, mọi người đều trong trạng thái tim đập chân run, mỗi lần họp nhân viên đều như lâm vào đại địch.

Trong phòng hội nghị bỗng yên lặng như tờ, ngay cả hô hấp mọi người đều cố gắng hết sức nhẹ nhàng, cúi đầu, không hi vọng mình bị gọi tới.

An Noãn nhìn xung quanh, cuối cùng đưa tầm mắt nhìn về phía Tần Mộc đang nghiêm khắc lãnh khốc, hoàn toàn không giống như lúc bình thường sống cùng cô, hằng ngày, Tần Mộc tuy lạnh nhạt như không lạnh lùng, hiện tại thấy Tần Mộc như vậy, mới đột nhiên thấy kinh sợ, Tần Mộc như thế này mới phù hợp với một Tần Mộc trong văn của cô, Tần Mộc như thế này đã không chút do dự thu mua An gia, sau đó làm cô tự thân tự diệt, tâm địa Tần Mộc còn cứng rắn hơn cả sắt đá, An Noãn càng nghĩ, sắc mặt càng tái nhợt, cô bỗng nhiên thấy sợ hãi.

Liếc mắt thấy người bị hỏi, mồ hôi đầy người, An Noãn lại nghĩ tới An gia, nhếch miệng, Tần Mộc cái gì cũng không làm, đã làm cho quân lính đối phương tan rã, thật không nhìn nổi muốn giúp đối phương, sau đó cả hội nghị mang tâm trạng thấp thỏm không yên lòng, Tần Mộc nhìn thấy dáng vẻ xuất thần của An Noãn, có chút không thích, không biết An Noãn tại sao lại như vậy, là sợ hãi sao? Tần Mộc nghĩ như vậy đôi chân mày nhíu lại càng sâu, khó có khi lại kết thúc sớm cuộc họp, An Noãn đứng dậy.

Điều này làm mọi người đều kinh ngạc, Tần tổng chưa khi nào lại tốt bụng buông tha bọn họ như thế.

”Lại đây.” Tần Mộc vẫy tay, hỏi: “Sợ sao?”

Lúc này Tần Mộc đã khôi phục dáng vẻ hàng ngày, giống như Tần Mộc trong cuộc họp chỉ là một vai diễn.

“Dạ, một chút.” An Noãn ăn ngay nói thật, cô không quá thích ứng với một Tần Mộc như vậy, cũng có chút sợ hãi.

“Làm không tốt phải phê bình, giống như giáo viên phê bình học sinh vậy, nếu không hấn sẽ vĩnh viễn không tiến bộ.”

“Vậy anh sẽ phê bình em sao?” An Noãn yếu ớt hỏi.

“Chiều nay em làm sai, không phải anh đã phê bình em sao?”

Có sao? Có sao? An Noãn nghĩ nghĩ, buổi chiều làm một bản excel, sau đó thì sao, aaaaa, ngượng chết mất, đáng ghét đáng ghét.

Tần Mộc nhìn thấy bộ dáng biến ảo khó đoán của An Noãn, liền biết việc này đã qua, sờ sờ đầu An Noãn, cười sùng nịnh, mang theo cô rời phòng họp.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Màn đêm buông xuống, thời tiết bỗng chốc chuyển lạnh, bầu trời thành phố A bị che phủ bằng một lớp mây xám tro dày đặc, mặc dù có gió cũng không thể thổi bay lớp sương dày che phủ tòa nhà cao tầng.

Thời tiết như vậy An Noãn lại không ở nhà mà ở trong đại sảnh của nhà hát, ngồi bắt chéo chân bên chiếc bàn có bày hoa quả và hai ly trà sữa để đợi người.

Hôm nay vốn là cùng đi tham gia tiệc tối với Tần Mộc, nhưng Tần Mộc phúc hắc kia lại không nói sớm cho cô biết.

An Noãn chán nản nhớ lại, lúc cơm chiều, chờ cô ăn gần xong rồi mới nói cho cô biết tối nay đi dự tiệc, nhìn cái bụng nhỏ nhô ra, mỹ vị vào miệng đều cảm thấy như mất vị giác, Tần Mộc lại giống như không có chuyện gì xảy ra cứ gấp thức ăn vào bát cô, làm cô bỗng nhiên thấy muốn ợ chua, khó tiêu, khắp cả người đều không khỏe.

Rõ ràng chính là cô ý đồ cho cô nhảy, a, a, không cần như vậy có được không.

Tuy rằng nhìn qua thì Tần Mộc vẫn giống như bình thường, không có gì thay đổi, nhưng An Noãn khẳng định là Tần Mộc có ý, có ý, có ý để cô không thể đi, cô ăn nhiều như vậy, cái bụng nhô ra, mặc lễ phục sẽ rất xấu, đúng, “hoặc là đẹp hoặc là chết” chỉ được chọn một, Tần Mộc là như vậy nhất định là muốn giáo huấn cô lúc chiều xem tiểu tuyết, đàn ông nhỏ mọn, nói thì thật dễ nghe, đã phê bình rồi cơ mà, xấu xa.

Tần Mộc làm bộ như thật tiếc hận rồi đi, An Noãn không thấy được phía sau, khoe miệng Tần Mộc khẽ nhếch lên.

Chưa bao giờ biết đùa giỡn cô, lại vui như vậy.

Nhưng Trần Mộc lại không biết hấn chân trước vừa đi, chân sau Trần Mãn Tân đã tới, kéo An Noãn đi xem kịch. Trần Mãn Tân không tham gia tiệc giao lưu, đối với những trường hợp đó hấn luôn không thích đi, trong đầu hấn bỗng hiện lên khuôn mặt An Noãn, Trần Mãn Tân lái chiếc xe Maserati tới tìm An Noãn, bởi vì tấm vé hạng hiếm hơn nữa bản thân cô cũng thích loại ngược luyến này nên An Noãn động tâm, mặc chiếc quần yếm, đội mũ lưỡi trai đi xem kịch.

Ngồi ở đại sảnh, An Noãn thuận tay lại nhét vào miệng mấy miếng bông, hai má phồng lên như chiếc bánh bao.

“Cô chưa ăn com chiều?” Nếu không đi ăn trước đi.

Trần Mãn Tân từ Wc trở về, thấy trước bàn An Noãn bày đủ thứ đồ vặt, tay chân nhanh nhẹn hơn cả ma thuật nhặt nhạnh.

“Không có a, ra ngoài cùng anh thật vui, nhện không được muốn ăn nhiều một chút.” An Noãn nhìn hàng râu nhỏ của Trần Mãn Tân, nói bừa.

“Già rồi.” Trần Mãn Tân bĩu môi, cầm lấy túi bông, lấy mấy miếng thả vào miệng, hấn cũng biết An Noãn nói không thật, nhưng khóe miệng vẫn không nhện được nhếch lên, cảm giác này còn tốt hơn cả khi được người khác thừa nhận.

“Haha, là thật, tới đây, cùng nhau chụp một bức làm kỷ niệm nào.” An Noãn thích chụp tự sướng, lúc nào cũng vậy, lúc này cô lôi một chiếc di động màn hình lớn ra, cô đã thay di động mới, Trần Mộc dùng IP6 +, cô cũng đổi sang dùng IP 6+, như vậy, mỗi lần An Noãn đều mang theo hai chiếc, một chiếc để chơi trò chơi, một chiếc để dùng, mấy trò chơi trên Webchat thật quá biến thái, thay đổi di động thì ải 437 trong đó cũng biến mất, cô có chút tiếc nuối, cho nên chỉ có thể giữ một cái lại để chơi tiếp, còn một cái để nghe gọi.

“Mãn Tân, thấy anh, tôi lại kiểm chế được muốn cùng anh chụp vài kiểu.” An Noãn nhìn hình của mình nghiêm túc trêu chọc hấn.

“Vi sao?” Trần Mãn Tân chớp chớp mắt hỏi lại.

“Bởi vì anh có thể làm nền cho vẽ đẹp của tôi chứ sao .” An Noãn nói xong, ngón trỏ đặt lên miệng nhìn Trần Mãn Tân.

“Cút.”

Trần Mãn Tân nói cút, An Noãn liền không nói nữa, chơi trò chơi của mình, trong trò chơi cứ nửa giờ mới có một trái tim, từ nãy đến giờ, An Noãn vừa vận tích được năm trái tim.

Trần Mãn Tân có chút không được tự nhiên, nhện rất lâu nói: “Thật sự rất xấu sao, tôi như vậy rất khó coi sao?”

Con người luôn luôn rất dễ ý kiến người mà mình để tâm, Trần Mãn Tân bị lời nói bóng gió của An Noãn làm dao động tâm lý của chính mình.

“Cũng không phải, chỉ là, cảm thấy anh cạo râu, đổi sang kiểu tóc của các nam chính trong phim Hàn, mặc áo sơ mi trắng quần bò thì rất đẹp, gần đây Lý Dịch Phong rất hot, biết không? tôi thấy tạo hình của hấn rất hợp với anh, không, anh nhất định còn đẹp hơn cả hấn.”

Nếu đổi lại là trước kia, Trần Mãn Tân khẳng định sẽ tức giận, bởi vì lần trước An Noãn còn khen hấn tạo hình rất đẹp, bây giờ lại nói là khó coi còn để nghị đổi, vậy không phải lần trước là nói dối sao? Nhưng khi nhìn thấy cô chăm chú nghiêm túc như vậy, hấn lại không có cách nào nổi giận, không biết từ lúc nào, hấn đã tự nguyện nhẫn nại.

“Như vậy rất trẻ con!”

“Đôi khi, tìm được thứ thích hợp với mình mới có thể làm cho mình càng đẹp hơn, ví dụ như tôi và anh, nào nào tới đây, chụp lại một tấm.” An Noãn ngoắc ngoắc tay với Trần Mãn Tân, bị hấn đập lại : “phiền chết được, không chụp, mau cầm đồ đạc, kịch sắp bắt đầu rồi.” Lãng phí tình cảm của hấn.

Trần Mãn Tân vợ đồng đồ ăn lại ôm vào ngực, cùng An Noãn một trước một sau vào hội trường sân khấu kịch nói, An Noãn khi xem kịch có một thói quen, thích chống cằm xem, thế cho nên vị trí hai bên trái phải đều bị cô chiếm lĩnh, Trần Mãn Tân nhớ khi còn bé hấn cũng thích như vậy, thấy bộ dạng tập trung tinh thần của An Noãn nên không nói gì.

Vở kịch này là một tuyệt tác nên ngay cả vũ đạo đơn xen cũng là kinh điển, Trần Mãn Tân không nhìn được hỏi :” đây là điệu gì?” Hấn nhớ rõ An Noãn từng học qua khiêu vũ.

Không xong, người ngay cả đến latin hay waltz đều không biết được, làm sao mà biết được, nhưng cô nhớ nữ phụ có học khiêu vũ: “ à, tôi biết anh hiểu không ít về lĩnh vực này, anh nói đi, để tôi xem anh trả lời đúng không” An Noãn lấy mũ lưỡi trai xuống, đội lên đầu hấn hỏi lại.

Hấn thì biết cái quái gì?? Nhưng vẫn nghi ngờ nói: “ là điệu lạc hoa cổ điển độ vũ.”

“Ừm, đoán đúng .”

Mấy người ngồi bên cạnh họ quay sang nhìn, cười nhạt!

Mà lúc này, trong tiệc giao lưu của các nhân vật nổi tiếng thành phố A, người nổi bật hơn ai hết là Tô Thần, bởi vì loại thuốc Tô thị mới nghiên cứu được chính phủ ủng hộ và thúc đẩy, cho nên cổ phiếu Tô thị liên tăng trưởng không ngừng, các hạng mục tiếp theo của bọn họ đều rất tươi sáng.

“Tô thiếu, chúc mừng, Tô thị gần đây lên như điều gặp gió, cậu cho bọn tôi hưởng ké chút, để tôi kiếm chút lợi lộc”. Những kẻ nịnh nọt tới không ít, đây

đã là người thứ ba rồi.

“Haha, không cần như vậy, Tô thị chúng tôi vẫn không thể so được với Tần thị, thị trường bất động sản thành phố A đều do một tay Tần thị lung đoạn, ngay cả đến bệnh viện của chúng tôi cũng từ Tần thị mà ra.” Tô Thần ám chỉ Tần Mộc không biết xấu hổ, không tha cho các doanh nghiệp nhờ một con đường sống, ngay đến mảnh đất Tô thị nhìn trúng cũng muốn cướp.

“Không dám, cuối cùng thì mảnh đất đó cũng về tay Tô thị.” Tần Mộc mỉm cười, thuận miệng nói, một lần nữa nhấn lại vết sẹo trong lòng Tô Thần, về thì về rồi, nhưng emn người đã nuốt 400tr của bọn họ, làm hại hắn bị ban giám đốc nghi ngờ, liên tục làm khó dễ, Tần Mộc thế nhưng lại có thể vô si mở mắt mà nói dối, cũng không sợ cần phải lười, trong lòng Tô Thần cũng không vội, không muốn để ý Tần Mộc, vừa hay lúc này điện thoại vang lên.

“Xin lỗi, tôi nhận điện thoại.”

“Ừm, đúng vậy, thu mua cổ đông nhỏ của An gia, giá cả cao một chút cũng không sao.”

“Chuyện về nước, tạm đừng để bất kì ai biết, đặc biệt là hắn, tránh việc đánh rắn động cỏ.”

Tô Thần cúp điện thoại xong, thu hồi vẻ dữ tợn trên mặt, lần nữa cười khanh khách bước vào đại sảnh.

Tần Mộc đi tới một góc, bên tai không còn những âm thanh chi cha nữa, có chút không quen, mở di động gọi cho An Noãn, chỉ đơn giản muốn nghe âm thanh của An Noãn, rõ ràng rất phiền phức nhưng hắn lại muốn nghe, Tần Mộc bị chính ý tưởng buồn cười của mình làm cho vui vẻ.

Khi biết cô đi xem kịch với Trần Mãn Tân, Tần Mộc nhướn mày, đi xem kịch? Là vì hắn không cho cô đi tham gia tiệc sao? Tần Mộc có chút không thỏa mái, khi bữa tiệc gần kết thúc, liền trực tiếp lái xe tới rạp hát.

Kịch còn chưa kết thúc, Tần Mộc đã ngồi ở đại sảnh chờ An Noãn.

Chỉ chốc lát, đã nghe được âm thanh mềm mại thường ngày:

“Kịch bản rất hay, Mãn Tân, đợi chút đi đổi tạo hình tôi mời.” Nói là sẽ mời khách một bữa mà tới bây giờ vẫn chưa có cơ hội.

“không sao, để lần sau mời đi, tạo hình lần này để tôi tự trả.”

Kịch kết thúc, An Noãn và Trần Mãn Tân tiếp tục thảo luận vấn đề thay đổi tạo hình.

“Tiểu Noãn.” Tần Mộc đứng dậy, đưa tay ra ôm vai An Noãn, nói với Trần Mãn Tân: “Mãn Tân”

Trần Mãn Tân thu hồi vẻ mặt tươi cười, nhìn hai người trước mặt ân ái, có phiền hay không hả? không biết ân ái sẽ mau chết sao?

“Tần đại ca, sao anh lại ở đây, tới đón em sao?” An Noãn ngửa đầu nhìn Tần Mộc, Tần Mộc rõ ràng đã uống rượu, trên người có mùi rượu nồng nặc, rất dễ ngửi, An noãn nhin không được hít vào nhiều hơn.

“Ừm, bữa tiệc vừa kết thúc, thấy em còn chưa về, anh tới đón em, về nhà thôi.” Trên thực tế, Tần Mộc bỏ về trước.

“Nhưng mà, Mãn Tân muốn đi “K ge” để thay đổi tạo hình, em đã đồng ý đi cùng, nếu không chúng ta cùng đi nhé!” An Noãn chỉ có thể nghĩ ra cách như vậy.

Trần Mãn Tân đầy mặt không bằng lòng.

Tần Mộc cũng không bằng lòng, nhưng hắn chỉ nói :“không sao, vậy em đi đi, anh không mang chìa khóa, lúc này ngoài cửa gió to, bây giờ hơi đau đầu, anh về trước vậy, em đưa chìa khóa cho anh.” Tần Mộc đưa tay ra muốn lấy chìa khóa từ An Noãn.

An Noãn vừa nghe, sắc mặt trở nên khó xử, xoay người áy náy nói với Trần Mãn Tân: “Mãn Tân, nếu không ngày mai đi đổi tạo hình đi, Tần đại ca uống rượu lái xe tôi sợ xảy ra chuyện.” Tần Mộc đặc biệt tới đón cô, lại vì cô mà khó chịu, cô không thể bỏ Tần Mộc lại đi cùng Trần Mãn Tân, cho nên chỉ có thể xin lỗi Mãn Tân.

“Thôi, thôi, cô về đi.” Trần Mãn Tân vừa nghe, phát phát tay, tận lực che dấu thất vọng trong lòng, đuổi An Noãn đi.

Tần Mộc nhận được đáp án hài lòng, nắm tay An Noãn rời đi.

Lúc ra ngoài, trời đổ mưa lớn, mưa tháng 11 giống như mưa đá, rơi trên mặt lạnh buốt, An Noãn được ôm trong vòng tay ấm áp của Tần Mộc mang theo hương vị rượu vang đỏ, trong mưa rượu vang, mang theo một loại cảm giác điên cuồng, An Noãn ngửa đầu nhìn những hạt mưa đang lăn từ khuôn mặt anh tuấn đến chiếc cằm của Tần Mộc, An Noãn đưa tay lên đầu Tần Mộc, giúp anh chặn những hạt mưa, lại bị Tần Mộc lấy xuống nói: “Đừng nghịch” Tần Mộc tay phải ôm An Noãn tay trái ngăn phía trước An Noãn, gần như là kẹp An Noãn lại, chạy về phía xe, rất gọi cảm đó, được ông xã ‘kẹp’ rất hạnh phúc, trên người Tần Mộc đã ướt đẫm, nhưng An Noãn cơ bản lại không hề ướt, lên xe, không biết Tần Mộc lấy đâu ra một chiếc khăn lông, mang theo mùi hương nồng nặc quen thuộc của Tần Mộc, đầu tiên là lau tóc cho An Noãn.

“Tần đại ca, em giúp anh lau nha!” An Noãn đoạt lấy khăn lông, vô cùng nghiêm túc lau giúp Tần Mộc, mắt, mũi, miệng cũng không bỏ qua, hihi, An Noãn lau đến vui vẻ, Tần Mộc lắc đầu lấy lại khăn nói: “Được rồi, về nhà tắm rửa là được.”

“vâng...vâng”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

“Tần đại ca, em pha giúp anh trà buổi mật ong nha.”

“Tần đại ca, em lấy giúp anh dao cạo râu nha.”

“Tần đại ca, em chuẩn bị quần áo ngày mai cho anh.”

Khắp cả căn hộ, chỉ thấy An Noãn mặc chiếc váy rộng rãi, khuôn mặt đỏ bừng ngó trước ngó sau, như chú cún Samoyed.

An Noãn chuẩn bị hết những thứ cho ngày mai, ngày kia, nhưng vẫn là không dám nhìn Tần Mộc, bởi vì thân hình Tần Mộc quá tuyệt, vụng chộm nhìn thoáng qua, lại ngay lập tức tỉnh ngộ, không thể nhìn không thể nhìn, nhìn rồi sợ là không kiềm chế được muốn nhào lên, aaaaa, vì sao lại sáng tạo ra một nhân vật hoàn hảo như vậy.

Tại sao đáng người là cứ phải hấp dẫn như vậy chứ.

An Noãn cảm thấy sức tưởng tượng của cô bây giờ quá mức phong phú, sắp tràn hết ra ngoài, ô ô ô, đáng người vì sao lại quyến rũ như vậy, khuôn mặt sao lại đẹp trai như thế, còn tóc chưa sấy khô sao?

An Noãn liều mạng tự nói với bản thân mình phải rút rè một chút, phải ra vẻ một chút, không thể bị sắc dụ, mê hoặc mà nhào lên, nhưng khi An Noãn nhìn thấy Tần Mộc quay người đi vào phòng, thật thất vọng, đáng ghét, cũng không thèm hôn một cái, ôm một cái đã đi rồi, vừa nãy còn ôm vai cô, kẹp eo cô, bây giờ một chút thân mật cũng không có, ở bên ngoài thì có thể nguy trang, vậy mà...rốt cuộc có phải là vợ chồng không hả?

An Noãn trong lòng có chút ưu thương quay người vào phòng ngủ, vừa đứng lúc kênh XX chiếu lại ‘thời đại hôn nhân mới’, lấy điều khiển từ xa đổi kênh lại là chung cư tình yêu, trong đầu chỉ còn lại hai chữ làm bộ - giả dối đang đánh nhau, haizz, An Noãn trở dài một hơi vẫn quyết định đi ngủ.

Tần Mộc chờ tóc khô xong, thu dọn những tài liệu ngày mai cần dùng, lại đi về phòng ngủ xem xem An Noãn đã ngủ hay chưa? An Noãn khi ngủ chưa bao giờ ngáy, tiếng thở rất nhẹ, tựa như mèo con cún con thật làm người ta thương, hơn nữa còn rất sợ nóng, ba mùa xuân hạ thu đều không thấy cô đắp chăn, ở chung lâu, hẳn cũng biết rất nhiều thói quen và đặc tính của cô.

Tuy An Noãn và hắn kết hôn hơn nửa năm, nhưng số lần hai người ngủ chung một giường rất ít, hơn nữa hẳn trên giường quả đúng là một Liễu Hạ Huệ đứng đắn lòng không loạn, trước nay chưa từng chiếm tiện nghi An Noãn, một là bởi vì lúc trước không bỏ quá nhiều tình cảm, đương nhiên, quan trọng hơn là An Noãn đối với hắn mà nói tuổi tác nhỏ hơn nhiều, tính cách trẻ con, hẳn không thích tiểu quý như vậy, liền coi tiểu quý thành thiếu nữ, Tần Mộc đối xử với An Noãn chỉ như một người anh đối với một người em gái, hơn nữa An Noãn luôn miệng gọi hắn là Tần đại ca, hẳn lại càng có cảm giác cô như cô em gái, sau đó, hẳn đã từ từ tiếp nhận An Noãn là vợ mình, nhưng tình cảm kia vẫn chưa thể nào phân biệt rõ ràng, trong tình yêu vẫn luôn trộn lẫn tình cảm bao dung, chăm sóc của một người anh trai với em gái.

Hiện tại phản ứng lại, nhìn kỹ An Noãn, cô một chút cũng không còn nhỏ nữa, khi hắn lơ đãng, cô đã lớn lên, chỗ lồi chỗ lõm trên thân thể còn phát triển tốt hơn so với những người cùng trang lứa, da thịt trắng nõn, mềm mại, nhẵn nhụi giống như ẩn hiện ánh sáng, chiếc eo nhỏ nằm nghiêng lún xuống mỏng mang tựa như bẻ là gãy, ánh mắt Tần Mộc sâu lại, không thể phủ nhận, cảm giác khi chạm vào thực sự rất tuyệt, lại nhìn xuống dưới, đôi đùi thon dài giao nhau, mang theo vẻ quyến rũ hấp dẫn mơ hồ.

Ánh mắt, hô hấp của Tần Mộc có chút đình trệ, nhưng lập tức cười khẽ, ngấm lại vẫn là thôi đi, đáp lại cho An Noãn, chỉ là.. lúc túm lấy góc chăn chậm chạp không đắp xuống.

Người trên giường qua 2,3 giây, liền bấu môi, lật người, chặn lại một nửa rút xuống, Tần Mộc đáp, An Noãn lại đá ra, cuối cùng trực tiếp xoay người, nằm tới bên kia giường, hơ.., Tần Mộc cầm cái chăn, nhìn cái người xoay mình nằm gọn góc giường kia, dứt khoát nằm lên giường, ôm An Noãn lại đắp chăn.

Lại không ngờ An Noãn không chịu an phận, Tần Mộc đã ôm mà vẫn còn lộn xộn, cả người càng lúc càng rúc sâu vào lòng hắn, trái tim Tần Mộc liền ngứa ngứa, thế cho nên dần tới, Tần Mộc nhìn không được những vẫn cố gắng đấu tranh trong tư tưởng, nhiệt độ cơ thể càng ngày càng nóng, vừa mới tắm xong coi như thừa rồi, đúng là muốn tạo nghiệt mà, nhưng nghĩ lại, An Noãn là bà xã hắn, hẳn chẳng lẽ đến cảm thú cũng không bằng???

An Noãn cứ cho rằng người không nhận được nhào lên là mình, không ngờ Tần Mộc lại ra tay trước.

Khi cảm thấy có thứ gì ngứa ngứa, ướt át đang hôn cô, An Noãn mơ mơ màng màng mở to mắt, nhìn thấy khuôn mặt tuần tú phóng đại của Tần Mộc, toàn thân có chỗ chút phản ứng không kịp.

“Noãn! Ngăn người gì vậy! hô hấp!” Tần Mộc vỗ nhẹ cái đầu An Noãn, nhân tiện luồn tay vào tóc cô, mái tóc đen dài xõa trên giường, mang theo vẻ xinh đẹp vô cùng.

“Tần đại ca!” câu đầu tiên khi An Noãn phản ứng lại, mang theo tiếng thở dốc chứng minh đây không phải là ảo giác.

“Gọi A Mộc đi.” Tần đại ca- nghe như vậy giống như em gái gọi anh trai, làm cho hắn không đành lòng xuống tay.

“A Mộc.” An Noãn thực ngoan, trên thực tế, nàng ngủ nhiều quá đầu óc còn chưa theo kịp, rất trì độn.

”Ngonan.”

Khi cảm giác được thân thể lạnh lạnh, ý thức An Noãn mới bắt đầu trở về, cũng theo đó mà càng lúc càng khẩn trương, cô kỳ thật chưa chuẩn bị tâm lý, cũng không phải bài xích, chỉ đơn giản là chưa chuẩn bị tốt, khi Tần Mộc lấy tay từ mái tóc cô sờ đến khuôn mặt cô, An Noãn run rẩy một cái, trốn vào lòng Tần Mộc, Tần Mộc cảm giác được, cho nên hôn rất chậm, nhẹ nhàng mà mang theo ma lực để cho thân thể cứng đờ của An Noãn dần dần thả lỏng.

“Noãn, đừng sợ.” Đôi môi đầy ma lực kia hôn lên vành tai, lỗ tai cô, An Noãn gật gật đầu, lỗ tai đỏ lên, hai tay vòng qua cổ ôm lấy Tần Mộc.

Sau đó thân thể càng ngày càng nóng, không khí càng ngày càng nồng đậm, hơi thở hỗn loạn nhẹ dần.

Trên giường hai cơ thể quấn quýt rất lâu rất lâu mới an tĩnh lại.

An Noãn cực kỳ mệt mỏi, trước khi ngất chỉ có một ý nghĩ duy nhất, cmm... , cô về sau tuyệt đối không ‘rèn luyện thân thể.’

Sáng sớm, ánh sáng đầu tiên chiếu vào, Tần Mộc liền tỉnh, mặc dù gần như chưa ngủ, nhưng Tần Mộc cảm thấy cơ thể vô cùng sáng khoái.

Trên giường một người khác lại ngủ rất không an phận, thích cọ tới cọ lui, Tần Mộc không chế người An Noãn:

“Có biết đàn ông buổi sáng rất không chịu được khiêu khích không? Em còn như vậy, anh sẽ cho rằng em có tình duyên rồi anh!” Tần Mộc bắt lấy tay An Noãn cảnh cáo nói, âm thanh lúc mới rời giường có chút khàn khàn.

“Em đau.” An Noãn chu chu môi, ngẩng đầu làm bộ đáng thương nhìn Tần Mộc, cô chưa từng biết sẽ đau như vậy, nhất định là do ‘cấu tạo khác biệt’ của Tần Mộc, nên mới là cô đau như vậy.

Nước mắt rung rung nhìn Tần Mộc, trong cặp mắt hồ ly chứa đầy tủi thân, nước mắt lưng chòng như có tầng sương che phủ, giống như dao tri tiên cảnh.

Tần Mộc hô hấp trọng trọng, nhưng biết cô mệt, nói: “Ngủ tiếp một lúc đi, cho phép em hôm nay nghỉ một ngày.”

“Vậy ngày mai thì sao?” Eo mỗi lưng đau, cảm giác thân thể đều không phải là chính mình , có thể lại nghỉ một ngày nữa không?

“Nếu như tối nay vẫn giống như tối qua thì ngày mai lại cho em nghỉ một ngày nữa.” Tần Mộc nghiêm túc nói.

“Thôi đi, em ngủ đây.” Nói cũng như không, An Noãn đảo đảo mắt, nhắm lại.

Hơn nữa, Tần Mộc tại sao vừa sáng tỉnh dậy đã biến thành như vậy? không đúng nha, hoàn toàn không đúng, thôi ngủ đi ngủ đi, ngủ dậy sẽ tốt thôi.

Tần Mộc nhìn An Noãn nhắm mắt lại, mà hắn lại phải dậy rồi, hắn hôm nay có hai cuộc họp quốc tế, không thể đến trễ.

Chẳng mấy chốc cơn buồn ngủ của An Noãn cũng tới.

“Nếu không có việc gì, em tới chỗ ông nội chút đi, ông rất nhớ em đó.” Tần Mộc cũng không biết Tần lão gia vì sao lại thích An Noãn, mấy ngày nay đều hỏi An Noãn có muốn tới Tần gia ở hay không?

“Ừm. um...” Trong mơ màng, An Noãn đáp.

“Tần Mộc cười, dụ dỗ nói: “Chỗ ông nội có rất nhiều bảo bối, em hay đi, cũng không có gì không tốt.”

”Được, lập tức đi ngay.”

Nhưng hiện tại cô muốn ngủ, để cô ngủ một chút.

Tần Mộc lúc này mới chính thức rời giường.

Tối qua Trần Mẫn Tần rất tức giận, vì vậy khi nhớ tới lúc Tần Mộc ôm vai An Noãn kéo đi, liền mất đi lý trí, cho rằng kiểu khoe khoang tình cảm rất chướng mắt, nhưng lại quên mất rằng thực tế quan hệ giữa Tần Mộc và An Noãn không tốt, Trần Mẫn Tần nhớ lại trước kia Tần Mộc luôn lãnh đạm với An Noãn, Tần Mộc trước nay luôn biết nguy trang, nếu không với tuổi tác như vậy làm sao đã ngồi lên vị trí tổng tài của Tần thị, An Noãn làm sao có

đầu lại với lão hồ ly tinh như hấn, Trần Mẫn Tân càng nghĩ càng lo cho An Noãn đêm qua có ổn không, đều tại hấn tối qua cứ như vậy mà đuổi An Noãn về.

Móc điện thoại ra, gọi cho An Noãn, muốn hỏi xem An Noãn có việc gì không, lại không ngờ di động của đối phương không mở, Trần Mẫn Tân lập tức cầm lấy chìa khóa xe.

“Con đi đâu?” Ba Trần, mẹ Trần nhìn theo bóng dáng vội vã của con trai, chán nản hỏi, bà thật vất vả mới hẹn được đối tượng đính ước cho hấn, xem chừng lại thất bại rồi.

“Có việc.” Xa xa, âm thanh Trần Mẫn Tân xa dần.

Mẹ Trần tức giận dậm chân.

“Chuyển phát nhanh.” Tại chung cư, Tần Mộc đứng trước cửa nhận bưu kiện, nhìn nhìn rồi ký tên, là chuyển phát nhanh gửi đến từ sở nghiên cứu thành phố A, Tần Mộc tiện tay thay An Noãn mở ra, là mấy tờ báo cáo, trong đó có một tờ phân tích thành phần của một loại thuốc đặc hiệu chuyên dụng trong phẫu thuật, trên mặt giả thích rõ ràng chi tiết tỉ lệ các thành phần thuốc, mà cái này là thuốc đặc hiệu, Tần Mộc xem thế nào cũng thấyđây hấn là.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Tần Mộc cuối cùng vẫn quyết định đi làm trước, về phần tờ báo cáo kia, hấn sẽ thay An Noãn báo quản, đợi tối nay trả lại cho cô.

Đợi Tần Mộc đi rồi, An Noãn ngáp một hồi, sau đó ngủ một trận no nê, mới chậm rãi rời giường, trong giấc ngủ cô đã mơ một giấc mơ đẹp, trong mơ cô thấy cuộc đời mình không còn có nữ-nam chủ,nữ phụ, nam phụ, cho nên lúc tỉnh lại tâm tình cô rất tốt.

Khi dậy còn chủ động nhắn tin với Tần Mộc, muốn hấn về nhà sớm.

Tần Mộc đang tiếp khách hàng, khách hàng này Tần thị đã hợp tác 2,3 lần, thấy Tần Mộc lúc làm việc lại nhìn đi động, rất kinh ngạc, mở miệng nói: “Tần tổng, bạn gái hả?”

Tần Mộc vẫn nhìn màn hình đi động, trước sau như một chỉ nhấn lại một chữ đơn giản, sau đó liền đem di động đặt lại bàn làm việc, lắc đầu: “Không! Đã có giấy chứng nhận.”

Đối phương nghe nói Tần Mộc đã kết hôn, liền thấy tiếc nuối, chung quy Tần Mộc vừa cao ráo đẹp trai lại giàu có, không ít những cô gái luôn mong chờ hấn.

Mà An Noãn nhận được tin nhắn của Tần Mộc, lăn qua lăn lại trên giường, đầu cọ cọ vào chăn, làm ồ mười mấy phút mới chính thức rời giường.

Lúc Trần Mẫn Tân đến nhà An Noãn, toàn thân An Noãn tựa như Phật Di Lặc, đôi mắt hồ ly cười cười ngọt ngào, hai má lúm đồng tiền ản hiện, giống như gặp chuyện tốt lành gì đó.

“Hi, Mẫn Tân, buổi sáng tốt lành, vào ngồi đi.” An Noãn nhiệt tình mời Trần Mẫn Tân vào, chung cư này trừ thiếu người giúp việc ra, nơi nào cũng được cô trang trí bày biện, hơn nữa cả gian phòng đều theo phong cách của cô, tùy ý đưa mắt cũng có thể thấy những bức tranh nhỏ nhỏ xinh xinh, những vật trang sức nhỏ trên ngăn tủ, những ngôi sao nhỏ nhỏ trên mặt bàn.

Tần Mộc nói, căn phòng này giống như từ “Tiểu Long nữ” biến thành “tiểu long bao”(bánh bao), hừ, đúng là không biết thương thức, bánh bao thì sao? Bánh bao có thể âm bụng, tiểu Long nữ có thể sao?

“Ừm” Trần Mẫn Tân vừa cười gầy vừa trả lời.

Quan sát thấy An Noãn tâm tình tốt, Trần Mẫn Tân có chút thả lỏng cũng có chút thất vọng, ngực hơi chua xót, chẳng lẽ hôm qua là thật sự ân ái sao?

“Ngồi tự nhiên, Tần đại ca nói nhà cửa tôi sắp xếp có chút loạn, hi vọng anh đừng để ý.”

“Tôi lại thấy rất tốt a.” Tần Mộc thật không biết thương thức.

“Phải không? Haha.. tôi cũng thấy vậy, anh ấy, đến sớm quá, tôi vừa mới dùng cơm, nếu không anh uống một ly trà buổi mật ong nhé, tôi thu dọn bàn một chút.”

Trà buổi mật ong này là An Noãn mua trên taobao (trên mạng bán hàng online TQ) đúng lúc ấy máy tính lag, chờ đến lúc chuyển phát nhanh mang hàng

đến cô mới phát hiện mình mua tới mười mấy bình, An Noãn ngày nào cũng uống, đưa ba mẹ, đưa anh cả anh hai anh ba cũng chưa hết, bây giờ gặp người liền muốn mang món này ra.

“Được.” Trần Mãn Tân gật đầu nhìn dáng vẻ An Noãn mặc tạp dề rất dễ thương, bận rộn đi qua đi lại trong nhà.

Trước khi rời nhà, An Noãn còn tặng Trần Mãn Tân một bình trà bưởi mật ong 30 gói.

Sau đó, An Noãn cùng Trần Mãn Tân đi thay đổi hình tượng, kỳ thật chính là tới phòng làm việc của bà ngoại cô, kỹ thuật các nhà tạo mẫu-stylist chỗ bà ngoại cô đều thuộc hạng đẳng cấp, nhưng mà nếu đi sẽ không tránh được việc gặp Từ Kiều Kiều, cô và Từ Kiều Kiều trời sinh đã không hợp, cứ gặp là va chạm, con người như Từ Kiều Kiều, nếu như không ngứa miệng, thì, tốt nhất không nên gặp.

Lần trước cô đuổi Từ Kiều Kiều ra khỏi Tần thị, quan hệ hai người càng trở nên ác liệt hơn, cô gọi điện thoại tới tìm bà ngoại, nếu như Từ Kiều Kiều nhận điện nhất định sẽ nói bà không có ở đó, ngại thơ, cô không phải không có số di động của bà, sẽ không sợ cô ta mách tội, nếu không phải vì biết cô ta rất đáng thương, cô thật muốn so đo với cô ta.

Tránh Từ Kiều Kiều, trực tiếp tới thẳng căn phòng “A K”

AK tự coi mình là người đàn ông rất thu hút phái nữ, thích trang điểm, uống sữa, vừa nhìn Trần Mãn Tân đã nói hần không có phẩm vị, Trần Mãn Tân nhất thời cảm thấy có chút không muốn ở lại đây, chuẩn bị rời đi, bị tên AK phê bình là chạm vào kiêu ngạo của hần, Trần Mãn Tân tức giận, nếu không phải hần ta trông nam chẳng nam nữ chẳng ra nữ, hần đã tới dạy cho hần ta một bài học, sau đó An Noãn khuyên can mãi mới làm cho Trần Mãn Tân bình tĩnh lại đi thay đổi tạo hình.

Mà An Noãn vừa xuất hiện, toàn bộ văn phòng liền náo nhiệt lên, bởi vì rất nhiều người ‘bát quái’, người có ‘ân oán cá nhân’ cũng không ít, hơn nữa còn biết mỗi lần An Noãn tới Từ Kiều Kiều đều thất bại thảm hại.

“Đã là phụ nữ có chồng, còn tới chỗ này lôi kéo tán tỉnh đàn ông, sợ người khác không biết sức quyến rũ của cô sao?” Nhiều lần bị giáo huấn làm cho Từ Kiều Kiều càng nói càng hăng, chỉ thấy cô ta đang khoanh tay, bộ dáng rõ ràng là muốn gây chuyện, cô ta không thích An Noãn, bà ngoại là của cô ta, An gia là của cô ta, Tần Mộc là của cô ta, quá nhiều may mắn, thế nên làm cho Từ Kiều Kiều cái gì cũng muốn phần đầu vì ghen tị, vì không thỏa mái.

An Noãn kinh ngạc không thôi : “Tôi đã tránh cô như vậy mà cô vẫn có thể cảm ứng được sự xuất hiện của tôi.”

Trong phòng trang điểm, AK cho Trần Mãn Tân mặc áo gió màu đen, vừa uống sữa trước gương, vừa cười cười nói: “không tồi, so với người lúc nãy như hai người khác nhau.”

“... ..” Nhìn thấy người, toàn thân ta đều không tốt !

Bên ngoài, Từ Kiều Kiều nhún nhún vai: “không có cách nào, hơi của cô làm cho người ta chán ghét quá, chỉ cần cô xuất hiện ở gần tôi đều có thể cảm thấy.”

Từ Kiều Kiều ngó vào bên trong dò xét, vừa lúc Trần Mãn Tân thay đổi tạo hình xong đi ra, nhất thời không theo kịp đại não, để tên Trần Mãn Tân để râu ria với tiểu soái này cùng một chỗ với nhau thật không thể nhận ra, ngược lại bị tạo hình mới của Trần Mãn Tân làm cho kinh điển.

Nhìn khí chất cũng không giống như là tiểu bạch kiểm, vẫn theo đuổi bình thường?

Từ Kiều Kiều trong lòng thấy chưa xót, cô vì sao không thể gặp được người đàn ông ưu tú như vậy.

Nên càng nói càng hà khắc ác liệt hơn : “Không chiếm được yêu thích của Tần Mộc nên khẩu vị của cô cũng thay đổi a, đối phương biết cô đã kết hôn chưa?”

An Noãn đột nhiên khấn trương nói: “đừng nói, xin cô”

Từ Kiều Kiều cho rằng đã nắm được đuôi nên hừ hừ nói : “Hiện tại cô ngăn cản không phải là quá muộn rồi sao.” Không cho ta nói, ta càng muốn nói.

Từ Kiều Kiều chống nạnh, chỉ còn thiếu ngứa mặt lên trời cười dài nữa thôi .

Nói với người cô cùng gốc - Tần Mãn Tân: “Này, nói cho anh biết, người phụ nữ đã có chồng, anh đừng ngu ngốc nữa.”

Đổi lại Trần Mãn Tân nổi giận đùng đùng hét một câu: “Cút! Đồ thần kinh!”

Đắc tội người ta rồi.

An Noãn lúc này đặc biệt tốt bụng ra mặt nói giúp Từ Kiều Kiều: “Đây là Trần Mãn Tân, chính là người thừa kế của Trần gia - chủ các rạp hát, nhà hát lớn nhất ở đây.”

Từ Kiều Kiều tức muốn sì hơi, lại bị chơi một nữa.

An Noãn thâm nghĩ, cười đi, xem ai là người cười cuối cùng .

Văn phòng Tần thị

”Tần tổng, số liệu ngài muốn ta đã sửa lại.”

“Ừm, lập tức điều tra mấy thành phần thuốc này giúp tôi, trong tay Tô thị có mấy loại thuốc tương ứng như này không?” Tần Mộc lưu loát mang tờ danh sách đưa cho thư ký Lý.

Tần Mộc sâu xa nói: “Anh nghĩ cách không để lại dấu vết tung thành phần thuốc đặc hiệu phẫu thuật này ra ngoài.”

Nhìn thời gian, Tần Mộc chuẩn bị tan tầm, anh đã đáp ứng An Noãn hôm nay về sớm, khó có khi Tần tổng mới buổi chiều đã trở về nhà, làm cho nhân viên văn phòng bị dọa giật mình, người nào cũng không làm nữa, ông chủ thật tuyệt.

Sự thật chứng minh, ông chủ quả thật rất tuyệt vời, bởi vì có thể tan ca sớm.

Tần Mộc vừa về tới nhà, An Noãn liền không nhịn được muốn cùng Tần Mộc chia sẻ đám quần áo hôm nay cô mang về, về mặt cười đến sung sướng mở phòng để quần áo ra: “lại đây lại đây, Tần đại ca, anh xem quần áo mới nhất trong tủ em, có thấy hâm mộ không?”

Mỗi bộ mẫu thiết kế mới Lai Tổ Bình đều đưa cho cô trước một bộ, thế cho nên chưa đến nửa tháng đã đầy cả tủ quần áo, An Noãn thật vất vả mới mang về được.

Ôm cánh tay Tần Mộc, An Noãn ngửa đầu lên hỏi, đôi môi phấn hồng nhô nhô.

”Hâm mộ.”

”Ha ha, em biết mà, cho nên, anh xem...” An Noãn lại mở ra tủ bên cạnh, một loạt các trang phục Âu mới tinh.

”Em chọn cả một buổi chiều, hắc hắc, không tệ chứ, có muốn khen bà xã của anh không!” Thực ra là thuận tay lấy trong phòng làm việc của bà ngoại, hơn nữa còn là lấy bừa.

”Ừm, không tệ.” Tần Mộc mặc cho An Noãn lấy từng cái từng cái so lên người mình, quả thực là chịu không nổi móng vuốt của một con mèo cứ cọ đi cọ lại trên ngực anh, ngực Tần Mộc đặc biệt mềm cảm.

Cuối cùng Tần Mộc dùng một chiêu ‘hôn’, hôn cho An Noãn an phận trở lại.

Hiệu suất làm việc của thư ký Lý rất cao, đến buổi tối đã đưa ra kết quả điều tra cho Tần Mộc, đáp án là không có.

Tần Mộc sinh ra nghi hoặc.

Như vậy được, An Noãn lại lấy ở đâu ra đây?

An Noãn lúc này đang cắn một đồng hạt dưa trên bàn, Tần Mộc đột nhiên đưa tay ra kéo An Noãn ngồi trên đùi mình.

Rất nhẹ, An Noãn thuộc dạng ăn bao nhiêu thì thể trọng cũng không tăng, ngồi trên chân mình gần như không có cảm giác gì.

”Tần đại ca, em đang cắn hạt dưa.” Quá ân ái cũng không tốt, An Noãn bĩu môi nói.

”Tiểu Noãn, anh có việc muốn hỏi em!”

”Buổi sáng sở nghiên cứu thành phố A gửi báo cáo tới, anh cầm đi rồi.”

Tần Mộc nhìn An Noãn, nhìn thái độ của cô, rất sợ cô quên mất, hoặc là để sót tin tức quan trọng gì, An Noãn quá mơ hồ.

An Noãn vừa nghe, dáng vẻ như là nghe hỏi hôm nay thời tiết như thế nào, nói:

”A, um, anh nói là loại thuốc kia sao? Anh cầm đi là tốt rồi.”

Vốn cũng không nghĩ mình lấy làm gì, cô nhớ rõ chính mình trong truyện đã đề cập tới việc Tô Thần nghiên cứu phát triển thành công loại thuốc chống ung thư về nước, loại thuốc này sau đó đã vô cùng thành công, lúc cô lấy được nó từ trên người Tô Thần cũng không xác định có phải là loại thuốc mà mình muốn lấy không, cho nên liền gửi cho sở nghiên cứu của Thành phố, vận khí tốt có lẽ là đúng, vận khí kém, không có cũng chẳng ai hoài nghi cô, sở nghiên cứu thành phố A rất bảo mật nên cũng không lo việc bị tiết lộ tin tức.

Không ngờ lần này sở nghiên cứu lại may mắn nghiên cứu ra.

Kỳ thật An Noãn vốn chuẩn bị cho An gia xử lý, cho người nhà cô có một lợi thế đề phòng ngừa bất trắc, cô đại diện cho An gia, Tô Thần có thù với cô, nhất định sẽ không bỏ qua cho An gia, tuy rằng trong truyện Tô Thần không có những tay vào việc lật đổ An gia, nhưng đời này biến cố tương đối nhiều, không đảm bảo Tô Thần không động thù với An gia, Tô Thần lợi hại nhất chính là đâm dao sau lưng, không thể không đề phòng, bằng không, Tô gia nhiều người thừa kế như vậy vì sao người thì chết, người thì tàn?

Nhưng đưa cho Tàn Mộc cũng giống như nhau, giữa An gia và Tô gia, Tàn Mộc nhất định sẽ lựa chọn An gia.

“Ừm! em lấy thuốc này ở đâu ra? Là An gia đưa cho sao?” Tàn Mộc giúp An Noãn lấy vài cọng tóc dính bên miệng ra.

“Không phải, là lần trước lấy từ trên người Tô Thần, chính là hôm Tô Thần làm trò cười đó, sau khi hấn hôn mê, thừa cơ lúc người phụ nữ kia không đề ý liền đã lục lấy.

An Noãn nhỏ giọng nói, thành công đem mặt Tàn Mộc chuyển đen xì.

“Em thực sự không thấy được cái gì hết!”

Vội vàng khua khua tay, sắc mặt Tàn Mộc tốt hơn đôi chút.

Kỳ thực em đã sớm biết Tô thị muốn tuyên bố một biệt dược giải phẫu, có hiệu quả điều trị đặc biệt cho phục hồi miệng vết thương, nhưng Tô thị lợi hại nhất không phải cái này, ba một người bạn đại học của em làm ở trung tâm nghiên cứu của Tô thị, hấn vụng trộm nói cho em biết, tiếp theo Tô thị muốn nghiên cứu bệnh nhân ung thư, hình như là lợi dụng một loại thuốc nhờ khả năng sinh sôi của vi khuẩn trong cơ thể, tăng cường khả năng miễn dịch, và nâng cao khả năng chữa bệnh ung thư, lúc ấy em chỉ muốn chơi chơi thôi, cho nên liền lục lấy xem một chút, Tàn đại ca, nếu anh muốn thì cầm lấy đi.” An Noãn đã sớm nghĩ trước cái cơ này để nói cho Tàn Mộc.

“Ừ, vậy anh cầm!” Tàn Mộc không chút khách khí thu đi phương thuốc An Noãn lấy được.

An Noãn cười ha ha, đột nhiên ôm chặt cổ Tàn Mộc làm bộ đáng yêu nói: “Hihi, Tàn đại ca, có phải anh muốn làm chuyện xấu không?”

“Muốn biết đáp án thì phải lấy gì đó để đổi, tiểu Noãn!” Tàn Mộc ôm eo An Noãn, hà hơi nóng, ánh mắt đen lấy dần dần sâu lại.

An Noãn vội vàng nhảy từ trên đùi Tàn Mộc xuống: “Em muốn ngủ, ngủ ngon!” Cô bây giờ vẫn còn đau nha.

Cuối tháng mười một, các nhà lãnh đạo kinh thành tới thành phố A thẩm tra, ngoại trừ thị trường ra, Tàn thị là đại biểu duy nhất được cái nhà lãnh đạo chọn lựa.

Trong đó nhiều lần Tàn Mộc đưa đến các tài liệu nghiên cứu thuốc của Tô thị, dẫn đến sự chú ý của các nhà lãnh đạo.

Trước khi đi, Tàn Mộc nói như thế này: “Bí thư Lý, hoan nghênh lần sau ngài đến thành phố A, biết ngài xem trọng Tô thị, Tô thị biết được ngài quan tâm, rạng sáng qua Tô Thần đã đặc biệt đưa thành phần loại thuốc chống ung thư đưa lên sở nghiên cứu, đã được thông qua thử nghiệm nhiều lần, quả thực loại thuốc mới này có hiệu quả hơn nhiều so với các loại thuốc trước kia, tác dụng phụ cũng ít hơn so với các loại thuốc tây, gần như thuốc Đông y.”

“Mặt khác Tô tổng đặc biệt dặn dò, lần này không cần lấy danh nghĩa Tô thị truyền ra ngoài, bọn họ chỉ là muốn cống hiến một chút cho quốc gia.”

”Tô thị thật có tâm.” Ông ta rất hài lòng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Có một mốc thời gian, chính là “mốc Tô Thần” trong khoảng thời gian hấn về nước này, đầu tiên là scandal hấn đam mê cuồng nhiệt SM “bị bạo”, liên lụy tới cổ phiếu Tô thị rớt giá, sau đó là việc Tô thị ra mắt biệt dược trong giải phẫu, mới ngăn ngừa hơn một tháng, trên thị trường lại xuất hiện một loại thuốc đặc hiệu trong giải phẫu tương tự như của bọn họ, tuy rằng thành phần tỉ lệ có hơi khác, nhưng sai số không lớn, hơn nữa giá thành cũng rẻ, rõ ràng là muốn cướp thị trường của hấn, tháng lợi chưa đến một tháng Tô thị lại lần nữa rơi vào khủng hoảng, cổ phiếu từ 40 đồng rớt xuống chỉ còn hơn 10 đồng, mất hơn 20 đồng một cổ phiếu.

Sau đó khi Tô thị còn chưa trở lại bình thường, thì một tin sét đánh ngang trời xuất hiện: chính phủ triển khai loại thuốc chống ung thư mà bọn họ nghiên cứu, nhưng lại không hề công bố loại thuốc này là do Tô thị nghiên cứu, cũng chẳng nhắc gì tới Tô thị.

Tô thần mơ hồ cảm thấy mình đang bị người ta chơi xỏ, hấn không hề quyên tặng cho chính phủ, mà có tặng cũng không thể không lấy danh nghĩa của Tô thị.

Nhưng hiện tại cho dù hấn có giải thích hay cam đoan như thế nào, tất cả trên dưới Tô thị đều cho rằng năng lực của hấn không đủ nên mới để cho sự

việc như vậy phát sinh, làm Tô thị vô cơ chịu tổn thất không thể lường, hơn nữa lần trước cũng làm liên lụy tới Tô thị, các thành viên trong hội đồng quản trị cấp cao lo lắng việc này sẽ tiếp tục xảy ra nên nhất trí yêu cầu bác bỏ vị trí tổng giám đốc của hân, Tô gia không kháng cự được áp lực từ ban hội đồng quản trị, chỉ có thể tạm thời miễn chức vị tổng giám đốc của Tô Thần.

Tô Thần biết cục đấng này hân không thể không nuốt, nhưng biết là một chuyện, tiếp nhận lại là một chuyện khác, khi nhận thông báo bãi nhiệm, Tô Thần bị xuất huyết dạ dày ngay tại chỗ, sau đó được đưa vào bệnh viện.

An Noãn cũng đã biết tin Tô Thần bị bãi miễn chức vị tổng giám đốc, nghĩ tới việc mình lại bước thêm một bước trong kế hoạch:” nam phụ biến mất khỏi cuộc sống của cô” liền cảm thấy tâm trạng vô cùng tốt, ngón trỏ ấn vào tài khoản của mình, kiểm được 200 triệu, hahaaa, kiếp trước còn không dám nghĩ tới 200 triệu.

Nhưng hiện nay, tài khoản trên danh nghĩa của cô có hơn 1 tỷ, nháy mắt kiểm thêm được 1/5, thật quá hưng phấn, vui vẻ cứ như ăn phải thuốc kính thích, cứ lắc lắc, lại đứng đưa tại chỗ.

An Noãn cảm thán, mình đã sáng lập ra kỳ tích như vậy, việc này hoàn toàn có thể trở thành chủ đề giảng dạy đại học, nhưng lại không biết rằng Tần Mộc trong một năm cứ tùy tiện cũng kiếm vài trăm triệu một lần trên thị trường cổ phiếu.

An Noãn dừng lại, nghĩ cách xem nên tiêu số tiền này như thế nào, cô đem chia làm hai phần, 100 triệu để cô tiêu dùng hàng ngày, 10 triệu để mua nhà và dưỡng lão, cô thấy con người phải nghỉ xa một chút, đặc biệt là đối với tương lai không thể biết trước, khó đảm bảo sau này sẽ không xảy ra biến cố, nếu như công ty của Tần Mộc thất bại, cô hoàn toàn có thể đưa tay ra, học cách các nhân vật nam chính đối xử với nữ chính trong tiểu thuyết, thâm tình nói : “ em nuôi anh”.

Đương nhiên An Noãn vẫn rất có lương tâm, kiếm được tiền, đặc biệt mời cả văn phòng một tuần liền trà chiều.

Cứ như vậy vui vẻ cả một tuần, cho tới khi vui quá hóa buồn, cô chính là điển hình của nữ cung bạch dương, ngày nào cũng rất vui vẻ, nhưng vui quá sẽ hóa buồn, bủn rủn môi, nhìn thấy chi tiết kích thích ít ỏi trong tiểu thuyết của cô, vẫn là có chút phiền não, cô thực sự thích viết tiểu thuyết, nhưng lại không hiểu sao những cao trào lại ít ỏi đến vậy, cô đã từng tổng kết lại sự khác biệt giữa tình tiết “độc sủng” và “mang thai bỏ chạy”, vẫn là không rõ vì sao cùng một đề tài mà một thì được lên bảng vàng top more, mà một thì cái gì cũng không có.

Chẳng lẽ cái kia là do cúng bái?

Aiiiiii ~

Lúc Tần Mộc mang ly rượu nho bước vào, liền thấy An Noãn mặt vô lực tựa vào bàn, chuột máy tính click lung tung, ánh sáng yếu ớt từ màn hình phản chiếu rõ ràng trên mặt cô.

”Em làm sao vậy?”

“Tần đại ca, ‘con’ chúng ta cứ nghẹn trong bụng không chịu ra, sinh mổ cũng vô dụng.” An Noãn bày ra bộ dạng ủy khuất ngẩng đầu nhìn Tần Mộc, cô bay giờ rất hi vọng có người cho cô gợi ý, cho dù người đó là Tần Mộc.

Tần Mộc đầu tiên là một trận hắc tuyến, miệng líu lưỡi, cho dù đứa nhỏ của họ mới một lần đã “trúng”, nhưng ít nhất cũng phải một năm mới chui ra, ở đâu ra mà nghẹn không chịu ra chứ? Cho tới khi gần mới hiểu ra ý của An Noãn là tiểu thuyết của cô, hân biết tác giả nào cũng coi tiểu thuyết như con của chính mình, ý An Noãn phỏng chừng chính là ý này.

Trên màn hình là trang web Tần Giang, click vào phần ‘tài xuống’, âm ỉ, không quá một lượt, Tần Mộc cũng không thấy kỳ quái, An Noãn viết văn, hân cũng biết, An Noãn là người hào sảng không câu nệ tiểu tiết, buổi tối khi ngủ thỉnh thoảng quên tắt máy tính, đều là anh tắt hộ cô, cho dù không có hứng thú cũng ngẫu nhiên thấy một chút.

Tần Mộc nhớ rõ, bình luận dưới tiểu thuyết của cô cũng không tốt lắm, trong đó có một bình luận rất dài, giọng văn phê bình sắc bén, nhưng hân biết chuyện này là không thể tránh khỏi, quan trọng nhất là An Noãn thích viết, cho nên Tần Mộc không biết nói gì an ủi cô như: sợ em tủi thân, hay là viết cái khác, v.v.. .Anh trời sinh đã không phải người đàn ông dịu dàng, ấm áp, cũng không muốn hại cô, ước mơ là phải tự mình từng từng bước cố gắng.

Nhìn An Noãn nước mắt lưng chùng, lắc đầu thở dài một hơi, Tần Mộc ngồi xuống bên cạnh An Noãn, nửa chiếc ghế đã không còn trống, đưa một tay kéo An Noãn lại ôm, một tay phủ lên bàn tay nhỏ đang cầm chuột của An Noãn, “ để anh xem xem”.

Tuy anh chưa đọc qua, nhưng kịch bản thì anh đã xem qua.

An Noãn nhích nhích vào trong ngực Tần Mộc, tay sờ sờ so mi Tần Mộc, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ chờ mong, trong lòng An Noãn Tần Mộc cái gì cũng biết, cô cảm thấy chỉ cần Tần Mộc tình nguyện giúp thì chuyện gì cũng giải quyết được.

Tần Mộc lướt qua một lần liền biết hướng đi của tiểu thuyết, hơn dựa vào trình độ sáng tác của An Noãn anh thậm chí có thể đoán được cô sẽ giải quyết tình tiết cầu huyết kia.

“Tiểu Noãn, viết văn tốt nhất phải thực tế một chút, quá mơ mộng không thực tế, độc giả sẽ không thích, em muốn viết lãng mạn có thể, nhưng không thể quá lãng mạn, người đọc sẽ thấy rất giả, trong văn của em anh chỉ thấy bốn chữ ‘quá không thực tế’, nên kết hợp một chút những hiện thực phát sinh trong cuộc sống lại sau đó viết, anh tin như vậy sẽ hay hơn.” Tần Mộc lại chỉ cho cô những chỗ chưa hợp lý, những chỗ nào nên sửa lại.

“Thật sao? Hình như em có tật xấu đó, hìhì, em hiểu ra một chút rồi, cảm ơn anh, Tàn đại ca.” đầu An Noãn chui sâu vào ngực Tàn Mộc, Tàn Mộc mới tắm xong, trên người mang theo mùi sữa tắm thoang thoang, Tàn Mộc mặc áo choàng tắm màu trắng so với mặc âu phục hàng ngày càng thêm vài phần nhu hòa dịu dàng, thêm một phần thanh tú, anh tuấn.

“Ừm, anh tin tương lai trong nhà chúng ta sẽ có một đại tác gia.” Tàn Mộc biết bây giờ điều An Noãn cần nhất là cổ vũ, nói một câu chung chung, tương lai không chắc chắn, nhà bọn họ, vài năm là tương lai, mà vài trăm năm cũng là tương lai.

“Tàn đại ca, em có dự cảm, tiểu thuyết của em sẽ lợi ngược dòng, và được xuất bản.”

Rất khó.

Nhìn thấy đáng về hoàn toàn không tin tưởng của Tàn Mộc, An Noãn bĩu môi: “Anh không tin sao?”

Tàn Mộc trước giờ không dễ dàng buông tha An Noãn, bà xã vừa ngốc lại vừa dễ thương, hần sớm đã có cách, vỗ vỗ vai An Noãn cho An Noãn khích lệ lớn nhất:

“Không, anh tin, cùng lắm thì anh bỏ tiền cho em xuất bản.” Tàn Mộc nói xong giúp An Noãn sửa sang lại cổ áo.

An Noãn vừa nghe liền cảm động, ông xã quả nhiên nhiều tiền hơn cô, vừa ra tay là tùy tiện vứt vài triệu đầu tư cho cô, quá cảm động, quá yêu ông xã, sau đó trực tiếp nhào vào lòng Tàn Mộc “Tàn đại ca, anh thật tốt.” Tàn đại ca tuyệt đối là người đàn ông tốt, kiếp trước cô phải cứu cả hệ ngân hà mới có thể gả cho anh.

Tàn Mộc mím môi, có thể dự liệu trước là vài triệu sẽ bay đi, nhưng ngược lại anh không cảm thấy mất mát quá nhiều, An Noãn cảm động anh rất vui về hưởng thụ.

Tàn Mộc nói: “Uống rượu nho đi, sau đó ngủ sớm một chút.”

”Dạ.”

An Noãn nghe ý kiến của Tàn Mộc, bắt đầu viết đại cương, hướng về hiện thực, vẫn rất cầu huyết, nhưng cầu huyết thực tế, các giải quyết tình tiết cũng có rồi, thỉnh thoảng cô cũng trung cầu ý kiến của Tàn Mộc, sẽ hỏi hần đoạn này như thế này được không? An Noãn mỗi lần nhìn thấy đáng về kiên nhẫn Tàn Mộc lại nhìn không được chạy tới hỏi Tàn Mộc, có lúc thì chia sẻ có lúc thì thỉnh giáo, cuối cùng ‘tiểu thiên sứ’ cũng trở lại, cho cô một đoạn dài cmt bình luận tốt, cô cảm thấy chính mình thật không có tiền đồ, làm sao có thể vì vậy mà vui vẻ như thế?

Sau đó càng viết càng có động lực hơn.

Viết đến đoạn nữ chủ và nam chủ gặp nhau trong một cuộc đấu giá, An Noãn cuối cùng cũng nhớ ra đã lâu chưa đi thăm Tàn lão gia, cô thật sự chỉ là nhớ Tàn lão gia thôi, thật đó, thật mà, nhưng trong đầu lại hiện lên vô vàn ngọc ngà châu báu, ngay cả Tàn lão gia cũng phát ra ánh vàng ánh bạc.

Trông mắt An Noãn chuyển chuyển, nhảy xuống giường, lôi một đồng quạ từ tủ trang điểm ra, từng chiếc từng chiếc một, toàn là vàng bạc châu báu, của An gia, của Tàn gia, của Tàn Mộc cũng có, bây giờ đều thuộc về cô, cô thấy mình như địa chủ của xã hội cũ, lôi một hòm châu báu ra, An Noãn đặt trên nền đất, có thể bày ra cả một khoảng đất, An Noãn vui vẻ cười rộ lên, không có người phụ nữ nào lại không thích châu báu, hơn nữa mấy ngày nay đều viết tiểu thuyết, xem mấy bộ phim hào môn, đã bị những tạo hình trong đó làm mê hoặc, nên càng yêu thích hơn, cả tủ châu báu, cứ mấy ngày lại lôi ra xem

An Noãn nhin không được lấy đi động ra chụp vài kiểu, nhưng cô không dám khoe ra, chắc kia không có để khoe, bây giờ không dám khoe, cho nên An Noãn chụp nhiều, lại chỉ dám đăng một kiểu lên wechat.

Không lâu sau, An Dương điện thoại tới.

“Hi, anh ba đẹp trai nhất của em, hôm nay có việc gì vậy?” An Noãn nhẹ nhàng nói.

“Lại ở nhà hả?, nếu không anh ba dẫn em đi bar bồi dưỡng thêm kiến thức thế nào? Bar Dân Lạc có bartender mới, pha cocktail vô cùng ngon, nhất định em sẽ thích.”

Thấy em gái sau khi kết hôn, cuộc sống không rảnh rỗi như trước, An Dương có chút đau lòng.

“Thôi! Tàn đại ca bận việc, em là bà xã tốt, ở nhà với anh ấy.” Tuy rằng An Dương nói tới Bar cô cũng lung lay, nhưng ở nhà với Tàn đại ca cũng tốt.

An Dương biết An Noãn đã lâu không ra ngoài đi dạo, mới đề nghị để cô ra ngoài, lại thấy cô chuyện gì cũng nghĩ tới Tàn Mộc, không nhin được còn muốn nói gì đó, lại bị An Noãn dùng mấy cách pha trò trước kia ngắt lời: “ai da ai da..., anh ba, Tàn đại ca gọi em, em đi trước nhé, không nói chuyện với anh nữa, bye bye anh ba.”

Tàn Mộc đúng lúc nghe được điện thoại của An Noãn.

Bước vào nhìn thấy An Noãn đang cất từng món từng món bảo bối của mình vào hộp, thấy Tàn Mộc, An Noãn trêu: “Tàn đại ca, tổ tiên của anh có

phải là Tần Hàn không? nghe nói thần quan thái giám bên cạnh hoàng thượng có rất nhiều tiền, giống như Lý Liên Anh, Triệu Cao, Trương Nhượng v... vv....”

Nói cái gì, thái giám? Nếu là thái giám thì anh từ đâu mà ra?

“Như vậy trên đời này còn có anh sao?”

“Có lẽ anh là Tôn Ngộ Không.” Chui ra từ tảng đá.

“Con khỉ hả? đêm qua có gặp một con khỉ, nó cào anh vài vết đến chảy cả máu trên lưng anh ấy.”

“...” Mặt An Noãn đã vui sâu vào hòm châu báu, ta tìm, ta tìm, ta tìm, ta tìm, tìm đến khi thấy một chuỗi châu báu.

An Noãn ra về tìm châu báu, trong lòng lại vô cùng muốn quay người lại cào tường, chuyện này chỉ có thể để trong lòng sao có thể nói ra thành lời, làm sao có thể nói ra chứ?

Tần Mộc không nhìn tiếp được nữa, bèn giúp An Noãn cất từng món từng món lại, vì vừa nghe thấy cuộc điện thoại ban nãy, biết An Noãn đã mấy tuần nay liên tục ở trong nhà, có chút áy náy, cầm tay An Noãn lại nói: “Đi, anh đưa em ra ngoài đi dạo.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

“Tần đại ca! em còn đang mặc đồ ở nhà mà!” Tốt xấu gì cũng phải để cho cô thay đồ mới ra ngoài chứ.

Phụ nữ bình thường đều có yêu cầu với bản thân: một là đẹp hai là chết, An Noãn cũng như vậy, cô không thể tha thứ cho Tần Mộc lôi kéo cô trong bộ dạng người phụ nữ nội trợ đi ra ngoài dạo phố được, cũng không có cách nào tiếp nhận ánh mắt khác thường của người khác.

“Em như vậy rất đẹp” Tần Mộc không muốn An Noãn tốn thời gian vào những việc nhàm chán đó, An Noãn quá dễ tâm đến chuyện ăn diện rồi.

An Noãn căn bản không thèm nghe, bắt đầu thao thao bất tuyệt: “không đẹp không đẹp, Tần đại ca, bộ quần áo này em đã mặc gần một năm rồi, chẳng còn hình dạng gì nữa, mà màu cũng phai rồi. Nếu anh đem một người ăn mặc như vậy ra ngoài, sẽ mất mặt biết bao, có câu : nhìn về ngoài của phụ nữ có thể thấy được tất cả của người đàn ông bên cạnh cô ta, em là muốn tốt cho anh.”

An Noãn còn muốn nói cho Tần Mộc biết phụ nữ trang điểm như thế nào để thể hiện sự thành công của đàn ông.

Liên bị Tần Mộc ngăn lại, xoa xoa huyệt thái dương nói: “Được, vậy em muốn làm gì?”

“Em muốn đi trang điểm trước, sau đó làm tóc, sau đó mặc quần áo đẹp mới đi hẹn hò..”

Ra ngoài còn phải nhiều chuyện như vậy, thật là bà xã phiền toái mà, Tần Mộc không thể không thay đổi kế hoạch trong đầu, chuẩn bị theo ý của An Noãn, anh là người làm ăn, thương nhân chủ trọng lợi ích và có bệnh nặng là không thích phí thời gian, làm việc gì cũng chú trọng kết quả, mà những thói quen xấu này cũng bị anh mang theo cuộc sống hàng ngày ngoài công việc, nhưng An Noãn nói gió chính là mưa, rất nhiều chuyện, đều là nhất thời bắt đầu, từ chuyện cô viết tiểu thuyết, nghĩ đến đâu viết đến đó là có thể nhìn ra.

Nhưng Tần Mộc cảm thấy nếu như đối phương là An Noãn, anh sẽ theo cô.

Trước khi kết hôn nếu có người nói cho anh biết, sẽ có một ngày anh có bộ dạng này, có đánh chết anh cũng sẽ không tin, Tần Mộc nhìn kính chiếu hậu, yêu lặng ngẫm.

Sau đó chuyển hướng xe, đi về hướng trung tâm thẩm mỹ.

Kỳ thật họ có thể tới văn phòng chỗ bà ngoại An Noãn, nhưng An Noãn không muốn tới, nguyên nhân rất đơn giản, sẽ gặp phải Từ Kiều Kiều, ông xã quá ưu tú, thật là phiền phức lớn.

Trong lòng cô có một tiểu ác ma, nắm chặt tay cô nói: “phải giấu đi, giấu đi”.

Thẩm mỹ viện không quá xa, An Noãn là khách vip ở đây, có thể hưởng thụ đãi ngộ ưu tiên, rất nhanh đã có thợ trang điểm tới, thợ trang điểm xem ra cũng tầm tuổi với An Noãn, lại rất biết nói chuyện, trang điểm cho An Noãn theo phong cách lưu hành gần đây.

Đào chi Yêu Yêu, chúc chúc Kỳ Hoa!

Phấn nền, kẻ mắt, kẻ mày, dán mi giả, má hồng, tô son... Trang điểm xong, cả khuôn mặt An Noãn thay đổi hẳn, thật giống búp bê, ánh mắt trong veo như nước, đôi mắt chớp chớp hàng mi trông như biết nói, hơn nữa lại có chút giống với ca sĩ nổi tiếng Ayumi Hamasaki của Nhật, thợ trang điểm nhìn khuôn mặt An Noãn hình như có chút buồn bực không vui đứng lên, hình như có chút xúc động muốn rơi lệ.

“Soái ca! anh nhìn tôi lại lộ ra vẻ mặt như thế có phải có chút không thích hợp hay không?”

Mặt hần hiện lên vẻ ‘ngươi không hiểu, hần không hiểu’ nói: “Ta đang nghĩ tới cuộc sống tình cảm trắc trở của nữ thần Ayumi Hamasaki mà xúc động.” Soái ca nói xong liền cất lên những ca khúc từ năm 98 của Ayumi Hamasaki.

An Noãn hiện lên vẻ ghét bỏ nói: “Soái ca, đừng hát nữa, anh để lộ tuổi rồi.”

Soái ca liếc An Noãn một cái rồi chọn cho An Noãn một bộ váy liền thân màu vàng kim rất đẹp, đây cũng là kiểu dáng mà Ayumi Hamasaki thích, phần ngực còn để lộ một khoảng sâu, ôm chọn cái mông cong cong, để lộ thân hình quyến rũ.

“Quá đẹp!” so với Ayumi Hamasaki còn xinh đẹp hơn, cô có thân hình mê người như vậy sao?, có đôi mắt long lanh như vậy sao? An Noãn tròn trĩnh mắt, cảm thấy không có khả năng.

Lúc An Noãn bước ra, vừa đúng lúc Tần Mộc từ bên ngoài tiến vào, trong tay còn cầm một chiếc bánh kem (thiên tăng tuyết – tên một loại bánh), anh vừa mới ra ngoài nhận điện thoại, sau đó phát hiện đã hơn một tiếng đồng hồ, liền đi mua cho An Noãn loại bánh ngọt mà cô thích, An Noãn thích ăn đồ ngọt đặc biệt là loại bánh này.

Khi thấy An Noãn bước ra, trong nháy mắt, Tần Mộc như đại ra, cô mặc chiếc váy màu vàng kim trông như nữ thần bước ra từ trong tranh.

“Đẹp không! Xinh không! Năng lực làm việc lại tốt, có phải có cảm giác bà xã anh rất ưu tú không? Có phải lại bắt đầu lo lắng lo mất, có phải có cảm giác sẽ mất đi bà xã của anh không?” An Noãn lại bắt đầu mở mồm mà nói dối, đương nhiên một phần là do cùng một vấn đề lần trước có hỏi Tần Mộc ở văn phòng công ty, nhưng Tần Mộc không trả lời.

“Bình thường.” Tần Mộc ngầm thừa nhận về trước, chỉ trả lời về sau.

An Noãn lại nghe thành hôm nay cô ăn mặc trang điểm bình thường, hừ, đúng là không có thẩm mỹ, đúng là thẩm mỹ của người ngoài hành tinh mà.

“Nếu không, ăn trước đi nhé?”

“Không ăn.” An Noãn trực tiếp cự tuyệt, bữu môi, đôi môi mọng màu hồng phấn nhô ra, thật là muốn in một nụ hôn lên đó, cuối cùng nói một câu: “Sợ dính lên môi”

Được, coi như anh không mua, Tần Mộc đặt bánh ngọt lên bàn, quay người bước ra ngoài, An Noãn cười cười chạy theo, vốn định nhảy lên lưng Tần Mộc, nhưng anh cao quá, hơn nữa cô mặc váy, như vậy sẽ rất khó coi, cho nên đổi thành nắm tay, sau đó hai người cứ như vậy sóng vai bước đi không mục đích.

Có đôi khi, chúng ta chỉ là đang hưởng thụ quá trình, mà không nhất định phải vì mục đích nào đó, giống như phụ nữ trang điểm, mất bao tâm huyết để trang điểm cũng chỉ là ra ngoài mua vài thứ linh tinh, mấy chục đồng hoa quả mà thôi, An Noãn cũng thế, cô muốn trang điểm, để xinh xinh đẹp hẹn hò cùng Tần Mộc, còn về phần trang điểm cầu kì như vậy nhất định tham gia yến tiệc, hay dạ hội long trọng gì đó, đều không đúng.

Đương nhiên, những việc như vậy, cũng sẽ có người nói là lắm chuyện, hay phiền phức.

Nhưng Tần Mộc không oán giận gì, An Noãn vui vẻ như vậy cũng tốt, rất nhiều chuyện, giống như người uống nước, nóng lạnh tự biết.

Buổi tối, An Noãn và Tần Mộc chẳng qua cũng chỉ đơn thuần đi xem một bộ phim điện ảnh.

Bộ phim là câu chuyện nói về ân oán tình thù của nữ chính do Lý Mộc Vân đóng, An Noãn trước sau như một vẫn thích kiểu ngược luyến tính thâm.

“Không phải em sợ dính lên môi sao? Còn ăn nhiều bông thế?” Trong bóng đêm, Tần Mộc nhìn An Noãn ăn từng nắm từng nắm bông.

“Bông có thể đồ vào miệng, bánh ngọt thì không được.” Nói xong, An Noãn nghiêm túc thể hiện cho Tần Mộc coi.

Tần Mộc trực tiếp đem túi bông nhét vào lòng An Noãn: “Xem phim đi.”

“Tần đại ca, kịch bản này, anh cho mấy điểm?”

“Năm điểm, tất cả dựa vào đại minh tinh, tuy rằng doanh số phòng vé không thấp, nhưng quan trọng là cả bộ phim không có gì hấp dẫn người xem.”

“Em cũng cảm thấy như vậy, nếu là em viết, nhất định sẽ viết hay hơn.” Ít nhất vai nam chính sẽ không tệ như thế, nam chính của cô luôn luôn rất ưu tú.

“Hơn nữa em cảm thấy, nam chính còn không thích hợp bằng Mẫn Tân, hần bây giờ như một miếng thịt tươi ngon, soái ca làm cho người khác chảy nước miếng.” Sau khi Trần Mẫn Tân thay đổi kiểu tóc, quả thật rất đẹp trai.

An Noãn cảm thấy nếu sau này Tần Mộc cho cô đầu tư làm phim, cô nhất định sẽ tìm Trần Mẫn Tân diễn nhân vật chính, nhất định có thể làm mê đảo

một lượng lớn hủ nữ.

Tần Mộc cầm một nắm bông nhét vào miệng An Noãn, cả một túi bông lớn như vậy mà không chặn được miệng cô.

An Noãn quan sát sắc mặt Tần Mộc, nín thở nói: “kỳ thật trong lòng em, miếng thịt tươi ngon nhất chỉ có anh, anh vĩnh viễn là miếng thịt tươi ngon của em.”

Màn hình lớn phản chiếu khóa miệng khẽ nhếch lên của Tần Mộc, âm thanh dịu dàng vang lên “ừm, em cũng vậy.”

Ha ha, chính là muốn nghe những lời này.

Xem xong phim, Tần Mộc vào toilet, An Noãn ở bên ngoài chờ anh, hiện tại là chín giờ tối, nhưng Tần Mộc và cô đều chưa ăn cơm, vừa rồi An Noãn không muốn ăn, Tần Mộc cũng không ăn, bây giờ đói bụng, hai người chuẩn bị đi ăn.

Không ngờ sẽ gặp phải Tô Thần, ở đâu cũng có thể đụng phải nghiệt duyên.

Trong tiểu thuyết chỉ có nữ chủ mới có thể hưởng thụ đãi ngộ như vậy, An Noãn ngược đầu 45 độ, nói không ra có bao nhiêu phiền lòng.

“An tiểu thư, đã lâu không gặp.” cho dù có chán ghét An Noãn vạn lần, khi nhìn thấy trang điểm hôm nay của An Noãn, Tô Thần vẫn có chút kinh diễm, cô chọn cho mình cách trang điểm thích hợp, thành công làm cho cả người càng trở thêm xinh đẹp quyến rũ, vốn dĩ vì chán ghét cô mà xem nhẹ dung mạo cô, khi chú ý tới thấy An Noãn xinh đẹp đến ngửa ngáy tâm can, trong lòng Tô Thần có ý nghĩ, sẽ có ngày An gia đồ, Tần gia đồ, như vậy, An Noãn hẳn nhất định sẽ không buông tha, giữ lại bên người đến khi chơi chán thì thôi.

“Đã lâu không gặp.” Cái đầu ngơ.

Nhưng An Noãn vẫn có chút kỳ quái, mới mấy tháng không gặp, hẳn lại gầy như vậy, ít nhất phải gầy hơn 5 cân so với lần trước gặp.

“An tiểu thư xem ra rất tốt, hahaa, tôi lại không có may mắn như vậy, bởi vì xem thường An tiểu thư, hiện tại ngay cả chức tổng giám đốc cũng không giữ được, cô nói tôi nên dạy dỗ cô như thế nào?” Tô Thần phản ứng lại, nghiêng răng nghiêng lợi nói, mỗi chữ đều mang theo gai góc.

Chuyện này hẳn hoài nghi An Noãn không phải không có lý do, lần trước hẳn quá tức giận cho nên sau khi sự việc phát sinh căn bản không muốn nghĩ lại hồi ức mất mặt của mình, nhưng lần này phương thuốc bị tiết lộ, cẩn thận nhớ lại, khả năng lớn nhất chính là An Noãn nhân lúc hắn hôn mê đã đánh cắp, chung quy thì những người khác không có cái gan này, chỉ có An Noãn, dám lấy giày cao gót..., cô gái đáng chết này.

Đáng đời ! An Noãn trong lòng oán thầm

“Anh đang nói bậy gì đó, thần kinh, mặc kệ anh.” An Noãn thấy Tô Thần sắp bạo phát, chạy là thượng sách, cô xoay người chạy.

Lại bị Tô Thần kéo cánh tay lại.

“Còn giả ngu, nếu không phải là cô thừa lúc tôi hôn mê trộm thuốc, tôi sao có thể rơi vào kết cục ngày hôm nay!”

An Noãn trong lòng trợn trắng mắt, hẳn không để cho cô đi, không phải cô không chịu đi nha.

Vậy thì không đi nữa.

An Noãn cắn cắn môi, âm thanh mang tiếng nức nở khóc: “huhu, anh..tên lưu mang, mau thả tôi ra, người bây giờ làm sao vậy, để ý con gái nhà người ta không thêm hỏi đối phương có đồng ý hay không liền xông tới cướp người sao?”

Mọi người xung quanh bắt đầu quay lại nhìn, chỉ trỏ.

“Cô nói cái gì!” Hẳn rõ ràng nói chuyện về phương thuốc, lúc nào nói muốn cướp người, quả thực nói linh tinh.

Nhưng Tô Thần không biết An Noãn là người nổi danh có thể nói bậy nói bạ thay đổi thị phi.

“Không phải sao, chúng ta chẳng qua cũng chỉ ngẫu nhiên gặp nhau, câu đầu tiên của anh là trông tôi rất quen, sau đó cầm tay tôi, không cho tôi đi, không phải để ý tôi thì là cái gì, tôi nói cho anh biết, tôi không thích anh, tôi thật sự không thích anh, cho dù anh là người nhiều tiền tôi cũng không thích anh, xin anh đừng ép tôi, đừng ép tôi nữa.” An Noãn tưởng tượng mình chính là “tiểu bạch liên” đáng thương, vô tội, không có ai nương tựa, sau đó lại lộ ra đáng yêu đáng yêu, quyết cường không chịu thỏa hiệp.

Cái gì gọi là nhan sắc quyết định hết thảy, hiện tại chính là như vậy.

“Tiện nam a!” “đàn ông thôi tha, đi chết đi.” “Đạo đức bại hoại a.” “Có tiền, làm bậy a.”

Đôi tình nhân ngồi ở đại sảnh bắt đầu bình luận về chuyện này.

“Câm miệng, nếu ai còn dám nói thêm một câu, ta tuyệt đối làm cho người đó không dễ chịu.” Tô Thần tức giận không kiềm được gào thét.

Sắc mặt đã rất khó coi, cô gái đáng chết này, gặp được cô ta đúng là không có chuyện gì tốt, cơ mặt Tô Thần giật giật mấy cái, cảm giác một trận choáng váng, cổ nén lại con giận, thật vất vả mới hết bệnh, bây giờ lại có dấu hiệu tái phát.

”A Thần.”

Đúng lúc này, một âm thanh dịu dàng vang lên, An Noãn ngẩng đầu nhìn, lại chính là người mất tích đã lâu - Bạch Lộ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

An Noãn nhìn Bạch Lộ từ đối diện đi tới, không khỏi lú lười, cô hoàn toàn chìm trong hoài nghi: “đây tuyệt đối không phải là nữ chủ dưới ngòi bút của cô.”

Nhìn khuôn mặt như sản xuất hàng loạt kia nhất thời An Noãn căn bản không kịp phản ứng, phẫu thuật thẩm mỹ, nữ chủ sao lại chạy đi phẫu thuật thẩm mỹ, rõ ràng trong tiểu thuyết không có chi tiết này, tại sao trở về lại đổi cả mặt rồi, cả đầu An Noãn hiện lên toàn dấu chấm hỏi.

Bạch Lộ trước kia, trên khuôn mặt trứng ngỗng chừng bàn tay có một đôi mắt anh đào ngây thơ trong sáng như học sinh cấp III, mũi không cao lắm, thẳng và thanh tú, nhìn toàn thể trông rất trong sáng như hoa sen, chọc người thương tiếc. Nhưng Bạch Lộ trước mặt, đôi mắt đã được đục dao kéo, mất anh đào trở thành đôi mắt hai mí to tròn có thể dễ dàng bắt gặp bất kì lúc nào trên đường, mũi được nâng lên, đầu mũi nhọn, đôi môi cũng được bơm căng mọng, nhìn rất dễ thương, nhưng nhìn kĩ sẽ thấy rất không tự nhiên, khuôn mặt trứng ngỗng giờ đã thành mặt ‘xà tinh’, tựa như chỉ cần cúi đầu cảm sẽ xuyên vào ngực, khí chất trước kia đã bị hủy hoàn toàn.

An Noãn bắt đầu nhớ lại nội dung tiểu thuyết, xác định khi nữ phụ sắp xếp tai nạn giao thông, không hề hủy hoại khuôn mặt của nữ chủ, cho nên gương mặt này nhất định là do cô ta tự muốn sửa, tại sao cô ta lại nghĩ không thông vậy chứ?

“A Thần, anh không sao chứ?” Tô Thần đã lại bình thường, chừng mắt nhìn An Noãn, Bạch Lộ xuất hiện cũng lơ mơ đoán được, hơn nữa từ từ nghĩ phiên diện xung quanh cũng làm cô liên tưởng lại, cũng biết được xảy ra chuyện gì, cô quay lại nói giọng nhẹ nhàng không nhanh không chậm với những người xung quanh:

“Các vị, bạn tôi là người đàn ông đứng đắn, của cải giàu có, căn bản không cần làm chuyện cướp người dơ bẩn này, ngược lại người để ý anh ấy, muốn được đứng bên cạnh anh ấy chỗ nào cũng có, tôi nghĩ mọi người đã hiểu lầm rồi, còn vị tiểu thư này, hi vọng cô về sau làm rõ mọi chuyện rồi hãy nói, đừng vu khống cho người tốt, nếu như có lần sau, chúng tôi nhất định sẽ báo cảnh sát.”

Bạch Lộ vừa châm chọc vừa cảnh cáo, toàn thân phát ra một cỗ khí lạnh, làm cho người xung quanh yên lặng dần dần tản ra.

An Noãn châm chọc cười, đôi mắt trắng thay đen, chẳng lẽ vừa nãy không phải Tô Thần nắm cổ tay cô chất vấn sao? Hắn và cô ta đều là đồ thần kinh, xoa xoa chỗ cổ tay mới bị Tô Thần nắm đỏ lên, quả nhiên lực chú ý của mọi người lại tập trung lên tay cô, trên mặt hiện lên vẻ khinh bỉ, hiệu quả giải thích đã giảm đi một nửa, An Noãn vô tội cười, cô chẳng qua nhắc nhở mọi người xung quanh một chút, lời của cô cũng không nhất định là giả, mà Bạch Lộ và Tô Thần nhìn động tác của An Noãn, khuôn mặt đều đen lại.

An Noãn đang muốn mở miệng đáp lễ Bạch Lộ.

Lại bị từ WC ra tới Tần Mộc hộ mệnh mẽ đem nàng hộ tại trong ngực, An Noãn như là côn đồ tìm được tổ chức, ngư khí không được, ngửa đầu, khiêu khích nhìn hai người, lại không liệu được Tần Mộc lặng lẽ nói:

Lại bị Tần Mộc mới từ WC đi ra, mệnh mẽ ôm vào ngực bảo vệ, An Noãn như côn đồ tìm lại được tổ chức, khí thể hiên ngang, ngửa đầu, khiêu khích nhìn hai người, lại không ngờ Tần Mộc lặng lẽ nói:

”Nếu là hiểu lầm, như vậy xin cáo từ.”

A, đừng cáo từ, để cô chinh đồn đối phương hãy cáo từ, Tần đại ca, đừng quá khinh thường người ta, tốt xấu gì người ta cũng là nữ chủ.

“Đừng vội đi như vậy, Tần thiếu, đều là người quen cũ, cùng nhau uống chén trà đi.” Tô Thần gọi Tần Mộc lại.

Đúng vậy, đúng vậy!

”Tần Mộc, chẳng lẽ lại không nhận ra vị mỹ nữ bên cạnh tôi, là thư ký trước kia của anh, Bạch Lộ.”

Đúng a đúng a, tốt xấu gì cũng làm quen với người mới thẩm mỹ này rồi hãy đi.

Tần Mộc nhìn An Noãn đang khí thế bừng bừng trong lòng mình, đoán chừng cô không muốn rời đi.

Bạch Lộ thực rất bản lĩnh, từ lúc bắt đầu lãnh đạm đến khi ngạc nhiên bình tĩnh, lại từ ngạc nhiên đó nở một nụ cười sáng lạn nói: “ Hóa ra là người quen, ngại quá, sau trận ốm nặng, tôi mất trí nhớ, xin tự giới thiệu một lần nữa, tôi là Bạch Lộ, xin chào, Tần tổng, thật hân hạnh được gặp anh!.”

Bạch Lộ nở nụ cười không chỗ sở hờ, đưa tay bày tỏ vẻ hữu hảo, đây là nụ cười cô ta luyện đã lâu, trong ngọt ngào có trong sáng ngây thơ, trong dịu dàng có vài phần lãnh đạm, không có mấy đàn ông có thể chống lại được.

Báo thù, cách tốt nhất chính là bị người phụ nữ mình yêu thương nhất hủy hoại tất cả sự nghiệp, cho nên bước thứ nhất để báo thù, chính là để cho Tần Mộc yêu cô ta.

Khi ở nước ngoài, từ lúc Tô Thần mang tài liệu về Tần Mộc, đã xem qua vô số lần ảnh của Tần Mộc, chỉ nhìn ảnh chụp, cco ta cũng đã có một cảm giác tim đập thình thịch, Tần Mộc đúng là người đàn ông rất có ma lực, không chỉ rất đáng tiếc, nếu như hắn không phải kẻ thù của mình, vậy cô nhất định sẽ thích hắn, nhưng trên thế giới này không có nếu như, Tô Thần nói cho cô biết, người đàn ông này chính là kẻ thù của cô, vậy thì được rồi, chỉ cần Tô Thần nói, cô đều tin tưởng không nghi ngờ.

Kẻ thù gián tiếp hại chết cha mẹ, cô nhất định phải làm cho hắn nhận trừng phạt thích đáng, còn có cô bé bên cạnh hắn, là An Noãn đúng không, làm hại Tô Thần mất chức vị, Tô Thần căm hận đến tận xương tủy, cô sẽ lập tức chinh cô ta thân bại danh liệt.

Tô Thần từng cứu cô, ai làm hại Tô Thần, cô sẽ giúp Tô Thần đòi lại.

An Noãn không thừa nhận cũng phải thừa nhận, sự diễm đam đáng yêu vừa nãy của cô nếu so với nữ chủ trước mặt này thì kém xa.

“Xin chào” Tần Mộc sắc mặt không đổi, chạm tay Bạch Lộ, không có bất kì biểu hiện gì cho thấy bị hấp dẫn, cho dù là một giây, so với hành động đối đãi với An Noãn khác một trời một vực.

Đối với Tần Mộc mà nói, trên thế giới này ngoại trừ An Noãn, những người phụ nữ khác cũng chỉ là một kí hiệu, không có bất kì hứng thú nghiên cứu gì, hắn thương thức năng lực làm việc của Bạch Lộ, nhưng không có nghĩa là hắn hiếu kì đối với cô ta, ngoài An Noãn tất cả phụ nữ khác hắn đều không hiểu ki.

Bạch Lộ có chút thất vọng, cô không đủ đẹp so với người đứng bên cạnh hắn sao? Không đủ ưu tú sao? Vì báo thù, cô đã đặc biệt đi chỉnh sửa nhan sắc, nhưng phản ứng của Tần Mộc lại ngoài dự liệu của cô, nhưng dù như vậy lại càng kích thích lòng háo thắng trong lòng cô.

An Noãn mỉm môi, chính mình tự suy tư về tình tiết, tình tiết đã sớm thoát khỏi kịch bản, trong sách nữ chủ gặp lại nam chủ không phải như vậy.

Cô luôn theo đuổi mô típ “cầu huyết”, cho nên muốn cầu huyết đến cùng.

Cho nên tình tiết gặp lại được thiết lập sau khi tai nạn giao thông, nhưng lần trước cô bị thương, Tần Mộc lái xe càng trở nên cẩn thận, người khác không đụng vào, cần bản không có khả năng xảy ra tai nạn, cho nên cơ bản không có khả năng đụng phải Bạch Lộ, nhưng vẫn có vài thứ không đổi, ví dụ cá tính nữ chủ vẫn thế, nữ chủ mạnh mẽ trở về, tính tình thay đổi 180 độ, cứ như trọng sinh vậy, đối xử với nữ phụ không chút nương tay.

Trong truyện nữ chủ vừa trở về liền cướp Tần Mộc, vì báo thù mà hai người họ ‘ngược luyến tình thâm’, còn nữ phụ thì rối loạn, sử dụng đủ các kiểu hãm hại, nhưng cuối cùng đều bị Bạch Lộ vạch trần, suy cho cùng Tần Mộc cũng là nam chủ, nên Bạch Lộ sau này tha thứ cho Tần Mộc, cuối cùng hạnh phúc bên nhau.

Tình tiết như vậy thật ‘đau dạ dày’ quá đi, may mà chỉ là tiểu thuyết, bằng không, An Noãn nhất định sẽ tới trước mặt Tần Mộc nhìn xem Tần Mộc có thay đổi gì không, cô nghĩ nếu như cô thấy trên mặt Tần Mộc có bất kì một thay đổi nhỏ nào đó, cô hẳn là rất buồn, bởi vì khi nhìn thấy trên mặt Tần Mộc không có bất cứ thay đổi gì An Noãn rất vui vẻ, hận không thể biến thành một con thỏ nhỏ, nhảy nhót tung tăng.

Đang lúc An Noãn suy tư, lại nghe thấy Bạch Lộ không lạnh không nhạt chậm chạp nói:

“An tiểu thư thật giống chim hoàng yến.” An Noãn và Từ Kiều Kiều trước kia không thuận mắt nhau, nhưng cô biết Từ Kiều Kiều tuy rằng chán ghét cô, nhưng trước nay lại không nhìn cô bằng ánh mắt độc ác, đôi mắt kia của Bạch Lộ sắc lạnh giống như trong hầm băng vậy.

Chim hoàng yến sao? Nói cô hả? An Noãn tìm tìm nhún nhún vai, “ không có cách nào, tôi trời sinh đã được ưu đãi hơn người, những thứ người khác cố gắng phấn đấu mấy chục năm đều không đạt được, tôi sinh ra đã có, hơn nữa tôi cũng vui vẻ làm một con chim hoàng yến, hoàng yến của Tần đại ca.” Có thể đem những chuyện vô lý ra nói thành chuyện vô cùng hợp tình hợp lý cũng chỉ có mình An Noãn.

Đòi lại, Tần Mộc buồn cười vỗ đầu cô.

Bạch Lộ cảm thấy châm chọc, đồng thời lại rất không có cách nào phản bác, chỉ đành miễn cưỡng cười.

Không khí trở nên có chút cứng ngắt!

“Ha ha, nếu như An tiểu thư và Bạch Lộ nói chuyện hợp như vậy, chỉ bằng chúng ta ngồi xuống uống ly trà.” An Noãn trùng mắt nhìn Tô Thần, mù hã, con mắt nào của người thấy bọn ta có thể trò chuyện, hừ.

Hai chiếc xe, bọn họ chọn tới khách sạn Thế Kì cách chỗ này nửa tiếng đi đường, bởi vì Tần Mộc và An Noãn còn chưa ăn cơm.

Trên xe, An Noãn cúi đầu, Tần Mộc nghiêng đầu nhìn một cái, nói: “Không vui?”

“Cô ta nói em là chim hoàng yến!” Tinh khí trẻ con của An Noãn bùng phát, oán giận mách với Tần Mộc.

“Không phải lúc này em đã đáp trả rồi sao, lúc ấy làm cho cô ta á khẩu không nói được gì.”

“Đó là cố ý nói cho cô ta nghe, em không muốn để người ta tự tung tự tác lại còn làm giảm uy phong của mình, hơn nữa anh với Tô Thần trước nay bằng mặt không bằng lòng, em muốn lấy thể diện cho anh, nhưng thực ra trong lòng vẫn rất để ý.” Bị người khác châm chọc là ‘bình hoa di động’ ai cũng sẽ để ý.

Tần Mộc cảm thấy có một luồng âm áp trong lòng, nhìn đáng vẻ uể oải của An Noãn không đành lòng tự áp lực cho cô, dùng phương pháp nhẹ nhàng nói: “Bà xã anh sau này là đại tác gia, sao có thể là chim hoàng yến?” Chim hoàng yến chỉ có thể dựa vào chủ nhân nuôi nấng, chăm sóc.

“Hay là có người không muốn là tác gia nữa, vậy thì tốt, anh có thể tiết kiệm một khoản tiền lớn.” Tần Mộc gật gật đầu, bàn tay đặt trên vô lăng gõ gõ vài cái.

An Noãn bị Tần Mộc chọc cười, không ngờ Tần đại ca còn có thể an ủi cô như vậy, nên vui vẻ ra mặt nói: “Không được, ai nói em không làm tác gia, em nhất định sẽ xuất bản, đóng phim, anh từng nói sẽ đầu tư cho em, không được thất hứa.”

“Ừm, anh tin tưởng nhà chúng ta sẽ xuất hiện một đại tác gia.”

An Noãn nháy mắt liền không hề rời rắm chuyện này nữa.

Bắt đầu cùng Tần Mộc hi hi ha ha, bỗng chiếc xe trước mắt lướt qua, còn có ánh mắt đặc ý của Bạch Lộ làm cô lẩn nữa “đau dạ dày”.

Rút ra một tờ giấy ăn, giơ lên, nói với Tần Mộc: “Tần đại ca, vượt qua cô ta, đừng để cô ta coi thường.”

Tần Mộc lại không có bất kỳ ý muốn tăng tốc nào, phúc hắc cười: “nhanh làm gì, con đường này từ đầu đến cuối đều bị giám sát tốc độ, cứ để cô ta vượt, tin chắc qua đoạn đường này, cô ta sẽ phải thi lại bằng lái.”

“Phải không? Tần đại ca, anh thật xấu xa.”

Tần Mộc không lạnh không nhạt nói: “Cho dù không như vậy, cũng sẽ không lái nhanh, em quên lần trước bị thương rồi hả?”

“Được rồi.” Thì ra là trùng hợp, An Noãn phồng lên giống như trái khí cầu rồi lại lập tức xẹp xuống.

“Tần đại ca, em có dự cảm, chút nữa trên bàn ăn, cô ta nhất định sẽ gây chuyện với em, đợi đến lúc đó nếu em không ứng phó được, anh nhớ giúp em nha, chúng ta ‘phu thê đồng tâm, ki lợi đoạn kim’.”

Lời này là dùng như vậy sao? Tần Mộc trầm mặc, “Được.”

“Tần đại ca, anh thật tốt.”

Bạch Lộ nhìn gương chiếu hậu, thấy mình càng ngày càng cách xa chiếc Porche, trong lòng không khỏi thất vọng, giống như đám một đám lên đệm bông vậy, toàn thân vô lực.

Trên bàn cơm, Tô Tần vẫn khen Bạch Lộ ưu tú như thế nào, Bạch Lộ có thể nói chuyện bất động sản như thế nào với Tần Mộc, giống như cố ý muốn xem thường An Noãn.

Hơn nữa còn cố ý nói cho Tần Mộc biết cô ta ở Mỹ cũng làm lĩnh vực này, nếu có cơ hội muốn vào công ty Tần Mộc phát triển, trên thực tế, An Noãn làm thư ký bao lâu như vậy, không nói là toàn bộ đều hiểu, nhưng sơ sơ thì vẫn biết, cho nên muốn xen vào nói là hoàn toàn không vấn đề.

“An tiểu thư, đề tài này có phải hơi khô khan không? Cũng khó trách, cô không phải người trong nghề, lại chưa từng học qua, thấy vô vị cũng khó tránh.”

“không có, tôi bây giờ đang muốn học hỏi thêm nhiều thứ.”

“Nếu như theo không kịp thì đừng miễn cưỡng bản thân, có vài thứ phải dựa vào thiên phú!”

“Cái này tôi hiểu, nhưng Tần đại ca có nói tôi ưu tú hơn so với cô, cho nên việc cô có thể làm tốt thì tôi cũng có thể làm tốt, việc cô không thể làm tốt, tôi cũng có thể làm tốt, đúng không, Tần đại ca?” Phải lấy lại khí thế cho tất cả nhân vật hi sinh và nữ phụ.

“Ừm.” Tần Mộc giúp An Noãn rót, đúng là như vậy.

Bạch Lộ thấy Tần Mộc lên tiếng trả lời, nhất thời đổi những thức ăn này không có khẩu vị.

Cả bữa cơm, chỉ có An Noãn ăn sung sướng.

An Noãn trước khi đi, còn đặc biệt nghiêng cằm, nháy nháy mắt với Bạch Lộ, nhếch miệng lên cười.

Trên đường trở về, Bạch Lộ nhìn Tô Thần, có chút khó chịu nói: “Không phải nói Tần Mộc rất không thích An Noãn sao?”

“Có lẽ là đang diễn kịch, chuyện trong hào môn gia tộc, làm gì có cái gọi là tình yêu chân thành.” Tô Thần nói.

“Hừ, tôi nhất định phải có được Tần Mộc, sau đó đá hắn, còn có An Noãn kia, tôi vừa nhìn đã thấy không thoải mái.” Bạch Lộ hung hãn nói.

“Đợi đến lúc đó, cô mới là mây trắng trên trời cao, còn cô ta chỉ là cặn bã dưới đất, cô muốn trừng phạt như thế nào cũng được.” nhưng tiền đề là tôi đã chơi chán.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Trong cuộc sống, không gặp được tình địch là chuyện không thực tế, có ông xã vừa đẹp trai lại giàu có mà không có tình địch có thể nói là chuyện hoàn toàn không có khả năng.

Nhưng khi đối mặt với tình địch mạnh như vậy sao cô lại không thấy ghen nhỉ? Tại sao lại không ghen?

“Tần đại ca, có phải anh có người phụ nữ bên ngoài không? Có phải anh không còn yêu em nữa?” Như vậy mới đúng dáng vẻ của một người vợ nên có.

“Tiểu Noãn, nửa đêm rồi, em đừng điên nữa, lại đây, ngủ.” Tần Mộc thu dọn quần áo trên giường, đã rất muộn rồi, nhưng vì ăn tối tương đối trễ nên bây giờ cả người vẫn rất tỉnh táo.

An Noãn lại đứng, không nhúc nhích, há miệng nhìn Tần Mộc hát: “yêu đến con tim vụn vỡ cũng đừng oán trách ai, chỉ bởi vì giây phút gặp nhau quá đẹp đẽ, cho dù có đau thương, có rơi lệ, trái tim này có hóa thành tro bụi cũng không sao...” An Noãn ảo tưởng mình là nguyên chủ, càng hát càng nhập tâm, hai tai nâng ngực, dáng vẻ hoàn toàn giống các nhân vật nữ chính trong tiểu thuyết của Quỳnh Dao, đầu lắc lắc, gật gật. (Hanri: đây là bài “cánh bướm trong mưa” trong phim Hoàn Châu cách cách).

“hây...” bay về anh trong cơn mưa nhẹ êm đềm. (H: vẫn là lời bài hát)

Cao, chỗ cao trào, An Noãn ngẩng đầu, đuổi tay.

Nghênh đón cô chính là chiếc áo lót bay tới mắc luôn trên đầu, chắn tầm mắt cũng chặn luôn tiếng hát của cô.

Đáng ghét, làm gì mà ném cái này, không nhìn được biểu tình trên khuôn mặt Tần Mộc rồi.

Sau đó, một bàn tay đột nhiên kéo tay cô, thân hình An Noãn thấp, Tần Mộc dễ dàng tóm An Noãn đẩy ra bên ngoài, sau đó “oành” đóng cửa.

An Noãn kéo đồ lót trên đầu xuống, dậm chân một cái, nhử mặt bánh bao nhìn cánh cửa đóng chặt trước mặt, ông xã gì vậy, lại vứt cô ra ngoài cửa, thật không ra làm sao, thật chẳng ra làm làm sao, Tần gia sao có một người cháu như vậy?

“Tần đại ca, mở cửa, mở cửa.” Thục bực mình.

“Thật thà hỏi lỗi xong mới được vào.” Âm thanh nhạt nhạt của Tần Mộc vang lên, nhưng thực tế anh vẫn có chút bực mình, anh không thích thái độ hoài nghi của An Noãn cho lắm, cho dù chỉ là đùa giỡn.

“Đây là phòng của em”

Chẳng lẽ không phải của anh sao? “Nhà là do anh mua.”

Em mua giường, anh muốn đuổi em ra ngoài, có phải là nên để cho em mang cả giường ra ngoài không?”

Tần Mộc cảm thấy hôm nay quá mệt mỏi, mới cùng An Noãn lý luận vấn đề phòng ở.

Trong phòng yên tĩnh không có một âm thanh, An Noãn đứng trong phòng khách, vẫn là để chân trần đứng đó, sàn nhà lạnh buốt, lạnh quá...

“Tần đại ca?”

Dán tai lên cánh cửa, không có tiếng gì.

”Tần Mộc?”

Không ngừng cố gắng.

”A Mộc?”

Thay đổi sách lược.

”Ông xã?”

Âm thanh vang lên tiếng sau dịu dàng mềm mại hơn tiếng trước, Tần Mộc nghe mà trong lòng ngứa ngáy, khó chịu vừa nãy đã vui đi hơn nửa.

Thực ra cũng không định phạt cô quá lâu, đứng dậy mở cửa, dáng người cao ráo chắn trước cửa, cúi đầu nhìn An Noãn đầu rớt bù, mặc chiếc áo ngủ nhung màu trắng nói : “Hồi lỗi rồi”

”Ừm, em sai rồi.” Biết sai có thể sửa là đứa bé ngoan.

”Sai ở đâu?”

”Không nên biết anh không yêu em, còn hỏi anh có yêu em không?”

”Oành” cửa lại được đóng lần nữa, được, coi như anh chưa từng mở cửa.

Lúc này mặc kệ An Noãn gọi thế nào, bên trong cũng không mở nữa, tại sao lại như vậy???

Trên đời này, chỉ có cô mới có bị kịch bị ông xã đuổi ra khỏi phòng ngủ, đồ xấu xa, không biết thương hoa tiếc ngọc sao? Có nữ chủ, chẳng lẽ lại quên ngay nữ phụ ‘bên hồ Đại Minh’ sao? (H: An Noãn đang lụy HCCC, nữ phụ bên hồ Đại Minh là chỉ mẹ của Từ Vy)

Tần Mộc quyết tâm, không mở cửa cho An Noãn, tối nay An Noãn thật sự chỉ có thể ngủ trên sofa, An Noãn nhớ lại thái độ lạnh nhạt ban nãy của Tần Mộc đối với Bạch Lộ liền không nhìn được mỉm cười.

A, a, Làm gì lại đẹp trai như vậy....., kỳ thực cô căn bản không có tức giận.

An Noãn ghé người trên sofa, lần qua lần lại, suy nghĩ suy nghĩ rồi ngọt ngào tiến vào giấc một đẹp, đến nửa đêm, ông xã mặt than đen cuối cùng không nỡ để bà xã ngủ ghế sofa nên trực tiếp ôm cô lên giường ngủ.

An Noãn sau khi nằm trên giường, theo bản năng tiến sát vào hướng tới nguồn nhiệt ấm áp, Tần Mộc ôm lưng cô, cũng tiến vào mộng đẹp.

Ngoài cửa sổ, bầu trời đêm lấp lánh, bóng đêm rực rỡ.

An Noãn ngủ muộn hậu quả chính là đi làm muộn, khi Tần Mộc đi làm nếu như An Noãn muộn hẳn trước giờ không đợi, cho nên tới 11 giờ, An Noãn mới mang theo mỳ chua cay bước vào văn phòng, một số đồng nghiệp nhìn thấy cô, hận không thể tự đâm ngực mình.

Làm gì có kiểu đi làm như vậy, phu nhân tổng tài là giới lắm sao?

Những người có tâm lý ghen tức người giàu ‘tương đối nặng’ đã xin rời tầng 9, bởi vì ở tầng 9 quả thực là thất vọng, có thể nhẫn nhịn để một thư ký như vậy làm việc tại Tần thị, công ty như vậy làm sao có thể trở thành doanh nghiệp đứng đầu trong ngành bất động sản.

An Noãn thân là thư kí, nhưng lại không làm việc của một thư kí chân chính, ngồi trước màn hình máy tính, rất tự nhiên mở trang chủ của Tấn Giang, trên bảng xếp hạng bá vương có tiểu thuyết của cô, lướt qua top 1 và top 2, thực ra An Noãn biết đây là công lao của ai, có những chuyện, tự mình làm sẽ có chút lúng túng, ngại ngùng, dường như đó là biểu hiện không tự tin, cũng làm mất đi sự hợp tình hợp lý nên có, nhưng nếu người này là Tần Mộc, vậy thì lại là chuyện khác, đây chính là biểu hiện Tần Mộc sủng cô, có một vài vấn đề kì thực cuộc sống đã cho ta đáp án.

Đôi mắt hồ ly nhìn tổng tài trong văn phòng, cười hắc hắc, hai mắt cong cong, vô cùng xinh đẹp.

Sau đó An Noãn đăng nhập tài khoản của mình.

Tiểu thuyết của An Noãn đã được năm vạn chữ, nhưng lần nào An Noãn cũng mở ra đọc lại, xem chỗ nào chưa đúng, liền sửa lại, năm vạn chữ, cô đã sửa lại không dưới sáu lần, biên tập bắt đầu gửi tin nhắn cho cô, cô biết, tiểu thuyết của cô rất nhanh đã lên VIP.

Vui không?

Đáp án là rất vui vẻ, làm chuyện mình thích, đến lúc được hỏi đáp cho dù chỉ là một chút chút, cũng hơn trăm lần so với những chuyện khác.

An Noãn lúc rảnh rỗi còn lướt trang bishui, xem xem người khách viết văn, hoặc là xem người khách đánh giá tiểu thuyết của cô, văn đô thị ở bishui tương đối nhiều, sau đó nggieem tức ghi nhớ các đánh giá của mọi người về tiểu thuyết của cô.

Làm xong An Noãn ăn hết một túi khoai tây miếng, còn lại ném cho Bàn Mộc.

“Bàn Mộc, cô biết không, chương đầu của tôi đã vượt quá một vạn lần đọc, cũng có hơn 100 lượt bình luận.”

“An Noãn, tôi xin cô, đừng nói nữa, đừng kích thích tôi.” Bàn Mộc là cô gái trầm lặng, nhưng đối mặt với An Noãn, cô đích thực chịu không nổi.

An Noãn chớp chớp mắt không hiểu nói: “Tôi chỉ chia sẻ một chút tiến bộ của tôi thôi, cô làm gì phản ứng mạnh thế, có phải ốm rồi không?”

“Không phải, tôi mỗi ngày thấy cô đi làm, liên tục rất đau khổ.” Bàn Mộc có gì nói đó.

“Được rồi, vậy mai tôi sẽ tận lực đi mượn một chút, nói như vậy, cô có thể ít nhìn thấy tôi một chút.”

“... ..” Bàn Mộc đã ghé vào trên bàn học máu.

An Noãn nhìn tình trạng cổ phiếu trên thị trường, phần lớn thời gian cô vẫn tự tìm niềm vui cho mình, Bàn Mộc đi làm bên công việc, cô biết việc xây dựng thêm bệnh viện nhân dân ở thành phố A, lại rơi trên đầu Bàn Mộc, Bàn Mộc vừa mới mở bán biệt thự, mới mở bán mà đã tranh nhau không còn, cho nên Bàn Mộc bên công việc đôi khi vội vàng, đến ăn cơm cũng không có thời gian, nhưng An Noãn cảm thấy mặc dù như vậy, nhưng vẫn rất hạnh phúc, hằng ngày nhìn thấy Bàn Mộc đó chính là một loại hạnh phúc.

Không ghen tuông, không oán giận, bà xã chăm chỉ đi làm như cô trên đời này biết tìm nơi nào đây?

Suy nghĩ một chút, An Noãn lại bắt đầu hỏi An Dương vấn đề này.

“Anh ba, anh nói xem em vì sao lại không ghen?”

“Bởi vì em là đồ ngốc, nếu Bạch Lộ lần tới còn dám cướp chồng em, em nhớ rõ cho cô ta mấy cái bạt tai, nếu như em đánh không lại cô ta, nói cho anh, anh ba tới giúp em xả giận, nhớ đó, phụ nữ không ác thì địa vị bất ổn.” Bất kỳ người anh nào cũng lo lắng em gái mình người khác bắt nạt, cho dù em gái hẳn không chịu bất kỳ thiệt thòi nào.

“Ha, em mới không hư như vậy, kì thực hôm qua trở về, em còn cố ý biểu hiện tức giận cho Bàn Mộc coi, anh ấy không ôm em, cũng không có nói yêu em, em có chút buồn buồn.” An Noãn đem cả việc hôm qua Bàn Mộc đuổi cô ra khỏi phòng cũng nói luôn cho An Dương.

“Không có người đàn ông nào dưới tình huống như vậy lại ôm em, nói yêu em cả, không cãi nhau với em đã là tốt lắm rồi, lần sau đừng có hỏi.”

“Ừm, cho nên em cảm thấy giả cho Bàn Mộc thực sự rất hạnh phúc, nhưng em vẫn rất rối rắm vì sao em lại không ghen?”

“A Noãn, chúng ta vẫn là nên nói về việc bữa tiệc công ty tổ chức vào tuần này đi.” Vấn đề này chúng ta đã nói cả nửa tiếng đồng hồ, có thể đổi đề tài rồi

“Nhưng anh ba vấn đề này còn chưa được giải quyết, anh hãy giả đáp em trước đã, anh nói đi vì sao em lại không ghen, em tại sao lại không ghen hả?” An Noãn lại bắt đầu làm nhảm.

Phiền chết ...

Lần đầu tiên, An Dương cúp điện thoại An Noãn.

“Tu tu tu.”

“em ...” An Noãn mắng mỏ qua di động.

An Noãn nhìn di động chuẩn bị gọi cho An Dương để cúp lại một lần, nhưng gọi mới phát hiện điện thoại hết tiền, ngay cả di động cũng chống đối cô, ta cmm ...

Vừa nạp 3000 tệ phí điện thoại online chưa đến hai phút, An Noãn nhận được một bưu kiện chuyển phát nhanh.

“An Noãn, có bưu kiện của cô.”

“à... , chẳng lẽ phí điện thoại lại biến thành cũng bưu kiện?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

“Đúng là chuyển phát nhanh từ Nhật” An Noãn nhìn địa chỉ trên kiện hàng, đã xác định đây không phải là thẻ điện thoại, làm gì có thẻ điện thoại nào lại gửi bưu kiện cao cấp như vậy? người bán điên rồi chắc?

Sự thật chứng minh, người bán không điên, bởi vì kiện hàng này không phải bên bán gửi, nhưng mà có người trong công ty các cô lại giống như điên rồi.

“Người đẹp phiên dịch thân mến, cho tôi mượn cây kéo một chút, cảm ơn!” An Noãn ngẩng đầu ngoắc ngoắc tay, ngồi đối diện cô nàng phiên dịch đòi kéo.

“Phiên quá, đang bận.” Phiên dịch không để ý tới An Noãn, phát điên ngẩng đầu hét một câu.

Xem kiểu này chắc là uống nhầm thuốc rồi, An Noãn nghi ngờ nhìn về phía phiên dịch đang âm dương quái khí, vòng qua bàn việc cầm lấy chiếc kéo.

Mở bưu kiện ra, là mỹ phẩm Nhật mà ba mẹ Tần Mộc gửi cho cô, có mấy loại mỹ phẩm của Nhật An Noãn muốn dùng mà ở trong nước lại không mua được, lần trước tùy tiện đăng trên Wechat, không ngờ mẹ chồng cô lại thực sự gửi về cho cô, còn gửi liền vài hộp, đủ cho An Noãn dùng nửa năm, đúng là có ba mẹ chồng đại gia ở Nhật Bản thật quá hạnh phúc, trong hộp ngoài mỹ phẩm còn có mấy bức hình ông bà đi du lịch khắp nơi chụp lại, thật ngưỡng mộ, đằng sau bức hình là hàng hoa anh đào nở rộ, đẹp quá đi, An Noãn xem từng bức một, bức nào cũng xem rất lâu, cho tới tận bức ảnh cuối cùng, còn có ảnh của em gái Tần Mộc- Tần San San, trông cũng gần giống Tần Mộc, một cô gái ‘mặt than’, An Noãn không biết tại sao lại có chút buồn cười.

Hình như tính tình Tần Mộc và Tần San San đều ổn trọng giống như tính tình của Tần lão gia.

Hi vọng sau này con của cô và Tần Mộc sẽ không phải “mặt than”, tốt nhất là dễ thương ngoan ngoãn như Olivia, haha, nghĩ nghĩ cũng thấy tuyệt vời.

Trong hộp còn một tấm bưu thiếp, bối cảnh là lâu đài Matsumoto, bên trong có mấy câu chúc phúc, còn viết rằng bọn họ trong thời gian gần sẽ chưa quay trở lại, đợt học kì này của Tần San San kết thúc mới trở về, cuối cùng mẹ chồng còn muốn thay cô cầu nguyện cho Tiểu Mộc giành được giải thưởng “doanh nghiệp xuất sắc toàn quốc”.

Đọc xong thư, An Noãn lại một nữa cảm thán, ba mẹ chồng thật hạnh phúc, hàng năm đều đi du lịch khắp nơi, cô cũng muốn đi, nhưng với lịch làm việc liều mạng của Tần Mộc, chắc là phải rất lâu rất lâu nữa.

Nhưng mà.....

... .. hình như đã đề sót cái gì đó...

Tần đại ca vinh dự giành được giải thưởng doanh nghiệp xuất sắc?

Tại sao cô lại không biết?

An Noãn lại đọc lại một lần nữa, đúng là đạt giải thưởng.

Nàng quá không quan tâm Tần Mộc rồi, phải tự cảnh tỉnh bản thân đi.

Nhưng mà chuyện tốt như vậy, buổi tối phải chúc mừng cho Tần Mộc.

Có điều nấu một bữa cơm, đi xem một phim, hay là tụ tập đám bạn bè? Dù sao cũng hơi đơn giản, An Noãn trầm tư suy nghĩ, đoán xem Tần Mộc thích như thế nào? Đến khi nhìn đến trên mặt bàn, thấy bức ảnh cô vui tươi đứng bên bờ biển, tinh thần cô bỗng nhiên lóe sáng, đây là bức ảnh cô chụp mấy tháng trước, lúc đó vì đi nhầm đường, không biết thế nào lại ra bờ biển, liền chụp vài kiểu trở về.

Cô vốn ghét mất bức ảnh này, nhìn không đẹp, muốn đốt đi, nhưng Tần Mộc lại ngăn cản, anh nói nhìn rất thỏa mái, nhìn thấy nó bao nhiêu phiền liền tan biến.

Cho nên thích cô đứng bên bờ biển, thích dáng vẻ vui tươi đó?

Quyết định như vậy đi, lần này sẽ cùng Tần Mộc đi chụp ảnh ở bờ biển.

Trước khi đi, An Noãn nhìn chằm chằm văn phòng tổng tài, đôi mắt đen lúng liếng chuyển động vài vòng.

Đột nhiên quay ra Bàn Mộng nói: “Bàn Mộng, qua đây xem có muốn mỹ phẩm nào không?” An Noãn đem chiếc hộp đẩy tới trước mặt Bàn Mộng.

Phụ nữ đều không có sức chống cự đối với mỹ phẩm, nhìn đám đồ mỹ phẩm đắt tiền Bàn Mộng thử thăm dò: “muốn gì cũng được chứ?”.

“Ừm, cứ tự nhiên, à đúng rồi, cô nàng phiên dịch bị làm sao đó?” An Noãn ghé người trên mặt bàn, đôi mắt hướng về phía phiên dịch đang cúi đầu nói.

“Mình đang muốn nói với cậu, nhưng mình cũng chỉ biết sơ sơ, hình như là người đảm nhiệm vị trí của cậu trước kia trở về, nói muốn mời văn phòng chúng ta tối nay đi ăn, ôn lại chút chuyện xưa, phiên dịch kia và cô ta hàn huyên rất lâu trên wechat, vừa rồi mình đi WC, nghe thấy phiên dịch kia nói

rằng cậu ngày nào đi làm cũng như đi chơi, tất cả công việc vào tay cô ta, còn nói cái cô trước kia tốt hơn cậu, nhưng mình thấy cô ta cũng kì quái, lúc cậu không đến. cũng là do cô ta một mình làm, có thấy cô ta kêu ca bao giờ đâu?”

”Mình quả nhiên dễ làm người ta ghen ghét mà .”

Đối với thái độ của cô nàng phiên dịch, An Noãn cũng cảm thấy bình thường, giống như lúc An Noãn đổi phòng khi còn học đại học, khó khăn lắm mới hòa nhập vào môi trường mới, người cũ trở lại cô bỗng nhiên trở thành người ngoài cuộc, xa thì thom, đột nhiên, giữa bọn họ có rất nhiều chuyện để nói, hận không thể cho cô ta dọn trở về.

Có điều An Noãn cũng biết phải là như thế nào để xoay chuyển không khí này.

Nhân nhượng một chút, tự nhiên một chút, làm chút ân huệ., mấy người bạn kia sẽ lại quay trở về thôi.

“Tuy rằng có hâm mộ và ghen tị nhưng mà, cậu đi làm như thế nào thì liên quan gì đến cô ta, có bà chủ công ty nào lại đi sớm về muộn đâu, An Noãn mình đứng về phía cậu, cậu đừng nói với bọn họ nhé, mình nhất gan, có điều dựa vào chút nhiệt tình của mình, cậu nhớ bảo ông xã cậu tăng lương cho mình nhé.”

“Cuối năm, cho cậu chuyến du lịch Pháp mười ngày.” An Noãn mạnh bạo nói.

”Nói phải giữ lời.”

“Nhất định, nhất định”. Cùng lắm thì cô bỏ tiền. “Đúng rồi, cậu chọn mấy thứ đi, sau đó chia cho mọi người, đều là mỹ phẩm tốt, không mua được trong nước đâu.”

“An Noãn, cậu quả nhiên là người tốt.” Bằng Mông lệ nóng quanh tròn nói.

Cô vốn là người tốt mà.

Chia xong mỹ phẩm, An Noãn báo với thư kí trưởng cô phải trở về.

“A, An Noãn, cô phải về hả? buổi tối còn muốn cùng cô đi ăn với bọn tôi nữa.” Cô nàng phiên dịch nhận được mỹ phẩm, cũng cảm thấy thái độ lúc này của mình hơi quá đáng, người ta dù sao cũng là phu nhân tổng giám đốc, tùy tiện nói một câu cũng có thể đá bay mình, bây giờ còn tặng cả mỹ phẩm, thái độ đối với An Noãn liền trở lại ôn hòa, lấy lòng như trước kia.

“Haha, không còn cách nào, trong nhà có chút việc, vậy tôi đi trước đây.” An Noãn sờ sờ mũi một cái, quay người vào thang máy.

Tần Mộc tan tầm, An Noãn đã sớm không thấy bóng dáng đâu, trên bàn để lại một mảnh giấy nhắn: “Em đang ở bờ biển, tan tầm đến tìm em nhé, bà xã thân yêu của anh.” Mặt sau còn in vết son môi, Tần Mộc lấy di động ra, gọi cho An Noãn, điện thoại thông, có chút tạp âm, dường như còn có thể nghe được tiếng gió biển, cô thúc giục hần nhanh lên một chút.

Đầu kia điện thoại, An Noãn ôm ngực, dậm chân, đứng tại chỗ run run, bờ biển tháng 12 rất lạnh, cúp điện thoại, An Noãn thờ dài.

Tại sao phải ra bờ biển?

“Nhiệt độ hôm nay là bao nhiêu?” Vừa hay giám đốc tiêu thụ ở bên cạnh, Tần Mộc hỏi luôn.

“khoảng 11 độ, tối hôm nay nhiệt độ già, tổng giám đốc, anh đừng đi nhanh như vậy.”

Tần Mộc hủy bàn tiệc vừa mới đặt ở khách sạn, đi vào thang máy cùng với giám đốc tiêu thụ, khi vị giám đốc kia còn chưa nói xong, Tần Mộc đã đi ra khỏi thang máy, cho nên hần nói nhiều như vậy, tổng giám đốc hầu như không nghe, hần ta ưu sầu nhận ra rằng mình nói nhiều như vậy đều vô nghĩa.

“Tần tổng, khéo quá, lại gặp anh ở đây.”

Bạch Lộ giải thích: “Tôi tới thăm vài đồng nghiệp trước kia, không ngờ lại gặp Tần tổng lúc tan tầm, nếu đã gặp, không bằng tôi chủ chi, mời Tần tổng cùng ăn tối.” Bạch Lộ và Tần Mộc không hẹn mà gặp ở cửa, trên thực tế, mời đồng nghiệp ăn tối cũng chỉ là cái cớ để tìm hiểu Tần Mộc, thu thập ít tin tức và quan hệ của Tần Mộc với An Noãn qua đồng nghiệp mà thôi, dù sao cô ta cũng mất trí nhớ.

“Đúng vậy, Tần tổng, khó có khi Tiểu Lộ trở về, buổi tối cùng đi ăn cho anh em chút mặt mũi đi, về phần An Noãn bọn tôi sẽ nói thay anh.” Vài người ở tầng 9 cũng đã xuống.

“Không cần, mọi người đi đi, thư kí trưởng, hôm nay mọi người cứ tự nhiên, công ty trả.” Biểu tình Tần Mộc vẫn không có gì thay đổi, mang theo túi công văn, ngay đến thái độ cũng không chút biến đổi.

“Chẳng lẽ An tiểu thư không cho Tần tổng tiếp xúc với tôi?” Nhìn thấy thái độ lãnh đạm của Tần Mộc, Bạch Lộ nhanh chóng nói tiếp: “à, bệnh đa nghi của An tiểu thư cũng quá nặng, mới gặp có một lần, đã náo loạn làm cho Tần tổng né tránh tôi, thực làm cho tôi mở rộng tầm mắt, Tần tổng anh cứ yên tâm đi ăn với tôi đi, tối nay, tôi sẽ tự mình giải thích với An tiểu thư, tôi chỉ thường thức Tần tổng mà thôi.”

“Tối nay có hẹn.” Tần Mộc kiếm lời nói.

Mà lúc này, An Noãn đã bắt đầu bố trí, bờ biển thành phố A rất dễ tìm, cứ thẳng một đường về phía đông là tới, cho nên đối với người hay lạc đường như An Noãn mà nói, đến một lần là nhớ.

Thủy triều sóng sau cao hơn sóng trước, người trên bờ biển cũng không nhiều, mấy khách sạn ven biển cũng chỉ có vài nhân viên.

An Noãn lấy một đồng pháo hoa từ trong túi ra, từng cây từng cây một, lúc còn bé khi Tết đến, mấy cây pháo hoa này gộp lại đốt thành những bông hoa lớn.

Gió biển hơi lớn, muốn xếp nên thành hình trái tim coi như không được rồi, nên sẽ bị thổi tắt mất.

Vẽ một hình trái tim trên bãi biển, sau đó vẽ thêm một trái tim nhỏ hơn, sau đó lại nhặt đầy sỏi để vào bên trong hình, làm xong toàn bộ, cơ thể vốn đang run run vì lạnh lại đổ mồ hôi đầy mình, gió biển thổi tới, hic... lạnh quá đi.

Khi Tần Mộc tới được bờ biển, toàn thân An Noãn lại lần nữa bị gió biển thổi đến rét run, hơn nửa giờ nhiệt lượng đã thành công tiêu tan hết.

Hơi cúi người, đứng bên bờ biển, mái tóc cô bị gió biển thổi có chút ẩm ướt, chiếc váy liền Organza bị thổi có chút biến dạng, có thể thấy cô đã đứng ở đây rất lâu rất lâu rồi.

Trái tim tần Mộc như bị bóp chặt một cái.

Ngơ ngác nhìn An Noãn đang dậm chân, cô nhất định rất lạnh, hẳn muốn đi tới, nói cô biết : sau này đừng làm như vậy.

Nhưng trong lòng lại tham lam hi vọng lần sau cô lại có thể toàn tâm toàn ý với hắn như vậy lần nữa.

“Anh tới rồi, mau lên, mau đốt pháo hoa, lúc này có lẽ sẽ không bị thủy triều cuốn đi mất.” An Noãn nói trước, thủy triều dâng lên bờ biển, đen trắng đối nghịch, làm cho cả người An Noãn càng trở nên nhỏ bé.

An Noãn không phát hiện được sự biến hóa của Tần Mộc, rút hai cây pháo hoa trong tay đưa cho Tần Mộc, miệng lầm bầm một mình.

Bàn tay to nắm bàn tay nhỏ, đôi tay lạnh buốt của An Noãn ấm lên không ít, một tay lấy bật lửa ra, “lạch cạch” châm lửa.

Từng cây từng cây pháo hoa phát sáng trong không trung.

Tần Mộc nghe thấy bên tai, An Noãn nói lớn: “Tần đại ca, chúc sự nghiệp của anh càng ngày càng tốt, tâm tưởng sự thành.”

Tần Mộc và An Noãn đứng dưới pháo hoa, rất sáng, đặc biệt là đôi mắt hồ ly biết cười lấp lánh kia, chân thành, sáng lạn như thế.

Kết hấu Tần Mộc chuyển động, đột nhiên đưa tay kéo An Noãn ôm chặt vào trong ngực.

An Noãn, làm thế nào đây, em làm anh càng ngày càng không thể buông tay.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Tâm tình Tần Mộc lúc này tựa như thủy triều sóng trước chưa qua, sóng sau đã ập tới, phong ba không ngừng.

Hôn nhân trong giới hào môn, hạnh phúc chỉ có thể gặp mà không thể cầu đó chính là khi ta yêu người cũng là lúc biết người cũng yêu ta.

Cho nên, An Noãn, tương lai dù có xảy ra chuyện gì, cũng đừng mong có thể rời xa hắn!

An Noãn dựa vào ngực Tần Mộc không biết rằng, cô đã bị Tần Mộc dùng hình thức bá đạo cưỡng ép nhưng cũng thực tế khiêm tốn nhất chiếm giữ.

Khi sóng biển lần nữa lui về, Tần Mộc đã có thể khống chế tâm trạng phập phồng lại, để cầm lên khăn quàng cổ của An Noãn, ngửi mùi nước hoa hắn tặng trên người An Noãn, hưởng thụ khoảng khắc khó có được này, thật lâu thật lâu mới phá vỡ, nói: “Vì cái này mà đứng trong gió lạnh lâu như vậy?”

“Không phải, trước khi anh tới, em còn chuẩn bị xếp ột hình trái tim lớn bằng nền cho anh”. An Noãn đem cả khuôn mặt rúc vào ngực Tần Mộc, lại cọ cọ mấy cái, khuôn mặt mang theo vẻ nịnh nọt.

“Cho nên? Đâu rồi?” Tần Mộc nhón miệng, dịu dàng hỏi.

An Noãn chỉ vào hai hình trái tim một lớn một nhỏ xiêu xiêu vẹo vẹo trên mặt đất, cuối cùng còn thêm một câu “Hơi xấu một chút, vốn dĩ sẽ rất đẹp, nhưng do trời tối quá, nên đành vẽ bừa chút.” Nhưng khuôn mặt lại không giấu được vẻ ‘muốn được khen.’

Bất luận là đẹp hay không đẹp, phụ nữ luôn hi vọng được ông xã khen, đây chính là thiên tính của phụ nữ.

Trước khuôn mặt mong đợi của An Noãn Tần Mộc nhìn theo hướng tay cô chỉ, sau đó...hắn liền không muốn nói gì nữa.

Không biết nên dùng cái gì để hình dung đồng lõa xộn này, vòng nên trái tim? Nếu như An Noãn không nói hắn thậm chí liếc mắt nhìn cũng không, cái đó trông giống đồng gì đó không cần thận tạo nên hơn, ‘đẹp’ lời trái với lương tâm như vậy hắn nói không ra, hình trái tim lớn trông như bốn đồng rác nhỏ, còn trái tim nhỏ cũng gần như vậy.

Còn bên trong là thứ quý gì?

Tần Mộc cẩn thận nhìn lên... Hình như là cục đá!

Có chút dở khóc dở cười.

Đây là món quà xấu nhất, tệ nhất mà hắn được nhận, có thể làm như không nhìn thấy không?

“quà thực rất khó coi” giọng nói thanh lãnh mang theo vài phần vui sướng khó phát hiện.

An Noãn chớp chớp mắt nhìn chăm Tần Mộc, xác định bản thân mình không nghe nhầm lời của Tần Mộc, hắn nói là khó coi? Vậy mà lại nói khó coi ?

Nói trực tiếp như vậy? đâm thẳng vào tim, thật quá đáng, lập tức tâm trạng tốt đẹp gì cũng bay biến hết.

Cuối cùng An Noãn bĩu môi, rất muốn hét to lên rằng: chẳng lẽ không nhìn thấy sao? Chỗ cục đá có khe hở kia chính là chữ I love u, lần đầu tiên cô thổ lộ lại cứ như vậy bị cự tuyệt sao?

Hơn nữa tiếng đồng hồ, cho dù có không đẹp, cũng phải khen một câu trái với lương tâm chứ,

Đối với thành quả của cô ít nhất cũng phải tôn trọng, huống chi cô lại là bà xã của hắn, lại còn thổ lộ với hắn, thật là mất hứng, làm gì có ông xã nào lại đi đá kích cự tuyệt bà xã của mình chứ?

Sắc mặt An Noãn có chút hồng hồng, xấu hổ và bức bối, trong lòng còn có chút tổn thương và bất mãn.

Cả nửa ngày mới phản ứng lại, có điều An noãn không trực tiếp nhìn Tần Mộc mà là cúi đầu nghịch mấy ngón tay, giọng nói mang ý phản bác nho nhỏ vang lên : “đồng đã dó em làm hơn nửa tiếng mới xong” Gió biển lớn như vậy, thấp nển thì quá không thực tế, đánh phải dùng đã thay thế, đã là do cô vừa dùng điện thoại soi vừa nhặt trên bãi cát, anh còn không nhìn ra ý nghĩa sao? Thật sự không nhìn ra sao?

Trên đường đến, nghĩ tới sau khi cô và Tần Mộc kết hôn, không hề có một lần lãng mạn nào, liền cảm thấy rất tiếc nuối, cô biết Tần Mộc bận rộn công việc, không có thời gian, cũng sẽ không làm, nhưng cô vẫn hi vọng, sau này hai người già rồi nhớ lại vẫn có nhiều kỉ niệm lãng mạn, không đến mức sau này sẽ phải hối hận tiếc nuối.

Tần Mộc không làm thì để cô tặng cho Tần Mộc một lần lãng mạn, trong tình yêu không cần thiết phải so đo tính toán quá nhiều, vui vẻ là được.

Nhưng thời gian của cô chỉ có một chút thời gian giờ tan tầm, nghĩ tới khi còn bé, ba mẹ cô mang cô tới biển, ba luôn thích vẽ hình trái tim tặng cho mẹ, sau này cô hiểu, biết rằng đó thuộc về thời đại những năm 60, là phương biểu đạt tình yêu đơn giản thậm chí còn quê mùa ngượng ngùng, cô muốn truyền cho Tần Mộc tình yêu mà cô được ba mẹ dạy dỗ.

“Cho nên lần sau khi làm việc gì cũng phải chú ý kĩ năng.” Đừng lãng phí thời gian, làm lại khó coi.

Hừ ! đúng là lòng dạ hiểm độc của đàn ông, ngay đến câu này cũng nói ra khỏi miệng? xem như đã nhìn thấy, sẽ không thêm yêu nữa!

Rất cuộc nhìn không được, nghiêng răng nghiêng lợi với Tần Mộc : “Tránh ra” lần đầu tiên trong đời cô tí mị chuẩn bị lại bị đá kích đến toàn thân đầy thương tích, hừ, sau này có giành được giải thưởng gì cũng đừng nói với cô, cô sẽ không chúc mừng, cũng sẽ không thổ lộ lãng mạn gì đó nữa, lãng mạng là thứ quý quái gì?

An Noãn lần này cúi đầu đến nói cũng lười nói!

“Đã thấp như vậy, lại còn cúi đầu sẽ càng thấp.”

“Em giống anh ba không được sao? Tránh em, em đang bức mình.” An Noãn lúc này đang bất cần, trong âm thanh còn mang theo chút ảo não và tủi thân, cũng kéo theo cả điều tối kị nhất của An Dương vào, An Dương cao 1m75 nhưng bình thường luôn đi giày độn gót nên trông khoảng hơn 1m80.

Tần Mộc nghe xong không nhịn được cười, thật đúng là tính khí trẻ con, lại lắc lắc đầu, đem An Noãn ôm vào ngực, hắn là ai chứ? Hắn sao lại không biết An Noãn đang biểu đạt điều gì? Đến ttaam tư của An Noãn mà hắn nhìn không ra thì cái chức tổng tài này hắn cũng không cần làm nữa.

Tiếng gió biển vẫn thổi vù vù bên tai, An Noãn mơ hồ nghe thấy Tần Mộc nói : anh rất thích.

Lập tức An Noãn lại như không có việc gì, khoe miệng khẽ nhếch lên, thật sự, hàng ngàn lời cũng không thể địch lại nổi với ba chữ này, cho dù xấu, nhưng anh rất thích.

“Tần đại ca, chúng ta chụp một bức ảnh ở đây được không?”

”Được!”

An Noãn lấy di động ra chính đứng góc 45 độ, sau đó ghé và trong ngực Tần Mộc, nở nụ cười ngọt ngào.

Gió biển vẫn thổi tới, nhưng dường như không hề lạnh như trước nữa.

An Noãn và Tần Mộc sau khi đốt nhưng cây pháo hoa cuối cùng mới đi ăn tối, An Noãn đã đặt bàn ở một khách sạn cách bờ biển không xa, là góc tình nhân, vẫn là phong cảnh hướng ra biển, ở đó có sẵn nhân viên chuẩn bị trước bữa tối,hoa tươi và nến.

Trong quán bar, đám phụ nữ tầng 9 đang vây lại cùng nhau, thảo luận về đàn ông, công việc và vật phẩm xa xỉ, nhưng nhiều nhất vẫn là việc phẫu thuật thẩm mỹ của Bạch Lộ, Bạch Lộ trở về, toàn thân đều thay đổi, phẫu thuật rồi, cũng trở nên giàu có, cả người đều toát lên khí phái, so với trước kia cứ như hai người hoàn toàn khác nhau, trước kia Bạch Lộ làm sao dám nói chuyện như vậy tổng tài, cho dù có bị tổng tài lạnh nhạt cũng có thể coi như chưa hề có chuyện gì xảy ra, quả thực làm người ta rất tò mò.

Cho nên đến khi muộn rồi, toàn bộ đề tài đều vây quanh trên người Bạch Lộ.

Toàn bộ kí ức của Bạch Lộ đều bắt nguồn từ Tô Thần, Tô Thần nói cho cô biết, cô vốn là cô nhi, đến khi đi làm rồi mới tìm được ba mẹ, nhưng chẳng được bao lâu, ông ty nhỏ của ba mẹ cô bị Tần thị chèn ép, xảy ra chút khủng hoảng tài chính, cô lên tìm tới công ty Tần Mộc, muốn tìm chút điểm yếu của Tần thị để uy hiếp Tần Mộc, kết quả, không đợi cô tìm được cách đối phó với Tần thị, ba mẹ cô đã nhảy lầu tự sát, cô không chịu nổi đả kích này nên khi lái xe đã xảy ra tai nạn ngoài ý muốn, may mắn hần đuổi theo mới cứu kịp thời, đây là toàn bộ câu chuyện xảy ra, đương nhiên những điều này cô không nói ra ngoài, cho nên lấy có mắt trí nhớ mà qua loa cho qua chuyện, thực sự bị hỏi đến phiền lắm rồi, cũng chỉ có thể nói Tô Thần là vẫn bố có quan hệ rất tốt ba mẹ cô ta, vẫn luôn chăm sóc cô ta.

“Vậy sao? Vậy có nghĩa là cô không hề có ấn tượng gì? Vậy còn phẫu thuật thẩm mỹ? sao lại đi phẫu thuật? tại sao tự nhiên lại chạy đi thẩm mỹ?” một đồng nghiệp nữ trong số đó chỉ khuôn mặt Bạch Lộ, trực tiếp hỏi Bạch Lộ trước mặt các đồng nghiệp cả cũ cả mới làm cho Bạch Lộ không khỏi ngượng ngùng.

Phẫu thuật thẩm mỹ, không có người phụ nữ nào muốn nói về chuyện này hết, phụ nữ đều không hi vọng người khác biết mình đụng dao động kéo trên khuôn mặt, lúc mới bắt đầu thái độ còn tốt một chút sau đó dần chuyển sang lạnh nhạt xa cách.

Cuối cùng Tô Thần chạy tới giải tán buổi liên hoan này.

“Haha, một đám người thật buồn cười, trước khi mất trí nhớ tôi nhất định là có mắt không trông mới có thể coi đám người kia là bạn bè.” Bạch Lộ từ thái độ mà bọn họ đối với mình có thể đoán được trước kia cô ta là người rất dễ nói chuyện, nhất định là quá dễ bắt nạt, mới có thể để cho bọn họ được một bước lẩn một thước, haha, sẽ không có chuyện như vậy nữa, trước khi mất trí, ai thiếu cô ta, cô ta nhất định sẽ đòi lại, “nếu người phạm ta, ta nhất định sẽ trả gấp mười.”

“Đám người này, cô cũng không cần kết giao nhiều.” Tô Thần lo lắng nhất chính là đám người kia, nếu có lỡ nói ra chuyện gì đó, hại kế hoạch của hắn đổ bể.

Sau đó lại nói thêm: “nếu như cô coi trọng Tần Mộc, rất đơn giản, gần đây To thị mới nghiên cứu ra một loại thuốc, đảm bảo nếu Tần Mộc uống vào, sẽ chỉ biết một mình cô.”

“Vậy thì rất tốt, đến khi cần, tôi sẽ tới tìm anh.”

“còn có một tin muốn nói cho cô biết, có một cổ đông của An tị muốn ra 5% cổ phiếu trong tay, khoảng thứ 6 tuần sau sẽ thượng xong, đến lúc đó nhất định sẽ lấy được .”

Bạch Lộ lạnh lùng cười, “Đây đúng là tin tức tốt.”

Do đêm qua hai người Tần Mộc và An Noãn vui vẻ hưng phấn quá mức, cả một buổi tối hai người gần như không ngủ, Tần Mộc đem An Noãn lăn lộn đến hồng rồi, cuối cùng ngay cả việc tắm rửa cũng là do Tần Mộc lao động, đến tận 5h sáng hần mới ngủ.

Ngày hôm sau, khó có khi An Noãn lại dậy sớm hơn Tần Mộc, mới sáng sớm đã nhẹ nhàng bò dậy, An Noãn thay bộ quần áo ở nhà, xuống dưới tầng mua bữa sáng cho Tần Mộc, cháo, quẩy, trứng ốp, còn có canh ngân nhĩ táo đỏ, đều là những món đầy dinh dưỡng, đặc biệt là canh ngân nhĩ táo đỏ, nghe nói rất tốt cho đàn ông, hôm qua kịch liệt, An Noãn phải “hồi phục nguyên khí” cho Tần Mộc, 26 tuổi hôn qua ‘như vậy’ không biết có quá sức không? Haizzz, phiền quá.

“Ông chủ, canh ngân nhĩ táo đỏ ông có thể mức phần bên dưới được không?”

“Cô gái, như nhau cả thôi, bên trên bên dưới đều mới cả.” bà chủ cho rằng cô chế nguyên liệu bày phía trên là do hôm qua còn để lại, có chút bất mãn giải thích.

An Noãn biết bà chủ hiểu nhầm, lắc đầu nói: “Không phải, là bởi vì dinh dưỡng bên dưới nhiều hơn, thân thể chồng cháu không tốt lắm, cần tẩm bổ.”

Bà chủ liền ngẫm hiểu: “A... như vậy, ta nói cho cháu biết, phía dưới dinh dưỡng quả thật có hơn phần bên trên, được, ta mức cho cháu, mức tận đáy nồi, dinh dưỡng cũng tốt nhất.” Bà chủ nhiệt rất tình mức cho An Noãn một bát canh từ tận đáy nồi, còn miễn phí cho cô thêm vùng và hạnh nhân.

“Cám ơn dì.” An Noãn từ xưng hô bà chủ đã đổi thành dì, nhận bữa sáng ngoan ngoãn về nhà.

Có canh ngân nhĩ táo đỏ, bà xã sẽ không cần lo lắng thể lực ông xã hao hụt nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Sáng sớm, An Noãn vừa tới công ty, liền có người đem chuyện tối qua nói cho An Noãn nghe, nói Bạch Lộ giả cao giả sang, đi phẫu thuật lại còn không chịu nhận, có tiền liền mắt chó coi người khác, hờ hững với những người bạn trước kia như bọn họ.

An Noãn lắc đầu, thực sáng suốt khi không tham dự đề tài này.

Nhưng có một người, bản thân không vui thì không vui đi lại còn phải bắt người khác khó chịu mới thỏa mái, thấy An Noãn liền im lặng không trò chuyện nữa, còn thần thần bí bí nói cho An Noãn biết tối qua Tần Mộc có hẹn với người khác, trong lời nói còn khẳng định Tần Mộc đi ngoại tình, còn đề nghị An Noãn tìm thám tử đi điều tra.

Tra cái gì, tra chính cô sao?

Sau đó đôi phương còn tiếp tục thêm lời.” Cô thấy có kì quái không? Bạch Lộ rõ ràng là người có tiền, tại sao trước kia còn muốn đến Tần thị làm việc?”

”Này, các cô hôm nay không có việc gì sao?” An Noãn tìm có ngưng câu chuyện lại.

“Tôi đoán, cô ta nhất định đã nhìn trúng Tần tổng, dám chắc cô ta sẽ còn tới tìm Tần tổng, An Noãn, tôi thấy cô lúc này nên lấy thân phận của mình, tiến lên cho cô ta hai cái bạt tai cho cô ta tỉnh lại, để cô ta biết chuyện gì nên làm chuyện gì không nên làm.” Nhân tiện trút giận cho bọn tôi.

“... ..” Đây là điển hình của việc không đạt được mục đích không bỏ qua.

Buổi chiều Tần Mộc phải đi công tác ngắn ở thành phố B để kí kết hợp đồng với một khách hàng lớn, An Noãn đang chỉnh sửa những đoạn gần cuối trong tiểu thuyết của mình, hai người đã hẹn trước sẽ cùng nhau ăn tối.

Gần tới giờ tan tầm, An Noãn đột nhiên nhận được tin nhắn cầu cứu của Trần Mẫn Tân trên Wechat, muốn cô tới đồng giả bạn gái hắn, đuổi người đang si mê trước mặt hắn đi.

Trần Mẫn Tân sau khi thay đổi style, toàn thân biến thành một soái ca, trông như một miếng thịt tươi ngon, lúc trước qua đường còn có người nhận nhầm thành Lý Dịch Phong, khoa trương nhất là có lần đi xem mặt đối tượng, dùng cách nào cũng không đuổi được, bắt đắc dĩ, Trần Mẫn Tân phải cầu cứu An Noãn để đuổi người.

Sau khi trả lời “được thôi.” An Noãn liền hỏi hặn, vì cô ý thức được mình là người đã kết hôn, đêm qua vừa mới trải qua một trận hoan ái vô cùng, hôm nay lại đã chuẩn bị ‘hồng hạnh vượt tường’, tuy rằng chỉ là giả nhưng vẫn cảm thấy có lỗi với Tần Mộc, thật muốn xóa tin nhắn kia đi, nhưng đã không kịp nữa rồi, bởi vì Trần Mẫn Tân đã trả lời lại trên Wechat.

A a a, phiền chết, làm gì mà trả lời nhanh như vậy? cô lại không có nghĩa vụ phải giúp hắn.

Chỉ đành kiên trì, bàn bạc kế hoạch tác chiến kế tiếp.

An Noãn và Trần Mẫn Tân bàn bạc càng thuận lợi, trong lòng cô càng lo lắng, một lòng mặc niệm với chiếc di động rằng: cô chỉ là hỗ trợ, chỉ là hỗ trợ mà thôi.

Nhưngvẫn rất căng thẳng, cô có dự cảm Tần Mộc sẽ tức giận, hẳn là người cường thế như vậy, khẳng định là sẽ tức giận.

Cuối cùng cô ngoan ngoãn đem chuyện này giải thích với Tần Mộc.

An Noãn đi rửa sang lại một chút, ít nhất cũng không thể để lần sau đối phương thấy cô liền nhận ra ngay, cô là người rất có nguyên tắc.

Khi nhận được tin nhắn của An Noãn, Tần Mộc đang trên đường trở về, thấy tin nhắn hoang đường như vậy của An Noãn, không khỏi cảm thấy buồn cười, khóa miệng nhếch lên một tia cười lạnh.

Đàn ông có phong độ như thế nào đi nữa cũng không thể tha thứ cho vợ mình đi làm chuyện như vậy, đến nghỉ cũng không được.

Tần Mộc trực tiếp gọi điện thoại cho An Noãn, kêu cô đừng đi, nhưng An Noãn đã đi rồi, Tần Mộc day day xống mũi, trong lòng bùng lên một ngọn lửa không biết từ đâu tới.

Hắn biết tối qua An Noãn đã tốn rất nhiều tâm tư, có qua có lại, hắn cũng muốn tặng cho cô một bất ngờ lãng mạn, chuẩn bị trước năm mới này sẽ sắp xếp vài ngày cùng cô đi du lịch khắp nơi, vì thế hắn đã để thư kí xếp lịch làm việc dày đặc hơn, vậy mà, kết quả lại chờ được tin tức ‘tốt’ này đây, làm lạnh thấu xương cả người hắn, ‘lái nhanh lên’. Tâm trạng Tần Mộc không quá tốt, ra lệnh cho tài xế.

An Noãn vừa chạy vào, Trần Mẫn Tân đã mừng rỡ đón tiếp, nháy mắt với An Noãn.

Yên tâm đi, tôi nhất định sẽ giúp anh đuổi cô ta đi.

An Noãn và Trần Mẫn Tân trao đổi ánh mắt.

An Noãn cảm theo một bộ quần áo vừa mới mua ở bên ngoài để chuẩn bị dùng trong vở kịch sắp tới.

Mà bên này Trần Mẫn Tân có dự cảm bất an, hắn không nên gọi An Noãn tới, cho dù hắn luôn hi vọng người bên cạnh hắn bây giờ là cô.

“Lúc tôi đi cùng Lệ Lệ bỏ đứa bé, cái thai của cô ấy đã bảy tháng rồi.” An Noãn u oán nhìn Trần Mẫn Tân nói.

Trần Mẫn Tân nghe xong, sắc mặt bỗng thay đổi.

Ha...., tình tiết đã chuẩn bị sẵn đâu?

Vừa mới sửa lại, tôi tin vào kĩ năng diễn xuất của anh, An Noãn chớp chớp mắt, trên thực tế, cô cảm thấy tình tiết kia quá sơ hở, có một số người xuất hiện trong cuộc đời mình đều có vị trí nhất định, không nên làm quá. Nếu như không có Tần Mộc, vậy chuyện hôm nay có thể có cách giải quyết khác, nhưng cô đã có Tần Mộc, cô muốn suy nghĩ cho Tần Mộc.

Trần Mẫn Tân không muốn tiếp lời một chút nào, thật sự không muốn, cmn., hắn là một xử nam, lại bị An Noãn nói thành hoa hoa công tử bạc tình bạc nghĩa.

Nhưng đối ánh mắt chờ đợi bên cạnh kia, hắn nghẹn lại, đem những gì muốn nói nuốt xuống : “xin lỗi.” Nói xong, tâm trạng cả người có chút không thoải mái.

Có điều, đáng ăn mừng nhất là cô gái bên cạnh trên mặt đã không còn lộ vẻ si mê nữa.

Trần Mẫn Tân chuẩn bị thở phào một cái, chuyện này cuối cùng cũng qua.

Nhưng có vài người lại cố tình không cho hắn được như ý.

“Quá rầy một chút.” Âm thanh lạnh lùng mang theo chút giận dữ vang lên từ sau lưng An Noãn.

Cả người An Noãn hơi động, quay đầu lại, thân hình cao lớn đã đứng trước mặt hắn.

Từ lúc nào? Tới mà không hề có tiếng động, An Noãn nói: “Tần đại ca, anh, anh...sao anh lại tới đây?”

Tần Mộc hừ lạnh hai tiếng, đưa tay khoác lên vai An Noãn, “Thà hủy mười tòa miếu, cũng không phá một cuộc hôn nhân, Tiểu Noãn, em làm như vậy quá không có đạo đức.”

Cô làm cái gì mà thành không có đạo đức!!! Cô chỉ nói một câu mơ hồ không rõ nghĩa thôi.

Nhưng An Noãn vẫn là ngoan ngoãn không nói.

“Em biết anh không phải loại người này mà.” Nghe thấy lời Tần Mộc nói, cô gái bên cạnh nhẹ nhàng thở ra.

Trần Mẫn Tân hai tay nắm chặt thành quyền, xiết mạnh, sự xuất hiện của Tần Mộc từ đầu đến cuối đều làm hắn thấy chói tai, nhìn không được hét lên: “Tần Mộc, anh được lắm”

Tần Mộc ngẩng đầu, không nhìn Trần Mẫn Tân, mà lại nói với cô gái kia: “Tuy rằng hần chưa có bạn gái, nhưng tôi đề nghị cô đừng tìm người đàn ông như hần, trong weibo của hần ngoài ảnh mẹ hần ra tất cả đều là đàn ông, cô có dám không?”

Tôi ‘được’ hay không cũng không có bất cứ quan hệ gì với anh. Tần Mộc liếc.

“...” Trần Mẫn Tân khi còn đang mơ hồ, hiểu ra ý của Tần Mộc, tức đến hộc máu.

“Ông xã, tối nay chúng ta ăn gì, em còn chưa ăn gì... , hic hic!” An Noãn lấy lòng gọi Tần Mộc, âm thanh mềm mại, dễ thương.

“Hihi, ông xã, em có một tin tốt muốn nói cho anh biết, chính là lần trước nghe theo ý anh, mua cổ phiếu của Alibaba, quả nhiên đã tăng lên đỉnh điểm, hihi...”

Thấy Tần Mộc thờ ơ, An Noãn bĩu môi, biết Tần Mộc đang giận gì, kì thật cô căn bản chưa nói gì mà, kéo kéo ống tay Tần Mộc, nhỏ giọng giải thích:

“Tần đại ca, em chỉ giúp Trần Mẫn Tân một chút thôi, hơn nữa, em mới chỉ nói một câu, anh đã tới rồi.”

Không nói tới còn đỡ, vừa nói tới Tần Mộc liền hừ lạnh, thân thể đag đi về trước chợt dừng lại, nghiêng người quay đầu hỏi An Noãn, nói chuyện mang chút chối tai: “Cho nên, nên trách anh rồi.”

An Noãn môi, cô có chút không thích khí thế bức người như vậy của Tần Mộc, cũng ghét những rồi rắm không đáng nói giữa hai người họ, cô đã ăn nói khép nép như vậy rồi, còn muốn cô phải như thế nào nữa?

“Em không có ý như vậy, em chỉ cảm thấy chuyện này căn bản không đáng so đo mà.”

“Vậy em nói cho anh biết, chuyện gì mới nên so đo, An Noãn, anh với em mới là vợ chồng.” Nếu như chuyện này không quá đáng thì chuyện gì mới quá đáng đây.

“Nhìn anh như vậy, em đột nhiên thấy hối hận khi kể chuyện này cho anh biết.”

Lời vừa nói ra khỏi miệng, An Noãn liền hối hận, nhắm mắt lại, hôm nay cô thật sự là liên tiếp lỗ miệng.

Tần Mộc mặt đã phát trắng, “Người là cảm thấy ta quản người quá nhiều phải không?”

Sắc mặt Tần Mộc đã trắng xoá “em cảm thấy anh đã quản em quá nhiều phải không?”

“... Em không có ý này.”

Mười phút sau, “ba”, cánh cửa thư phòng đóng lại, cách nghĩ của hần và An Noãn không hợp, hần cần bình tĩnh suy nghĩ một chút

An Noãn đi chân trần, đứng trong phòng khách, đôi mắt hồng hồng, cô trước nay là người thích cười không thích khóc, sau khi ba mẹ đi, An Noãn chưa từng khóc, An Noãn ngửa đầu cho nước mắt chảy ngược, cô thật là, đáng lẽ không nên giải thích với Tần Mộc, hiện tại cô không khác gì mấy người phụ nữ bị coi thường nhất ở đây, khóa miệng An Noãn nhếch lên rất khó coi ngăn lại không cho mình khóc.

Phải xui xẻo tám đời, mới có thể trở thành nữ phụ trong sách, mỗi ngày đều phải đề phòng đủ loại người, nghĩ rồi lại nghĩ, rất nhanh, An Noãn lại lần nữa rơi vào mơ hồ, cô nhớ ba mẹ, nhớ trường học, nhớ bản thân khi vô tư, không tìm không phôi.

Đừng khóc, An Noãn, nói không chừng ngủ một giấc liền có thể quay trở về .

Đợi khi Tần Mộc nghĩ thông suốt chuẩn bị về phòng ngủ chính, nói chuyện cùng An Noãn, thì cửa phòng ngủ chính đã khóa lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Tần Mộc đứng trước cửa phòng, tay đặt trên nắm cửa, vóc dáng cao ráo, cũng cao gần bằng cánh cửa, hần biết An Noãn khóa cửa là có ý gì, vậy nên không tức giận, hiện tại hần đã hoàn toàn bình tĩnh, cũng biết tiếp sau nên làm như thế nào.

Do mâu thuẫn trong việc này phát sinh, vừa rồi ở thư phòng hần đã sắp xếp rõ ràng, hơn nữa c ùng đem m âu thu ân từng chút từng chút tháo gỡ, chuẩn bị hết đôi sách.

Đầu tiên, hấn và An Noãn có bất đồng quan điểm về chuyện này, cho nên dẫn đến thái độ và phương pháp giải quyết cũng không giống nhau, đây cũng là một nguyên nhân quan trọng. Thứ hai, sau khi phát sinh, cách xử lý lúc đó cũng chưa hợp lý, chuyện này hấn cũng có phần không đúng. Thứ ba, bọn họ là vợ chồng, dù thế nào cũng không nên cãi nhau, có chuyện nhất định phải giải quyết cho tốt, chung quy cũng là vợ chồng, cãi nhau thì tình cảm cũng sẽ nhạt phai. Quan trọng nhất, sau khi cãi nhau không nên chiến tranh lạnh, chuyện này còn nghiêm trọng hơn cả cãi nhau nữa.

Tần Mộc đứng trước cánh cửa phòng đóng chặt, cũng không vì khó mà lui, muốn cho hấn ngủ phòng khách, nằm mơ đi.

Buổi sáng, An Noãn lật người trên giường, đột nhiên lấn tới gần một bức tường thịt ấm áp, theo bản năng liền chui sát vào, thật thỏa mái, giống như cái ôm của Tần Mộc, có điều bây giờ hấn đang ngủ ở phòng khách, An Noãn không quên hôm qua cô và Tần Mộc tranh cãi, Tần Mộc ở thư phòng, như vậy... bức tường thịt này là ai? Khi An Noãn còn đang suy tư, có một bàn tay từ phía sau dấn lên lưng cô, đây, ấm áp, còn có mùi vị quen thuộc, mở choàng mắt, nhìn thấy khuôn mặt anh tuấn mang theo vài cọng râu kia, cô liền hỏi: “Anh vào bằng cách nào?”

“Đi vào.” Tần Mộc nhắm mắt lại, một tay còn lại chuẩn xác bao trùm lên mắt An Noãn, âm thanh vẫn như bình thường nói: “Còn sớm, ngủ thêm chút nữa.”

An Noãn chỉ cảm thấy tức giận bùng bùng.

Sớm sớm, sớm cái đầu anh, ngủ trên giường, lại cứ như không có việc gì xảy ra nói còn sớm với cô, chẳng lẽ không nên giải thích một chút anh vào bằng cách nào sao?

“Lấy chìa khóa mở cửa đi vào, được rồi, ngủ thêm chút nữa.”

“Hừ” An Noãn lại lật người quay lưng, thoát ra lồng ngực ấm áp của Tần Mộc, hừ, muốn lừa gạt cô hồ đồ mà cho qua chuyện sao, nằm mơ.

Tỉnh lại lần nữa, An Noãn là do đói mà tỉnh lại, Tần Mộc đã chuẩn bị xong bữa sang, sủi đậu bánh quẩy, cháo thịt nạc trứng muối, còn có một đĩa trứng cuộn com, thơm đến nỗi An Noãn nuốt nước miếng, hoàn toàn đánh đúng sở thích của cô.

Rất muốn ăn!

Có điều cô vẫn rất có cốt khí, chưa động vào.

“Đứng đó làm cái gì, không ăn điểm tâm sao?” Tần Mộc ngẩng đầu gọi An Noãn.

Đây chính là chỗ lợi hại của thương nhân, giống hệt ngày trước, hấn nữa một chút cảm giác không thích hợp cũng không có, nội tâm mới mạnh mẽ làm sao! Khó trách trong nháy mắt có thể kí kết vô số hợp đồng lớn trên trăm triệu tệ, người gặp chuyện lớn đến sắc mặt cũng không đổi sao có thể không thành công đây, hừ, đồ đàn ông dối trá.

Đừng quay đầu, không động, trong lòng cô không khỏi oán thăm: chẳng lẽ mình không thể tự đi mua sao!

“Com trứng này là do anh sang nay lái xe ra ngoài mua về, em cũng biết bà bán com ấy, 8h đã thu dọn về rồi, giờ này em đi mua cũng không mua được đâu.” Tần Mộc như biết được suy nghĩ của An Noãn, bình tĩnh nói.

Nhìn dáng vẻ An Noãn, Tần Mộc biết hiện nay cô không được bình tĩnh, lúc này hấn nói gì đi nữa cũng không có tác dụng, không bằng chờ cô tỉnh táo lại lại nói, vậy nên đợi cô bình tâm, lại nói chuyện hôm qua cũng không muộn.

Tần Mộc thấy An Noãn không đi lại, cũng không gọi cô nữa, chậm rãi ăn cháo, cũng không gọi cô đi làm, hấn đoán hôm nay An Noãn cũng không chuẩn bị đi làm.

An Noãn trừng mắt nhìn Tần Mộc chỗ hàng lang gần cửa, bĩu bĩu môi, ngay cả gọi cô đi làm cũng không có, được đó, hôm nay không đi làm nữa.

Đợi cánh cửa đóng lại, An Noãn liền bước đến bàn ăn, cầm thìa ăn miếng cháo trứng muối, ngon quá, sau đó đôi mắt nhìn cánh cửa thật lâu, mãi mà không hề mở ra, cô có chút thất vọng, thật sự không có gọi cô đi làm cùng sao? 1..2..3..

“Cạch cạch” khi An Noãn đếm đến 3, cánh cửa liền mở ra, Tần Mộc xuất hiện ở cửa.

Trong lòng An Noãn tràn ngập vui sướng, vội vàng ngẩng đầu lên, bao nhiêu ngượng ngùng liền biến mất, Tần Mộc thấy An Noãn đang ăn sang, khỏe miệng liền nhếch lên cười nhẹ, sau đó nói với An Noãn:

“Tiểu Noãn, lấy giúp anh tập tài liệu màu vàng trên bàn, anh quên cầm theo.”

“Ừm, được, anh chờ chút.” An Noãn buông đôi đũa xuống chạy vào thư phòng, không nhìn thấy phía sau Tần Mộc lộ ra khuôn mặt sung sướng.

“Có phải cái này không anh?”

“Ừ! đúng vậy, ngoan.” Tần Mộc khẽ chạm nhẹ lên môi An Noãn, An Noãn ngơ ngác đưa tay ra vẫy vẫy nói: “bye bye!”

Khi Tần Mộc quay người rời đi, An Noãn mới phản ứng lại, nhất thời ảo não không thôi, cô khẳng định là Tần Mộc cố ý, tuyệt đối cố ý, nắm chắc tính tình cô.

An Noãn ghé người nằm trên thảm, hận không thể cho mình 2 cái bạt tai, thật là, ngày cả cãi nhau cũng không làm được, cứ như đám lên bông vậy, chả thấy gì hết.

Lăn một vòng, hai vòng, ba vòng.

An Noãn quyết định chạy về nhà ăn cơm mới quay trở về.

Tránh thời gian cao điểm, xe cô cũng không nhiều lắm, hơn hai mươi phút sau, An Noãn đã tới An gia.

An Noãn đã lâu rồi chưa về nhà, trên dưới An gia đều nhiệt liệt hoan nghênh.

Hoa quả, trái cây, ô mai... thường ngày An Noãn thích ăn gì đều được họ mang ra trước mặt cô.

Nếu như bình thường, cô sẽ nhiệt tình kể chuyện một phen, nhưng bây giờ cô lại không có tâm tình đó.

Khó có khi thấy An Noãn không náo nhiệt, cô liền bị Lâm Na kéo ra sân chơi cờ, An Lôi và Lâm Na kế hoạch sang năm sẽ mang thai, bác sĩ đề nghị cô phải giữ tâm trạng thoải mái, vui vẻ, thân thể khỏe mạnh để đón ‘bảo bảo’, cho nên Lâm Na bỏ hết công việc xuống, sau khi rảnh rỗi lại trồng hoa trong nhà, pha trà, thỉnh thoảng chơi cờ, bước vào giai đoạn sống cuộc sống của người già.

“Ngũ tử kì, quá đơn giản...” Không cần động não, trong đầu An Noãn hiện giờ toàn là Tần Mộc, căn bản không thể tĩnh tâm lại.

“Quả nhiên hợp cờ, hôm nay sao em không đi làm?” Lâm Na thu dọn tàn cuộc vừa mới bày ra.

”Ân, có chút không thoải mái nên em không đi, hơn nữa công ty cũng có việc gì của em”

“Chỗ nào không thoải mái, có cần gọi bác sĩ tới khám xem không?”. Dù sao cũng có thầy thuốc gia đình.

”Chỉ hơi chút đau đầu chút mà thôi, hiện tại đã không sao.” An Noãn khoát tay cự tuyệt, cô cũng không phải thật sự không thoải mái.

“Ừm, vậy thì tốt, đi Tam Á hẳn không có vấn đề gì, thứ sau tuần sau An thị tổ chức cho nhân viên đi du lịch, địa điểm được chọn là Tam Á, em đi cùng như mọi năm hay là ở nhà với Tần Mộc? Dù sao Tam Á em cũng đi mấy lần rồi.” Dựa vào tính bám dính Tần Mộc của An Noãn ngày trước, Lâm Na cảm thấy An Noãn sẽ không đi.

Ngoài dự tính là An Noãn lại trầm mặc nói: Vâng, vậy để em trở về chuẩn bị, cũng phải đi 4-5 ngày liền, ra ngoài cho thoải mái chút.”

Dù sao Tần Mộc cũng không cần cô ở bên, hẳn ngay cả cãi nhau cũng lười cãi nhau với cô, làm gì có quan tâm cô đi chỗ nào, An Noãn không nhận được, trong lòng lăm lăm oán hận.

“Vậy Tần Mộc cũng đi cùng hả?” Lâm Na hỏi.

“Anh ấy làm gì có thời gian như vậy!” An Noãn nhỏ giọng thăm thẳm.

Lâm Na ý vị nhìn thoáng qua An Noãn, “Có thể do hẳn quá bận rộn, em thông cảm nhiều hơn cho hẳn.”

”Vâng.” An Noãn hàm hồ lên tiếng, lại cúi đầu cắn hạt dưa.

Ăn cơm xong, Lâm Na lên lầu đi ngủ, An Dương ra ngoài, mẹ An tới công ty, cả phòng chỉ còn lại An Noãn ngồi xếp bằng trên ghế sa lông xem phim, trước kia cô cảm thấy phim hoạt hình rất buồn cười, bây giờ thì một chút cũng không, giống như là đủ mọi màu sắc gì đó xuất hiện lộn xộn ở trên màn hình.

Đám người hầu lại càng kì lạ, trước kia An Noãn cũng thường xuyên tới dung cơm, cơm nước xong, khẳng định sẽ về, tuyệt đối không giống hôm nay, ở lại 4-5 tiếng rồi, người hầu nhìn An Noãn, cây lau nhà đã lần thứ tư xuất hiện trước mặt cô.

Không khí u ám lạnh lẽo trong phòng tổng tài đã lan ra bên ngoài văn phòng tầng 9, ai nấy đều thấy được, tâm trạng của tổng tài không tốt, tất cả nhân viên của tầng 9 hôm nay đều vô cùng run sợ, mắt nhìn bốn phương tai nghe tám hướng, rất sợ chỉ không để ý một chút sẽ bị tổng tài ‘miếu sát’, trong phòng tổng tài truyền ra âm thanh hoảng loạn giải thích về dự án của giám đốc hạng mục, lại thấy thư kí trưởng cầm thuốc dạ dày dừng bước trước cửa văn phòng tổng tài, nếu đi vào..., có thể thấy nhất định sẽ giống hệt giám đốc hạng mục trước đó.

Cô hít sâu mấy lần, rốt cuộc cũng quyết định giao nhiệm vụ vinh quang này cho Bàng Mộng, “Bàng Mộng! cô vẫn được An Noãn chiều chuộng, bây giờ là lúc cô cần biểu hiện, đi đi, goodluck!” Thư kí trưởng dơ nắm tay lên cổ vũ Bàng Mộng.

Địa vị của Bàng Mộng thấp nhất ở văn phòng tầng 9 này, không có cách nào cự tuyệt, nhưng cô không muốn làm vật hi sinh, ai quy định, thấp nhất phải làm vật hi sinh, cho nên cô chỉ có thể tìm An Noãn cầu cứu, thuận tiện kể việc Tần Mộc bị đau dạ dày nghiêm trọng, sắp phải đi cấp cứu nói cho An Noãn.

Làm cho An Noãn sợ tới mức hận không thể ngay lập tức bay tới bên cạnh Tần Mộc, xem xem Tần Mộc có chỗ nào không thỏa mái, sau này cô sẽ ngoan ngoãn nghe lời Tần Mộc, không tùy hứng nữa.

“Tổng tài đâu?” An Noãn ngay cả áo khoác cũng không mặc, chỉ mặc bộ váy liền áo lông thỏ xuất hiện ở tầng 9.

“Không có ở văn phòng, vừa nhận được điện thoại của khách hàng ở thành phố B, chắc là đi công tác rồi.” Bằng Mộng chỉ vào hướng Tần Mộc vừa rời đi, vừa rời tổng tài tự ra ngoài lấy thuốc, ánh mắt kia làm cô không tự giác đã lui lại, cô càng ngày càng bội phục An Noãn, có thể chung sống với Tần tổng.

“Nói đi liền đi, sao lại không nói tiếng nào!” Trong lòng An Noãn thấy tủi thân ảo não không thôi, nước mắt liền tuôn ra.

Biết hẳn bị đau dạ dày cô liền không nghĩ ngợi gì mà chạy tới đây, kết quả là...hắn không có ở văn phòng.

Càng nghĩ càng tủi than, cô căn bản là tự mình ‘đa tình’ chạy tới công ty thăm hắn, thế nhưng lại càng đau lòng, cảm xúc ngày hôm qua cũng dâng lên, hơn nữa, quan trọng nhất là hắn bây giờ còn không nói cho cô biết hắn đi công tác, có phải vì không quan trọng nên lười nói với cô, An Noãn rất cuộc không kiềm chế được, ngồi xổm trên mặt đất vùi đầu vào gối, bả vai rung rung.

Người trong văn phòng không ngờ được là An Noãn sẽ khóc, mấy người tới gần an ủi: “An Noãn, cô đừng khóc!” “Tôi gọi điện cho tổng tài, đừng khóc.” “Aiiii, An Noãn, cô làm sao vậy?”

“Tôi không khóc, mọi người không cần quan tâm tôi.” An Noãn nói âm thanh mang theo tiếng nức nở.

Ai cũng không tin, nhưng âm thanh xung quanh đột nhiên biến mất, An Noãn nghĩ rằng mọi người thực sự không quan tâm cô nữa, đầu lại càng vùi vào trong gối.

“Đừng khóc.” Lông mày Tần Mộc nhíu lại ngồi xổm trước mặt An Noãn, âm thanh quen thuộc mà dứt khoát vang lên bên tai An Noãn.

Lập tức thấy bên cạnh cô có một người mặc đồ tây.

“Không phải anh đi công tác sao?” Đôi mắt to tủi thân còn vương nước mắt nhìn Tần Mộc.

“Không đi, đứng lên, đừng ngồi xổm, sẽ không thỏa mái.” Tần Mộc biết An Noãn kén ăn, bình thường hơi thiếu máu, ngồi lâu sẽ chóng mặt, nên trực tiếp đỡ An Noãn lên.

“Xấu chết đi được.” Nhiều người như vậy đứng xem mà còn khóc, hơn nữa còn không phải là khóc kiểu ‘lê hoa đại vũ’.

An Noãn vừa nghe, nước mắt lại càng chảy nhiều hơn.

Tần Mộc càng nhìn càng đau lòng, hối hận hôm nay không đưa cô đi làm, hẳn quá cho rằng mình đứng rồi, nếu như hôm nay đưa cô đi cùng, cô sẽ không sợ hãi như vậy, Tần Mộc có chút tự trách xoa xoa mu bàn tay An Noãn, lau nước mắt trên mặt cô, kết quả...còn chưa kịp lau sạch lại có hàng nước mắt khác chảy xuống.

“Sao lại thích khóc như vậy? Anh không còn đủ tay lau cho em đâu” Tần Mộc bắt đầu nhìn An Noãn.

“Còn không phải tại anh.”

“Lỗi của anh, sau này nếu còn nháo nữa em phụ trách mảng cho anh tỉnh!” Tần Mộc không ngờ An Noãn sẽ khóc thương tâm như vậy, hôm qua hắn đã ghen đến mất lý trí rồi.

“Vậy anh ôm em.” An Noãn mở tay ra làm nũng với Tần Mộc, cô cũng không muốn nháo nữa, mệt quá đi.

“Ừm.”

Tần Mộc cười dịu dàng, ôm An Noãn vào ngực, hai trái tim gần kề nhau, cuối cùng thì cũng tốt lại rồi.

“Đi, lau nước mắt sạch sẽ.” Tần Mộc nghe theo An Noãn, ôm chặt cô vào ngực, sau đó cứ như vậy mà mang cô vào văn phòng.

A a a, hóa ra tổng tài thích như vậy, chẳng trách lại không hề có ý gì với tất cả phụ nữ trong ty, khắp Tần thị này, toàn bộ đều là ‘nữ cường’ à vừa rồi âm thanh làm những kia của An Noãn làm cho phụ nữ cũng mềm ra, khó trách...khó trách..., có thể khẳng định những người thường lấy việc công tới tìm Tần tổng đều không có đất diễn nữa.

Những người biết được chân tướng nước mắt cũng rơi xuống, họ đã triệt để thất tình rồi.

An Noãn vừa vào văn phòng liền chủ động thừa nhận sai lầm “Tần đại ca, xin lỗi, hôm qua em cũng không suy nghĩ, cứ như vậy đi giúp đỡ thôi, nhưng em có nghĩ đến cảm nhận của anh, em thật sự chưa có nói gì hết, anh phải tin em.”

“Anh biết, hôm qua anh cũng có chỗ không đúng, anh không nên nói chuyện với em như vậy, nhưng lần sau đừng làm như thế nữa, anh là đàn ông, sẽ ghen.”

Hóa ra là ghen, những buồn bực chua xót hai ngày qua của An Noãn bỗng chốc được thay thế bằng ngọt ngào, khóe miệng cô không che giấu được nụ cười “Vây sau này đừng giống như hôm qua nữa, em rất sợ.”

”Ừm.”

An Noãn lại chui ra từ trong lòng hắn, vẻ mặt lo lắng nói: “Em nghe nói anh bị đau dạ dày, anh thật sự không sao chứ?”

”Không sao, do mấy hôm nay ăn uống thất thường không đúng bữa, uống thuốc là đỡ rồi.”

”Về sau em sẽ trông anh, như vậy anh sẽ không bị đau nữa .” An Noãn nghĩ bây giờ ung ti lệ bệnh ung thư cao, lo lắng nói.

”Ừ, bà quản gia .”

Vợ chồng sau khi hòa hảo đều ân ái thân mật hơn trước ba phần, An Noãn chủ động hôn làm cho Tần Mộc đảo từ khách thành chủ, dễ dàng nắm lấy quyền chủ động, giam chặt An Noãn vào trong ngực, nhiệt tình hôn, đầu lưỡi chiến cứ toàn bộ khoang miệng An Noãn, đá đạo không buông tha bất cứ nơi nào, An Noãn chỉ cảm thấy đầu thiếu dưỡng khí, sau đó toàn thân vô lực, chỉ có thể dựa vào người Tần Mộc, tính xâm lược vô cùng mạnh mẽ của Tần Mộc làm cho An Noãn rơi vào trạng thái trống rỗng mơ hồ, bản năng cứ theo tiết tấu của Tần Mộc, chờ tới khi cô phản ứng kịp, hai người đã nằm trên sofa trong văn phòng.

An Noãn cũng đã động tình, sắc mặt ửng hồng nhìn Tần Mộc, Tần Mộc chỉ cảm thấy toàn thân khô nóng, chỗ đó ghen lại đến mức phát đau, ghé lại trên người An Noãn, đem lột sạch An Noãn, đột nhiên, An Noãn cảm thấy phía dưới có một luồng nhiệt chảy ra, không tốt, ‘bà đi’ của cô tới rồi, vừa lúc đó Tần Mộc cũng phát hiện, cả khuôn mặt đen triệt để.

An Noãn có chút ngượng ngùng giải thích: “Tâm trạng em không tốt, cũng tại anh.”

”An Noãn, em còn dám nói thêm một lời, anh sẽ làm luôn.” Tần Mộc tâm trạng không tốt uy hiếp An Noãn.

”Cảm thú .” An Noãn nắm chặt bàn tay kháng nghị.

Tần Mộc không lên tiếng.

An Noãn cho rằng Tần Mộc là ghen đến mức khó chịu, xấu hổ nói: “Bằng không đổi cách khác nhé ?” Thấy Tần Mộc ngầm thừa nhận, thân thể cô từ từ dỗi xuống, cuối cùng Tần Mộc cũng được ‘đắc ý’ bằng một cách khác.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

“Ngọt ngào! nụ cười của anh thật ngọt ngào

Giống như hoa nở trong gió xuân

Hoa ở trong gió xuân

Đã gặp anh ở nơi nào? Nơi nào...” (Một đoạn trong bài “ngọt ngào” của Đặng Lê Quân)

Tần Mộc nhìn An Noãn đang hoạt bát trước mặt, đặt bút xuống, ánh mắt dịu dàng như nước nhìn An Noãn: “em định hát như vậy cho anh nghe đến bao giờ?”

An Noãn thấy Tần Mộc rốt cuộc cũng mở miệng, liền vui vẻ ngồi bên cạnh Tần Mộc, ôm chặt cánh tay Tần Mộc, đầu dựa vào cánh tay rắn chắc lại có lực nói: “Haha.., kì thật, chủ yếu là em muốn nói cho anh một việc.”

Tần Mộc nhìn An Noãn, chờ đợi câu trả lời của An Noãn .

An Noãn ngẩng đầu nhìn Tần Mộc, “Em đã đồng ý với chị dâu, thứ sáu này sẽ đi du lịch Tam Á cùng An thị.”

“Sau đó... anh ở nhà, nhớ chú ý sức khỏe, tăng ca nhiều, ít ăn cơm, xã giao muộn một chút cũng được.” An Noãn bướng bỉnh nói.

Cô đột nhiên nhớ đến một tình tiết trong phim Hàn, nữ phụ vì muốn giữ nam chủ, nên, trong một năm cô không có ở bên đã đưa nam chủ vào tù, lúc ấy chỉ cảm thấy tính cách nữ phụ thật biến thái, dị dạng lại thêm ba phần hài hước, nên cũng muốn đùa dai một chút.

“Yên tâm đi, những cái này em không cần lo lắng, bởi vì em không có khả năng đi Tam Á!”

An Noãn lập tức giận dữ nói: “Anh gạch tên của em trong danh sách rồi!” Người đàn ông đọc ác aaaa.

“Anh thấy em rất cố gắng làm việc, luôn luôn muốn chứng minh cho anh và cả công ty biết năng lực làm việc của em tốt đến đâu, nên anh đã đặc biệt cho em một cơ hội, thứ sáu tuần này đi công tác cùng anh! Vé máy bay từ tuần trước đã đặt rồi, do công việc bận rộn nên chưa kịp nói với em, bây giờ em đi chuẩn bị đi.”

!!!

Cô thì, cô chưa từng muốn chứng minh năng lực làm việc của mình, cuộc sống trầm lặng cô vẫn sống rất tự hào mà.

“Gạt người, em không nhận được tin nhắn về vé máy bay !”

“Anh nhận được!”

“... ..” Cô.. cô. . .

Cô đã mua xong váy Bohemia và mũ rom rồi!

“Em đã đồng ý đi Tam Á, cho nên...”

“Cho nên, người chỉ có thể từ chối, sau đó đi công tác cùng anh, anh tin em ‘sẽ’ không để anh phải thất vọng!” Trần Mộc mặt không đổi sắc nói.

“Em có thể nói ‘sẽ’ không?”

“Không thể!”

An Noãn lập tức gọi điện cho Lâm Na, rất tức giận nói với Lâm Na tin tức xấu này, vốn tưởng rằng cùng là người nhà, thế nào cũng sẽ nói dùm cô vài câu, kết quả Lâm Na lại trực tiếp nói: “Em không đi số lượng nữ vừa hay là chắn không cần thuê thêm một phòng, chị cũng bớt phiền, đi đi, đi công tác thuận lợi.” Vô tình đuổi An Noãn đi.

Thôi, cái nhà này, đã không còn vị trí của cô rồi, phóng chừng qua một thời gian ngắn nữa, ngay cả cô ồm ồm cũng chẳng đến thăm, kết cục của nữ phụ đang đến gần cô, đến đây đi đến đây đi, hẹn vào năm 2018.

Lâm Na cúp điện thoại, nói với ba mẹ An Lôi An Dương phía sau, “Ba mẹ, vậy con gạch tên Tiểu Noãn trong danh sách nhé.”

“Ừ, gạch đi, để nó đi cùng Trần Mộc là tốt nhất, bên nhau lâu càng hiểu nhau, cuộc hôn nhân này mới lâu dài đến khi bạc đầu.” Ba An gật gù đầu, nhấp một ngụm trà nói xa xăm.

“Con cũng cảm thấy lần trước Tiểu Noãn trở về, có lẽ đã xảy ra chút mâu thuẫn với Trần Mộc, nhưng nghe giọng nó hôm nay, chắc là đã hòa thuận rồi, con thấy Tiểu Mộc rất quan tâm An Noãn, Tiểu Noãn đúng là có phúc.” Lâm An nhìn đáng vẻ yên tâm của An Dương An Lôi, cười cười, một số người trên người lại có những điều đặc biệt mà người khác không có, làm cho nhiều người yêu thích, Lâm Na cúi đầu uống ly sữa mà người hầu mang tới.

Hai ngày sau khi làm hòa với Trần Mộc, An Noãn lên lút nhận một tin nhắn cho Trần Mẫn Tân, cô cảm thấy chuyện lần trước có hơi ngại, quả thực Trần Mộc quả bá đạo, không biết cuối cùng Trần Mẫn Tân thu dọn tàn cuộc như thế nào !

“Không sao, nghe nói An thị cũng đi Tam Á du lịch, cô cũng đi cùng chứ?”

“À, vốn là muốn đi, nhưng bị Trần đại ca lôi đi công tác, không đi được.”

“Tôi mấy ngày nay chuẩn bị đi Tam Á...” Trần Mẫn Tân thầm may mắn khi câu nói kia còn chưa có đánh xong.

“Vậy không nói nữa, tôi buồn ngủ, ngủ đây !” Khó lắm mới thích một người, lại bị người khác nhanh chân đến trước, loại tâm trạng này thật sự rất khó chịu, Trần Mẫn Tân gãi gãi đầu, không có cách nào nói chuyện tiếp, buồn bực uống một ly rượu.

“Này ! Trần thiếu của chúng ta trau mài nhan sắc không phải là đau khổ vì tình chứ ? Nói ra coi, để cho mọi người cùng hiến kế, thế gian này có hàng ngàn phụ nữ, chỉ cần anh thích, thì tôi có thể nghĩ cách để cho cô ta cam tâm tình nguyện thích anh.” Người nói chuyện là thiếu đông gia của Tiền thị ở thành phố A, thích kết giao bạn bè, là bạn Tô Thần, cũng có quen biết với Trần Mẫn Tân, thường ngày, rảnh rỗi liền kéo một đám người tụ tập ở câu lạc bộ đêm.

“Nếu như người nọ đã kết hôn thì sao?” Trần Mẫn Tân ngẩng đầu hỏi hần.

Đối phương sững sốt 2 giây sau, ha ha cười nói, “Ha ha, thì ra Trần thiếu thích loại như thế, vậy cũng có vấn đề gì, kết hôn thì có thể ly hôn mà!”

“Vậy anh nói thử xem, làm như thế nào để ly hôn ?”

“Cái này còn không đơn giản sao ? đàn ông mà, không có ai không ngoại tình, anh tìm mấy người phụ nữ tới, hôn nhân này tự nhiên sẽ đổ vỡ, đến lúc đó, anh có thể ôm mỹ nhân về.”

Mang theo tâm tình vạn phần không muốn, An Noãn bị Tần Mộc xách đi công tác Hàng Châu ba ngày, mà An gia lại đang trên đường bay tới Tam Á, so sánh ra.. lại một phen xót xa.

“Đàm phán xong, sẽ dẫn em đi dạo Tây hồ.” Tần Mộc sờ sờ đầu An Noãn, an ủi cô.

Đi Tây hồ cái đầu ấy, kiếp trước đã từng đi mấy lần rồi, mỗi cái hồ có gì hay ho chứ ! An Noãn bịu môi, càng thương tâm

Đến buổi chiều, máy bay đáp xuống sân bay Tiêu Sơn, An Dương cố ý gửi một bức hình phong cảnh cho An Noãn xem, An Noãn lại gửi lại một bức phong cảnh khác, thú vị.., sau đó liền đem đi động trệt để ném vào trong túi, nhắm mắt làm ngơ.

Thấy Tần Mộc đang nhìn qua những hợp đồng chút nữa sẽ ký kết, khuôn mặt nhìn nghiêng của Tần Mộc ngũ quan hài hoà rõ nét, An Noãn tiến lại dựa vào gần, cùng Tần Mộc xem hợp đồng, nghĩ lại, kì thực ở cùng một chỗ với Tần Mộc, thì nơi nào cũng tốt hết.

Lần này Tần Mộc chủ yếu là muốn đi Tân Giang ký hợp đồng, vì đối phương muốn xây dựng một trường đại học công lập mới ở Tân Giang, trước mắt gần như đã đàm phán gần xong rồi, nhưng khi kí kết, người phụ trách lại lần nữa từ chối, chậm chạp không chịu kí kết với Tần thị, người phụ trách bên Tần thị lại không dám ra quyết định, nên Tần Mộc không thể không tự mình đi một chuyến.

Mà lần này An Noãn chủ yếu phụ trách đi lại, ăn, mặc của Tần Mộc, cô đã chuẩn bị cho Tần Mộc hai bộ tây trang, một đen, một xám tro để tiện thay đổi, kì thực cô thích nhất Tần Mộc mặc đồ đen, toát ra vẻ tuấn tú cao ngạo lạnh lùng, có điều màu xám cũng đẹp, tao nhã lịch sự, biết Tần Mộc đi xã giao phải uống rượu, cô còn chuẩn bị trà chanh mật ong, còn về phần nơi ở, ở Hàng Châu tất cả do đối phương phụ trách.

An Noãn và Tần Mộc đến nơi cũng đã là buổi trưa, cả đám người cùng nói chuyện làm ăn trên bàn cơm, nghe bọn họ thảo luận về dự án là một việc thực sự rất khô khan.

Hợp đồng chưa được kí kết, đơn giản chính là vấn đề về chất lượng và giá cả.

Tần Mộc đã sớm chuẩn bị danh sách về giá cả, chất lượng của một số kiến trúc nổi tiếng thế giới của Tần thị trong mấy năm gần đây để so sánh với các công trình kiến trúc tương tự khác, trong vòng một ngày chắc sẽ xong, An Noãn càng nghe càng chăm chú, Tần Mộc trong lúc làm việc thật hấp dẫn quá đi, cô dần dần cảm thấy hứng thú với những gì Tần Mộc nói, An Noãn cảm thấy nếu như ngày xưa thầy giáo mà cũng đẹp trai, giảng bài như Tần Mộc thì có lẽ cô có thể thi đậu đại học Thanh Hoa, đại học Bắc Kinh rồi, cho nên, thành tích không tốt không cần tự trách mình, mấu chốt còn do nhan sắc của giáo viên có giá trị hay không nữa!

Hơn nữa điều làm cho An Noãn vui vẻ nhất chính là, trong truyện, người có thể đi công tác cùng Tần Mộc chỉ có Bạch Lộ, bởi vì năng lực làm việc rất tốt, An Noãn tự nhận mình không phải là nữ cường, nhưng Tần Mộc lại tình nguyện mang cô theo cùng, chỉ có thể nói Tần Mộc thực sự rất thích cô, điều này làm cho cô sung sướng hận không thể nhảy lên.

Cho nên dù cho phần lớn thời gian đều khô khan nhưng cô lại không thấy khó chịu.

Thương lượng xong hợp đồng, trời đã tối, một trận gió lạnh thổi tới, thời tiết Hàng Châu thực là tùy hứng, giữa trưa 20 độ, buổi tối đã 0 độ, nhưng xung quanh lại không thiếu người đi lại, từng đám từng người qua lại trên phố, tràn đầy không khí thanh xuân.

Bởi vì ngay bên cạnh phía ngoài trường học là con phố “rác” nổi tiếng (thực ra đây là con phố ăn uống có nhiều hàng quán, xạp hàng nhỏ bày bán, tên con phố do học sinh ở đó đặt.) cho dù mới ăn tối xong, An Noãn vẫn nhện không được muốn đi ăn vặt, đã đến nơi này rồi, không đi ăn thực sự đáng tiếc, trước kia, lúc còn đi học, mỗi tuần cô đều đến ăn một lần, lúc này được quay lại chốn cũ, An Noãn vẫn rất hoài niệm.

Tâm tình tốt, khẩu vị liền nhiều lên.

“Ông xã, anh biết không, ở đây có một quán lẩu Oden vô cùng ngon, nghe nói mỗi lần tới giờ tan học, rất nhiều người đều xếp hàng chờ mua.”

Không biết thay đổi không gian, có phải vẫn là mùi vị trước kia hay không?

Khi An Noãn gọi ‘ông xã’, Tần Mộc liền biết tâm tình cô cực tốt, hoặc là có việc muốn cầu cạnh hắn.

“Em hình như hiểu rất rõ?” Tần Mộc nhướn nhướn mày, khóe miệng cười cười hỏi.

“Hắc hắc, không có món ngon nào có thể thoát khỏi bàn tay của em.” An Noãn giơ bàn tay lên mở ra sau đó nắm lại thành quyền, có vẻ có chút buồn cười.

Tần Mộc đưa tay ra, bàn tay to cầm lấy quả đấm nhỏ của An Noãn, kéo nó xuống.

“Ông chủ, mỗi loại 1 phần!” An Noãn hưng phấn kêu lên.

”Được rồi.” Đôi mặt ‘soái ca mỹ nữ’, ông chủ rất tích cực.

Đang lúc ăn sung sướng, đột nhiên lẩu Oden trong tay bị người khác lấy đi.

”Trà em!”

”Đừng ăn, bẩn chết.” Tần Mộc vừa mới nhìn thấy đại thúc bán lẩu Oden lúc bọn họ mới đi qua không bao lâu, thế nhưng đã dùng tay lau nước mũi, sau đó lại cầm lẩu Oden, ghé tôm buồn nôn.

”Vậy được rồi, dù sao ngày mai ăn cũng được.”

”Ngày mai cũng không được ăn.”

”Tại sao!”

”Rất do.” Tần Mộc dùng ngón trỏ chỉ chỉ vào trán An Noãn, như là muốn nhấn mạnh thêm.

Cuối cùng lẩu Oden vẫn không thể nào thay đổi được kết cục bị vứt bỏ.

Tần Mộc ôm An Noãn tựa vào lồng ngực mình, chậm rãi bước về phía khách sạn, khách sạn nằm cách khu khuôn viên không xa, đi thẳng về phía trước ước chừng khoảng 20 phút là tới, bọn họ rất ít khi đi dạo như vậy, nên Tần Mộc bất giác thả chậm tốc độ, mà An Noãn trong ngực Tần Mộc cũng không còn cảm thấy lạnh như lúc mới ra ngoài nữa. Có Tần Mộc chắn gió giúp cô, không lạnh.

Trên đường, Tần Mộc không nói nhiều, đều là An Noãn nói.

“Tần đại ca, anh xem khu này có phong cách rất giống với thiết kế của bọn anh, hơn nữa còn đưa ra nhiều hoạt động ưu đãi tặng đồ điện gia dụng cho những căn chung cư có diện tích 100 m² trở lên.” An Noãn chỉ khu đối diện nói.

”Tần đại ca, em thấy chúng ta cũng có thể đưa ra các hoạt động như vậy!” Trải qua một ngày huấn luyện, An Noãn cảm giác chính mình cũng có hiểu biết về lĩnh vực này.

”Sau đó thì sao?” Tần Mộc buồn cười nhìn An Noãn hỏi.

”Cạnh tranh nha, lấy sự nổi tiếng trên trường quốc tế của chúng ta, bọn họ hoàn toàn không có sức cạnh tranh.”

Tần Mộc lắc đầu, gõ gõ đầu An Noãn, “Thư kí ngọc, cả ngày nay em đã nghe cái gì, đầu tiên mỗi căn chung cư của chúng ta đều quy định diện tích trên 130 m² điều đó có nghĩa nhóm khách hàng của chúng ta đều là khách hàng cao cấp, như vậy họ cần tặng đồ điện gia dụng sao? Chuyện này cần bàn không tồn tại việc tặng nhiều thì có thể thúc đẩy sức mua, hơn nữa em thấy tặng đồ điện gia dụng thích hợp sao? Khách hàng cao cấp sẽ quan tâm đến chút lợi ích nhỏ đó sao? Tổng hợp hai điểm trên chỉ làm cho Tần thị lãng phí và hao tổn, nếu phương này do nhân viên phòng thị trường anh đưa ra thì anh có thể cho người đó xuống phòng hành chính nhân sự nhận kết toán lương rồi.”⁰

An Noãn ngẫm lại, bưng tỉnh, vỗ trán, “Ha ha, đúng vậy, ông xã, anh làm cho em không đất dung thân, em đang nghĩ xem chỗ nào là điểm yếu của anh, để em tấn công, về sau còn có thể mở mào này mở mào một trận trước mặt anh.”

”Vậy buổi tối em có thể chủ động một chút.”

”Cái này em cũng không biết.” Đáng ghét, đang yên đang lành lại bắt đầu nói những thứ này.

Vì sao lại bảo người ta chủ động, anh không thể chủ động sao.

Xấu xa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ Trùng Sinh Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.